

OTRDIENA, 2008. GADA 23. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, (iesniegšana) (sk. protokolu)

4. Terorisma apkarošana – Personas datu aizsardzība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgas debates par:

– ziņojumu (A6-0323/2008), ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza *Lefrançois* kundze par priekšlikumu Padomes pamatlēmumam, ar ko groza Pamatlēmumu 2002/475/JHA par terorisma apkarošanu (COM(2007)0650 – C6-0466/2007 – 2007/0236(CNS)), un

– ziņojumu (A6-0322/2008), ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza *Roure* kundze par pamatlēmumu par personas datu aizsardzību, ko apstrādā, sadarbojoties policijas un tiesu iestādēm krimināllietās (jauna apspriežu procedūra) (16069/2007 – C6-0010/2008 – 2005/0202(CNS)).

Roselyne Lefrançois, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikties visiem maniem kolēģiem, kas kopā ar mani strādāja ar šo jautājumu, jo mūsu sadarbība bija patiešām lieliska visa darba laikā. Dokuments, par ko mēs šodien balsosim, ir īpaši jutīgs, jo diskusija par terorisma apkarošanu nozīmē briesmas Eiropas pilsoņu tiesībām neatkarīgi no tā, vai šīs briesmas nāk tieši no teroristiem, vai no brīvību postoša potenciāla, kas piemīt pasākumiem, kuri pieņemti terorisma apkarošanai.

Pēdējos gados dažu valstu valdības ir pārspīlējušas teroristu draudu mēroga potenciālu, lai pamatotu gan valstu, gan starptautiskās drošības politikas pieņemšanu. Tomēr draudi ir reāli, un Eiropas Savienībai ir jāveic savi pasākumi, lai tos novērstu un apkarotu, cik apņēmīgi vien iespējams. No tā ir atkarīga 500 miljonu ES iedzīvotāju drošība un to būtisko vērtību un principu aizsardzība, kas ir ES pamatā. Kopš 2001. gada 11. septembra uzbrukumiem arī ES teritorijā vairākos gadījumos ir bijusi teroristu uzbrukumu mērķis ar dramatiskām sekām, kā mēs visi zinām, Madridē 2004. gada martā un Londonā 2005. gada jūlijā. Jūs visi jau būsi dzirdējuši par uzbrukumu vilni, kas notika tikai vakar Kantabrijā.

Teroristi izmanto arvien sarežģītākus un daudzveidīgākus ieročus un metodes, un tas padara uzdevumu daudz grūtāku. Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju attīstība, jo sevišķi internets, ļauj vieglāk organizēt teroristu tīklus, kā arī izplatīt propagandu vai pat apmācības rokasgrāmatas tiešsaistē. Tiek uzskatīts, ka pašlaik ir aptuveni 5000 šāda veida tīmekļa vietņu. Tādēļ ir pilnīgi likumīga Eiropas Komisijas vēlme pielāgot Kopienas tiesību aktus, lai mēģinātu novērst ne tikai reālus teroristu uzbrukumus, bet arī šādu uzbrukumu sagatavošanu.

Lai to paveiktu, Komisija ir smēlusies iedvesmu no Eiropas Padomes Konvencijas par terorisma novēršanu. Problēma ir tā, ka Komisija ir paņēmusi tikai represīvos aspektus, ignorējot noteikumus par pamatbrīvību aizsardzību, kas Eiropas Padomes skatījumā veido būtisku pretsvaru. Manas bažas saistījās galvenokārt ar „publiskā aicinājuma” jēdzienu un risku, ko tas rada vārda brīvībai, jo, ja to kriminalizē, tad viss, ko cilvēki saka vai raksta, ja tas šķietami ir izraisījis terorisma aktu vai tikai varētu būt to izraisījis, ir sodāms nodarījums.

Apaļā galda diskusijā aprīlī ar valstu parlamentu līdzdalību mēs ievērojām, ka ne tikai mums ir ierunas par dažiem Komisijas teksta aspektiem. Dažu valstu parlamenti pauda šaubas par šā pamatlēmuma piemērošanu un „publiskā aicinājuma” jēdziena darbības jomu. Eiropas Padome arī uzsvēra drošības klauzulu neiekļaušanas briesmas. Visbeidzot, dažādos pētījumos neatkarīgie eksperti ir pāduši iebildumus jo īpaši par „publiskā aicinājuma” definīciju un par teksta juridiskās noteiktības līmeni. Pakļaujoties to dažu valstu delegāciju spiedienam, kuras bija īpaši nobažījušās par pamattiesību aizsardzību, Padome pati pievienoja vairākas garantijas pamatlēmuma tekstam. Tomēr vienā vai divos īpašos punktos tā arī ierosināja stingrākus noteikumus

pamatlēmumā, un katrā ziņā ir vēl jāstrādā, lai sasniegtu pilnīgi apmierinošu juridiskās noteiktības un brīvību aizsardzību līmeni.

Tādēļ kopā ar mūsu kolēģiem no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas mēs esam centušies atrast līdzsvaru starp šiem šķietami pretējiem, bet būtībā nedalāmiem mērķiem, proti, cīņu pret terorismu un pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību. Lai to paveiktu, mums bija jāveic smalks līdzsvarošanas darbs, jo vairāk tādēļ, ka dažkārt praksē ir grūti noteikt, kur beidzas vārda brīvība un kur sākas cilvēktiesību pārkāpums. Iedomājieties tikai par sašutumu, ko pirms diviem gadiem izraisīja šis dāņu karikatūras, vai nesen piedzīvotos strīdus par Dānijas Parlamenta deputāta *Geert Wilders* īsfilmu par islāmu.

Ņemot vērā sacīto, es uzskatu, ka mēs esam panākuši labu kompromisu. Galvenās mūsu izdarītās izmaiņas ir šādas: pirmkārt, termina „aicinājums” aizstāšana ar terminu „kūdišana”, kas ir precīzāks un biežāk tiek lietots juridiskajā valodā; otrkārt, precīzāka „publiskas kūdišanas” definīcija, kas skaidrāk norobežo krimināli sodāmu rīcību un tādējādi novērš ļaunprātīgas darbības, kas varētu ierobežot vārda brīvību; treškārt, daudzu tādu noteikumu iekļaušana tekstā, kas attiecas uz cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību, jo īpaši vārda brīvības un preses brīvības aizsardzību; ceturtkārt, atgādinājums, ka ir jāgarantē, lai veiktie pasākumi būtu samērīgi izvirzītajiem mērķiem, kas ir būtiski demokrātiskā sabiedrībā, kurā nav diskriminācijas.

Šie ir galvenie punkti šajā lietā. Esmu gandarīta, ka šis jautājums tika izvēlēts kā prioritāte šī rīta plenārsēdei, un ceru, ka tas izraisīs plašas un spraigas debates.

Martine Roure, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, es esmu ļoti gandarīta, ka šodien mums ir kopīgas debates par manas kolēģes kundzes ziņojumu par terorisma apkarošanu un par manu ziņojumu par personas datu aizsardzību, ko apstrādā, sadarbojoties policijas un tiesu iestādēm krimināllietās. Ir jāatceras, ka cīņa pret terorismu nevar būt īsti efektīva un samērīga, ja mēs negarantējam, ka tiek nostiprinātas katra pilsoņa pamattiesības. Mums ir jāizmanto mūsu pamattiesību ievērošanas fundamentālās vērtības, lai apkarotu teroristu kustības, kas apdraud mūsu demokrātiskās sabiedrības.

Manuprāt, Komisijas priekšlikums par terorisma apkarošanu bija nelīdzsvarots, jo tas vienkārši pastiprināja drošību, atstājot novārtā daudzus pasākumus pamatbrīvību aizsardzībai. Tādēļ es vēlreiz apsveicu kundzi un viņas kolēģus par līdzsvara atjaunošanu dokumentā, lai nodrošinātu, ka tas garantē cilvēktiesību un brīvību ievērošanu.

Mēs zinām, ka teroristu tikli arvien vairāk izmanto jaunās informācijas tehnoloģijas, arī internetu savām kūdišanas un vervēšanas darbībām. Šāda veida darbību uzraudzībai internetā ir jāsavāc daudzi personas dati, taču datu vākšanas procesā ir jāgarantē šo personas datu augsts aizsardzības līmenis.

Es vēlētos atgādināt Padomei par saistībām, ko tā uzņēmas, pieņemot direktīvu par datu saglabāšanu. Tad mēs izteicām vēlēšanos, lai tiešām varētu izmantot vērtīgu informāciju terorisma apkarošanai. Apmainā Padomei ir pienākums pildīt savas saistības un pieņemt pamatlēmumu par personas datu aizsardzību, kas nodrošina augstu aizsardzības līmeni.

Mana vissiltākā pateicība visiem maniem kolēģiem Pilsoņu tiesību, tieslietu un iekšlietu komitejā un visiem, kas strādāja kopā ar mani, īpaši ēnu referentiem, jo mūsu ziņojumā ieteiktie grozījumi tika vienprātīgi pieņemti komitejā. Šie grozījumi ir pierādījums tam, ka mēs nesamierināsimies ar saskaņošanu mazākā kopsaucēja līmenī. Mēs uzskatām, ka pamatlēmuma darbības jomai ir jābūt plašai, lai tā nebūtu ierobežota tikai ar datu apmaiņu starp dalībvalstīm. Tai ir jāattiecas arī uz datu apstrādi valsts līmenī, nodrošinot pastiprinātu sadarbību starp dalībvalstu dažādām policijas un tiesu iestādēm un vienlaikus garantējot līdzvērtīgu datu aizsardzības līmeni visā Eiropas Savienībā. Mērķa ierobežojuma un proporcionalitātes principi ir jāgarantē, specificējot un ierobežojot gadījumus, kuros datus drīkst apstrādāt tālāk. Ir jāsaprot, cik tas ir būtiski! Datus nedrīkst izmantot citiem mērķiem, bet tikai tam mērķim, kuram tie tika savākti. Mēs nevēlamies aizliegt datu pārsūtīšanu uz trešām valstīm vispār, jo šādas pārsūtīšanas var izrādīties nepieciešamas cīņai pret terorismu. Tomēr katrā pārsūtīšanas gadījumā ir jānovērtē, vai attiecīgā trešā valsts nodrošina adekvātu personas datu aizsardzības līmeni, un es gribētu uzsvērt to, ka šis novērtējums ir jāveic neatkarīgi iestādei.

Mēs aicinām Padomi iekļaut pamatlēmumā noteikumus attiecībā uz valsts iestādēm, kurām ir piekļuve privāto pušu savāktiem datiem saskaņā ar saistībām – es gribu jums atkal atgādināt –, ko tā uzņēmas pēc „Datu saglabāšanas direktīvas” pieņemšanas Apvienotās Karalistes prezidentūras laikā.

Visbeidzot, tādu jutīgu datu izmantošana, kādi ir dati par politiskajiem uzskatiem, reliģisko pārliecību, veselību vai seksuālo dzīvi, ir principā jāaizliedz pretstatā tam, kas pašlaik tiek ieteikts pamatlēmumā. Jūs

ievērosiet, ka ar šo grozījumu Eiropas Parlaments atceļ Padomes priekšlikumu, kas noteiktos apstākļos atļauj šo datu apstrādi. Gluži pretēji, Parlaments vēlas aizliegt šo datu apstrādi, tomēr pieļaujot izņēmumus. Process ir pavērsts pilnīgi pretējā virzienā, un tas mums ir svarīgi. Pieņemot šo nostāju, Eiropas Parlaments vēlas ievērot cilvēku cieņu, un mēs domājam, ka Padomei būtu jāspēj piekrist mums par šo vajadzību.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Pilsoņu tiesību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētāj *Deprez* kungs, dāmas un kungi, šī ir franču diena un tāad arī manējā: Es vēlētos jūs lūgt laipni atvainot *Rachida Dati* negaidīto prombūtni, taču man tas ir gods vēlreiz piedalīties jūsu Parlamenta darbā, jo īpaši par tādiem jutīgiem jautājumiem, par kuriem tikko runāja. Es gribētu īpaši izteikt Padomes prezidentūras pateicību *Roure* kundzei un *Lefrançois* kundzei par viņu personīgo ieguldījumu un interesi par terorisma apkarošanas un datu aizsardzības jautājumiem.

Ar šiem diviem dokumentiem Parlamentam tagad ir cieša kontrole pār notikumu attīstību un Eiropas sabiedrības ikdienas dzīvi. Mums ir jāaizsargā savi pilsoņi pret terora draudiem, un mums arī jāaizsargā viņu personīgās dzīves un privātums. Tā ir politiska atbildība tās cēlākajā nozīmē. Es vēlētos atbildēt uz dažiem punktiem attiecībā uz tikko izklāstītajiem diviem ziņojumiem.

Vispirms attiecībā uz pamatlēmuma projektu par terorisma apkarošanu – terorisma apkarošana ir izaicinājums Eiropas Savienībai, kam vajadzīga visu spēku apvienošana. *De Kerchove* kungs, ES pretterorisma koordinators, ko es satiku pirms dažām nedēļām, arī ir teicis šim Parlamentam, ka, piemēram, *Al-Qaeda* darbība ir īpaši satraucoša. Eiropā 2007. gadā ir bijuši 583 teroristiski uzbrukumi. Tādēļ pamatlēmums, ko jūs izskatāt šodien, ir liels solis likumdošanā cīņai pret teroristu tehnikas izplatīšanos.

Ir nepieņemami, piemēram, ka tīmekļa vietnē pilnīgi nesodīti var paskaidrot, kā pašam izgatavot bumbas. Pašlaik ir aptuveni 5000 tīmekļa vietņu, kas Eiropā par šiem jautājumiem veicina jauniešu uzskatu radikalizāciju, un Slovēnijas prezidentūra, jūs zināt, spēja panākt vienošanos par šīm problēmām Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmē 18. aprīlī.

Es apsveicu kundzes ziņojumu, kurā ir atbalstīts Padomes mērķis objektīvi iekļaut 2002. gada 13. jūnija pamatlēmumā nodarījumus, kas paredzēti Eiropas Padomes Konvencijā. Viņas priekšlikumi lielā mērā ir saistīti ar grozījumiem, ko Padome izdarīja sarunu gaitā, un, kā jūs zināt, diskusijas Padomē par šiem dokumentiem bija ļoti spraigas. Ir skaidrs, ka mēs esam visu to demokrātisko sabiedrību klasiskas diskusijas vidū, kas cenšas efektīvi apkarot terorismu, vienlaikus ievērojot tiesiskuma noteikumus un tādus pamatprincipus kā vārda brīvība, kas ir visas demokrātiskās dzīves pamatā.

Es vēlētos vērst jūsu uzmanību uz diviem jautājumiem. Pirmkārt, šī pamatlēmuma mērķis ir padarīt par krimināli sodāmiem trīs nodarījumu veidus, kas parasti notiek pirms uzbrukumu reālas īstenošanas: publisku aicinājumu uz terorismu – un es uzsveru vārdu „publisks”, kas tādējādi izslēdz privātas korespondences apmaiņas regulēšanu –, apmācību terorismā un, visbeidzot, vervēšanu terorismam. Tas radītu krimināli sodāmus darījumus Eiropas Savienībā, kas jau ir zināmi dalībvalstīs, kas pievienojušās Eiropas Padomes Konvencijai par terorisma novēršanu, kas galīgā veidā tika pieņemta 2005. gadā.

Šo nodarījumu definīcijas pamatlēmumā tika kopētas vārds vārdā ar dažiem pārveidojumiem, lai pieskaņotos jēdzieniem „teroristu nodarījums” un „teroristu grupa”, ko izmanto Eiropas tiesību aktos kopš 2002. gada; no šejienes, kundze, termins „publisks aicinājums,” nevis „kūdišana,” ko jūs ierosināt. Dokumenta pieņemšana Eiropas līmenī atvieglos tā transponēšanas kontroli dalībvalstīs un paātrinās tā piemērošanu visā ES teritorijā.

Otrs apsvērums ir tas, ka Padome ir pievērsusi īpašu uzmanību pamattiesību ievērošanai. Šīs bažas tika paustas apaļā galda diskusijā, ko Parlaments organizēja šā gada 7. aprīlī. Padome bija ļoti labi informēta par diskusijām, kas bija notikušas Parlamentā, un uzmanīgi pieturējās pie Eiropas Padomes pieņemtās pieejas. Sākotnējam priekšlikumam tika pievienotas drošības klauzulas – īpaši divas, kas attiecas uz preses brīvību un vārda brīvību, no vienas puses, un nodarījumu kriminalizācijas proporcionalitāti, kas noteikta valstu tiesību aktos, no otras puses.

Ir jāatzīmē arī, ka Padome nesaglabāja priekšlikumus, kuru mērķis bija ieviest noteikumus par eksteritoriālu jurisdikciju, ko neatbalstīja arī jūsu referente. Tādēļ bažas par līdzsvaru motivēja Padomi sarunu laikā, kā rezultātā radās teksts, kurā lielā mērā ņemtas vērā jūsu bažas.

Tagad es pāreju pie pamatlēmuma par personas datu aizsardzību, ko iesniedza *Roure* kundze – tas ir fakts, ka ir tikai ļoti neliels vai pat nav nekāda regulējuma attiecībā uz tā sauktajiem „suverēnajiem” dokumentiem jo īpaši attiecībā uz sabiedrības drošību, kā jūs, *Roure* kundze, norādījāt. Tomēr tieši šajā jomā ir īpaši svarīgi pārvaldīt un regulēt datu apmaiņu, lai aizsargātu sabiedrības brīvības. Jums ir taisnība: mums ir jārikojas ātri un efektīvi, vienlaikus ievērojot to cilvēku tiesības, kuru dati tiek apmainīti, saglabāti un uzkrāti.

Tieslietu ministri 2007. gada 8. novembrī panāca vienošanos par pamatlēmuma projektu. Kā jūs paši esat norādījuši, daži no šī Parlamenta deputātiem vēlētos iet tālāk. Prezidentūra to apzinās, taču pamatlēmums, kuram Padome nodrošināja vienprātīgu piekrišanu vairāk nekā divus gadus ilgušo debašu beigās, ir pirmais solis, kas nodrošina ES obligāto personas datu standartus, iestādēm sadarbojoties krimināllietās, tādā laikā, kad trešā pīlāra ietvaros nekad nav bijuši kopīgi noteikumi. Tas ir kompromiss; tā ir veidota Eiropa, jo īpaši šajā jomā. Tas ir kompromiss, bet tas nepadara to par otršķirīgu lēmumu. Drīzāk tas šodien ir labākais iespējamais rezultāts, jo tas aizpilda tukšumu un paver ceļu tālākai attīstībai.

Šis ir pirmais solis ceļā uz datu apmaiņas regulēšanu tiesiskiem mērķiem Eiropas Savienībā, un tā piemērošanu var kontrolēt daudz efektīvāk nekā Eiropas Padomē. Šā pamatlēmuma transponēšanu un piemērošanu varētu pakļaut Tieslietu un iekšlietu padomes vērtējumam, kā tas, piemēram, tika darīts ar Eiropas apcietināšanas orderi.

Galu galā, kad būs attīstījusies mūsu institucionālā struktūra – ko mēs visi ceram pieredzēt –, Komisija un priekšsēdētāja vietnieks varēs ierosināt pārkāpumu procedūru. Eiropā bieži ir vēlēšanās zināt, vai ir labāk, ka mums ir obligātie standarti, ko vēlāk var paaugstināt, vai mums tomēr vajadzētu pieturēties pie *status quo*, kas šodien nozīmē ārkārtīgi atšķirīgus datu aizsardzības standartus, piemērotas kontroles trūkumu no Eiropas iestāžu puses un divpusējas sarunas par datu apmaiņu ar trešām valstīm, kas nepiedāvā mūsu pilsoņiem pietiekamas garantijas un ko var veikt bez mūsu piekrišanas. Tā tas ir divpusējo nolīgumu gadījumā ar ASV.

Es personīgi uzskatu, ka ir labāk iet uz priekšu, nekā saglabāt *status quo*. Mūsuprāt, pamatlēmums ir pirmais būtiskais solis. Turklāt iepriekšējo prezidentūru paveiktais darbs būtībā ir radījis iespēju mums atrast līdzsvara punktus, kas arī ņem vērā jūsu bažas. Es minēju dažus no tiem, *Roure* kundze.

Pirmais ir tas, ka nākotnes pamatlēmums būs tiešām piemērojams tikai datu apmaiņai starp dalībvalstīm, kā jūs norādījāt, bet dalībvalstis ir arī uzņēmušās saistības pielāgot savus aizsardzības līmeņus. Viena klauzula, ko jums vajadzētu ievērot, ir 27. pants, ko pastiprina šī pamatlēmuma 8. apsvērums, kas aicina Komisiju paplašināt dokumenta darbības jomu pēc pieciem gadiem, un tas varētu attiekties uz valstu datiem. Mēs kā Padomes prezidentūra nesaskatām tam nekādus šķēršļus.

Otrs ir tas, ka visas datu apmaiņas ir pakļautas proporcionālītes principam, kas nozīmē, ka katrā atsevišķā gadījumā ir iespējams pārbaudīt mērķi, kura dēļ dati ir pārsūtīti, kā arī to, vai apmainīto datu apjoms nav lielāks par stingri nepieciešamo.

Trešais ir tas, ka datu pārsūtīšana trešajām valstīm ir pakļauta svarīgiem nosacījumiem un garantijām, lai nodrošinātu adekvātu aizsardzības līmeni. Jūs labi zināt, ka šis noteikums nav palicis dažu mūsu ārējo partneru nepamanīts, un es jau minēju viņu vārdus. Mēs varam paļauties uz 14. pantu kā aizsargvalni, lai novērstu to personas datu pārsūtīšanu trešajām valstīm ar mūsu piekrišanu vai bez tās, ko mēs esam nodevuši citām dalībvalstīm. Tas arī sniedz mums garantiju par datu aizsardzības līmeņa ekvivalenci šajā citā dalībvalstī.

Ceturtkārt un visbeidzot, dalībvalstis ir uzņēmušās saistības ziņot par savas valsts pasākumiem Komisijai, kas sniegs savu novērtējumu un priekšlikumus šā pirmā pamatlēmuma grozījumiem Parlamentam un Padomei. Tādējādi jūs tiksiet pilnībā iesaistīti papildu pasākumos saistībā ar šo pamatlēmumu.

Priekšsēdētāja kungs, referents, dāmas un kungi, prezidentūra labi apzinās jūsu atbalstu pamattiesību ievērošanai Eiropas Savienībā, un es gribētu uzsvērt, ka nākotnes grupa, kas ir aicinājusi kopā sešus tieslietu ministrus no Vācijas, Portugāles, Slovēnijas, Francijas, Čehijas Republikas un Zviedrijas, ir padarījusi datu aizsardzības pastiprināšanu par Eiropas Savienības prioritāti nākamajiem gadiem. Tās ir bažas, kas satrauc visas dalībvalstis, un visi tieslietu ministri atbalstīja to Padomes neoficiālā sanāksmē 25. jūlijā.

Tas ir viss, ko es gribēju teikt Parlamentam, priekšsēdētāja kungs.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, nepārprotami es sveicu priekšsēdētāju kungu un arī mūsu divas referentes, kas ir veikušas ievērojamu darbu. *Lefrançois* kundze ir ziņojusi par priekšlikumu grozījumiem pamatlēmumā par terorisma apkarošanu, un *Roure* kundze ir ziņojusi par pamatlēmumu par personas datu aizsardzību. Acīmredzot es arī pateicos Padomes prezidentūrai. kunga sniegtie komentāri arī parāda prezidentūras vēlēšanos tuvināt atšķirīgos viedokļus.

Es runāšu īsi, priekšsēdētāja kungs, jo šorīt Parlamentā mēs sagaidām ļoti interesantas debātes. Vispirms es runāšu par priekšlikumu – pamatlēmumu terorisma apkarošanā. Kā priekšsēdētājs gluži pareizi sacīja, modernajām informācijas un komunikācijas tehnoloģijām ir svarīga nozīme terorisma draudu izplatīšanā. Internetu, kas ir lēts, ātrs, viegli pieejams un sasniedz gandrīz ikvienu vietu pasaulē, tiešām izmanto teroristi.

Interneta priekšrocības, ko augstu novērtē likumpaklausīgie pilsoņi, diemžēl tiek izmantotas noziedzīgiem nolūkiem. Teroristi izmanto internetu, lai izplatītu propagandu mobilizācijas un vervēšanas nolūkos, kā arī instrukcijas un tiešsaistes rokasgrāmatas teroristu apmācībai vai uzbrukumu plānošanai. Šo draudu novēršana nepārprotami ir politiska prioritāte. Eiropas Savienībai ir jāapkaro mūsdienu terorisms un tā jaunās metodes ar tādu pašu apņēmību, kādu tā parādīja, apkarojot tradicionālo terorismu.

Komisijas sagatavotais priekšlikums atjaunina pamatlēmumu par terorisma apkarošanu un saskaņo to ar Eiropas Padomes Konvenciju par terorisma novēršanu, tai skaitā ar terorisma jēdzienu, publisku aicinājumu veikt teroristu uzbrukumus un apmācību terorismā.

Komisija ir gandarīta par **Lefrançois** kundzes ziņojuma pozitīvo uzņemšanu, kas uzsver priekšlikuma pievienoto vērtību. Tomēr, *Lefrançois* kundze, jūs arī paudāt bažas par priekšlikumu un vēlmi par vairākiem grozījumiem.

Es mēģināšu atbildēt īsi. Vispirms, jūsu ziņojumā ir apstrīdēta izteikuma „publisks aicinājums” izmantošana, un jūs skaidri norādījāt, ka jums šķiet, ka termins „publiska kūdišana” ir precīzāks. Tomēr ir jāievēro, ka Komisijas priekšlikums ir pamatots uz Eiropas Padomes Konvenciju un cieši pieturas pie nodarījumu definīcijas Konvencijā divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, mēs vēlējamies ņemt vērā Eiropas Padomes unikālo kompetenci cilvēktiesību jomā un Padomes veikto darbu, sagatavojot Konvencijas tekstu, ko mēs apspriežam. Konvencijas pamatā ir arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas prakse attiecībā uz vārda brīvību.

Otrkārt, Komisija gribēja atvieglot gan pamatlēmuma grozījumu, gan Eiropas Padomes Konvencijas īstenošanu dalībvalstīs. Vai atšķirīga terminoloģija nepadarītu šo īstenošanu sarežģītāku? Tas ir jautājums, ko es gribu jums uzdot.

Attiecībā uz otru ziņojumā ierosināto punktu Komisija atbalsta jūsu ideju par cilvēktiesību drošības klauzulu ieslēgšanu, kas līdzvērtīgas klauzulām Eiropas Padomes Konvencijas par terorisma novēršanu 12. pantā. Faktiski, *Jouyet* kungs, Padomes 2008. gada 18. aprīļa kopējā nostājā jau ir iekļautas drošības klauzulas, kas analogas 12. panta klauzulām.

Tagad es pievērsīšos vēlmei izslēgt jebkādu pienākumu kriminalizēt mēģinājumu veikt nodarījumu. Mēs tam piekrītam. Komisijas priekšlikums jau garantēja šī pienākuma izslēgšanu, un to darīja arī Padomes 2008. gada 18. aprīļa kopējā nostāja.

Ko es vēl gribētu sacīt, ir tas, ka attiecībā uz jurisdikcijas noteikumiem, ko piemēro jaunajiem nodarījumiem, mēs pamatos – bet ne pilnībā – piekrītam ziņojumā ierosinātajiem grozījumiem. Tādēļ Komisija var pieņemt papildu jurisdikcijas noteikumu izslēgšanu, ko tā ir iekļāvusi savā priekšlikumā.

Tomēr Komisija nepiekrīt ziņojuma viedoklim par spēkā esošajiem jurisdikcijas noteikumiem pašreizējā pamatlēmumā, jo tas būtu kā ierobežojuma uzlikšana attiecībā uz jaunajiem nodarījumiem. Ziņojumā ieteiktais grozījums atceļ pienākumu dalībvalstīm celt apsūdzību par jaunajiem nodarījumiem, ja tie izdarīti ārpus šīs dalībvalsts teritorijas, bet tādas juridiskās personas vārdā, kas dibināta tās teritorijā, vai pret tās iestādēm vai iedzīvotājiem, vai pret Eiropas iestādi ar galveno biroju konkrētajā dalībvalstī. Mēs baidāmies, ka šī vajāšanas pienākuma atcelšana konkrētajā dalībvalstī ierobežos Komisijas priekšlikuma efektivitāti, jo jaunie nodarījumi ļoti bieži ir starptautiski, it īpaši tad, ja tos izdara ar interneta palīdzību.

Komisija tomēr cer, ka šīs lietas attīstība pirmām kārtām ļaus stāties spēkā grozītajam pamatlēmumam vistuvākajā nākotnē. Mūsu tiesību aktu atjaunināšana patiešām ir mūsu pūliņu vērtā, un es pateicos gan Parlamentam, gan prezidentūrai par to, ka ir darīts viss iespējamais, lai sasniegtu šo rezultātu. Mums ir vajadzīgs šis jaunais instruments.

Tagad es pāreju pie *Roure* kundzes ziņojuma, kurā ļoti argumentēti ir sniegts stingrs atbalsts Parlamenta vēlmei iegūt nozīmīgu pamatlēmumu, kas paver ceļu tālākai attīstībai. Pamatlēmumam ir tiešām jāveicina policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās, dodot tai efektivitāti, ko piešķir īsta leģitimitāte un pamattiesību ievērošana, jo īpaši tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesības uz personas datu aizsardzību. Kopēji personas datu apstrādes un aizsardzības noteikumi, kad datus apstrādā ar nolūku novērst un apkarot noziedzību, var palīdzēt sasniegt šos divus mērķus.

Jouyet kungs, jūs nebūsiat pārsteigts, uzzinot, ka Komisija ir neapmierināta ar pamatlēmuma diezgan ierobežoto darbības jomu. Mēs domājam iet tālāk, bet es zinu, ka pašreizējā prezidentūra lielā mērā piekrīt šim viedoklim. Pamatlēmuma teksts tagad aptver tikai personas datu pārrobežu apmaiņas, un tādēļ mēs gribējam iet tālāk.

Vienlaikus personas datu apstrāde iestādēs valstu līmenī nav saskaņota Eiropas līmenī. Šīs darbības valsts līmenī vēl joprojām reglamentēs valstu datu aizsardzības tiesību akti. Tiešām ir taisnība, Roure kundze, ka dalībvalstis ir pievienojušās Eiropas Padomes Konvencijai Nr. 108 par datu aizsardzību. Tomēr es piederu pie tiem, kas domā, ka mums jāiet tālāk.

Turpmākais pamatlēmuma piemērošanas novērtējums, uz ko atsaucās Jouyet kungs, acīmredzot ir viens no veidiem, kā pārskatīt pamatlēmuma noteikumu piemērošanu, kā arī pārbaudīt, vai tiešām tiek ievēroti mērķa ierobežojuma un proporcionālītātes principi, kurus jūs pilnīgi pamatoti pieminējāt un kuri ir būtiski šajā jomā. Ir taisnība, ka, ņemot vērā dalībvalstu veikto novērtējumu, pārskatīšana, novērtējuma klauzula noteikti varētu ļaut paplašināt šī datu aizsardzības pamatlēmuma darbības jomu.

Kas ir skaidrs, un man nav tas jāpierāda, jo prezidentūra jau ir uz to atsaukusies, ir tas, ka dokuments būs svarīgs ne tikai eiropiešiem, bet arī mūsu sarunās ar trešām valstīm. Mēs būsīm daudz stiprākās pozīcijās, jo īpaši sarunās ar ASV, – ko es neesmu izlaidis no redzesloka – ja mēs varam atsaukties uz datu aizsardzības sistēmu, kas patiesi atbilst mūsu pilsoņu vajadzībām un cerībām. Tādēļ es ceru, ka Padome virzīs uz priekšu šo lietu, un mēs panāksim vienošanos. Tas ir pirmais solis, Jouyet kungs, taču šim solim tomēr ir jābūt pietiekami nozīmīgam. Tā ir mana vēlme.

Katrā ziņā, priekšsēdētāja kungs, es būšu gandarīts, ja šie divi priekšlikumi un divi ziņojumi – kurus Komisija uzskata par ļoti interesantiem un vērtīgiem – palīdzēs mums panākt vienošanos, ko es tiešām gribētu pieredzēt.

Luis de Grandes Pascual, *Juridisko jautājumu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, komisār, dāmas un kungi, es uzstājos kā Juridisko lietu komitejas atzinuma sagatavotājs par Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu par šo jautājumu.

Es vēlos izteikt pateicību Juridisko lietu komitejai par sniegto atbalstu un esmu pateicīgs referentei R. Lefrançois, un pateikt, ka, veicot šo uzdevumu, viņa ir centusies izprast un ir bijusi gatava dialogam, lai panāktu vienprātību, kas šajā jautājumā ir ļoti vajadzīga.

Dāmas un kungi, šis priekšlikums pamatlēmumam var šķist nevajadzīgs. Eiropas Padome jau pievērsusies šim jautājumam savā konvencijā par terorisma apkarošanu, nosakot tos trīs kriminālpārkāpumu veidus, ko Komisija iekļāvusi savā priekšlikumā: publisku aicinājumu veikt teroristisku nodarījumu, teroristu vervēšanu un teroristu mācības.

Tomēr patiesi ir arī tas, ka priekšlikums sniedz papildu vērtību, jo tajā ir labāka terorisma definīcija, un tas ir visaptverošāks, jo tajā ir būtisks sodu uzskaitījums.

Es patiešām uzskatu, ka šī Komisijas rīcība ir vajadzīga un ka priekšlikums ir ļoti vērtīgs ieguldījums.

Par pamattiesībām nav jāsatraucas, un nav pretrunas ar vārda brīvību. Dāmas un kungi, Spānijā teroristu grupa ETA Eiropas Savienības teroristu grupu sarakstā nav tās sacītā dēļ, bet gan rīcības dēļ, jo tā savu mērķu sasniegšanai izmanto izspiešanu, nolaupīšanu, vardarbību, teroru un nāvi. Tādēļ tā ir sarakstā; nevis tās sacītā dēļ, bet gan rīcības dēļ.

Spānijas Parlamentā ir grupas, kas atbalsta neatkarību un runā diezgan likumīgi, atbalsta neatkarību, un, protams, nekādā veidā netiek apsūdzētas par šādu rīcību.

Mērķis nav konstatēt pārkāpumu par viedokli; mērķis ir sadarboties, izmantojot mūsdienīgus paņēmienus un efektīvi apkarot terorismu.

Es vēlos atgādināt, ka vakar Spānijā teroristu grupa ETA nogalināja godīgu cilvēku, bruņoto spēku locekli, virsnieku vārdā *Juan Luis Conde*, izmantojot glēvu metodi — bumbu automašīnā.

Eiropas Savienībai par šo jautājumu noteikti un kompetenti jāpauž saskaņots viedoklis. Mums jāspēj noteikt kriminālpārkāpumu veidi, kas nav sarežģīti, jo, ja tiesas saskata grūtības, nevainības prezumpcijas princips vienmēr gūs virsroku, un mēs nedrīkstam izniekot šo iespēju.

ETA un visām teroristu grupām pasaulē jāzina, ka Eiropas Savienība tām pauž saskaņotu viedokli, tām jāzaudē visas cerības, tām jābūt pārliecinātām, ka Savienība pret tām vērsīsies ar visu demokrātijas svaru un ka mēs nepadosimies, līdz tās tiks pilnībā izskaustas no mūsu valstu dzīves.

Panayiotis Demetriou, *PPE-DE grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, šodien mēs apspriežam divus ļoti būtiskus ziņojumus. Tie ir neparasti savas līdzsvarotās pieejas dēļ, jo ir

izstrādāti, veicot plašāku sadarbību attiecībā uz jautājumiem, par kuriem ir panākta vispārēja vienošanās terorisma apkarošanai, un cilvēktiesību, un, protams, arī personas datu aizsardzībai.

Terorisms ir mūsu laikmeta posts. Tas ir daudzšķautņains, necilvēcīgs, brutāls un nerimstošs. Tāpēc mums tas jāapkaro, izmantojot visus tiesiskos līdzekļus, vienmēr paturot prātā, ka nedrīkst pārkāpt cilvēktiesības. Tas ir tieši tas, ko ir sasniedzis *Lefrançois* kundzes ziņojums.

Tika minēts, ka terorisma apkarošanas priekšlikuma pamatā ir Eiropas Padomes konvencija. Tomēr mēs nolēmām grozīt „publiska aicinājuma” definīciju, lai tā juridiski visās valstīs būtu saprotamāka. Mēs runājam par „publisku kūdīšanu”, kas vairāk atbilst konvencijas garam un mērķim, ko vēlamies sasniegt.

Apspriežot šo ziņojumu, mūsu bažas galvenokārt bija saistītas ar cilvēktiesībām. Mēs veicām plašas diskusijas, vienojamies par formulējuma veidu un iekļāvām noteikumus, lai nodrošinātu līdzsvaru, kuru iepriekš pieminēju.

Jebkādi papildinājumi, visticamāk, izjauks šo līdzsvaru, un jebkurš mēģinājums vēl sīkāk definēt terorismu radīs problēmas — Eiropai nebija viegli vienoties par definīciju. Es trīs gadus biju Eiropas Padomes loceklis. Mēs pūlējāmies atrast terorisma definīciju, un mums tas neizdevās. Tagad, kad esam šo definīciju noformulējuši, nav vajadzīgs to apstrīdēt.

Jebkurā gadījumā uz cilvēktiesību jautājumu attiecas priekšlikuma ievaddaļas 10. pants; tas plaši un pamatīgi aplūko konkrētas tiesības, kas tiek aizsargātas: pulcēšanās tiesības, arodbiedrību tiesības un visas saistītās tiesības. Tāpēc šajā virzienā nav vajadzīgi turpmāki centieni.

Nobeigumā es vēlos piebilst, ka šis jautājums tiek pienācīgi risināts. Tomēr ir vēl kāda joma, kas mums būtu jāaplūko: mums jāpievērš uzmanība sabiedrībām, kas veicina terorismu. Mums jārunā ar saprātīgiem cilvēkiem, ar cilvēkiem, kam ir mēreni uzskati, lai šīs sabiedrības pārtrauktu sniegt atbalstu teroristiem. Mums jāvērs centieni, domas, plāni un kampaņas šajā virzienā.

(Aplausi)

Claudio Fava, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs, Barrot kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka pēc septiņu gadu cīņas ar terorismu esam pietiekami prasmīgi klasificēt terorisma riskus, tā ietekmi un postošās sekas. Es arī uzskatu, ka viena no visdramatiskākajām sekām ir līdzsvara zaudēšana — līdzsvara sajūtas zaudēšana, reaģējot uz terorisma draudiem.

Šis līdzsvars ir vajadzīgs, lai izmeklētu nevis virspusē, bet šīs vardarbības pamatā esošos iemeslus, un ir ļoti būtisks, lai īstenotu preventīvās un soda politikas pamatprincipus, ievērojot mūsu tiesību kultūras. Šis ir vērtīgs, bet sarežģīts līdzsvars, jo tas ir jāparedz tiesību aktos, nepieļaujot patvaļīgu interpretēšanu. Tāpēc es atbalstu Komisijas iniciatīvu pārskatīt 2002. gada pamatlēmumu ar noteikumu, ka uzmanība tiek pievērsta ieteikumiem, kas ļoti savlaicīgi tika izteikti abos ziņojumos, kurus šodien apspriežam.

Pirmais ieteikums, Jouyet kungs un Barrot kungs, ir izbeigt aizdomu kultūru, jo balstīt mūsu sabiedrību uz aizdomām un radīt integrācijas un imigrācijas politikas, kuru pamatā ir savstarpējas neuzticēšanās princips, būtu velte terorismam, jo terorisma mērķis, pirmkārt, ir radīt šķelšanos.

Tāpēc, apspriežot teroristiskus nodarījumus un aicinājuma jēdzienu — kas mums šķiet vispārīgs un subjektīvs — mēs dodam priekšroku juridiski saskaņotākajam un konkrētākajam publiskās kūdīšanas jēdzienam. Es uzskatu, ka tas ir skaidrāks un objektīvāks princips, un tas nav terminoloģijas jautājums, Barrot kungs, bet jautājums pēc būtības — aicinājums attiecas uz ļaunprātīgu izmantošanu, galējībām, arī pārmērīgu uzmanību sociāli emocionālajiem cilvēkiem, kas bieži vien izsauktu pārmērīgu un neskaidru reakciju. Tas viss noved pie otra riska, kas mums jānovērš — pārvērst cīņu pret terorismu par pamatu, lai attaisnotu pamattiesību jomas pārskatīšanu, ierobežošanu un grozīšanu.

No šiem diviem ziņojumiem par šo jautājumu mēs sagaidām skaidru un nepārprotamu signālu — šī ir tā problēma, kuru tiekam aicināti risināt kā likumdevēji — apvienot cīņu pret terorismu un pasākumus, kas brūgē ceļu terorismam, ar Pamattiesību hartas ievērošanu un jo īpaši vārda brīvību un biedrošanās brīvību, bez kurām mūsu kultūra atgrieztos barbarisma laikmetā. Barrot kungs, mums jāsaprot taisnība: mēs riskējam, ka pārvērtīsim cīņu pret terorismu starpkultūru vai reliģiju konfliktā, ka paudīsim rasistisku nostāju; šis risks ir diezgan reāls, ko uzskatāmi parādīja Ķelnes tikšanās pēdējās dienas ar šī Parlamenta deputāta *Borghesio* kunga bezatbildīgo piedalīšanos. Tāpēc ir stingri jāpasaka un jāpasaka šeit, un tas jāizdara šim Parlamentam: fašistiskai neiecietībai nav nekā kopīga ar karu pret terorismu!

Šo divu ziņojumu, kurus šodien apspriežam, vērtīgajā darbā arī ir izmantota šī pieeja: apkarot terorismu, novērst terorisma briesmīgo vardarbību, bet vienlaicīgi nodrošināt pareizo līdzsvaru starp mūsu pilsoņu drošības vajadzību un viņu brīvībām un pamattiesībām. Šajā jautājumā, priekšsēdētāja kungs, Jouyet kungs un Barrot kungs, mēs aicinām Padomi un Komisiju būt modrām, un mēs apsolām, ka šis Parlaments darīs visu iespējamo, lai sadarbotos ar jums.

Alexander Alvaro, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, Lefrançois kundze un Roure kundze ar saviem ziņojumiem ir paveikušas lielu darbu, un man bija prieks par iespēju sadarboties ar viņām ziņojumu izstrādes laikā. Mēs esam daudz sasnieguši un panākuši lielas izmaiņas. Man žēl, ka Roure kundzes ziņojums joprojām ir iestrēdzis Padomē, lai gan mēs to pārstrādājām. Šajā saistībā es uzskatu, ka tajā, par ko runāja Jouyet kungs, kaut kā pietrūka, proti, mēs uzsākam jautājumu risināšanu un pasludinām tos par prioritāriem. To atkārtoti un visnesenāk apliecināja Vācijas prezidentūra. Diemžēl šie vārdi netiek pārvērsti rīcībā. Parlaments ilgtermiņā nevar samierināties vien ar tukšām runām.

Attiecībā uz Lefrançois kundzes ziņojumu — tajā noteikti ir kaut kas vērtīgs, ko vēl neviens no jums nav pieminējis. Tajā ir norāde uz to, ka šis ir viens no retajiem gadījumiem, kurā mēs saskaņojam materiālo krimināltiesību normas — diezgan uzskatāmi ārpus vides jomas. Tas krietni pārsniedz to, ko Eiropas Savienība līdz šim ir darījusi. Civiltiesību aktos tas ir novērojams pārrobežu jautājumos. Tomēr materiālo krimināltiesību normu saskaņošana ir kas vairāk nekā tas, kas līdz šim ir izskanējis. Tādējādi varbūt Komisija saprot, kāpēc mēs veicam tik intensīvas diskusijas par publisku aicinājumu vai kūdīšanu. „Kūdīšana” ir ierasts tiesisks termins katrā dalībvalstī. Eiropas Padomes dalībvalstis pieņēma lēmumu par terminu „aicinājums” kā kompromisu. Tas ietver arī tādas valstis kā Krievija.

Es neuzskatu, ka šajā saistībā mums jāapspriež tas, vai mums visiem ir kopīgs tiesisks pamats. Es arī turpināju skaidrot apspriedēs ar Lefrançois kundzi, ka no manas valsts viedokļa vien termins „kūdīšana”, jo arī tas šeit tiek pieminēts, ir problemātisks, jo fakts, ka kūdīšana var tikt sodīta, nekonstatējot kriminālnozieģumu ar iepriekšēju nodomu, neatbilst mūsu sistēmai. Nemot vērā, ka šī klauzula pieļauj kūdīšanu vai aicinājumu, šie abi termini sliktākajā gadījumā ir pat maldinoši. Tie abi neatspoguļo vainīgās personas iepriekšēju nodomu. Tas ir atkarīgs vienīgi no trešo pušu izpratnes, vai tas, ko kāds ir pateicis, varētu būt nopietns aicinājums veikt teroristisku nodarījumu vai nē. Pašlaik es gribētu uzzināt, kur jūs novelkat robežu starp teroristu un niknu pilsoni, kuru apsūdzējis viņa kaimiņš.

Šajā saistībā mums jāpievēršas arī esošajām tiesību sistēmām. Es zinu, ka Spānijā tā dažās jomās ir atšķirīga, bet tas tādēļ, lai varētu apkarot vietējo terorismu. Ticiet man, es esmu pateicīgs tam, ka esmu pietiekami jauns un neesmu piedzīvojis sliktos Karalisko gaisa spēku laikus Vācijā, bet arī tad tika apspiesti atbilstoši tiesību akti. Protams, valstīm īpašos gadījumos ir jāveic izņēmumi, bet pēdējo septiņu gadu laikā mēs esam pieredzējuši to, ka liela daļa lēmumu, kas rīcības karstumā sākotnēji tika pieņemti, tagad ir jāatceļ. Šajā saistībā es arī priecājos, ka šajā ziņojumā visu partiju uzmanības centrā ir cilvēki un pamattiesības.

Attiecībā uz M. Roure ziņojumu Padomes rīcība ir vēl vairāk vajadzīga. Mēs nedrīkstam sevi mulķot attiecībā uz Lisabonas līgumu. Mēs visi vēlamies, lai tas būtu spēkā līdz 2009. gada Eiropas vēlēšanām, bet mēs arī zinām, ka ar gribēšanu vien nepietiek. Tagad mums jāmēģina iekļaut šo ziņojumu šajās apspriedēs — jo īpaši attiecībā uz sarunām, kas Komisijai pašlaik notiek ar Amerikas Savienotajām Valstīm par ES/ASV datu aizsardzības līgumu. Šīm divām savienībām patiešām nedrīkst ļaut pastāvēt neatkarīgi vienai no otras. Tāpēc es vēlos, lai mēs ne tikai izmantotu politisko gribu, bet galu galā arī pieņemtu politisku lēmumu, lai pamatlēmums par datu aizsardzību beidzot stātos spēkā.

Komisija un Padome ar pārsteidzošu aktivitāti cenšas rīkoties personas datu ekonomiskās aizsardzības jomā. Redzot, kas notiek Apvienotajā Karalistē, Vācijā un citās dalībvalstīs, kurās tiek pazaudēti vai nozagti valsts iestāžu pārvaldītie personas dati, mums steidzami jārikojas arī šajā jomā. Galu galā šis vairāk nekā jebkad iepriekš ir jautājums par pilsoņu tiesībām, jo viņi nespēj novērst šādu valdības rīcību. Attiecībā uz uzņēmumiem pilsonim šaubu gadījumā tomēr ir iespēja izvēlēties citu uzņēmumu.

Brian Crowley, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties Padomes priekšsēdētājam un Komisijas priekšsēdētāja vietniekam, kā arī referentēm par, manuprāt, ļoti svarīgiem ziņojumiem.

Apspriežot jautājumus, kas saistīti ar terorismu un datu aizsardzību — dažkārt, izvērtējot Parlamenta debašu būtību —, ir šķietama pretruna starp tiem, kas vēlas piešķirt lielāku aizsardzību cilvēka tiesībām un brīvībām, un lielāku aizsardzību sabiedrībai kopumā pret vardarbības risku un draudiem vai pat kūdīšanu uz vardarbību, kā daži no maniem kolēģiem jau norādīja. No tā izriet, ka tad, kad strādājam pie šiem priekšlikumiem, mums jābūt pārliecinātiem, ka tiem tiesību aktiem, ko ierosinām, kurus grozām šajā Parlamentā, ir noteikts tiesisks

pamats, lai tad, kad tie stājas spēkā, tos nevarētu apstrīdēt un kritizēt. Viena no problēmām, ar ko sastopamies, ir tāda, ka pamatlēmuma dēļ, tiesiskā pamata dēļ — vai tā trūkuma dēļ — attiecībā uz dažiem šī pamatlēmuma aspektiem mums jābūt gataviem, ka mūs vados divkosībā, ka tikai imitējam rīcību, neveicot nevienu izšķirošu darbību.

Ja paskatāmies atpakaļ tajā tiesu iestāžu un policijas sadarbības vēsturē, ko esam veicinājuši šajā parlamentā, 90 % gadījumu tās pamatā ir bijusi dažādu iestāžu savstarpēja uzticēšanās dalībvalstu līmenī. Tas ir bijis vienīgais efektīvais veids, kā atrast mehānismu, lai virzītos uz priekšu, jo, lai gan to var nostiprināt līgumos vai lēmumos, ja vien iestādes katrā dalībvalstī nevēlas sadarboties un apmainīties ar šo informāciju, patiesi jēgpilna sadarbība vai virzība uz priekšu nav iespējama.

Mums jābūt ļoti uzmanīgiem attiecībā uz datu aizsardzības un apkopoto personas datu jautājumu, jo daudzi no mums zina, ka mūsu pašu dalībvalstīs ir neskaitāmas aģentūras gan valsts, gan vietējā līmenī, kas saglabā datus par katru cilvēku. Pašlaik lielākās bailes Apvienotajā Karalistē ir identitātes zādzība, pastāv lielas bažas, jo ir nozaudēti datori, kas satur informāciju, kura saņemta no valsts iestādēm — vai tās ir sociālās palīdzības, aizsardzības vai policijas aģentūras — personas dati, informācija, ko jūs atsevišķi nevienam nesniegtu. Tomēr šķiet, ka šie dati netiek aizsargāti.

Tāpēc mums šajā līmenī — Eiropas līmenī — jāņem vērā, ka radām Eiropas pamatlēmumu, kas veicinās dalībvalstu sadarbību, bet neuzliek dalībvalstīm par pienākumu veikt šīs kontroles. Iemesls, kādēļ to saku, ir tāds, ka cilvēkiem ir pieejama lielāka aizsardzība, vērsoties pret valstu iestādēm par viņu datu nepareizu izmantošanu, ļaunprātīgu izmantošanu vai nozaudēšanu nekā to sniegtu šis pamatlēmums, un, ja mēs šo pamatlēmumu par datu aizsardzību piemērosim arī valstu datiem, mēs daudzējādā ziņā samazināsim jau esošās tiesības. Ņemot vērā, ka mēs izstrādājam jaunu plānu Eiropas līmenī, ir lielākas iespējas elastīgāk reaģēt uz sarežģījumiem, ar kuriem saskaramies attiecībā uz datu aizsardzību. Tomēr, lai iegūtu pārliecību par to, ka šis tiesību akts būs efektīvs, tam ne tikai jābūt skaidram un noteiktam attiecībā uz vēlamo lomu, bet tam arī jārada cilvēkos uzticība, ka tas viņus sargās un neaizskars.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es esmu pārliecināta, ka Padome patiešām vēlas uzlabot pilsoņu drošību un tā piešķir lielu nozīmi pilsoņu tiesībām. Jūs varat ar pacilātību atbalstīt esošos ziņojumus, bet, ja esat tos rūpīgi lasījuši, būsiat ievērojuši, ka mūsu secinājums absolūti atšķiras no jūsu secinājuma. Patiesībā mēs uzskatām, ka jūsu pieņemtie priekšlikumi ir vienkārši nepiemēroti un ka tie draud ierobežot pilsoņu tiesības.

Kādēļ mums ir atšķirīgs vērtējums? Pirmkārt, parlamenti pilsoņu tiesībām ierasti pievērš lielāku uzmanību nekā valdības, kas rada problēmu, pieņemot lēmumus. Tomēr Parlaments jo īpaši vēlas aplūkot šo lēmumu ietekmi uz sabiedrību ilgtermiņā. Aplūkojot attiecības starp valdību un pilsoņiem no vēstures viedokļa, mēs redzam, ka valdībai ir monopols attiecībā uz spēka pielietošanu un pilsoņiem ir pamattiesības, ko valdības nedrīkst pārkāpt, ja vien šāda rīcība ir vajadzīga, efektīva un samērīga. Tomēr, ja pilsoņi pārāk bieži saskarsies ar valdības rīcību, kas nav ne vajadzīga, ne pamatota, viņu uzticība un līdz ar to sadarbība ar attiecīgo valdību samazināsies, un tad mums galu galā būs masveida drošības problēma. Uzticību ir grūti iegūt, bet viegli zaudēt.

Pēc manām domām priekšlikums par datu aizsardzību nesniedz vēlamo aizsardzību, un Padome ar sava pamatlēmuma paplašināšanu ir nonākusi kutelīgā situācijā.

Pievērsoties Roure kundzes ziņojumam, es vēlos sirsnīgi pateikties referentei par visiem tiem gadiem, ko viņa ir pavadījusi, virzot šo ziņojumu cauri Parlamentam. Jo īpaši es vēlos uzdot virkni jautājumu Padomei. Priekšlikums attiecas uz policijas un tiesu iestāžu sadarbību Eiropā; t.i. uz dienestiem, kas saistīti ar drošību. Tomēr — un varbūt Padomes priekšsēdētājs man iebildīs — es saprotu, ka tagad ir precizēts, ka Padome neuzskata šos priekšlikumus par saistošiem, ja uz spēles ir būtiskas valsts drošības intereses. Par kādām interesēm mēs šeit runājam, un vai jūs varat man sniegt kādu piemēru, kas pamudinātu jūs vienkārši izmest šo pamatlēmumu atkritumu tvertnē?

Vēl viens jautājums, ko Roure kundze pati jau izvirzīja, ir par jutīgiem datiem. Attiecībā uz dažiem datiem es saprotu, kāpēc Padome tos vēlas zināt; bet vai tā var man paskaidrot, kādas priekšrocības tā iegūs, zinot, vai persona ir arod biedrības loceklis? Es vēlētos, lai jūs man minētu piemēru, kad būtu lietderīgi zināt, vai cilvēks ir bijis Nīderlandes Arod biedrību federācijas (FNV) loceklis? Vai tas šķietami norāda uz nepakļāvīgu uzvedību? Kādos apstākļos tam, dieva dēļ, būtu nozīme? Cilvēku dzimumdzīve? Es piekristu, ja mēs runājam par aktīvu pedofiliju: tas ir noziegums, un to, protams, var reģistrēt. Tomēr par kāda veida jautājumiem jūs īsti vēlaties iegūt vairāk informācijas?

Attiecībā uz datu nosūtīšanu uz trešajām valstīm es joprojām atceros jautru atgadījumu Vācijas prezidentūras laikā, kad Padomes pārstāvis apgalvoja, ka dažkārt patiešām bija vajadzīgs ļoti ātri nosūtīt datus Irānai. Viņā pārsteigts raudzījās viss Parlaments; viņš noteikti bija kļūdījies — nosūtīt datus Irānai! Tāpēc es šeit uzdodu jautājumu, vai šis pārstāvis garantēs, ka jutīgi dati nekādā gadījumā netiks nosūtīti Irānai. Vai jūs varbūt man arī varētu norādīt tā panta kārtas skaitli, kas ir jūsu garantijas pamatā?

Lai gan es uzskatu aizsardzības līmeni par nepietiekamu, es atbalstu mērķi — labāka sadarbība starp policiju un tiesu iestādēm Eiropas līmenī (zināms, ka sadarbība šajā jomā nefunkcionē pat valsts līmenī). Viens no atslēgvārdiem šīs sadarbības uzlabošanā ir uzticība — arī šeit tas ir uzticības jautājums. Es vainoju Padomi tajā, ka tā nepietiekami strādā, lai palielinātu šo uzticību un attiecīgi arī šo sadarbību. Galu galā uzticības pamatā ir jābūt kaut kam, piemēram, būtiskai datu aizsardzībai vai aizdomās turamo tiesībām, kas atbilst mūsu likuma varai — bet jūs nespējat izpildīt šo solījumu. Jūs visu manu pilnvaru termiņa laiku strādājat pie aizdomās turēto procesuālajām tiesībām, un nekas tā arī vēl nav radīts. Turklāt jomās, kurās jūs tiešām varētu veicināt sadarbību, jūs to nespējat. Tā vietā jūs iesniedzat šo nepabeigto pamatlēmumu par terorisma apkarošanu.

LeFrançois kundze par šo jautājumu ir izstrādājusi atbilstošu ziņojumu, par ko es viņai vēlos sirsnīgi pateikties. Mans jautājums paliek: kādu problēmu Padome šajā gadījumā patiesībā vēlas atrisināt? Kūdišana uz vardarbību ir aizliegta visās dalībvalstīs, un tā tam arī ir jābūt — bet tagad par prettiesisku tiek pasludināts arī aicinājums. Ko nozīmē „aicinājums”? Vai tas, ja kāds uzrakstītu, ka Amerikas Savienotās Valstis ir nelietīga valsts, ļaunuma ass, kas jāapkaro? Ja šis pats cilvēks arī uzrakstītu: „Tie, kas nav ar mums, ir pret mums,” vai tas ir aicinājums? Ja rietumu iedzīvotājs tieši uzņem pret islāmu vērstu filmu ar mērķi aizvainot cilvēkus, vai viņš aicina uzbrukt? Vai es pati pašlaik aicinu?

Neskaidri tiesību akti ir slikti tiesību akti. Es atbalstu kriminālatbildības noteikšanu par kūdišanu uz vardarbību arī Eiropas līmenī, bet ne šādā veidā. Ja salīdzina versijas visās valodās, nav skaidrs, vai tas ir „aicinājums” vai „kūdišana”, kas tiek apspriests. Sieviete var gērbties aicinoši, bet tas nenozīmē, ka viņa kūda uz izvarošanu. Lēmuma 1. panta 1. punkts šajā ziņā ir satraucošs, jo tas nosaka, ka cilvēku var apsūdzēt par teroristiska nodarījuma veikšanu, neņemot vērā to, vai viņš vai viņa tieši atbalsta šādus nodarījumus vai nē. Kas attiecas uz manas grupas nostāju, tas tiešām ir aizgājis par tālu.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Sylvia-Yvonne Kaufmann, GUE/NGL grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, ņemot vērā man pieejamo īso laiku, es vēlos apspriest tikai *Roure* kundzes ziņojumu. Runājot par personas datu apstrādi, policijai un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās, es vēlos ļoti skaidri paust savu viedokli par to, ka mums Eiropā ir vajadzīgs vienots regulējums.

Pēdējos gados ir sākti vairāki projekti saistībā ar šo datu apstrādi, jo īpaši otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēma un Vīzu informācijas sistēma (VIS). Arī šie dati tomēr ir būtiski attiecībā uz priekšlikumu par sodīšanas reģistra datu apmaiņu starp dalībvalstīm un pat Eiropas PDR sistēmas ieviešanu. Augsta līmeņa datu aizsardzība ir katra pilsoņa interesēs, un, pēc manām domām to var garantēt tikai ar vienotu regulējumu ES līmenī.

Padomes priekšsēdētājs teica, ka šis Padomes lēmums bija labākais risinājums, ko varēja panākt. Man jums, Padomes priekšsēdētāj, jāsaka, ka es esmu vilusies Padomes jaunajā priekšlikumā, jo tajā nav ņemtas vērā Parlamenta galvenās prasības, un es uzskatu, ka priekšlikums paredz tādu datu aizsardzības līmeni, kāds dažos aspektos ir zemāks nekā tas, ko paredz Eiropas Padomes 108. konvencija. Starp citu, priekšlikumu, neņemot vērā atšķirīgos uzskatus, kritizē arī visas grupas, un es uzskatu, ka šis skaidrais vēstījums Padomei ir viela pārdomām.

Jo īpaši mums ir jānodrošina tas, lai pamatlēmums attiektos arī uz datu apstrādi valsts līmenī; pretējā gadījumā visa priekšlikuma būtība ir apšaubāma.

Es vēlos arī uzsvērt to, ko teica mūsu referente *Roure* kundze, proti, ka īpaši jutīgu datu kategorijas — t.i. dati, kas atklāj personas etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus vai reliģisko pārliecību — nebūtu jāapstrādā. Ja mēs vispār apsveram izņēmumu piemērošanu šim principam, ir būtiski, piemēram, iepriekš iegūt attiecīgās tiesas apstiprinājumu; šo datu kategoriju nevajadzētu vienkārši apstrādāt automātiski.

Padome ilgstoši Parlamentam solīja, ka pieņems šo pamatlēmumu. Es uzskatu, ka ir pēdējais brīdis Padomei beidzot izpildīt solījumu un izstrādāt pamatlēmumu, kas patiešām atbilstu tā papīra vērtībai, uz kura tas rakstīts.

Es atbalstu visus grozījumus, ko Parlaments ierosina ziņojumā, jo uzskatu, ka mums ir vajadzīgs augstākais iespējamais datu aizsardzības līmenis, un to negarantē esošais Padomes pamatlēmums.

Gerard Batten, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, šie Padomes lēmumi ir mūsu tiesu un tiesību sistēmas saskaņošanas procesa sastāvdaļa kopējā ES sistēmā. Jau pašlaik ikvienu ES pilsoni ar minimāliem aizsardzības līdzekļiem var izdot no jebkuras ES valsts citai dalībvalstij, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi. Pat tad, kad valsts tiesību sistēma vai valsts valdība zina, ka tiek veikta liela netaisnība, tā nevar to novērst.

Saskaņā ar jaunajiem noteikumiem par aizmugurisku iztiesāšanu mūs var tiesāt un piespriest sodu citā ES dalībvalstī, mums pat nenotiekot par notikušo, un tad izdot un ieslodzīt. Mums var piespriest sodu vai konfiscēt mūsu īpašumu, un arī šajā gadījumā mūsu tiesu sistēmas vai valdības nespētu to novērst un pasargāt mūs.

Saskaņā ar Lisabonas līgumu tiek plānots iecelt Eiropas prokuroru ar plašām pilnvarām izmeklēt un ierosināt lietu pret tiem, kas apsūdzēti nodarījumos pret Savienības interesēm — palīdzot Eiropolam, kura ierēdņi ir neaizskarami un nevar tikt apsūdzēti par to, ko saka vai dara, pildot dienesta pienākumus. Un, protams, mums ir Eiropas Savienības pašas pusmilitārie policijas spēki, Vičencā tiek veidota Eiropas žandarmērija, kam būs pilnvaras šķērsot robežas, lai apspiestu civiliedzīvotāju nemierus ES dalībvalstīs.

Viss iepriekšminētais tiek darīts, lai aizsargātu mūs no terorisma; bet, protams, tas, kas patiesībā notiek, ir Eiropas Savienības nebeidzamā misija palielināt un nostiprināt savu spēku un varu katrā mūsu valstu dzīves jomā. Terorisms patiešām ir reāls drauds, kura lielākais avots pasaulē pašlaik ir fundamentālā, burtiskā un ekstrēmā islāma ideoloģija. Bet valstu valdībām ir jāapkaro terorisms, savstarpēji sadarbojoties, neizmantojot to par iemeslu, lai palielinātu Eiropas Savienības varu.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, no dažādām aprindām ir bieži dzirdēts, ka cīņa pret terorismu apdraud mūsu brīvības — bet tā ir aplama dihotomija. Vārda brīvība, preses brīvība un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību patiešām ir mūsu rietumu sabiedrības pamatīpašības, bet, kā tikko minēja iepriekšējais runātājs, islāma ekstrēmisms pašlaik apdraud tieši atvērtās sabiedrības, kūdot uz teroristisku rīcību pret šīm vērtībām. Pasākumi, ko paredz šis ziņojums, ir soli — bet tikai vienu — pareizajā virzienā. Valstīm ir ne tikai pienākums aizsargāt pilsoņus pret terorismu, bet arī jāspēj veikt visus pasākumus, lai nosargātu sabiedrisko kārtību.

Tomēr šajā saistībā es vēlos izteikt piebildi, jo daudzi runātāji šodienas debatēs norādīja uz Itāliju. Itālijas valdībai tomēr ir visas tiesības apkarot nelegālo imigrāciju un noziedzību tādos veidos, kā uzskata par vajadzīgu, ar noteikumu, ka tas ir pamatots ar objektīviem, tiesiskiem faktoriem. Turklāt pagājušās nedēļas kaunpilnā iztiesāšana Romā, kurā daži ekstrēmie šī Parlamenta kreisā spārna locekļi apsūdzēja Itālijas policistus romu bērnu spīdzināšanā, bija apvainojums Itālijas iedzīvotājiem un neatbilstošs šim Parlamentam. Tāpēc es ceru, ka Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs visu mūsu vārdā atvainosies Itālijas valdībai.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlējos uzstāties šajā brīdī, jo man diemžēl jādodas projām, lai piedalītos starpiestāžu dialogā. Es atvainojos Parlamentam un referentiem. Es tikai vēlējos atbildēt grupu vadītājiem, pasakot, pirmkārt, attiecībā uz *Lefrançois* kundzes ziņojumu un runām konkrēti par atšķirību starp „kūdišanu” un „aicinājumu”, ka Padomes dokuments precīzi atbilst Eiropas Padomes konvencijas 5. pantam, lai novērstu atšķirības piemērošanā. Mēs uzskatām, ka jāuzticas tiesnešiem, ka viņi piemēros šo kriminālatbildību saprātīgi, un — kā *de Grandes Pascual* kungs gluži pareizi minēja — pienācīgi ņemot vērā kontekstu, jo īpaši attiecībā uz terorismu Spānijā. Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka Padomes dokuments lielā mērā ņem vērā, no vienas puses, vārda brīvības klauzulu 2. pantā, un, no otras puses, samērīguma principu 14. pantā.

Attiecībā uz *Roure* kundzes ziņojumu es vēlos pateikt, ka piekrītu arī *Buitenweg* kundzei un *Alvaro* kungam — regulējums trešajā pīlārā, kas paredz tiesības uz kompensāciju, patiešām ir sasniegums. Es esmu dzirdējis visas jūsu prasības attiecībā uz darbības jomu, jo īpaši *Kaufmann* kundzes prasības. Francijas viedoklis saskanēja ar Komisiju, bet mums jābūt realīstiem. Mēs varētu vienbalsīgi pieņemt citu dokumentu. Mēs būtu vēlējušies turpināt darbu — tas ir tas, ko arī komisārs *J. Barrot* teica — bet tikai tad, ja darbības joma tiktu paplašināta, kas patiešām būtu labi; es neticu, ka mēs gūtu šīs sekmes īstermiņā.

Ir jāpanāk kompromiss, jāizveido līdzsvars. Es piekrītu *Roure* kundzei, ka tas nav pilnībā apmierinošs, bet tas tomēr ir sasniegums, un mums tas jāpieņem tāds, kāds ir. Jebkurā gadījumā, kā es minēju, mums ir arī novērtējuma klauzula. Es aicinu Komisiju, priekšsēdētāja vietnieku — un es zinu, ka viņš to darīs — pēc iespējas labāk izmantot šo novērtējuma klauzulu un noteikumus par datu apkopošanu, kas liecina par to, ka mēs apsvērsim arī lietas, ko pārvalda valstis. Jūs minējāt atsevišķus datus, kas iekļauti šajā lēmumā. Personīgi es priecātos, ja tiktu pārskatīti vai vismaz labāk nekā tagad noformulēti arī dati attiecībā uz reliģiju un dzimumdzīvi.

Atbildot *Dillen* kungam par romiem — kā viņam ir zināms, 16. septembra romu samits parādīja Francijas prezidentūras apņemību romu jautājumā. Tur bija priekšsēdētāja vietnieks, un mēs uzskaitījām dažādus pagātnes pasākumus, ko dalībvalstis var apņemties veikt nākotnē, lai veicinātu romu integrēšanos mūsu sabiedrībās; jautājums, kas lielā mērā tiek apskatīts komisāra *V. Špidla* sociālajā programmā.

Tas ir viss, ko es vēlējos pateikt, atbildot uz izskanējušajām runām šo aizraujošu debašu laikā.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, Padomes priekšsēdētājs, uzslava, pirmkārt, Francijas prezidentūrai par to, ka mēs kopā apspriežam šos tematus, jo tie attēlo problēmas līdzsvaru — risinām lielāko problēmu terorismu, no vienas puses, un datu aizsardzību, no otras. Žēl, ka Padomes priekšsēdētājs nevar palikt šeit uz visu laiku. Tas šajās debatēs būtu ļoti noderīgi.

Pirmkārt, attiecībā uz datu aizsardzību mēs jau šeit esam pieredzējuši vairāku prezidentūru teikto par sasniegto lielo un būtisko soli uz priekšu. Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā es vēlos atzīmēt, ka mūsu referentē *Roure* kundzei ir visa Parlamenta atbalsts šajā jautājumā, jo mums ir jāiet uz priekšu.

Mums jo īpaši būtiski ir trīs jautājumi. Es vēlos īpaši uzsvērt to, ka mums jāturpina stingri paust atbalstu datu apmaiņai. Izmantojot Šengenas Informācijas sistēmu, mēs zinām, ka, apmainoties ar datiem, mēs spējam izsekot daudziem noziedzniekiem un ka datu apmaiņa nodrošina panākumus un arī garantē drošību. Arī citi aspekti ir būtiski, tomēr man jo īpaši būtisks ir jautājums par piekļuves tiesībām pilsoņiem — pilsoņu tiesību stiprināšana — un darbības joma, kas jau atkārtoti tika apspriesta. Priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot* ir norādījis, ka viņam šie lēmumi ir būtiski kā atbalsts, jo īpaši sarunās ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Es tomēr vēlos piebilst, ka, ja Amerikas Savienotās Valstis iebilst, ka šis tiesiskais regulējums diemžēl ir attiecināms tikai uz Eiropas jautājumiem, nevis Eiropas līmenī attiecībā uz situāciju dalībvalstīs, tai būs arguments pret mums, jo mēs Eiropas Savienībā pat neuzdrīkstamies pilnībā ieviest šo tiesisko regulējumu.

Attiecībā uz cīņu pret terorismu es uzskatu, ka ir apkaunojoši, ka, lai gan Padome šajā jautājumā pastāvīgi ievieš jaunu pieeju, tā nevirzās uz priekšu daudzu operatīvo pasākumu īstenošanā. Mēs visi atceramies, ka jaunā ES pretterorisma koordinators *de Kerchove* kunga iecelšana prasīja vairāk nekā gadu un ka mēs ātri rīkojamies datu saglabāšanas jautājumā, bet diemžēl kavējamies ar īstenošanu, un ka Eiropolā mums joprojām nav operatīvās grupas, īpašas nodaļas šim jautājumam. Mums šajā saistībā jāstrādā un jācīnās ar lielāku apņemību, un jāsasniedz operatīvs progress, nevis tikai jāstrīdas par formulējumu.

Lielākās problēmas, jo īpaši attiecībā uz islāma terorismu, ir saistītas ar jaunpievērstajiem — cilvēkiem, kas uzaug mūsu sabiedrībā, kļūst pieauguši un tad pievēršas islāma ticībai. Mums sev jāpajautā, kas kaiš mūsu sabiedrībām un kas kaiš islāma videi, kas padara šos cilvēkus radikālus. Mums tas jāņem vērā.

Eiropā mēs spējam dzīvot drošībā arī tāpēc, ka mums ir uzticami policijas spēki, kuri ir pelnījuši pateicību.

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Pirmkārt, es vēlos izteikt atzinību referentēm par viņu izcilajiem ziņojumiem, bet es galvenokārt apspriedīšu *R. Lefrançois* ziņojumu.

Pakāpeniski un arvien pieņemot tiesību aktus, mēs turpinām apkarot terorismu. 2002. gada pamatlēmums sniedza mums iespēju izveidot kopīgu terorisma definīciju un tiesisku regulējumu attiecībā uz teroristiskiem nodarījumiem.

Šodien ierosinātie grozījumi paredz iekļaut trīs jaunus nodarījumus, no kuriem mums sevi jāaizsargā, reaģējot uz bijušiem un jauniem terorisma draudiem, un to, ka teroristi arvien vairāk izmanto informācijas tehnoloģijas, arī kibernetismu. Terorisma aktu ķēde ir gara, sākot no ideoloģiskās apstrādes līdz fanātisma iedvešanai bērnā, lai nogalinātu.

Šie ierosinātie grozījumi aprobežojas ar publisku aicinājumu veikt teroristiskus nodarījumus un teroristu vervēšanu, un mācības, kas tagad izmanto tradicionālās un modernās metodes terora izplatīšanai.

Tomēr mēs nenošķiram metodes, bet mums jābūt ļoti piesardzīgiem, novelkot robežu starp to, kas ir nepieņemami un tādējādi ir sodāms, un vārda brīvību kā pamattiesību.

Publiskā aicinājuma gadījumā robeža ir vairāk izplūdusi. Tāpēc nolūks un acīmredzami draudi ir būtiski nosacījumi, lai kaut ko uzskatītu par pārkāpumu. Viss cits ir vārda brīvība, ko aizsargā pats pamatlēmums, ES līguma 6. pants, Pamattiesību harta un Eiropas Padomes konvencija.

Konvencijas trūkums ir tas, ka daudzas dalībvalstis to vēl nav ratificējušas, kas nepalīdz cīnīties pret terorismu vai aizsargāt brīvības.

Ne sākotnējais pamatlēmums, ne grozītā versija neaizvieto konvenciju; tās ratifikācija drīzāk stiprinātu Eiropas tiesību aktus, piešķirot tiem pievienoto vērtību un pilnīgāku tiesisko regulējumu.

Tāpat kā Prīmes līgumā un daudzos citos dokumentos Eiropas tiesību akti neizdala dažāda veida teroristus; tos var piemērot gan Savienības teritorijā, gan attiecībā uz starptautisko terorismu.

Pagājušajā gadā Eiropols kopumā reģistrēja 583 terora aktus, par 24 % vairāk nekā iepriekšējā gadā, 517 no kuriem veica separātistu grupas, kas darbojas Spānijā un Francijā. Aizdomās par islāma terora aktiem tika arestēti 201 cilvēks.

Es vēlos izteikt atzinību policijas spēkiem par viņu slavējamo darbu un centieniem izbeigt terorismu un ieslodzīt teroristus.

Priekšsēdētāja kungs, diemžēl mana valsts atkal nonākusi ziņās. Mums ir garas un nožēlojamas terorisma tradīcijas. Mēs zinām, ka demokrātijā teroristiem nav vietas, bet ir vieta tiem, kas veicina, dod patvērumu un palīdz teroristiem. Tāpēc es uzskatu, ka ir vēl viens tiesisks jēdziens, kas papildinātu mūsu tiesību aktus — kriminālbildības paredzēšana par demonstrācijām, kas ceļ neslavu vai pazemo terorisma upurus vai viņu ģimenes. Būtu labi to paturēt prātā turpmākiem labojumiem.

Es noslēgšu runu, priekšsēdētāja kungs, izsakot nožēlu par to, ka nespējam piemērot Lisabonas līguma 10. protokolu, kas paātrinātu to jautājumu iekļaušanu, kas pilsoņu uztverē ir tik būtiski un steidzami.

Sophia in 't Veld (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms attiecībā uz procedūras jautājumu es vēlos lūgt šī Parlamenta prezidiju nosūtīt vēstuli Francijas prezidentūrai un norādīt, ka uzskatām par nepieņemamu to, ka Francijas prezidentūra nav pieejama visu šo tik būtisko debašu laiku.

(NL) Priekšsēdētāja kungs, terorisms netika izgudrots 2001. gada 11. septembrī, tas vienmēr ir bijis. Turklāt, kā tikko norādīja iepriekšējais runātājs, Eiropola „Ziņojumā par terorisma situāciju un tendencēm ES 2007. gadā” patiešām ir apgalvots, ka lielu daļu uzbrukumu neveic islāma ekstrēmisti, bet separātisti, ekstrēmi labējie un ekstrēmi kreisie spēki.

Tomēr kopš 2001. gada jaunums ir tas, ka valdības visā pasaulē izmanto cīņu pret terorismu, lai samazinātu pilsoņu tiesības un brīvības. Es pilnībā atbalstu sadarbību cīņā pret noziedzniekiem un pilnībā piekrītu Weber kunga sacītajam, bet ļoti bieži pasākumi, piemēram, personas datu apkopošana, ir veikti tādu mērķu dēļ, kam nav nekādas saistības ar terorismu. Piemēram, PDR dati tiek izmantoti imigrācijas kontrolē vai apkarojot „parasto” noziedzību. Pati par sevi šāda rīcība ir diezgan tiesiska, bet šādā gadījumā sauksim lietas īstajos vārdos.

Padomes solījums par pilsoņu tiesībām un tiesībām uz privāto dzīvi izklausās nedaudz liekulīgi, ņemot vērā to, ka Padome pat neatrodas šeit un jo īpaši nav gatava īstenot Eiropas Parlamenta ieteikumus, kā paredzēts konkrēti Roure kundzes ziņojumā. Tad varbūt Padomei vajadzētu izbeigt liet krokodila asaras par Īrijas „nē”.

Nobeigumā man ir divi konkrēti jautājumi. Es vēlos lūgt Komisijai — ņemot vērā, ka Padomes šeit nav — sniegt informāciju par augsta līmeņa kontaktgrupu. Pēc divu gadu sarunām aiz slēgtām durvīm un bez pilnvarojuma ASV iekšzemes drošības ministrs Michael Chertoff tagad mudina komisāru J. Barrot decembrī parakstīt vienošanos. Es vēlos zināt, vai komisārs J. Barrot mūsu vārdā teiks „nē”.

Mans otrs jautājums ir šāds: ES vārdā notiek sarunas par sistēmu, kas ļaus muitai — Eiropā, bez paskaidrojuma vai ierobežojuma — uz robežas pārmeklēt un konfiscēt klēpjadatorus. Es vēlos zināt, kāda pašlaik ir situācija šajā jautājumā.

Priekšsēdētājs. – Es uzskatu, ka ir būtiski jūs informēt par to, ka Francijas prezidentūra korekti pirms debašu sākšanas atvainojās un informēja mūs, ka Dati kundze nevarēja piedalīties debatēs nenovēršamu iemeslu dēļ un ka Jouyet kungs, kas viņu aizstāja, nevarēja palikt.

Tomēr jūsu iebildums ir būtisks, un es to nodošu tālāk, bet man jāuzsver, ka Francijas prezidentūra iepriekš atvainojās.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, terorisms ir viens no lielākajiem mūsdienu draudiem. 11. septembra uzbrukumi mums to skaidri parādīja. Terorisma pamatā ir gan psiholoģiska, gan sociāla un plašsaziņas līdzekļu ietekme. Tādējādi problēma, kas radusies no nebeidzamā jautājumu saraksta par to, kā novērst šāda veida draudus, ir ieguvusi globālu mērogu. Baiļu un terora sēšana un uzbrukumi pilsoniskajai sabiedrībai — tāda ir terorisma seja.

ES saviem pilsoņiem ir jānodrošina augsts drošības līmenis. Īpaša uzmanība ir jāpievērš tam, kā teroristi izmanto IT un komunikāciju tehnoloģijas, jo īpaši internetu, kas palīdz izplatīt propagandu un mācību rokasgrāmatas. Tas ir tas, pret ko mums patiešām jācīnās. Terorisma apkarošanai ES jāklūst par prioritāti, jo īpaši terorisma draudīgākā varianta — tā islāma terorisma apkarošanai, kura mērķis ir absolūta rietumu civilizācijas iznīcināšana. Ko mēs varam darīt? Izvēle ir vienkārša — vai nu mēs iznīcinām terorismu, vai arī terorisms iznīcinās pasauli.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs šo debašu laikā varam apspriest pamatprincipus — mums tie ir jāievēro — bet mums jāapspriež konkrēti instrumenti. Es runāju par to, ko mēdz dēvēt par teroristisko organizāciju sarakstu. Ņemot vērā 3. septembra Eiropas Kopienas tiesas spriedumu, mēs zinām, ka juridiskais novērtējums ir pilnībā skaidrs. Gan ES, gan ANO teroristisko organizāciju sarakstu sistēma pārkāpj cilvēku pamattiesības, un tāpēc ir jāreformē.

Kas ir noticis? ES teroristisko organizāciju saraksts darbojas absolūti neregulētā jomā bez Parlamenta kontroles. Ir patiešām dīvaini, ka mēs kā Parlaments uzzinām, ka Lauksaimniecības un zivsaimniecības padome 15. jūlija tikšanās laikā — kurā satiekas politiķi, kas specializējas lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un lauku attīstībā, bez debatēm un nezinot tā saturu, pieņēma jaunu ES teroristisko organizāciju sarakstu. Mēs zinām, ka rodas sarežģījumi ārlietu politikas jomā, jo šādi tiek pilnībā ignorēti starptautiskie tiesību akti. Mēs to vēlamies mainīt, un šajā procesā es lūdzu jūsu atbalstu. Liels paldies.

Giusto Catania (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es esmu vīlies, ka Francijas ministrs devās prom, jo viņš būtu uzzinājis, piemēram, to, ka viņa sniegtā informācija ir neprecīza. Patiesībā *Dührkop* kundzei ir taisnība, norādot, ka lielākajai daļai ES teritorijā veikto teroristu uzbrukumu ir neatkarīgs avots, un, pretēji *Jouyet* kunga apgalvojumam, tiem nav nekāda sakara ar *Al-Qaida*.

Līdz ar to mēs varētu pārtraukt šo divdomīgo islāma pielīdzināšanu terorismam, kas mums bieži tiek pieminēta. Tā ir bieža parādība, un diemžēl tai šajā Parlamentā ir savi atbalstītāji. Ar šo es domāju *Borghesio* kunga pausto attieksmi nesenoajā Ķelnes demonstrācijā, jo, ja šis pamatlēmums būtu spēkā, viņš noteikti tiktu vainots aicinājumā uz terorismu. Es definētu *Borghesio* kunga rīcību kā aicinājumu un Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā vēlos iesniegt oficiālu lūgumu Parlamenta priekšsēdētājam oficiāli brīdināt *Borghesio* kungu.

Es uzskatu, ka pēdējos gados pieņemtā stratēģija cīņai pret terorismu ir neveiksmīga un, sastādot teroristisko organizāciju sarakstu un ierobežojot likuma varu, ir bijusi pārāk pakļauta ASV interesēm karā Irākā un Afganistānā. Ir bijuši pārāk daudzi gadījumi, kas saistīti ar nepareizu personas datu lietošanu, un es uzskatu, ka mums visiem jāstrādā kopā — un es tūlīt beigšu — lai nodrošinātu, ka neierobežojam personas brīvības, lai palielinātu demokrātijas jomas un lai nodrošinātu to, ka drošības un cīņas pret terorismu vārdā mēs nepalīdzētu sasniegt pašu teroristisko organizāciju mērķus.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, *Lefrançois* kundze ierosina būtiskas izmaiņas, lai aizsargātu konfidencialitāti, vārda brīvību un tiesisko drošību. Kriminālbildību vajadzētu paredzēt par kūdīšanu, nevis aicinājumu veikt teroristiskus nodarījumus. Privātās dzīves aizsardzībai jāattiecas arī uz e-pastu un citu elektronisko saraksti, un tiek uzsvērti visi mūsu tiesību aktu pamatprincipi: samērīgums, vajadzība un vienlīdzīga attieksme.

Lieliski. Bet ir liels „bet” — kas noticis ar subsidiaritāti? Kāda veida terorisms ir jāapkaro ES līmenī? Pagājušās nedēļas nogalē Spānijā tika veikts briesmīgs teroristisks noziegums, un mēs izsakām līdzjūtību Spānijas iedzīvotājiem, bet šis noziegums nav ES jautājums. Arī ne tas terorisms, kas gadu desmitiem norisinājās Ziemeļīrijā. Ir skaidrs, ka bailes no terorisma tiek tiši izmantotas, lai uz dalībvalstu rēķina veicinātu ES pozīcijas tiesu iestāžu un policijas lietu jomā. Subsidiaritāte ir ērta politisko runu tēma, bet neparādās tiesību aktos.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dāmas un kungi, šajā nedēļas nogalē Pakistānā Čehijas Republikas vēstnieks šajā valstī kļuva par sprādziena upuri. Vakar trīs Čehijas Republikas militārpersonas tika ievainotas raķešu

uzbrukumā Afganistānā. Mūsdienās terorismam ir tieša ietekme arī uz manas valsts pilsoņiem. Nav šaubu, ka tā ir viena no visviltīgākajām un bīstamākajām civilizācijas parādībām un ka mēs nevaram padoties šim glēvajam un bīstamajam ļaunumam, bet mums tas ir jāapkarro. Tomēr karš pret terorismu nedrīkst kļūt par visaptverošu buramvārdu. Neņemot vērā visas terorisma asiņainās sekas, ikdienas neuzticība un bailes pēc drošības nedrīkst dominēt pār brīvību. Tāpēc es noraidu Eiropas Komisijas priekšlikumu par to, ka kūdīšana veikt teroristisku nodarījumu ir noziegums. Priekšlikuma mērķis ir sodīt mutisku un rakstisku uzrunu un tādējādi skaidri apdraud vārda brīvību un pamattiesības. Man kā demokrātiskai politiķei tas ir nepieņemami.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, dāmas un kungi, es sāksu ar *Roure* kundzes ziņojumu, ko es atkārtoti atbalstu par centieniem panākt politisku vienošanos attiecībā uz priekšlikumu pamatlēmumam par personas datu aizsardzību trešajā pīlārā, kura pamatā nav zemākais kopsaucējs, datu aizsardzības minimālais līmenis un nopietni trūkumi. Es vēlos atkārtoti paust savu nostāju, ko es šeit vairākkārt iepriekš esmu minējis — ir būtiski un steidzami jāpieņem tiesisks instruments, kas garantētu datu aizsardzību trešajā pīlārā un nodrošinātu tādu personas datu aizsardzību, kas ir vismaz līdzvērtīgs līmenim, ko garantē pirmais pīlārs ar Direktīvu 95/46/EK.

Es ar prieku klausījos priekšsēdētāja vietnieka *J. Barrot* apgalvojumus. Viņš ir ieklausījies parlamenta bažās, bet man žēl, ka Padomes pārstāvja tukšais krēsls ir reāls politiskā kurluma piemērs, kas raksturīgs katrai prezidentūrai. Es absolūti neesmu optimistisks attiecībā uz Padomes atbildi.

Par *R. Lefrançois* ziņojumu — 2002. gadā mēs pieņemām pamatlēmumu, kurā saskaņojām „terorisma” definīciju un piemērojamos sodus. Vairāki runātāji jau pieminēja internetu, jaunās informācijas tehnoloģijas un to sniegtās priekšrocības, bet arī to, kā noziedznieki var izmantot tīklu. Kā jau tika minēts, ir apmēram 5 000 teroristiskās propagandas mājas lapas, kas ir radikalizācijas un vervēšanas instrumenti, kā arī kalpo par informācijas avotu teroristu līdzekļiem un metodēm. Tāpēc mums jāgroza 2002. gada direktīva, lai radītu vajadzīgos instrumentus šī veida kiberterrorisma apkarošanai. Es atbalstu *Lefrançois* kundzes priekšlikumus, kas apvieno šīs cīņas steidzamību ar saistībām ievērot vārda brīvību un biedrošanās brīvību.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, ir ļoti būtiski, lai dalībvalstis ratificētu 2005. gada Padomes konvenciju par terorisma apkarošanu, lai nodrošinātu abu instrumentu paralēlu ieviešanu vienlaicīgi ar pamatīgāku un visaptverošāku tiesisko režīmu.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējos gados terorisma apspriešana Eiropas Komisijā un Padomē gandrīz vienmēr izrietēja no pašsaprotamas mūsu pamattiesību aizsardzības akceptēšanas. Tās gandrīz tikpat nenovēršamās sekas ir nepareizi tiesību aktu priekšlikumi, kas pārkāpj šīs pašas tiesības.

Raksturīgs piemērs ir priekšlikums, ko apspriežam šodien — apkarot terorismu internetā. Tā pamatā ir atziņa, ka daži teroristi izmanto internetu, lai kūdītu uz terorismu, un ka mums viņi jāaptur.

Tomēr priekšlikuma nobeigumā ir šāds ekstrēms pasākums — lai apkarotu terorismu internetā mums jāapcietina ikviens pilsonis, kas uzraksta kaut ko, ko policija var interpretēt kā nodomu *veicināt* terorismu — pat ne „kūdīt” uz to. Turklāt vainīgs ir ikviens, kas tieši vai netieši atbalsta teroristu noziegumus. Citiem vārdiem sakot, ikviens, kas uzdrīkstas mutiski vai rakstveidā paust politisku viedokli, ko varētu interpretēt kā atbalstu terorismam, riskē tikt apcietināts. Priekšlikumā citviet ir apgalvots, ka pret cilvēkiem var uzsākt kriminālvajāšanu pat tad, ja viņiem rakstos nav nolūka veicināt terorismu, vienkārši pamatojoties uz to, ka viņu paustajam policijas vērtējumā ir šādas sekas. Citiem vārdiem sakot, šajā gadījumā tiek klaji pārkāpts viens no kriminālprocesa pamatprincipiem.

Par laimi, *R. Lefrançois* ziņojums cenšas šajā ārpriekšējā pamatlēmumā atjaunot demokrātiskās sabiedrības pašsaprotamās vērtības. Tas aizsargā preses brīvību un mūsu e-pasta saturu no iestāžu preventīvās spiegošanas; un tas skaidri pauž to, ka jebkāda veida kriminālatbildības noteikšana „nemazina un neierobežo informācijas izplatīšanu zinātniskiem, akadēmiskiem, mākslinieciskiem vai paziņošanas mērķiem, radikālu, polemisku vai pretrunīgu viedokļu paušanu publiskās debatēs par jutīgiem politiskiem jautājumiem, tostarp terorismu”. Es ceru, ka Padome pieņems šos pašsaprotamos grozījumus.

Neviens šajā Parlamentā par zemu nenovērtē vajadzību apkarot terorismu, bet, kad cīņa pret to rada pasākumus, kas galu galā mazina mūsu demokrātiju, tad Eiropas Parlamentam patiesi ir pienākumus tos nepieņemt.

Tas ir tādēļ, ka — šī atkal ir viena no pašsaprotamām patiesībām, kuru apdraud tas, ka mūsdienu Eiropā to vairs neuzskata par pašsaprotamu — ir absurdi apgalvot, ka mēs cīnāmies pret terorismu, lai „aizsargātu

mūsu demokrātiju", vienlaicīgi ierosinot pasākumus, kas ir pretrunā demokrātijas pamatprincipiem. Demokrātijas morālais pārkāpums ir tajā, ka ir daudz veidu, kā reaģēt un to aizsargāt, bet tie noteikti neiekļauj pilsoņu uzskatu un vārdu preventīvu kontroli, nemaz nerunājot par preventīvu aizliegumu izpausties vai kriminālbildības noteikšanu par to cilvēku pašizteiksmi, kuri nepiekrīt tam, kas ir pašsaprotams vairumam cilvēku.

Es jūs aicinu atbalstīt R. Lefrançois un M. Roure ziņojumus. Klāt neesošajai Padomei es saku — ņemiet to vērā.

Sarah Ludford (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, EK tagadējā darbā tieslietu un iekšlietu jomā pašlaik ir būtiski trūkumi, jo īpaši pilnībā pārredzama un demokrātiska likumdošanas procesa neesamība, kad Lisabonas līgums nav spēkā (arī man ir žēl, ka Jouyet kungs nodemonstrēja savu vienaldzību attiecībā uz mūsu uzskatiem, dodoties prom, neņemot vērā to, vai viņš atvainojās vai nē), un, otrkārt, nepietiekamais līdzsvars attiecībā uz pamattiesībām un to neievērošana. Diemžēl abi iepriekšminētie trūkumi izpaužas abos pasākumos, ko apspriežam.

Kriminālbildības paredzēšana par „publisku aicinājumu veikt teroristiskus nodarījumus” — neskaidrs termins — draud ierobežot vārda brīvību, savukārt kriminālbildība par kūdīšanu, kas jau ir paredzēta, ir ļoti piemērota.

Otrs pasākums sniedz tikai vāju aizsardzību personas datiem, ar ko šķietami notiek apmaiņa tiesību aktu piemērošanas vajadzībām, bet ar ievērojamiem trūkumiem. Es varu informēt Parlamentu, ka Apvienotajā Karalistē datu saglabāšanas direktīva — Apvienotās Karalistes prezidentūras ievērojamais sasniegums pirms trim gadiem — tiek izmantots, lai sniegtu simtiem aģentūru, kas nav tiesību aizsardzības iestādes, piekļuvi personas kontaktinformācijai. Vietējās padomes to izmanto, lai pārbaudītu, vai vecāki ir melojuši par to, ka dzīvo iecienītas skolas mikrorajonā — kas varētu būt nepiedienīgi, bet nav būtisks noziegums.

Veids, kādā iekšlietu ministri ļauj eiropofobiem, piemēram, Apvienotās Karalistes Neatkarības partijai un Lielbritānijas konservatīvajiem, asi kritizēt visus ES centienus pārrobežu noziedzības jomā, ir kaunpilns. Mēs zinām, ka vairums eiropiešu arī Apvienotajā Karalistē atbalsta ES rīcību, lai noķertu noziedzniekus un teroristus, piemēram, izsniegtot Eiropas apcietināšanas orderi. Tomēr Apvienotās Karalistes Neatkarības partija un toriji, kas apgalvo, ka piešķir lielu nozīmi likumībai un kārtībai, līksmi atvadās no katra noziedznieka, kurš pārbēg pāri Lamanša jūras šaurumam. Mums nevajadzētu ļaut viņiem tikt sveikā cauri ar viņu propagandu, jo īpaši tādēļ, ka iekšlietu ministri dara visu iespējamo, lai ar savu tuvredzīgo pieeju mazinātu sabiedrības atbalstu policijas sadarbībai, nepievēršot pietiekamu uzmanību pilsoņu brīvībām, vai tā būtu aizsardzība pret privātās dzīves pārkāpumiem vai apsūdzēto tiesības.

ES valstu valdības mūļķīgā kārtā ir ļāvušās Batten kungam un viņa sabiedroto izdarītajam spiedienam attiecībā uz jautājumu par aizmugurisku spriedumu atzīšanu, ko vadīja Apvienotās Karalistes valdība, stiprināt aizsargtiesības. Runājiēt par eiropofobu un bezmugurkaula leiboristu valdības nešķīsto aliansi!

Nobeigumā es vēlos pajautāt, kāda nostāja visā šajā procesā ir tieslietu ministriem. Viņiem jāķeras pie iekšlietu ministru jomas un jāsāk veidot patiesu Eiropas brīvības, drošības un taisnīguma vidi. Mums ir jāpanāk, lai Lisabonas līgums šim projektam pievienotu pārredzamību un demokrātiju un lai tas notiktu ātri, pirms Eiropas vēlēšanām.

Konrad Szymański (UEN). – (PL) Klausoties šajās debatēs, man brīžiem rodas iespaids, ka mēs aizmirstam to, ka pamatlēmums attiecas uz demokrātiskām valstīm, ES dalībvalstīm, kurās demokrātijai ir stingri pamati. Tāpēc nav steidzama iemesla, nav steidzamas vajadzības ierobežot pamatlēmuma ietekmi, ieviešot tādas jēdzienus, kā „kūdīšana” vai „patiesi terorisma draudi”. Kas ir šī aizdomu kultūra, par kuru runāja Fava kungs, aizdomas attiecībā uz valsti. Kam vajadzētu novērtēt, cik draudi ir kļuvuši patiesi? Vai ielās vienā vai otrā Eiropas lielpilsētā jālīst asinīm, lai mēs 100 % būtu pārliecināti, ka draudi, kas saistīti ar mācībām, kūdīšanu vai aicinājumu, kļuvuši patiesi?

Šīs un citas aizsardzības klauzulas var tikt interpretētas ļaunā nolūkā, piemēram, tiesu līmenī. Tos var uzskatīt par ideoloģijas izpaušmi, kļūdainu cilvēktiesību izpratni, kas šajā gadījumā mazinātu terorisma apkarošanas efektivitāti. Es aicinu dalībvalstis izrādīt vairāk uzticības, nevis vājināt pamatlēmumu un saglabāt pamatlēmuma konvergenci ar pretterorisma konvenciju, kas izstrādāta Eiropas Padomes valstu ģimenē.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, terorisms kā rīcība ir jānosoda visiem šī Parlamenta locekļiem. Tomēr tam nevajadzētu sarežģīt mūsu drošības aizsardzību. Patiesībā ES veiktās izvēles, lai izskaustu šos derdzīgos noziegumus, mūs sašķēļ un rada dziļas šaubas.

Arvien reakcionārāku pasākumu pieņemšana apstiprina to, ka mums bija taisnība, kad jau pašā sākumā nepiekrītām visa pasākuma garam, un ka mums ir taisnība tagad, paužot bažas par mūsu pilsoņu brīvību būtisko aizsardzību. Iesniegtie reformas priekšlikumi mudina veikt vēl lielākus ieguldījumus pasākumos un politikās, kas var novest nevainīgus cilvēkus uz apsūdzēto sola un viņus notiesāt. Pamatojoties uz aizdomām vien, viņi pārkāpj nevainības prezumpcijas tiesisko pamatprincipu.

Kā gan publiska kūdišana vai aicinājums var būt noziedzīgs, ja tam nav seku un tas neizraisa rīcību? Cik plaša var būt aicinājuma definīcija? Kad to var uzskatīt par publisku? Kad tā ir patiesi bīstama un tādējādi sodāma?

Nav pietiekams vārda brīvības aizsardzības dažu noteikumu deklaratīvais raksturs — priekšlikuma īstenošanu nosaka definīciju nozīme. Tās ir pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantu un var novest pie kriminālbildības noteikšanas par demonstrācijām, runām u.c.

Pēc mūsu domām, ES jau atkal veic izvēli, pamatojoties uz politisko izdevīgumu, nevis cenšoties aizsargāt pilsoņu patiesās brīvības. Tā cenšas izkļaidēt mūsu bažas ar deklaratīvām klauzulām, kas nespēj garantēt to cilvēku aizsardzību, kurus daži vēlas padarīt par potenciālajiem teroristiem.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Kādas skumjas, kādas ciešanas, kādas sāpes rada naida terorisms! Par laimi, mums ir iemācīts slēpties, aizsargāt sevi un ienīst, jo tās ir mūsu pamattiesības, un tās līdz šim ir reducētas. Tomēr mums nav iemācīts pamata pienākums: neprovocēt terorismu. Terorisms nav trūkums; tas var būt protesta un atreibības dēļ veikts noziedzīgs nodarījums, un, neapšaubāmi, tas ir drausmīgs noziegums, tomēr tas nav trūkums. Es neesmu redzējis teroristus, kas būtu izvirtuļi un kas mirtu kopā ar saviem upuriem. Terorisms ir provocēts. Ciktāl to provocēs tie, kas provocē un to izmanto, terorisms nogalinās.

Mums Parlamentā jāaizsargā eiropieši, bet mums arī jāaizsargā tie, kas tiek nogalināti Islamabadā, Šarmelšeihā un pavisam nesen Alžīrā. Tagad Parlamentam ir pienākums aizstāvēt tos, kas ir nevainīgi.

(Priekšsēdētājs pārtrauc runātāju)

Ashley Mote (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Pirms divām nedēļām Lielbritānijas Musulmaņu Padomes priekšsēdētājs uzrunāja klātesošos šajā ēkā, un viņš kategoriski noraidīja mijiedarbību starp ticībām, un pieprasīja, lai pamatiedzīvotājiem būtu pienākums laipni uzņemt jaunpieņacējus, un lai šiem jaunpieņacējiem būtu tiesības turēties atsevišķi. Tomēr viņš neatsaucās uz laulībām ārpus islāma fundamentālistu un viņa paša kopienas, lai gan viņš zināja – un viņam vajadzētu zināt – ka musulmaņiem un vienīgi musulmaņiem ir zināšanas, kā atrast un apstādināt savus fanātiķus.

Tie nebija skotu regbija spēlētāji, kas uzspīdzināja Londonas metro, ne arī velsiešu lauksaimnieki, pat ne angļu kriketa spēlētāji. Tas bija bariņš jaunu, ideoloģiski apstrādātu musulmaņu jauniešu, kas paradīzē meklēja 72 vestālietes, ticot, ka viņiem ir Dieva dotas tiesības nogalināt neticīgos. Mēs necīnāmies ar terorismu. Mēs cīnāmies reliģiju karā, un runa ir par laiku, kad mēs sadursimies ar šo atšķirību.

Urszula Gacek (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Vairāki kolēģi ir izteikuši prātīgas piezīmes, kā noturēt pareizo līdzsvaru starp terora aktu novēršanu un pilsonisko brīvību nodrošināšanu, īpaši attiecībā uz datu glabāšanu un vākšanu.

Es gribētu izvirzīt jautājumu, kādi dati tiek vākti par mūsu pilsoņiem, kā tos glabā un tiem piekļūst. Ļaujiet man sniegt tikai vienu piemēru par datu vākšanu, kas laikam skar vairumu kolēģu šajā *Hemicycle* ēkā. Mēs bieži ceļojam ar lidmašīnām un iepērkamies lidostu veikalos, un ikviena pirkuma veikšanai mums nepieciešams uzrādīt iekāpšanas atļauju. Lai gan to varētu pamatot ar atšķirīgām nodokļu likmēm smaržām, alkoholam un tabakai, tomēr, vai jūs esat apsvēruši, kāpēc jūsu iekāpšanas atļauja ir nepieciešama, pērkot laikrakstu?

Kam jāzina, vai jūs pērkat labējo *Daily Telegraph* vai kreiso *Libération*? Ja tas nekalpo mērķim, kāpēc kādam tās jāvāc?

Otrkārt, mums jāpaaugstina drošības pasākumi par datu glabāšanu un piekļuvi tiem. Kā gan mēs pārliecināsim savus pilsoņus, ka upurēšana, ko mēs lūdzam tiem veikt attiecībā uz viņu personīgo brīvību, ir pamatota, ja dalībvalstu valdību aģentūras ir nevērīgi izpaukušas apjomīgas datu bāzes, kā tas bija Apvienotās Karalistes gadījumā, vai pat publicējušas tās internetā, kā tas bija nodokļu atskaišu gadījumā Itālijā?

Šie piemēri vien parāda, kāpēc Komisijai un Padomei būtu jāieklausās LIBE Komitejā, kas cita starpā prasa, lai tiktu aizliegta datu apstrāde par politisko pārliecību, un ka valsts datu apstrādei jāpiemēro arī pamatlēmums.

Tikai ar šiem un papildus drošības līdzekļiem, kurus ierosinājis Parlaments, pilsoņi piekritīs datu vākšanai. Bez tiem mums būs Eiropas siena kaudze ar informāciju ar atsevišķiem vēja aizpūstiem salmiem, un bez jebkādam cerībām atrast parunā minēto adatu, kas ir galvenā informācijas daļa, kas nepieļauj teroristu zvērības.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Nav nekādu šaubu, ka mums ar visiem līdzekļiem jāturpina cīnīties ar terorismu. Tāpēc es īpaši priecājos par to, ka mēs turpinām izstrādāt nepieciešamos instrumentus un pieņemam tos ieskatam par sasniegto. Tomēr vienai lietai jābūt skaidrai: šajā kaujā mēs varam uzvarēt vienīgi, balstoties uz tiesiskumu. Likuma un morāles neievērošana terorismu tikai stiprina, nevis vājina. Buša administrācijas darbības to mums ir diezgan skaidri parādījušas. Te Eiropa var rādīt piemēru.

Tomēr vispārējās sabiedrības drošība un brīvība vienmēr ir saistīta ar personas brīvību. Jums tikai vajadzētu paraudzīties, piemēram, uz basku reģionu. Cilvēki dzīvo bailēs un šausmās tā, it kā pastaigai pa ielām vai ieiešanai nepareizā bārā varētu būt liktenīgas sekas. Mūsu uzdevums ir aizsargāt savus pilsoņus no šādiem draudiem. Lai to izdarītu, dažkārt ir vajadzīgi citi personas brīvību ierobežojumi. Tomēr mūsu pilsoņiem jāspēj uzticēties, ka šie ierobežojumi arī ir piemēroti, un ka izlūkdienesti neizplata viņu datus pa pasauli. Īsumā: mūsu pilsoņiem nevajadzētu vienu dienu atvērt acis un konstatēt, ka Orvela vīzijas vairs nav Utopija. Tieši par to ir runa: dzīves drošības garantēšana un nodalīšana, neizjaucot privātumu.

Te es gribētu pateikties abiem saviem kolēģiem, kuri ir iesnieguši divus teicamus ziņojumus. Abi izskaidro, ka mēs vēlamies, lai Padome pieliktu lielākas pūles pamattiesību aizsardzībai, ka mēs vēlamies lielākas rūpes un labāku aizsardzību, apstrādājot personas datus. Mēs sniegsim Padomei pilnīgu un galīgu atbalstu visiem nozīmīgiem un piemērotiem līdzekļiem, lai apkarotu terorismu.

Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa vienmēr uzskatīs, ka visi pilsoņi var justies droši, gan ielās, lielākajos pasākumos vai savās mājās. Brīvība ir pārāk vērtīga lieta, lai tiktu iznīcināta, vienalga, no kuras puses. Mēs to pietiekami labi zinām no savas sāpīgās vēstures Eiropā.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Jau daudz kas ir pateikts, tāpēc es pilnībā neizklāstīšu šo tēmu. Es tikai gribētu pievērst uzmanību jauniem lietas apstākļiem: terorisms ir mūsu sabiedrībā ieviesis ko tādu, kā nebija līdz šim. Terorisms ir jāvis valdībām un mācījis valstīm neuzticēties nevis ārējam iebrucējam, bet visiem saviem pilsoņiem, un te ir vadīšanas grūtības.

Nav grūtāka uzdevuma kā drošības garantēšana un tiesību ievērošana. No tāda viedokļa es gribētu teikt, ka *Lefrançois* kundzes un *Roure* kundzes ziņojums sniedz ārkārtīgi līdzsvarotu sintēzi progresam, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu pilsoņu aizsardzību, un to brīvību aizsardzību.

Izvēle starp šīm divām nepieciešamībām ir kas tāds, ko valdības nezina, kā paveikt. Tā nav viņu tradīciju daļa, un tas ir kas tāds, ko tās šobrīd soli pa soli mēģina; protams, ka Eiropas Parlamentam un šai palātai ir gods būt tiem, kas uzliek līdzsvara zīmogu progresa meklējumiem šajās divās jomās: pilsoņu drošība un viņu brīvības drošība.

Man šķiet, ka pamatlēmums ar grozījumiem, kas izdarīti ar abiem *Roure* kundzes un *Lefrançois* kundzes ziņojumiem, ir vairāku gadu darba rezultāts, un tāpēc tas ir ārkārtīgi vērtīgs. Tomēr tas ir tikai viens solis šajā ceļā. Valdībām jāmēģina, kā panākt līdzsvaru starp pilsoņu pārvaldīšanu un viņu dzīvību aizsardzību. Šajā ziņā mēs varam spēlēt nozīmīgu lomu, palīdzot tām pieņemt nepieciešamos lēmumus, ko, manuprāt, tās nespēj pieņemt vienas pašas vai piemērot tos savu valstu robežu iekšienē.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tādi teroristu uzbrukumi kā nesen notikušais Islamabadā skaidri parāda, ka patiesībā terorisms ir baismīga īstenība. Tāpēc mums ar prieku jāpieņem ikviens priekšlikums, kā efektīvi apkarot terorismu, citiem vārdiem, ar gandarījumu Eiropas tautām sniegt drošību.

No vienas puses, te apspriežamais ziņojums ir vērsts pret šiem mērķiem, cenšoties apkarot terorismu kā parādību tā kūdīšanas stadijā, bet, no otras puses, tas atsaucas uz noraidīto Lisabonas Līgumu. Ziņojumā norādītie mērķi un tā pamatojums ir savstarpēji izslēdzoši. Mēs nevaram efektīvi apkarot terorismu, neierobežojot vai nesamazinot pilsoņu tiesības. Diemžēl šī ir cena, kas mums jāmaksā.

Līdz šim Eiropas Savienība nav spērusi nekādus soļus, lai saskaņotu starptautisko rīcību, un tā simulē terorisma apkarošanu virtuālā un verbālā vidē. Pēc Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas iniciatīvas Eiropas Parlamentā tika izveidota „CIA jautājumu komiteja” [„Committee on CIA Matters”], kurai nespējās kaut ko izveidot, un

kura tikai pasliktināja cīņu pret terorismu. Mums jālolo cerības, ka šoreiz, atsaucoties uz pamattiesību aizsardzību, mēs nevīrāties līdzīgā virzienā.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Padomes un Komisijas priekšlikums, ar kuru ziņojums vispārīgi sakrīt, ir pamatīgs reakcionārs uzbrukums arī pašam fundamentālākajam cilvēka demokrātiskajām tiesībām un brīvībām. Tā mērķis ir stiprināt institucionālo apspiešanas struktūru, lai to varētu izmantot, lai sagrautu cilvēku pūliņus.

Ieviešot jaunu terminoloģiju par „vardarbīgu radikalizāciju”, kura kulminācija ir „galējas ideoloģijas”, priekšlikums pretrunīgi par noziegumu atzīst visa veida izteiksmi, viedokļus, uzskatus un ideoloģisko izpratni, apšaubot ekspluatējošo kapitālisma sistēmu.

Saistībā ar to grozījumi Eiropas terorisma likumā pievieno trīs jaunus noziegumus, kuri visi attiecas uz interneta izmantošanu. Atbilstoši šai viduslaiku institucionālajai sistēmai ir atļauti represīvi mehānismi, lai aizliegtu un sodītu par ideju apriti, norādot, ka tie veicina vai provocē terorisma aktus. Tai pat laikā atbilstoši tai pašai filozofijai cīņas un kaujas veidi, ko ES politika apšaubā un cenšas sabraukt, tiek uzskatīti par terorisma aktiem.

Cilvēkiem jāatbild, neievērojot un atzīstot par nelikumīgiem, nevis pieņemot šos reakcionāros normatīvos aktus.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodien mēs runājam par Padomes pamatlēmuma veidu attiecībā uz personu datu, kas apstrādāti policijas un tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās rezultātā, aizsardzību. Šis ir ļoti svarīgs jautājums, kam vajadzīga pamatīga analīze. Tomēr pašā ziņojuma sākumā ir atsaucē uz Lisabonas Līgumu un izmaiņām, ko radīs tā stāšanās spēkā. Vai es drīkstu jums atgādināt, ka pēc Īrijas referenduma šis Līgums noteikti ir izzudis, un nav pareizi šādi censties pasniegt lietas. Parlamenta ierosināto grozījumu rezultātā šajā ziņojumā būs pat lielāka harmonizācija nekā tas ir Komisijas priekšlikumā. Es uzskatu, ka mums būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā nākt klajā ar precīzākām definīcijām valsts līmenī, nevis visu izrunāt Briselē, un tas attiecas arī uz personu datu aizsardzību.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man sākt ar apsveikumu diviem kolēģiem, kuri sagatavoja ziņojumus, kurus mēs šodien apspriežam. Terorisma apkarošana neapšaubāmi ir vispārējs, pašsaprotams mērķis mums visiem. Tomēr mūsu tiesiskā situācija prasa personas tiesību un personas datu aizsardzību.

Tāpēc, kad runa ir par Padomes ieviešanas personas tiesībās, es pilnīgi iebilstu. Tomēr ļaujiet man vērst uzmanību uz ko citu. Vairāki liela apjoma personas datu noplūdes gadījumi vairākās dalībvalstīs līdz šim mani ir pārliecinājuši, ka šādu datu aizsardzība nav efektīva.

Vai man jums vajadzētu atgādināt par gadījumiem Apvienotajā Karalistē, kuru rezultātā saviem pilsoņiem vajadzēja atvainoties nevienam citam kā premjerministram *Gordon Brown*? Vai man jums vajadzētu atgādināt, ka Apvienotajā Karalistē saskaņā ar ziņojumu puse no valsts iedzīvotājiem riskē ar viltošanu un banku krāpšanu? Vai man jums vajadzētu atgādināt, ka arī Vācijā jau ir bijuši gadījumi, kas valdībai lika pieņemt stingrākus pasākumus? Esmu pārliecināts, ka arī citās valstīs būs līdzīgi gadījumi, par kuriem man nav zināms.

Tāpēc, ņemot vērā šādus gadījumus, es ļoti negribīgi pieņemu personas datu nodošanu no vienas valsts otrai. Es baidos, ka vienīgais, ko šī procedūra panāks, būs tieši tas, uz ko mērķē teroristi: pilsoņu uzticības zaudēšana, kas valstij vajadzīga. No tā vajag izvairīties.

SĒDI VADĪJA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Normatīvie akti nedefinē terorismu, tomēr mēs visi zinām, uz ko balstās šī parādība. Tūkstošiem eiropiešu paši ir piedzīvojuši, ko nozīmē teroristu veiktās zvērības. Mēs gribētu tādu sabiedrību, kas būtu brīva no tādas garīgās sērgas, kāds ir terors. Tāpēc mums jāapbruņojas. Mums jāapbruņojas pret šo parādību, bet mums tas jādara gudri un efektīvi. Mums jāapkaro terorisms, bet tas nav jādara saskaņā ar bībelisko atbildes principu „aci pret aci, zobu pret zobu”. Mēs esam demokrātiska sabiedrība, un mēs esam ierakstījuši vērtības par ES standartiem, kuriem mēs dziļi ticam – šīs ir pamattiesības, cilvēka cieņas ievērošana un privātās dzīves aizsardzība, kas ietver personas datus. Tāpēc es pateicos ziņotājiem par viņu darbu.

Esmu priecīga redzēt grozījumu priekšlikumus Komisijas secinājumiem, bet tai pat laikā es gribētu lūgt efektīvas un saskaņotas darbības, kas ikvienam, īpaši mūsu bērniem un jauniešiem, sniegtu aizsardzību pret teroristu propagandu un aģitāciju. Šīs personas, kuras ir pašas uzņēmīgākās, jo tās ir jaunas, atvērtas un palāvīgas, jāaizsargā no bīstamajiem tekstiem, kas tiek izplatīti internetā un citos medijos, bieži speciāli zem virsraksta par vārda brīvību.

Kūdišana ir labs vārds, lai definētu šādas darbības, bet tas nav pietiekams, lai to ierakstītu pamatlēmumā. Mums jānosaka mehānismi, mums jārada efektīva Eiropas sistēma un labas procedūras, kas ļaus uzveikt to, ko mēs šodien saucam par noziegumu. Bez šādiem līdzekļiem, bez kopīgas politikas šajā jautājumā mēs nevarēsim gūt tādu veiksmi, kādu tik ļoti vēlamies.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Aizvien nomācošākas kļūst debates par to, ko darīt ar terorismu, īpaši ņemot vērā neseno dienu traģiskos notikumus Pakistānā un Spānijā. Eiropas Savienība, kura ir izvirzījusi sev par mērķi nodrošināt pilsoņus ar augstu drošības un tiesiskuma līmeni, tagad saskaras ar jaunām problēmām un draudiem informācijas un komunikācijas tehnoloģiju, tai skaitā interneta, attīstības dēļ. Tādu teroristu izmantoto jauno metožu radīšanai kā tūkstošiem portālu izveidošanu, ko izmanto teroristu propagandai, vajadzīga pienācīga Eiropas Savienības atbilde.

Es atbalstu ziņotājas, *Lefrançois* kundzes nostāju, ka būtiskākais ir radīt pienācīgu tiesisko tīklu kiberterorismam ar vienlaicīgu ES pilsoņu pamatbrīvību un tiesību aizsardzību, ko garantē Pamattiesību Harta. Turklāt, manuprāt, būtiski, lai visas dalībvalstis ratificētu Eiropadomes Konvenciju par terorisma novēršanu.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Eiropas Parlaments aizsargā vārda brīvību visā Eiropā – ieskaitot Ķelni, jo Ķelne ir Eiropas daļa – ikvienam, kurš vēlas izteikties pret fundamentālistu un islāmisko totalitārismu, kura ideoloģiskais pamats nav islāms, bet fundamentālais terorisma islāms.

Pietiks cenzūras – aizstāvēsim šīs tiesības!

Te ir centieni slēgt slepenas vienošanās un aizstāvēt tiesības uz brīvību, sniedzot iespējas ikvienam, kas vēlas runāt mošējās par labu terorismam; ja viņi ietver dažus vārdus pret rasismu un ksenofobiju, mēs to vairāk nevaram cenzēt, un mēs nevaram viņus atturēt no propagandas izplatīšanas. Mums nav ļauts runāt, un tāpēc es sev aizbāžu muti!

Priekšsēdētājs. – Paldies, *Borghezio* kungs! Es domāju vai drīzāk es secinu no jūsu lēmuma sev aizbāzt muti, ka esam sasnieguši jūsu runas beigas.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Kā allaž, ziņojumi cenšas apvienot datu aizsardzību ar terorisma novēršanu. Protams, mēs visi vēlamies pastiprināt cīņu un uzvarēt karu pret terorismu, bet patiesībā es gribētu zināt, vai tas, par ko mēs diskutējam, jo mums ir šie abi mērķi – ar visiem kompromisiem – šovakar beigsies ar iniciatīvu samazinājumu. Policijas sadarbība un personas tiesību aizsardzība nereti ir neētiska, bet te tām izdodas atrast saprātīgu līdzsvaru.

Tomēr droši ir tas, ka ES pilsoņi ir nomocīti ar ilgstošiem, lai neteiktu slāpējošiem savas privātās dzīves ierobežojumiem, un tāpat ir skaidrs, ka tas ir pilnīgi bezjēdzīgi, mūs pasargājot no teroristiem. Patiesībā, neatkarīgi no pasaules, kontroli pār komunikācijām un personu pārvietošanos, teroristi turpina sev piesaistīt cilvēkus un sēt nāvi. Diemžēl mūsu iniciatīvas nesniedzas tiktāl, cik atsevišķu islāmisko radikālistu noziedzīgās rokas, un tāpēc mums, iespējams, vajadzētu veikt dažādas pieejas tā apkarošanā.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Dāmas un kungi! Es domāju, ka iepriekšējais runātājs šeit izdarīja nepareizu sasaisti. Tas, kas notika Ķelnē, nebija pret fundamentālistiem vērstu runu vai demokrātu runu, bet gan nenovēršamu draudu aizliegšana. Tie bija labējie ekstrēmisti, un viņu uzvedība sabiedrībā bija tāda, kas apdraudēja sabiedrības drošību. Tas ir pilnīgi kas cits un nesajaucams, arī ne efekta dēļ šeit, Parlamentā – es uzskatu to par sevišķi kaitinošu.

Otrkārt, tas, ka mēs šeit, Parlamentā, esam piekrituši darboties pret terorismu, ir prātīgi, pareizi un ārkārtīgi nepieciešami. Tā kā vienmēr ir grūti noturēt līdzsvaru ar datu aizsardzību, ikviens lēmums katrai personai šeit, Parlamentā, ir nenormāli sarežģīts. Tomēr, protams, tiesa, ka tad, kad mēs redzam, notiekam tādas lietas, kas notika *Marriott Hotel* Islamabadā, vai to, kas tagad atkal notiek Spānijā, mēs pastāvīgi tiekam konfrontēti ar šāda veida vardarbību – un mēs visi zinām, ka tas, ko plāno šie slepkavas, tiek plānots modernajos informācijas kanālos un tad izplatīti medijos, izmantojot mūsdienu informācijas un komunikācijas tehnoloģijas – mums tāpat nav citu ceļu. Komisija pareizi ierosināja, ka mums par to jāmēģina panākt Eiropas līmeņa vienošanos.

Tā ir un būs sarežģīta līdzsvara saglabāšana. Tomēr pirmkārt un galvenokārt mūsu pienākums ir aizsargāt cilvēku dzīvības. Atklāti sakot, kāda nozīme ir datu aizsardzībai, ja pēc tam mirst cilvēki? Tāpēc ir pareizi, ka mums te vienkārši labi jāpaskatās uz mūsdienu informācijas tehnoloģijām saistībā ar uzbrukumu vervēšanu, finansēšanu un izpildi, un uzbrukumu slavināšanu, un vienoties, kā tos uzveikt visā Eiropā, un arī saskaņot valsts normatīvos aktus šajā jomā ar Eiropas pasākumiem un lēmumiem. Tas ir mūsu obligātais pienākums. Te ir jārikojas. Visbeidzot tā ir arī pozitīva reklāma Eiropai, ka mēs esam gatavi atrisināt tik svarīgus jautājumus, pat jau atsevišķi lēmumi nebūt nav vienkārši.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es gribētu izmantot izdevību un izteikt sirsnīgu pateicību ziņotājam *Lefrançois* kundzei un *Roure* kundzei, jo viņas savos ziņojumos ir panākušas ko tādu, kas, manuprāt, ir ļoti būtisks. Katru reizi, kad notiek terorisms, mums jābūt ļoti rūpīgiem, lai, pieņemot normatīvos aktus, nekalpotu teroristu mērķiem, īpaši, pieņemot mūsu sabiedrībā šos instrumentus, kas balstās uz vienlīdzību, brīvību un tiesiskumu, jo patiesībā tas nozīmēs, ka viņi ir sasnieguši savus mērķus, un neviens no mums to nevēlas.

Tāpēc man ir ārkārtīgi svarīgi, lai būtu būtiski ierobežojumi datu nodošanai, lai sensitīvie dati varētu tikt nodoti vienīgi ļoti šauri regulētos izņēmuma gadījumos, un lai varētu tikt noteikti ļoti šauri ierobežojumi datu nodošanai uz trešajām valstīm.

Turklāt es uzskatu, ka vārds „provokācija” nav pareizs. Tas nav piemērots mūsu konstitucionālajai sistēmai, un jēdziens „kūdišana” noteiktu būtu labāks. Tāpat ļoti svarīgi ir nodrošināt preses brīvības, vārda brīvības, korespondences noslēpuma un telekomunikāciju noslēpuma esamību.

Viss, ko es šobrīd varu darīt, ir aicināt, lai tas notiktu. Ja mums būtu bijis Lisabonas līgums, man šobrīd nevajadzētu izteikt šo aicinājumu, jo mēs tad lietotu koplēmuma procedūru. Tomēr ir labi redzēt, ka tas ir atmaskojis tos deputātus aizmugurē tālu pa labi, kuri nolādēja Lisabonas līgumu. Viņi vēlas mazāk pilsoņu tiesību, viņi vēlas mazāku datu aizsardzību, viņi vēlas mazāk brīvību un viņi vēlas vājāku Parlamentu. Esmu drošs, ka nākamajā reizē elektorāts to atpazīs.

Toomas Savi (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs! Protams, es atbalstu ziņojumus, tomēr šajā brīdī es uztveru diskusijas par Eiropas Savienības cīņu pret terorismu kā diezgan dīvainas, jo prezidentūra ir būtiski pasliktinājusi šo cīņu, nostiprinot Irānas tautas modžahedīnus [turpmāk - PMOI] ES melnajā teroristu organizāciju sarakstā, pretēji Eiropas Kopienas Tiesas nolēpumam, Eiropas Pirmās instances tiesas un Apvienotās Karalistes Apelācijas Komisijas noteiktajām aizliegtajām organizācijām.

Ir kļuvis zināms, ka iepriekšējie lēmumi iekļaut melnajā sarakstā PMOI ir speciāli pieņemti apšaubāmu diplomātisku darījumu rezultātā, ko izraisījušas sīkas valstu intereses.

Eiropas Savienība nevar turpināt atkāpties no tiesiskuma, un tāpēc es aicinu savus kolēģus pievienoties jaunizveidotajai Eiropas tieslietu komitejai, ko vada viceprezidents *Alejo Vidal-Quadras*, prasot nekavējoties izslēgt PMOI no melnā saraksta.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Mūsu atvērtās demokrātiskās sabiedrības ir spēks, bet to lielā atvērtība var tikt ļaunprātīgi izmantota, lai kļūtu par ievainojamību. Par šo aspektu mēs šodien diskutējam. Protams, drošība nav tikai noteikts tehnisks process. Drošība un brīvība ir savstarpēji papildinošas, un mums visvairāk ir jāaizsargā vienota, saistīta sabiedrība katrā mūsu nācijā, balstoties uz kopīgām demokrātiskām vērtībām un savstarpēju uzticību.

Tomēr pēdējos gados mūsu institūcijas un tradicionālās vērtības tiek pastāvīgi aizskartas no iekšienes un ārienes. Viena laiks mēs esam redzējuši subkultūru izaugsmi savās sabiedrībās, kas nicinoši izturas pret mūsu liberālajām vērtībām, tīšām mēģinot izveidot alternatīvas politiskās un tiesiskās struktūras, dažkārt pielietojot vardarbību, un patveroties aiz mūsu sarežģītajām un dāsnajām tiesiskajām sistēmām un mūsu liberālajiem uzskatiem par cilvēktiesībām.

ES bieži nav palīdzējusi. Diemžēl tā saskata ikvienu krīzi kā iespēju paplašināt pati savas pilnvaras un reti uzdod jautājumu, vai tās darbībām vienā jomā nav kaitīga ietekme uz citu jomu. Piemēram, es apšaubu atvērto robežu politiku, pavisu pieeju pret patvērumu un imigrāciju, un centieniem ieviest Pamattiesību Hartu likumu grāmatā.

Lai gan esmu pārliecināts, ka mēs visi vēlamies noskaidrot, kā uzveikt terorisma draudus, man nepavisam nav skaidrs, kāpēc ES uzskata par nepieciešamu ar savu pamatlēmumu atkārtot darbību, ko jau izdarīja Eiropas Padomē.

Visas ES dalībvalstis kopā ar 19 citām valstīm ir šīs organizācijas dalībnieces, un droši vien tās jau ir pieņēmušas attiecīgos tiesību aktus. Tomēr Eiropas Padomes pārziņā ir joma, kas gūtu labumu no pārskatīšanas, un es runāju par Eiropas Cilvēktiesību konvenciju (ECHR). Šī ir konvencija, kas tika izstrādāta ļoti atšķirīgos apstākļos gandrīz pirms 50 gadiem. Tās juridiskā interpretācija bieži rada šķēršļus, lai no mūsu valstīm deportētu teroristus. Ja mēs vēlamies paveikt kaut ko noderīgu, iespējams, mēs varētu piekrist, ka būtu labi ar svaigu skatu palūkoties uz ECHR.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Dāmas un kungi! Personas dati ir sensitīva informācija, ar kuru jāapietas ārkārtīgi rūpīgi. Datu aizsardzībā nedrīkst būt robu; tai jādarbojas pienācīgi. Tieši tas ir ziņotāja iesniegto grozījumu mērķis priekšlikumam par Padomes pamatlēmuma projektu par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās. Es arī pateicos ziņotājam par padarīto darbu.

Pamatlēmumam būs ievērojama ietekme uz vienu no Eiropas Savienības pilsoņu pamattiesībām: tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību. Tā kā Eiropas Parlaments vienmēr ir noteikti atbalstījis stingru, aizsargājošu pamatlēmumu, kas padarītu iespējamu augsta līmeņa datu aizsardzību, Padomei arī nopietni jāapsver Parlamenta grozījumi. Personas datu apmaiņa jāregulē viegli saprotamā tipveida uzvedības kodeksā; tā uzdevumam jābūt sniegt drošu aizsardzību, kas garantē cieņu pret cilvēku pamattiesībām.

Sevišķa nozīme piešķirama tam, kā personas dati patiesībā tiek izmantoti. Personas datu apstrāde, kas atklāj personas rases vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, līdzdalību profesionālajās apvienībās, veselības stāvokli vai seksualitāti, jāregulē tikpat stingri kā farmācija. To nedrīkst ierobežot vienīgi ar normu, kurā teikts, ka tas ir atļauts vienīgi būtiskos gadījumos un ka drošības pasākumi ir pietiekami garantēti – tas ir pārāk vispārīgi, izņēmumiem jābūt uzskaitītiem. Piekļuvei personas datiem un šādu datu izpaušanai jānotiek likuma ietvaros, drošībai jābūt pilnīgi garantētai. Tāpēc mums nepieciešams drošs, īpašs, aizsargājošs pamatlēmums un kontroles sistēma. Mūsu uzdevums ir nodrošināt mūsu pilsoņu pamattiesības un vienlaicīgi apkarot terorismu. Paveiksim to īpaši rūpīgi.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Es gribētu pateikties ziņotājiem par izcilu darbu, kas ir būtiski uzlabojis Komisijas priekšlikumus. Man iepriekš ir bijušas grūtības atbalstīt ziņojumus par terorismu, neraugoties uz to, ka es patiešām uzskatu terorismu par vienu no nozīmīgākajiem pārbaudījumiem Savienības uzticamībai un spējai uz solidaritāti un kopīgu atbildību. Ar visu cieņu pret dalībvalstu deputātiem, kurus nomāc terorisma neprāts, man jāteic, ka mūsu lielākais pienākums ir nodrošināt, lai demokrātiju nekad neaizsargātu ar nedemokrātiskiem līdzekļiem. Jāstiprina tiesiskums kopā ar cieņu pret pilsoņu privātās dzīves neaizskaramību.

Komisijas pūkainie formulējumi par publisku provokāciju kriminalizāciju līdzās citiem priekšlikumiem paplašināt piemērojamību uz izpaušmēm, kas attaisno terorismu, ir tik plaši un atvērti interpretācijai, ka riskē būtiski radīt neslavu likumdošanas mērķim – panākt kopīgu aizsardzības līmeni visā Savienībā. Cīņa pret terorismu jāveic uz vienādiem pamatiem, tomēr ievērojot Savienības dažādās tiesiskās tradīcijas un standartus, un, ne mazsvarīgi, ievērojot demokrātiskās tradīcijas un vērtības.

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Komisār! Dāmas un kungi! Šorīt šeit daudzi runāja par cīņu pret terorismu, un turpināja, sakot, ka ir grūti izvērtēt karu pret kaut ko, kas nav konkrēta persona, kur nav armijas un nav teritorijas, bet ir vienkārši taktika.

Šis divainais karš nav uzvarēts, un, protams, tajā būs grūti uzvarēt, bet tajā ir bijuši daži pozitīvi rezultāti, tāds kā tikai fakts, ka Savienotās Valstis kopš 11. septembra vairs nav cietušas uzbrukumos. Tomēr šai veiksmei ir cena, un es piekřītu *Lefrançois* kundzes bažām, kura uzskata, ka robežlīnija starp vārda brīvību un likumpārkāpumu dažkārt ir neskaidra, un iespējams saskatīt risku, ka centieni paaugstināt Eiropas pilsoņu drošību praktiski radīs ierobežojumus šo pilsoņu tiesībām un brīvībai.

Ļoti grūti ir atrast līdzsvaru starp šīm divām prasībām, daļēji tāpēc, ka mēs atrodamies nezināmā teritorijā: terorisms mums ir pārāk jauna parādība, lai varētu balstīties uz precedentiem, vai lai būtu pieredze, no kā mācīties. Nav šaubu, ka pretterorisma kara vārdā notiek nelikumīgas darbības, galvenokārt to dara valsts, kas veikusi lielākās cīņas pret terorismu, tai skaitā mūsu interesēs – proti, Savienotās Valstis. Tas ir tāpēc, ka par terorisma pārbaudi ir jāmaksā, un šī maksa ir cilvēka brīvību ierobežojumi.

No otras puses, nav grūti nepieļaut nekādas kļūdas, darot maz vai nedarot neko. Tomēr, ja mēs Eiropas Savienībā vēlamies nodrošināt, lai mums būtu drošāka nākotne, mums jādara vairāk; mums jāuzlabo dalībvalstu rīcības koordinācija un slepeno dienestu veiktās darbības, un, galvenokārt, mēs nevaram atļaut, lai Savienotās Valstis vienas pašas uzņemtos par to atbildību. Ja mēs to darām, iespējams, mēs varēsim panākt,

ka mūsu principi būs noteicošie, kā arī mūsu idejas par šo neskaidro līniju starp pilsoņu drošību un cilvēktiesību pārkāpumiem.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Sadarbībai starp ES institūcijām cīņā pret terorismu jābūt perfektai, īpaši tāpēc, ka šī parādība ir pastiprinājusies. Terorisms ir kļuvis par galveno ienaidnieku stabilitātei un mieram pasaulē. Ja mēs domājam par 11. septembra notikumiem vai tiem, kas pirms dažiem gadiem notika Madridē un Londonā, mums ir pilnīgs priekšstats par teroru, bailēm un ciešanām.

Lai nodrošinātu pilsoņu drošību, mums nepieciešama tūlītēja darbība cīņā pret terorismu ciešā sadarbībā ar vietējām un reģionālajām iestādēm. Neviens no pamatlēmuma elementiem nevarētu tikt interpretēts kā samazinājums vai ierobežojums tādām pamattiesībām un brīvībām kā vārda brīvība, tiesības apvienoties organizācijās vai pulcēšanās brīvība. Radikālu, polemisku vai pretrunīgu viedokļu izteikšana par sensitīviem politiskiem jautājumiem, ieskaitot terorismu, neietilpst pamatlēmumā. Ciktāl mēs saglabājam līdzsvaru starp cieņu pret brīvībām un pilsoņu drošības aizsardzību, katra iniciatīva ir apsveicama.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Divi ziņojumi par pamatlēmumiem veido divas nākamās mozaīkas daļas plaša spektra regulās, direktīvās un citos dokumentos, kas attiecas uz cīņu pret terorismu. Es atbalstu abus ziņotājus, jo uzskatu, ka mums nepieciešami abi pamatlēmumi, un tāpēc, ka jāietur saprātīgs līdzsvars starp pasākumiem, lai nodrošinātu drošību un personas brīvību. Es uzskatu, ka nākotnē Komisijai un Padomei jāpievērš lielāka uzmanība šādiem jautājumiem.

Pirmkārt, pieaugošā preterorisma likumu un normu izaugsme šādos likumos par lielāku pārskatāmību. Arī šajā ziņā mums ir nevajadzīgi un nepraktiski tiesību akti vai to normas, kas pēc vērtējuma būtu jāpārdomā vai jāatceļ.

Otrkārt, likumu piemērojamība un tāpēc efektīva terorisma uzveikšana nav atkarīga vienīgi no saprātīgiem tiesību aktiem, bet arī no dalībvalstu un to policijas un drošības dienestu efektīvas sadarbības. Te mēs vēl neesam sasnieguši pienācīgu sadarbības līmeni.

Mums jāpārbauda un jāsalīdzina Eiropas Savienībā un dalībvalstīs pieejamie kontroles mehānismi. Mums jāpievērš īpaša uzmanība gadījumiem par datubāzu pazaudēšanu vai ļaunprātīgu izmantošanu, un arī šajā jautājumā jābūt savstarpējai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm.

Visbeidzot, mums jādara vairāk, lai paaugstinātu sabiedrības informētību, lai cilvēkiem būtu vieglāk saprast, kāpēc ir nepieciešami noteikti pasākumi.

Paldies par abiem ziņojumiem.

Iliana Malinova Iotova (PSE). - (BG) Diemžēl pēdējie notikumi Pakistānā noteikti pierāda, ka šodienas diskusija notiek tieši laikā.

Šai diskusijai jādod nepārprotama un stingra atbilde uz diviem principiāliem jautājumiem. Pirmais jautājums ir par to, vai mēs ar ierosināto dokumentu patiesi esam izdarījuši pietiekami daudz, lai palīdzētu cīnīties pret noziedzību. Otrais — vai, sagatavojot dokumentu, mēs esam ievērojuši cilvēktiesības un nodrošinājuši pietiekamu mūsu pilsoņu personas datu aizsardzību. Šā dokumenta ilgajā sagatavošanas laikā ir bijušas daudzas diskusijas, un tajā ir veiktas daudzas izmaiņas, tādēļ es vēlētos īpaši atzinīgi novērtēt referenšu lielisko darbu, kas galu galā noveda pie saskaņota un līdzsvarota teksta.

Īpaša uzmanība būtu jāpievērš *Roure* kundzes ziņojumā ierosinātajiem grozījumiem, kuros izteikta prasība vākt personas datus likumīgiem mērķiem un ievērojot Konvenciju Nr. 108, kā arī obligāti informēt datu subjektu par nolūkiem, kādēļ viņa dati tiek apstrādāti.

Tomēr daži Padomes ierosinātie noteikumi raisa bažas. Es pilnībā atbalstu *Roure* kundzes ierosinājumu svītrot Padomes priekšlikuma 1. panta 1. punktu, ar kuru gadījumi saistībā ar valsts drošības interesēm tiek praktiski atbrīvoti no spēkā esošā pamatlēmuma ietekmes. Es esmu pārliecināta, ka, saglabājot šo noteikumu, likumdevēja lēmums, par kuru pēc pāris stundām mēs balsosim, ļaus apiet šo likumu un pat ļaunprātīgi to izmantot, jo „valsts drošība” ir pārāk vispārīgs jēdziens, kuru var skaidrot dažādi. Piemēram, Bulgārijā nesen bija gadījums, kad bez atļaujas no Valsts Veselības apdrošināšanas fonda mēģināja iegūt datus — personas datus, un tikai fonda vadības ātrā rīcība nepieļāva šo mēģinājumu.

Tādēļ jāpaplašina kontroles pienākumi, kā arī valsts uzraudzības iestāžu un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja pilnvaras. Diemžēl, analizējot šo iestāžu darbību, redzam, ka tās drīzāk un diezgan bieži tiek izmantotas kā tādas iestādes, kas raugās, vai tiek ievēroti specifisku tiesību aktu noteikumi, bet faktiski tām

nav piešķirtas nekādas tiesības piespriest soda sankcijas vai veikt izmeklēšanu. Eiropas Savienības dalībvalstīm jāiesaka paplašināt šo iestāžu pienākumu loku.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vispirms es gribētu apspriest otro ziņojumu, proti, Pamatlēmumu par terorisma apkarošanu. Mēs zinām, ka ir jārikojas, lai apkarotu terorismu, jo ir zināms, ka Eiropas Savienībā ir vairāk nekā 300 *Al-Qaeda* virzītas ierosmes darbības uzsākšanai un vairāk nekā 500 pieejamu tīmekļa vietņu, kurās var pat atrast instrukcijas, kā izgatavot bumbas. Tā tas ir, un es domāju, ka, no vienas puses, ir jāmēģina saglabāt līdzsvaru, tas ir, aizsargāt pamatbrīvības, bet, no otras puses, darīt arī visu iespējamo, lai novērstu nāvējošas teroristu darbības.

Šeit es gribētu uzsvērt vienu lietu. Es domāju, ka Eiropas Parlaments izdarīs nopietnu kļūdu, ja veiks grozījumus jēdzienos un vārdus „publisks aicinājums veikt teroristisku nodarījumu” aizstās ar vārdu „kūdīšana”. Jo kūdīšanu nevar pierādīt, kamēr cilvēki nav miruši — bet pēc tam jau ir par vēlu. To neviens nevarēs saprast vai pieņemt. Ja šajā tiesību aktā ir iekļauti vārdi „publisks aicinājums”, pastāv iespēja iejaukties, ja tiek provocēta vispārēja nepaklausība likumam vai sodāma darbība saistībā ar terorismu.

Tas nozīmē, ka ir iespēja glābt cilvēku dzīvības, pirms tiek izdarīts terora akts. Tādēļ man būtu žēl, ja Parlaments izvēlētos nepareizo virzienu un izdarītu grozījums šajos jēdzienos, jo vairāk tādēļ, ka Eiropas Padome ir noteikusi, ka jāpastāv jēdzienam „publisks aicinājums”. Ja esmu sapratis pareizi, tad arī Padomei un Komisijai ir šāds viedoklis, kuru arī mums vajadzētu atbalstīt — šis ir aicinājums jums visiem — un atstāt tekstā terminu „publisks aicinājums”.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu sākt ar pateicību *Roure* kundzei par viņas sagatavoto ziņojumu par personas datu aizsardzību saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās.

Nav šaubu, ka pamatlēmuma par personas datu aizsardzību ātra pieņemšana trešajā pilārā palīdzēs aizsargāt personas datus, privāto dzīvi un visus dalībvalstu pilsoņus. Mums, sociālistiem, šī ir prioritāra lieta. Tas nav tikai tāpēc, ka pašreizējie tiesiskie risinājumi šajā jomā ir nepietiekami; tas ir ļoti svarīgi tāpēc, ka šis lēmums ir nozīmīgs visiem Eiropas Savienībā dzīvojošiem cilvēkiem.

Mans uzskats ir tāds, ka Padomes iepriekšējā tiesību aktā bija pārāk daudz trūkumu. Tas garantēja aizsardzību tikai minimālā un, protams, ne pietiekamā apjomā. Šī iemesla dēļ es pilnībā atbalstu referentes ierosinātos grozījumus Padomes projekta tekstā, ar kuru mēs nebijām apmierināti, īpaši ar to tekstu, kas attiecas uz DNS datu aizsardzību, pilsoņu veselību un seksuālo orientāciju. Visiem datiem, kas attiecas uz tādām mūsu dzīves personīgām un jutīgām jomām kā rase un etniskā piederība, informācija par reliģisko pārliecību vai pasaules uzskatu, nepieciešama īpaša aizsardzība, un šo datu apstrādi drīkst pieļaut tikai izņēmuma gadījumos, kas ir precīzi noteikti likumā, un ar tiesu iestādes piekrišanu.

Ir arī ārkārtīgi svarīgi, ka referente ir papūlējusies noregulēt datu aizsardzības problēmu turpmākajā datu apstrādē, to nodošanā trešām valstīm vai privātām personām, jo ļaunprātīga izmantošana visbiežāk notiek tieši šajos posmos.

Mums ir nepieciešams precīzs pamatlēmums, kurā datu aizsardzība būs noteikta vismaz tādā līmenī, kādu pirmajā pilārā garantē 1995. gada direktīva un Konvencija Nr. 108.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, dažreiz man rodas bažas, ka mēs Parlamentā tik bieži debatējam par terorismu tādēļ, ka mums diemžēl nav vienprātīgas atbildes uz šo jautājumu. Terorisma neželībām, kas desmitiem gadu garumā izdarītas visā pasaulē, starp tām arī nesenie bumbu sprādzieni Islamabadā, būtu vajadzējis atvērt mūsu acis, lai mēs varētu saskatīt terorisma patieso un jauno būtību, kā arī saredzēt nepieciešamību apņēmīgi un noteikti nostāties pret eksistences draudiem, ko terorisms postulē rietumu demokrātijai un dzīves veidam.

Tādēļ es apsveicu Eiropas Savienības valstis, kas kopīgi strādā, lai noteiktu un uzliktu kriminālsodus tiem, kuri kūda uz terorismu. Es atceros demonstrācijas Londonā, kas notika tai pašā laikā, kad Dānijā tika publicētas karikatūras, kurās bija attēlots pravietis Muhameds. Mēs Eiropā, protams, esam lepnī, ka mums ir vārda un izteiksmes brīvība, bet protestētāji, kas nes plakātus ar aicinājumu nocirst galvas islāma apvainotājiem, nepārprotami pārkāpj robežu, kas šķir vārda brīvību no naida izpausmes, kura kūda uz vardarbību.

Mēs Apvienotajā Karalistē nesen debatējām par pirmstiesas apcietinājuma ierobežojumiem, ja nav apsūdzības par aizdomām attiecībā uz iesaistīšanos terorismā. Mans personiskais viedoklis ir tāds, ka mums jādod policijai un drošības dienestiem viņiem nepieciešamie līdzekļi mūsu pilsoņu aizsardzībai, protams, saskaņā ar stingrām tiesiskām garantijām.

Sabiedriskās domas aptaujas parāda, ka to noteikti vēlas vairums manas valsts un pārējās Eiropas iedzīvotāju. Turklāt saistībā ar datu saglabāšanu mani bieži mulsina tas, ka Parlaments pieņem tādu kā absolūtisma, nevis līdzsvarotu pieeju attiecībā uz pilsoņu brīvībām. Turklāt, ja pastāv nepārprotami tiesiskās aizsardzības noteikumi par to, kā koplietot informāciju, mums jāatbalsta mūsu tiesību aizsardzības iestādes.

Visbeidzot, Eiropas Savienībai būtu jāierindo *Hezbollah* aizliegto teroristisko organizāciju sarakstā. Tas, ka to neizdarīja agrāk, ņemot vērā sākotnējos pierādījumus, parāda acīm redzamo Eiropas Savienības nespēju rast risinājumu, kas palīdz tiem, kuri noteikti grib sagraut mūsu dzīvi demokrātijā.

Proinsias De Rossa (PSE) - Priekšsēdētāja kungs, informācijas apmaiņa starp mūsu dalībvalsts policijas spēkiem ir būtiska terorisma draudu apkarošanā un patiešām novērš nežēlības. Šāda informācijas apmaiņa manā zemē Īrijā ir novērsusi daudzas nežēlības.

Īrija un Apvienotā Karaliste ilgu laiku nevēlējās apmainīties ar informāciju dziļi iesakņojušās neticības dēļ. Sekas bija šausminošas. Tādēļ nav pārsteidzoši, ka es noteikti atbalstu informācijas apmaiņu. Tomēr es tāpat kā mani kolēģi esmu nobažījies, ka Padomes pārskatītajos priekšlikumos nav pietiekamas personas datu aizsardzības, kā tas tika aprakstīts *Martine Roure* ziņojumā. Mēs nesakausim tādas organizācijas kā *ETA*, *IRA* un citas, kas nicina demokrātiju un cilvēktiesības, graužot mūs un mūsu demokrātiskās normas.

Tādēļ es aicinu Komisiju un Padomi izturēties nopietni pret mūsu tiešās vēlēšanās ievēlēto politiķu bažām. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienības attīstība netiktu aizkavēta un lai mēs neradītu tādu iespaidu, ka ES var rīkoties, neievērojot dalībvalstu likumus. Es biju cerējis, ka mēs būtu varējuši atrisināt šos jautājumus, piemērojot Lisabonas jaunās koplēmuma procedūras. Diemžēl tagad tas nav iespējams, bet mums jāturpina strādāt, lai veicinātu šī Parlamenta un Eiropas Savienības leģitimitāti. Mēs to neizdarīsim, ja grausim indivīda tiesības.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es apsveicu šo ziņojumu. Es jau sākumā gribu pateikt, ka es stingri atbalstu cīņu pret terorismu, un visas savas politika dzīves laikā es esmu pretojies *IRA* un lojālistu terorismam Īrijā, tādēļ, lūdzu, pieņemiet to kā faktu.

Bet mums ir jānodrošina, lai mums būtu pietiekamas kontroles un līdzsvara sistēmas, kas aizsargātu pilsoņus no valsts terorisma vai datu ļaunprātīgas izmantošanas no valsts, Eiropas Savienības, žurnālistu, organizāciju, indivīdu, aģentūru vai to puses, kas zog vai kā citādi iegūst privātu un konfidencialu informāciju.

Ārstēšana nedrīkst būt ļaunāka par pašu slimību. Šādu datu uzglabāšana un apglabāšana ir izšķirošs šīs aizsardzības posms. Jebkurš mēģinājums sagādāt raizes indivīdiem vai jebkāda veida mēģinājums šantažēt — politiski, finansiāli vai citādi — ir īpašs pārkāpums, kas stingri jānosoda visiem pareizi domājošiem cilvēkiem.

Šo datu apglabāšana bieži tiek uzticēta privātam sektoram, kam tie jāiznīcina, kad pagājis noteikta laika periods. Pirmkārt, es neesmu pārliecināts, ka privātā sektora vai — attiecībā uz šo lietu — valsts sektora rīcībā ir pietiekami aizsardzības pasākumi to datu iznīcināšanai, kas vairs nav nepieciešami cīņai pret terorismu. Es domāju, ka vajadzētu visbargāk sodīt tās personas, kas, strādājot vai nu valsts, vai privātā sektorā, neaizsargā privātu informāciju un atstāj to pieejamu ļaunprātīgai izmantošanai un nepareizai interpretācijai; es pieprasu, lai Komisija to ņem vērā. Mūsu — parlamentāriešu — darbs ir nodrošināt demokrātijas izdzīvošanu. Tādēļ mūsu rīcībā jābūt visiem nepieciešamajiem līdzekļiem, lai cīnītos pret terorismu ar zobiem un nagiem, bet tas nenozīmē, ka mēs varam būt pavisam attiecībā uz reputāciju, konfidencialitāti vai mūsu pilsoņu privāto dzīvi; es pieprasu, lai Komisija to ņem vērā.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dāmas un kungi! Terorisms ir viens no visnopietnākajiem draudiem ekonomikai, kā arī ekonomikas un sociālajai attīstībai Eiropā un visā pasaulē. Modernajām informācijas un komunikāciju tehnoloģijām diemžēl ir būtiska nozīme terorisma draudu izplatīšanā. Teroristi bieži vien ļaunprātīgi izmanto lēto, ātro, viegli pieejamo un globāli izmantojamo internetu, lai izplatītu savu informāciju un vervētu jaunus biedrus un piekritējus. Tādēļ es atzinīgi vērtēju Padomes pamatlēmumu, ar kuru tiek grozīts Pamatlēmums 2002/475/JHA par terorisma apkarošanu un kurā, ir arī iekļauti tādi noziedzīgi nodarījumi kā kūdīšana uz teroristiskām darbībām, teroristu vervēšana un teroristu mācības. Es atzinīgi vērtēju šo grozījumu, jo esmu pārliecināts, ka ir svarīgi panākt starptautisku reakciju attiecībā uz starptautiskajiem terorisma draudiem. Neviena ES dalībvalsts viena pati nespēj noregulēt šo problēmu. Visām dalībvalstīm ir jāapvieno centieni. Tomēr demokrātijā, Eiropas valstu demokrātiskajā savienībā cīņa pret terorismu jāveda, ievērojot demokrātisko tiesiskumu, cilvēktiesības un civiltiesības. Tādēļ es atbalstu abu mūsu referenšu ierosinātos grozījumus attiecībā tieši uz šo aspektu nostiprināšanu. Nobeigumā es vēlētos mudināt visus iesaistītos cilvēkus, Padomi, Komisiju un Parlamentu ātri pieņemt šo kompromisa grozījumu.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Trešajā tūkstošgadē zemeslodes skaistumu apdraud globālais terorisms. Tā kā atsevišķas valstis subsidiaritātes principa dēļ spēj kontrolēt tikai 10–15 % kibertelpas, bet pārējo telpu kontrolē privātas personas un ģimenes, mēs uzskatām, ka pirmo reizi šis jautājums ir jārisina pasaules mērogā, un globālā terorisma risinājumu vajadzētu ietvert jaunā koncepcijā „Globālas rūpes par zemeslodi”. Izmantojot šādu pieeju un stratēģiju, lai aizsargātu pasaules kibertelpu, Eiropas Savienība pierādīs, ka tā rūpējas par pasaules, kā arī par savu drošību.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, neskatoties uz šausmīgajām sekām, kādas atstāj starptautiskais terorisms, par to diemžēl vēl aizvien tiek pausti strīdīgi uzskati. Aizsardzība ir nepieciešama, bet mēs protestējam pret iestāžu šajā sakarā ierosināto un īstenoto pasākumu izmaksām un morālo kaitējumu. Mēs nosodām teroristu uzbrukumus, bet mēs protestējam pret mūsu tiesību pilnīgas izmantošanas ierobežojumiem, neskatoties uz to, ka mēs ļoti labi zinām, ka teroristi ļaunprātīgi izmanto mūsu demokrātisko sistēmu.

Ideāli būtu tad, ja jebkāda mūsu tiesību ierobežošana tiktu kompensēta ar atbilstošu drošības pastiprināšanu, ņemot vērā teroristu uzbrukumus. Gluži tāpat mēs ticamies pretoties pretterorisma likumu vienveidībai, kaut arī mēs zinām, ka terorisma sekas ir vienādi postošas. Turklāt, ja sods par šādiem uzbrukumiem ir mērens, tad tie varētu kļūt biežāki.

Tādēļ, lai izstrādātu efektīvu aizsardzību pret terorismu, mums varbūt vajadzētu vispirms izšķirties un saskaņot šos pretrunīgos viedokļus.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, nepaļiet gandrīz dienu bez kāda teroristu uzbrukuma. Terorisms ir zibensveida infekcija mūsu sabiedrības organismā. Ja to neārstēs, tad tas kā jebkura infekcija turpinās izplatīties un padarīs pacientu nespējīgu vai pat nogalinās.

Ir jāveic radikāli pasākumi. Daži no šiem pasākumiem ir pretrunīgi un kaut kādā mērā neapšaubāmi ierobežo personīgo brīvību, bet kopumā tie ir nepieciešami. Ideālā pasaulē stingra personas datu aizsardzība ir sevišķi svarīga, bet terorisma apsēstā pasaulē diemžēl jāprot piekāpties. Ārkārtēji apstākļi pieprasa veikt ārkārtējus pasākumus.

Man liekas, ka tieši tā mums jāuzlūko lēmumi par terorisma apkarošanu. Ja mums noteikti jāizdara izvēle starp dažiem nelieliem kompromisiem attiecībā uz personīgām brīvībām un daudz efektīvākiem pretterorisma cīņas veidiem, tad mans uzskats ir tāds, ka mums jāizvēlas pēdējais. Es beigšu ar šādu jautājumu: Ja tādu nežēlīgu noziegumu kā pedofilijas atbalstīšana internetā ir noziegums — un tas ir pareizi —, kādēļ par noziegumu nevarētu uzskatīt terorisma atbalstīšanu?

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pensionāri un pensionāru partija mani atsūtīja uz Eiropas Parlamentu, lai es viņu vārdā paustu mūsu viedokli par to, kā apkarot terorismu: Eiropas Parlamenta un Eiropas finanšu līdzekļus vairāk vajadzētu izmantot to cilvēku ciešanu atvieglošanai, no kuriem teroristi saņem vislielāko atbalstu. Jākontrolē, lai šie līdzekļi tiktu izmantoti cilvēku interesēs un nevis atsevišķu korumpētu vadoņu pretlikumīgās interesēs. Tādēļ es uzskatu, ka tie jāizmanto Maršala plānam, kā to ierosināja Itālijas premjerministrs *Silvio Berlusconi*, lai sniegtu palīdzību Palestīnas tautai.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Es gribētu atsaukties uz *Roure* kundzes ziņojumu. Personas datu aizsardzības tiesības ir pamattiesības. Tiem pilsoņiem, kuru dati tiek apstrādāti, ir tiesības, kas jārespektē gan valsts, gan ES līmenī. Ir daudz ES regulu un direktīvu, kurās ir pieprasīta informācijas apmaiņa saistībā ar pārkāpumiem, ko izdarījuši Eiropas pilsoņi, dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas viņu dzīvesvieta. Kā piemēri šeit jāmin regula par piekļuvi kravu autopārvadājumu uzņēmējdarbībai un direktīva, ar ko veicina ceļu satiksmes drošības noteikumu pārrobežu izpildi. Visos šajos Eiropas tiesību aktos ir pieprasīts izveidot informācijas sistēmas, kas spēj translēt paziņojumus un informāciju starp dalībvalstīm.

Visās attiecīgajās IT sistēmās jābūt iekļautam komponentam sabiedrības informēšanai, kā arī drošam komponentam, kurā ir dati par dalībvalstīs izdarītajiem pārkāpumiem; pēdējam jābūt pieejamam tikai attiecīgajām iestādēm un saskaņā ar personas datu aizsardzības noteikumiem.

Jim Allister (NI). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, redzot nesenās cietsirdīga terorisma izpausmes Pakistānā, Spānijā un Jeruzalemē, kā arī vairākus atsākušos IRA teroristu mēģinājumus manā valstī, neviens no mums nevar samierināties ar terorisma nekrietni nodarīto postu. Tomēr naivi būtu iedomāties, ka pastāv universāls Eiropas līdzeklis pret terorismu. Protams, ka mums ir vajadzīga efektīva teroristu izdošana, protams, ka mums ir vajadzīga efektīva sadarbība, bet tiesību akti, kas ir saskaņoti tā, lai to prasību kopums būtu samazināts līdz zemākajam līmenim, ir drīzāk šķērslis nekā palīdzība.

Pirmām kārtām par šīm lietām jāpieņem lēmumi valsts līmenī. Apvienotā Karaliste, piemēram, mēģina noteikt aizturēšanu uz 42 dienām, kas, pēc manām domām, ir pārāk daudz, bet tiesības pieņemt šādu lēmumu ir Londonai, nevis Briselei.

Ar tādu attieksmi, kāda ir šajos priekšlikumos, mēs drīz vien atņemsim dalībvalstīm rīcības brīvību. Tāda attieksme varētu būt piemērota ES ekspansionisma politikas īstenošanai, bet ar to nevarēs sagraut terorismu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - (RO) Es kā Rumānijas pilsoņu pārstāvis uzskatu, ka Eiropas Parlamentam noteikti jāpiedalās lēmumu pieņemšanas procesā saistībā ar to personas datu aizsardzību, ka savākti tiesībaizsardzības sakarā. Mums būtu jāņem vērā tas, ka Eiropas pilsoņu datu aizsardzības tiesības ir pamattiesības, tomēr tai pašā laikā iestādēm, kas ir iesaistītas cīņā pret terorismu un noziegumiem, jābūt pieejamai šādai informācijai.

Šim ziņojumam ir īpaši svarīga nozīme, jo tajā ir prasība izstrādāt tiesisko regulējumu, kas nosaka personas datu kvalitāti, definīciju un raksturojumu, kā arī to nodošanu trešām valstīm vai atsevišķām personām. Es iesaku iekļaut noteikumu, kurā teikts, ka datus nedrīkst uzglabāt ilgāk nekā nepieciešams un ka dalībvalstis tiek aicinātas ieviest procedūras un tehniskus pasākumus, kas paredzēti šo ierobežojumu piemērošanai.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt savas kolēģes *Lefrançois* kundzi un *Roure* kundzi par viņu sagatavotajiem ziņojumiem un izmantot šo iespēju, lai pateiktu, ka Francijas policija tikko ir arestējusi kādu teroristu. Tādēļ es apsveicu Francijas valdību un Francijas policiju. Es domāju, ka politiskajām iestādēm visās valstīs jāsadarbojas ar mūsu policiju, mūsu tiesnešiem un mūsu valdībām.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos apsveikt Eiropas Parlamentu kopumā par šo debašu augsto līmeni. Eiropas Parlaments patiesi likumā noteiktā kārtībā gaida Lisabonas līguma ratificēšanu, taču šorīt ir uzskatāmi parādījis savu briedumu, ar lielu vairākumu atbalstot divus ziņojumus — *Lefrançois* kundzes un *Roure* kundzes ziņojumus. Šajos divos ziņojumos ir mēģināts atrast līdzsvaru starp kolektīvo aizsardzību pret terorismu, kas mums ir jānodrošina mūsu pilsoņiem, un mūsu brīvību individuālo aizsardzību. Es uzskatu, ka pareizie risinājumi mums jāmeklē šo divu aizsardzību līdzsvarā.

Priekšsēdētāja kungs, es ļoti īsi apkopošu šajā diskusijā pateikto. Vispirms es atgriezīšos pie *Lefrançois* kundzes ziņojuma par terorisma apkarošanu. Es vēlētos pateikt, ka, lai gan vārda brīvība un kritizēšanas tiesības ir viens no pamatpīlāriem, uz kuriem balstās Eiropas Savienība, kūdīšanu uz rasu naidu, aizbildinoties ar vārda brīvību, nevar uzskatīt par pieņemamu. Rasistiskas runas ir vārda brīvības ļaunprātīga izmantošana, un tās nedrīkst pieļaut.

Vēl es vēlētos jums atgādināt, ka Komisijas priekšlikums tika izstrādāts, pamatojoties uz padziļinātu ietekmes novērtējumu. Tika rīkotas daudzas apspriedes, un Eiropas Padomes Konvencija par terorisma apkarošanu ir pamatā šim Komisijas priekšlikumam, kurā mēs mēģinājām ievērot konvencijā minēto līdzsvaroto teroristisku nodarījumu formulējumu.

Ja *Lefrançois* kundze un tie daudzie EP deputāti, kas uzstājās, lai atbalstītu terminu „kūdīšana”, man dotu pāris minūtes, es gribētu aizstāvēt terminu „provokācija”. Termina „provokācija” priekšrocība ir tā, ka tas ir jauns. Tieši šī iemesla dēļ to lietoja Eiropas Padome, un tam Eiropas Savienībā ir kopēja un precīza definīcija. „Provokācija” nav jēdziens, ko var brīvi interpretēt. Es uzskatu, ka to var pareizi noteikt tiesu prakse. Mēs, protams, vēlamies izvairīties no jebkāda veida teroristu uzbrukumiem, bet mēs pasludinām par kriminālnoziedzniekiem tos, kuri galvenokārt vārdos ir aicinājuši uz šādiem uzbrukumiem, pat ja tie nav notikuši. Lūk, šeit ir tā problēma. Tomēr es šo jautājumu atstāšu Padomes un Parlamenta ziņā, lai viņi gudrā dialogā to atrisinā.

Es vēlētos arī pateikt, ka pamatlēmuma pašreizējā teksta 1. panta 2. punktā ir cilvēktiesību aizsardzības klauzula, kura — es domāju, ka *Lefrançois* kundze piekritīs — attiecas uz visu pamatlēmumu.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos uzsvērt, ka ir ļoti labi, ka terorisma apkarošana ir iekļauta integrētajā Eiropas Savienības iestāžu sistēmā. Iekļaujot šo tekstu Kopienas tiesību aktos, mums būs garantija, ka tas darbosies. Konkrētiem tiesību aktiem šis teksts būs kā vienots tiesiskais regulējums attiecībā uz kriminālsankciju raksturu un līmeni, kā arī uz jurisdikcijas noteikumiem. Līdz ar to būs iespējams piemērot 2002. gada pamatlēmumā minētos Eiropas Savienības sadarbības mehānismus.

Rezumējot visu teikto un vienlaikus vēlreiz pateicoties referentei un Parlamentam par visu darbu, ko viņi šajā svarīgajā jautājumā ir paveikuši pēdējos divos gados, es gribētu izteikt cerību, ka lēmums tagad tiks

pieņemts ātri, ņemot vērā visu paveikto darbu un nepieciešamību — ko daudzi no jums ir uzsvēruši — efektīvi apkarot terorismu.

Tagad es pievērsīšos otram tekstam, kurš nav atdalāms no pirmā. Es domāju, ka Parlaments pareizi darīja, tos sasaistot un vienlaicīgi risinot jautājumus gan par datu aizsardzību, gan personiskās brīvības aizsardzību. Es izsaku pateicību Roure kundzei, kura tik enerģiski aizstāvēja šo līdzsvaru un datu aizsardzību. Šī teksta vienlaicīga sagatavošana ar tekstu par terorisma apkarošanu ir patiesi svarīga, lai likuma un kārtības sargu rīcībā tuvākajā nākotnē būtu konkrēti noteikumi par datu aizsardzību. Es negribētu pārspīlēt, sakot otrreiz, ka tāpat kā Parlaments arī Komisija acīmredzot gribēja iet soli tālāk attiecībā uz datu aizsardzību. Ministrs Jouyet kungs minēja, ka Francijas prezidentūrai bija jāņem vērā tas, vai varēja panākt kompromisu, lai gan tā arī vēlējas to pašu rezultātu. Es vienkārši varu pateikt, ka Komisija mēģinās novērtēšanas klauzulu un „tā kā 6.a” izmantot lietderīgi. Tādēļ mēs uzklausīsim Pilsoņu brīvību, iekšlietu un tieslietu komiteju un mēģināsim ņemt vērā jūsu vēlēšanos mērķtiecīgi pārskatīt pamatlēmumu, lai novērtētu tā darbības jomas paplašināšanu. Komisija to katrā ziņā var izdarīt, un arī es to mēģināšu paveikt. Es zinu, ka Eiropas Parlaments gribētu, lai šī pārskatīšana notiek drīz. Es ceru, ka Padome piekritīs pārskatīt pamatlēmumu tādā laika grafikā, kas ļaus šo Eiropas pasākumu sakārtot drīzā laikā.

Priekšsēdētāja kungs, tas ir viss, ko vēlējos pateikt. Vēl es vēlētos darīt zināmu katram no runātājiem, ka es augstu vērtēju šīs svarīgās debates par problēmu, kuras risināšanā Eiropai jārada piemērs — gan garantējot kolektīvo aizsardzību pret terorisma draudiem, gan arī, protams, saglabājot īpašu uzmanību attiecībā uz personiskās brīvības un personīgās autonomijas aizsardzību. Es domāju, ka Parlaments atkal ir nepārprotami parādījis savu briedumu un spēju nākotnē būt par koplēmumu pieņēmēju šajos jautājumos.

Roselyne LeFrançois, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos pateikties visiem saviem kolēģiem, kas šorīt runāja, par viņu runu augsto līmeni. Lielais runātāju skaits nepārprotami norādīja uz lielo ieinteresētību par šo jautājumu. Neatgriežoties sīkumos pie visām dažādajām runām, es vēlētos pieminēt tikai trīs vai četras.

Fava kungs skaidri norādīja uz šī jautājuma sarežģītību. Mums jāizvairās no aizdomu un neticības izpausmēm, bet tai pašā laikā mums jādoma par kontekstu un jāgarantē gan pilsoņu drošība, gan personisko brīvību aizsardzība.

De Grandes Pascual kungs nepārprotami izskaidroja terorisma definīcijas papildvērtību, sakot, ka daudz svarīgāka ir tā definīcija, ko mēs lietojam, un arī neatlaidīgi pieprasot sagatavot nodarījumu sarakstu. Tā kā šeit runa ir par kopīgu darbu terorisma apkarošanā, mums jāsniedz spēcīgs vēstījums, vienlaicīgi aizsargājot personiskās brīvības.

Demetriou kungs, jūs minējāt postu, ko nodara terorisms un kas mums ir jāapkaro. Tomēr jūs lietojāt terminu „sabiedrības kūdīšana”, sakot, ka tas ir jēdziens, ko dalībvalstis saprot labāk. Arī Ludford kundze piekrit šim rūpēm. Viņa arī domā, ka šis termins ir piemērotāks, ņemot vērā to, ka mums patiesi jāaizsargā pamatbrīvības.

Ziņojums patiesi ir ilgstoša un grūta sarunu procesa rezultāts. Tomēr es patiesi uzskatu, ka mēs varam būt apmierināti ar iznākumu, īpaši, ņemot vērā panākto līdzsvaru starp terorisma apkarošanu un pamatbrīvību ievērošanu.

Roure kundzes ziņojums atbilst šai otrajai kategorijai, jo personas datu aizsardzība ir viens no tā galvenajiem komponentiem. Man jāpauž nožēlu tikai par vienu lietu, par kuru ar mani vienisprātis ir mani kolēģi Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupā. Nav apstrīdams, ka tāda teksta īstenošana, kam ir tik liela ietekme uz Eiropas pilsoņu brīvībām, nenotiek saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesas pilnīgu juridisko kontroli.

Lai tas tā notiktu, pamatlēmums būtu bijis jāpieņem saskaņā ar Lisabonas līgumu. Pat pirms noraidošā balsojuma Īrijas referendumā un šaubām par to, vai jaunais līgums stāsies spēkā 2009. gada 1. janvārī, Padomei bija nepārprotama vēlēšanās darboties pēc iespējas ātrāk, lai izvairītos no pāriešanas uz koplēmumu. Pilsoņu brīvību, iekšlietu un tieslietu komitejā mēs tomēr mēģinājām apzinīgi un akurāti strādāt, turoties kopsolī ar Padomes noteikto tempu.

Komitejas 15. jūlija balsojumā mans ziņojuma projekts tika pieņemts ar 35 balsīm par, 4 — pret un 1 atturoties. Es ceru, ka arī plenārsēdē par to nobalsos vairums deputātu.

Martine Roure, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem saviem kolēģiem, jo šīs debates parādīja, ka Eiropas Parlaments ir bijis vienots uzskatos par patiesi sarežģītu tematu. Tas noteikti ir jāpiemin.

Šodien es īpaši gribu uzrunāt Francijas prezidentūru. Mēs pieprasām Padomei izpildīt apņemšanās, ko jau pirms krietna laika paudušas vairākas prezidentūras.

Šis pamatlēmums noteikti ir jāpieņem ātri, un jāņem vērā Eiropas Parlamenta grozījumi.

Padomei jārikojas saskaņā ar tās vārdiem. Mums noteikti jāstrādā uzticības gaisotnē. Tas ir svarīgi. Es ceru, ka šī vēsts tiks nodota *Dati* kundzei, kura diemžēl nepiedalās šajās sevišķi svarīgajās debatēs, par ko mēs esam ļoti apbēdināti.

Es arī īpaši gribētu pateikties komisāram Barrot kungam par viņa atbalstu, kas mums bija ļoti vērtīgs.

Priekšsēdētājs. – Kopīgās debates ir slēgtas.

Balsošana notiks šodien plkst. 12.00.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Titus Corlăţean (PSE), rakstiski. – (RO) Visi ES iestāžu priekšsēdētāji pēdējos gados ir bijuši saistīti ar tiesiskā regulējuma izveidošanu personas datu aizsardzībai trešajā pīlārā. Neskatoties uz to, 2006. gadā pieņemtais pamatlēmums bija kompromisa lēmums, ar kuru tika noteikts prasību kopuma minimums personas datu aizsardzībai. Tādēļ mēs varam tikai apsveikt jauno EP apspriešanos par pamatlēmuma darbības jomas paplašināšanu un par tā ietekmi uz pamattiesībām. Raugoties no šī viedokļa, man jāpauž nožēla, ka Padome grozīja Komisijas sākotnējo priekšlikumu. Tāpat man jāpauž nožēla par to, ka Padome atcēla noteikumu par valsts datu aizsardzības iestāžu darba grupām, kas nozīmē neveiksmi efektīvas personas datu aizsardzības sistēmas radīšanas procesā.

Petru Filip (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Efektīva personas datu aizsardzība joprojām ir modernas demokrātijas dabiska prasība. Ja noteiktos apstākļos šī aizsardzība pieprasa pārveidot kopienas datubāzes, lai pasargātu konkrētas personīgās vai materiālās informācijas saistību ar identificējamajām personām, mums jāsaprot, ka šīs informācijas uzglabāšanas un apstrādes globālās sistēmas vadībai nepieciešama mūsdienīga drošības sistēma. Tā kā nav iespējams garantēt drošību, vienkārši apstiprinot kopīgus principus, es uzskatu, ka mums ir pragmatiski jāanalizē attiecīgie riski, sadarbojoties valstu tiesībaizsardzības un tiesu varas iestādēm ar šīs jomas dažādu līmeņu ekspertiem.

Skaidrības labad es gribētu vēlreiz atkārtot, ka jaunajām dalībvalstīm ātri jāsaņem pieredze šajā jomā, lai novērstu jebkādu kaitējumu sistēmas drošībai visā pasaulē.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Ņemot vērā terorisma izplatību, tā iespiešanos kibertelpā, kā arī tā iespējas ātrāk ietekmēt masas un ierobežotās iespējas pietiekami ātri atklāt teroristus, es uzskatu, ka šāds lēmums ir apsveicams, jo tas aizsargā katra pilsoņa civiltiesības un brīvības, kā arī rada piemērotu sistēmu, lai ātrāk atklātu un novērstu noziegumus, īpaši tādus noziegumus, kas vērsti pret personu, valstu un nacionālo infrastruktūru drošību.

Es atzinīgi vērtēju lēmumu uzskatīt pamatlēmumā noteiktos mērķus par mērķiem, kas lielā mērā interesē Eiropu, īpaši attiecībā uz kopējiem noteikumiem par personas datu aizsardzību, un kas ļaus dalībvalstīm īstenot vienus un tos pašus noteikumus un principus. Turklāt es domāju, ka ir vajadzīgs ieteikums informācijas klasifikācijai, atsaucoties uz starptautisko klasifikāciju, lai novērstu visas atšķirības dalībvalstu un citu valstu starpā drošības pasākumu ieviešanā.

Ir divas pamatstratēģijas, kas jāņem vērā, aizsargājot datu un drošības sistēmas. „Viss, kas nav aizliegts, ir atļauts” un „viss, kas nav atļauts, ir aizliegts”.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), rakstiski. – (PL) Viena no vissvarīgākajām problēmām saistībā ar mūsu kontinenta drošību ir paaugstināti terorisma aktu draudi Eiropai. Šodien mūs apdraud politiskais terors, ko kontrolē valstis, kas ir paziņojušas par sadarbību ar mums, un krimināla rakstura grupējumi, bet liekas, ka vislielākie draudi nāk no islāma fundamentālistu puses.

Mani pārsteidz tas, ka tie, kuri valda pār Eiropu, nav par to noraizējušies. Mūsu absolūtā atvērtība neierobežotam jaunatnācēju skaitam no islāma valstīm, ko atbalsta sociālisti un liberāļi, atnesīs traģēdijas Kopienas tautām nākotnē. Tomēr debates par Eiropas neierobežotu islamizāciju nenotiek!

Palīdzēsim nabadzīgajām valstīm, bet nepārvērtēsim mūsu kontinentu par vietu, kur tiek pārbaudīta tautas iecietības robeža. Jaunienācēji šobrīd pieprasa aizvien vairāk tiesību, un Eiropas pamatiedzīvotājiem ir

jāsamierinās gan ar to, gan ar savu simtgadīgo tradīciju graušanu. Tas ir bīstami. Ziemeļīrija ir piemērs tam, pie kā tas var novest, jo tur savstarpēji karojošās grupas ir pie atšķirīgām konfesijām piederīgi kristieši.

Marian Złotea (PPE-DE), rakstiski. – 2001. gada 11. septembra uzbrukumi pilnīgi pārveidoja pasauli. Teroristu uzbrukumi tajā dienā ne tikai mainīja amerikāņu pasaules skatījumu un izpratni, bet parādīja demokrātijas sabiedrībām visā pasaulē jaunu šīs modernās pasaules perspektīvu, kurā teroristu draudi un uzbrukumi (arī Madridē 2004. gada martā un Londonā 2005. gada jūlijā) rada pastāvīgas bailes.

Pašlaik teroristi izmanto tādus modernos sazināšanās līdzekļus kā internetu, lai veicinātu teroristu apmācību, vervēšanu un uzbrukumu plānošanu. Šīs tehnoloģijas izmantošana ir nebijis drauds Eiropas Savienībai, tādēļ mums visiem jāstrādā kopā, lai apkarotu terorismu ar visiem mūsu rīcībā esošajiem līdzekļiem.

Tomēr, lai mūsu demokrātiskā sabiedrība varētu efektīvi stāties pretī šiem draudiem, cīņa pret terorismu jāapvieno ar mūsu pamattiesību un brīvību nostiprināšanu. Lai sāktu risināt terorisma draudu jautājumu, mums Eiropas Savienībā nepieciešami kopēji noteikumi, tādēļ jāgroza pašreizējie tiesību akti.

Modernajam terorismam ir jauni darbības veidi, bet Eiropas Savienībai pret tiem jācīnās ar tādu pašu spēku un apņēmību, kāds tai bija, cīnoties ar tradicionālo terorismu.

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, es izteikšos īsi. Es runāšu, atsaucoties uz Reglamenta 145. pantu, lai atspēkotu *Dame Sarah Ludford* izteiktās piezīmes un komentārus par mani viņas runā šajās debatēs.

Viņa runāja par daudzām lietām, bet neparasti bija tas, ka viņa mani nosauca par „eirofobu” un ka attiecībā uz noziedznieku izdošanu es „priecīgi pamāšot ardievas kriminālnoziedzniekiem, kuri aizbēgšot pāri Lamanšam.

Es gribētu viņu palabot. Es neesmu eirofobs. Es mīlu Eiropas kontinentu, tā vēsturi, tā kultūru, tā sasniegumus tāpat kā jebkurš no mums, bet es esmu ES-fobs. Es neieredzu antidemokrātisku un nedemokrātisku Eiropas Savienību. Attiecībā uz Eiropas aresta orderi un *in absentia* tiesas procesiem es gribu, lai Anglijas un Skotijas tiesu iestādes varētu izskatīt *prima facie* pierādījumus pret aizdomās turamo pirms viņa izdošanas un lai tām būtu pilnvaras to novērst. Tām jāspēj noteikt, ka ir pamatojums, lai celtu prasību, un ka tiks spriesta taisnīga tiesa.

Es to daru, lai aizsargātu Apvienotās Karalistes pilsoņus, un piemērs ir 19 gadu vecā londonieša *Andrew Symeou* lieta, kam 30. septembrī draud izdošana Grieķijai saistībā ar apsūdzību slepkavībā. Pret viņu vērstie pierādījumi ir ārkārtīgi apšaubāmi, bet tas, kā arī fakts, ka liecinieki, iespējams, tikuši mocīti, lai iegūtu no viņiem liecības, netiek ņemts vērā.

Es saprotu *Dame Sarah* jutīgumu šajā jautājumā, jo viņas Liberālo demokrātu partija acīmredzot ir nošāvusi greizi, tādēļ viņa gluži pamatoti baidās par 2009. gada vēlēšanu rezultātiem.

Priekšsēdētājs. – Pirms es pārtraucu sēdi, es vēlētos nomierināt drošības dienestus, ka persona, kas ienākusi sēžu zālē ar aizklātu seju, ir *Borghesio* kungs. Viņš protestē ar aizklātu muti. Tātad sēžu zālē no drošības viedokļa nav nekāda riska. Es tikai gribēju nomierināt drošības dienestus.

(Sēde tika pārtraukta plkst. 12.00 līdz balsošanas laikam un atsākās plkst. 12.05.)

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

5. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir balsošana.

(Rezultātus un pārējo informāciju par balsojumu: sk. protokolā)

5.1. Kopienas statistika attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm (A6-0267/2008, Helmuth Markov) (balsošana)

5.2. Regulas (EK) Nr. 338/97 grozīšana attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām (A6-0314/2008, Miroslav Ouzký) (balsošana)

5.3. Statistikas pārskati attiecībā uz autopārvadājumiem (A6-0258/2008, Georg Jarzembowski) (balsošana)

5.4. Eiropas Radošuma un inovācijas gads (2009) (A6-0319/2008, Katerina Batzeli) (balsošana)

5.5. Grozījumu izdarīšana Regulā (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69, ar ko nosaka Eiropas Kopienu ierēdņu un citu darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 12. pants, 13. panta otrā daļa un 14. pants (A6-0339/2008, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (balsošana)

5.6. Budžeta grozījuma Nr. 6/2008 projekts (A6-0353/2008, Kyösti Virrankoski) (balsošana)

5.7. Turpmākais darbs saistībā ar 2002. gada Monterrejas konferenci par attīstības finansēšanu (A6-0310/2008, Thijs Berman) (balsošana)

5.8. Iekšējā tirgus progresa ziņojums (A6-0272/2008, Charlotte Cederschiöld) (balsošana)

5.9. Skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošana (A6-0304/2008, Maria Badia i Cutchet) (balsošana)

5.10. Boloņas process un studentu mobilitāte (A6-0302/2008, Doris Pack) (balsošana)

5.11. Tiesību aktu saskaņošana ar jauno Komitoloģijas lēmumu (A6-0345/2008, József Szájer) (balsošana)

5.12. Riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi (A6-0338/2008, Poul Nyrup Rasmussen) (balsošana)

- Pirms balsošanas:

Jonathan Evans (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, atsaucoties uz Reglamenta 9., 93. un 94. pantu saistībā ar pārredzamību, es vēlos paziņot, ka interesējos par jautājumiem, par kuriem notiks balsojums un nepiedalīšos šajā balsojumā. Arī tad, kad mēs šo jautājumu izskatījām komitejā, es tāpat paziņoju, ka mani tas interesē, un arī tad es nepiedalījos diskusijā un balsojumā.

5.13. Ieguldītājinstitūciju darba pārredzamība (A6-0296/2008, Klaus-Heiner Lehne) (balsošana)

5.14. Regulas (EK) Nr. 999/2001 grozīšana attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām (A6-0279/2008, Gyula Hegyi) (balsošana)

5.15. Statistika attiecībā uz atkritumiem (A6-0282/2008, Johannes Blokland) (balsošana)

5.16. Atsevišķu tiesību aktu pielāgošana Padomes Lēmumam 1999/468/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK - Pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai (otrā daļa) (A6-0100/2008, József Szijer) (balsošana)

5.17. Dabisko minerālūdeņu ieguve un realizācija (pārstrādāta versija) (A6-0298/2008, József Szájer) (balsošana)

5.18. Zālēm pievienojamās krāsvielas (pārstrādāta versija) (A6-0280/2008, József Szájer) (balsošana)

5.19. Īpašas diētas pārtikas produkti (pārstrādāta versija) (A6-0295/2008, József Szájer) (balsošana)

5.20. Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tehniskās apskates (pārstrādāta versija) (A6-0299/2008, József Szájer) (balsošana)

5.21. Ekstrakcijas šķīdinātāji, ko izmanto pārtikas produktu un pārtikas sastāvdaļu ražošanā (pārstrādāta versija) (A6-0284/2008, József Szájer) (balsošana)

5.22. Terorisma apkarošana (A6-0323/2008, Roselyne Lefrançois) (balsošana)

5.23. Personas datu aizsardzība (A6-0322/2008, Martine Roure) (balsošana)

5.24. Lūgumrakstu komitejas apspriedes 2007. gadā (A6-0336/2008, David Hammerstein) (balsošana)

- Attiecībā uz 31. punktu:

David Hammerstein, referents. – (ES) Lai ņemtu vērā nesenos juridiskos lēmumus, es iesniedzu šo mutisko grozījumu, ko nolasīšu angļu valodā.

referents. – „muitas ierēdņi turpina konfiscēt (tas ir tikai ārkārtējs pasākums) Grieķijas valstspiederīgo vieglos automobiļus”, tam es pievienoju vārdu „uz laiku”, pēc tam es pievienoju pēdējo teikumu. „ievēro Eiropas Kopienas Tiesas nolēmumu C-156/04 (07.06.2007.), kurā par apmierinošiem ir uzskatīti lielākā daļa visu Grieķijas iestāžu sniegto paskaidrojumu šajā lietā; atzinīgi vērtē jauno tiesību aktu īstenošanu, kurus pieņēma Grieķijas iestādes, lai sāktu risināt iepriekš minētajā nolēmumā uzsvērtās nepilnības.

Priekšsēdētāja. – Es redzu, ka pret mutisko grozījumu iebildumu nav.

- Pēc balsošanas:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, ņemot vērā to, cik veiksmīgi mēs iekļāvāmies balsošanas laikā, es domāju, ka varu izteikt īsu, bet pamatotu piezīmi. To vārdā, kas var izlasīt un patiešām izlasa rezultātus uz ekrāna, es vēlos pateikties par efektīvo darbu. Es ceru, ka citi priekšsēdētāji, tostarp H.-G. Pöttering, kas strādā ļoti efektīvi, sekos šim piemēram.

Priekšsēdētāja. – Paldies. Mēs cenšamies!

5.25. Lauksaimniecības stāvoklis un perspektīvas kalnu reģionos (A6-0327/2008, Michl Ebner) (balsošana)

6. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

– Ziņojums: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, šis ziņojums sniedz man iespēju pieminēt Liverpūles pilsētu, kuras vēlēšanu apgabalu es pārstāvu. Tā ir atzīta par kultūras pilsētu un pilnībā attaisnojusi šādu nosaukumu. Liverpūles iedzīvotāji par to ir bijuši sajūsmā. Lai gan šajā ziņojumā ir cildināti vairāki Eiropas Gada mērķi, mums ir jāapsver ar to saistītā budžeta piesaistīšana.

Nav atzinīgi vērtējama pārmērīgā birokrātija un uzsvars uz valsts vadītāju centieniem veicināt tā dēvēto „radošumu un inovāciju”. Nodokļu maksātāju nauda tiktu izmantota daudz labāk, ja mēs atteiktos no šāda veida veicinošiem pasākumiem un vienkārši dotu cilvēkiem patiesas izvēles iespējas lēmumu pieņemšanā.

– Ziņojums: Thijs Berman (A6-0310/2008)

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, vai ir kāds brīnums, ka dažas dalībvalstis demonstrē pagurumu sniegt palīdzību, ja šo ziņojumu citējam burtiski? Es nedomāju, ka tas ir kāds brīnums. Arvien vairākām dalībvalstīm un citiem labdariem ir apnicis piešķirt līdzekļus visa veida korumpētiem režīmiem, kam patiesībā ir nospļauties par labu pārvaldi vai savas valsts pilsoņu labklājību.

Aptuveni pirms gada mēs uzzinājām no drošiem avotiem, palīdzības aģentūras *Oxfam*, ka Āfrikas kari jau ir izmaksājuši aptuveni tik simtus miljardus eiro, cik kontinents ir saņēmis attīstībai pēdējos dažos gados. Beidzot Āfrikai ir laiks īstenot nozīmīgus pasākumus demokrātijas, labas pārvaldības un cīņas pret korupciju jomā. Tikai pēc tam mēs varam runāt par ļoti mērķtiecīgu palīdzību attīstībai. Vienkārši atbalstīt attīstībai piešķiramo līdzekļu pieaugumu bez kvalifikācijas un iepazīstināt ar visa veida procentiem kā dogmu ir gaužām bezatbildīgi, un tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

– Ziņojums: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, tā ir klišeja, bet jaunieši ir mūsu nākotne, un tāpēc es būšu pirmais, kas atzīs, ka mūsu instruktoru un skolotāju izglītības kvalitāte ir ļoti svarīga. Protams, jautājums ir par to, vai Eiropas Parlamentam par to ir jālasa lekcijas dalībvalstīm. Vai Parlamentam ir jāpauž tā viedoklis par mācībspēku sastāvu visos dalībvalstu skolu izglītības līmeņos? Vai izglītībai dalībvalstīs ir stingri jāatbilst „daudz kultūru sabiedrībai” – mēs zinām, kas ar to ir domāts – un vai izglītībai dalībvalstīs ir jāatbilst „dzimumu aspektam”, lai kas tas arī būtu?

Vai tas viss ir obligāti jāiekļauj skolotāju izglītībā tāpēc, ka Eiropa tā saka? Es uzskatu, ka Parlaments var domāt, ko tas grib, taču tam nav nekādas kompetences šajā jomā. Izglītība ir dalībvalstu kompetence, un, pēc manām domām, tā tam arī vajadzētu palikt. Mēs to zinām kā subsidiaritāti, un tā ir jāievēro.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos teikt dažus vārdus par šo *M. Badia i Cutchet* ziņojumu par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu, kas pēc manām domām ir lielisks.

Ir taisnība, ka skolotāju izglītība galvenokārt ir valstu valdību kompetencē, un tā tam arī vajadzētu būt. Taču tā kā mums ir kopējs mērķis – veicināt visu Eiropas Savienības valstu kompetenci, zināšanas un jauninājumus un attīstīt Eiropas Ekonomikas zonu, tad mums ir nepieciešami daži kopīgi likumi.

Tādēļ mums ir nepieciešamas arī plašākas sadarbības formas labas prakses apmaiņai skolotāju izglītošanas jomā, jo, kā mēs visi zinām, šobrīd dalībvalstīs ir atšķirības starp skolotāju izglītības līmeņiem, kas saskaņā ar ESAO PISA pētījumu, ir pārāk lielas. Šīs atšķirības ir jāmazina, un mums ir nepieciešama sistēma, atvērta koordinācijas sistēma Eiropas Savienības līmenī, lai visi bērni un jaunieši varētu iegūt atbilstošu pamata izglītību.

Attiecībā uz to ziņojums ir lielisks. Ja vēl neesat to izlasījuši, es jūs visus mudinu izlasīt *M. Badia i Cutchet* lielisko ziņojumu. Paldies.

– Ziņojums: Doris Pack (A6-0302/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Vispirms es vēlos pateikties referentam par ziņojumu par Boloņas procesu un tā ietekmi uz studentu mobilitāti. Augstākās izglītības trīs ciklu sistēmas saskaņošanas ieviešana Eiropas Savienības valstīs, kvalitātes nodrošināšana un, vissvarīgākais, kvalifikāciju atzīšana ir starpvalstu iniciatīvas galvenais mērķis.

Šodienas balsojumā es noteikti atbalstu *Doris Pack* ziņojumu, kurā referente uzsver partnerības pieeju un sadarbību Boloņas procesa politikas veidošanā un piemērošanā. Šī iniciatīva ir dinamiskas sadarbības piemērs

ne tikai ES valstīs, bet arī aiz to robežām. Es arī piekřītu uzskatam, ka kvalifikāciju savstarpēja atzīšana ir vēl vairāk jāvienkāršo un ka Boloņas procesam ir jābūt vienotākam dalībvalstu nacionālajā līmenī. Atbalsts studentu mobilitātei ir pamata priekšnosacījums Eiropas Augstākās izglītības zonas radīšanai.

– **Ziņojums: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)**

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, *P. N. Rasmussen* ziņojuma nosaukums ir „Riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi”. Ja mēs tuvāk aplūkojam šī ziņojuma saturu, tad redzam, ka īstenībā tajā nav nekā par riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, bet tas aplūko finanšu iestādes un finanšu darboņus kopumā. Tas ir svarīgi. Mēs esam ierosinājuši priekšlikumu sarakstu par to, kā regulēt finanšu tirgu un mazināt haosu šajā tirgū. Es esmu iepriecināts, ka *P. N. Rasmussen* visumā atbalstīja mūsu nostāju sarunu laikā.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība ir risinājums problēmas pētīšanā. Lai kāds arī būtu jautājums, atbilde vienmēr ir jauni noteikumi, un tādēļ šie nesenie notikumi finanšu tirgos jau paredzami radīja pamatu jaunu noteikumu pieņemšanai Briselē.

Tas man atgādina situāciju, kāda bija pēc 2001. gada 11. septembra uzbrukumiem, kad vairāki priekšlikumi tieslietu un iekšlietu saskaņošanai, kas pirms tam bija „karājušies gaisā”, tika nodēvēti par pretterorisma pasākumiem, un tajā drudžainajā atmosfērā, kas sekoja šausmīgajiem uzbrukumiem, ikviens baidījās balsot pret.

Līdzīgi tam, tiesību aktu buķete, pēc kuras patiesībā nav patiesas vajadzības problēmas risināšanā, tagad tiek nodēvēta par finanšu stabilitātes pasākumu, un kā mēs redzējam šodienas balsojuma rezultātā, Eiropas Parlamenta deputātam būtu jābūt drosmīgam, lai balsotu pret, jo tad viņš riskētu, ka tiks uzskatīts par spekulanta draugu.

Aplūkojot neseno finanšu problēmu cēloņus, jāsaka – man šķiet, ka „pārāk liela pārvaldība” bija problēma, nevis risinājums. Procentu likmes bija pārāk zemas pārāk ilgu laiku, un tā bija problēma Eiropā, Amerikas Savienotajās Valstīs un Japānā. Ja pārāk liela pārvaldība bija problēma, tad ir grūti saprast, kā mēs varētu atrisināt problēmu, pieņemot papildu regulu Briseles līmenī.

– **Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

David Sumberg (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es lielā mērā atkārtosu sava laba drauga un kolēģa *D. Hannan* komentārus attiecībā uz *K.-H. Lehne* ziņojumu, jo daudzējādi *K.-H. Lehne* ziņojums ir tikai vēl viens mēģinājums uzspiest tirgum tiesību aktus un regulas. Mums nevajadzētu steigties izdarīt spriedumu šajā jomā.

Mums arī nevajadzētu steigties izdarīt spriedumu, lai uzspiestu regulas un tiesību aktus Eiropas tirgum kopumā. Tirgi pēc to definīcijas ir atšķirīgi. Tirgi Eiropas dažādās valstīs ir atšķirīgi, un tādēļ mums nevajadzētu mēģināt uzspiest vienotu regulu, kas attiektos uz tiem visiem.

Būtiska lieta, ko Eiropai un Eiropas Savienībai vienmēr vajadzētu atcerēties, risinot šos jautājumus, ir tā, ka mēs esam globālā vidē. Eiropa un tās atsevišķās valstis konkurē ar pasaules valstīm, un ja mēs izveidosim barjeras paši sev, tad mēs neievērosim paši savas un mūsu pārstāvēto cilvēku intereses.

– **Ziņojums: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)**

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es šeit runāju arī Austrijas Tautas partijas delegācijas vārdā. Mēs balsojam par šo ziņojumu gluži vienkārši tāpēc, ka mums ir jādara viss, ko spējam, lai savlaicīgi apkarotu terorismu.

Taču es vēlos pievērst uzmanību vienam jautājumam, pret kuru mums būtu jāizturas izlēmīgāk, jo es uzskatu, ka Parlaments ir pieļāvis kļūdu. Mums nevajadzētu aizstāt noziegumu „publiski aicinājums veikt teroristiskas darbības” ar noziegumu „kūdišana veikt teroristiskas darbības” tā iemesla dēļ, ka kūdišanu nevar pierādīt līdz brīdim, kad akts jau ir noticis, tas ir, līdz tam, ka cilvēki jau varbūt ir gājuši bojā. Mēs atbalstām iespēju savlaicīgi iejaukties, pirms terora akts vēl ir noticis, lai glābtu dzīvības.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es, protams, atbalstu efektīvu terorisma apkarošanu, un es uzskatu, ka šajā īpašajā jomā – terorisma apkarošanā – ir nepieciešama ļoti intensīva pārrobežu sadarbība Eiropā.

Tādēļ es mazāk piekřītu, varētu pat teikt, nepiekřītu, eiroskeptiķu viedoklim. Es uzskatu, ka šajā jomā viņi pārk uzsver valstu suverenitāti.

Kad nu tas ir pateikts, mums vajadzētu saņemties drosmi runāt atklātāk, piemēram, arī šajā ziņojumā. Terorisms Eiropā rodas no kreisajiem ekstrēmistiem un/vai islāma. Tāpat arī kūdišana veikt teroristiskas darbības, kas norit vairāk nekā tikai dažās mošejās, par kurām neatbild neviens un nevienam un kuras Eiropā pašreiz vairojas kā sēnes pēc lietus. Tā ir 21. gadsimta Eiropas problēma. Islāms nav savienojams ar mūsu Rietumu vērtībām un brīvībām, un es baidos, ka mums nāksies no sirds nožēlot mūsu atvērto durvju un atvērto robežu politiku.

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, šis ir nozīmīgs jautājums. Iespējams, ka tas ir viens no nozīmīgākajiem jautājumiem, ar ko mēs šobrīd Rietumos saskaramies – starptautiska terorisma drauds. Iespējams, ka mans viedoklis šajā jautājumā nedaudz atšķiras no manas partijas viedokļa, jo es uzskatu, ka, ja mums ir jāmaksā par pilsonisko brīvību aizsargāt mūsu pilsoņu patieso brīvību, proti, viņu veselību, drošību un labklājību, tad šī cena ir jāmaksā.

Otrā Pasaules kara laikā manā valstī tika īstenoti pasākumi, kas neatbilda pilsoniskajai brīvībai, lai aizsargātu iedzīvotājus no ārējiem draudiem. Cilvēki to pieņēma. Šodien Eiropā un civilizētajā pasaulē mēs saskaramies ar draudiem no tiem, kas nav civilizēti un neuzskata cilvēka dzīvību par svētumu, kurš ir jāgodā. Tādēļ, ja mums ir nepieciešami tiesību akti, kas novērstu viņu ļaunos darbus, tad mums tie ir jāpieņem un jāpieņem ātri.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Uzbrukumi Pasaules Tirdzniecības Centram 2001. gadā lika visai pasaulei apzināties, kāds milzu drauds ir teroristu organizācijas. Pateicoties moderno tehnoloģiju pieejamībai, šīm organizācijām ir pieejami iepriekš nezināmi saziņas līdzekļi, kas kopā ar ieroču melno tirgu ir padarījuši viņus par mūsdienu demokrātiskās pasaules galveno ienaidnieku. Neskatoties uz stingro pasākumu ieviešanu, Eiropas Savienība nav spējusi aizsargāt sevi no šādiem gadījumiem. Atzīstot īpašo vajadzību garantēt ES valstu pilsoņu drošību, es vēlos pateikt, ka labākais veids, kā apkarot teroristu organizācijas, ir izveidot visu dalībvalstu sadarbību starp iestādēm, kas ir atbildīgas par drošību. Kopējā ārpolitika un drošības politika ir izveidojusi tam labu pamatu, un tās attīstīšana ir mūsu visu interesēs.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par R. *Lefrançois* ziņojumu. Protams, tas nav izcils, taču vismaz pievērš uzmanību islāmistiem, kas mudina uz vardarbību un aicina musulmaņus uz svēto karu. Mēs visi zinām, ka neskaitāmas mošejas ir fundamentālisma perēkļi, kur jaunus cilvēkus piesaista teroristu organizācijām un kur ticīgos ik dienas aicina uz svēto karu pret mūsu Eiropas vērtībām.

Ir pienācis laiks skandēt pēdējo zvanu un ieviest stingrākus pasākumus arī pret terora aktos līdzvainīgajiem.

– Ziņojums: Martine Roure (A6-0322/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu gluži vienkārši tāpēc, ka mums ir jāīsteno ikviens pasākums, lai nodrošinātu, ka sadarbība pārrobežu policijas un tiesību jomā tiek organizēta efektīvi. Šim nolūkam mums ir nepieciešama datu apmaiņa, taču mums ir jānodrošina, ka visā Eiropā ir vienoti standarti šajā jomā.

10. grozījums man lika šaubīties, un pret to es būtu gribējis balsot, taču nebija atsevišķa balsojuma. Šajā gadījumā M. Roure nevēlējās, lai šis Pamatlēmums nenodara kaitējumu būtiskām un ļoti īpašām nacionālās drošības interesēm. Gluži pretēji, es vēlētos, lai arī pamata lēmumi dabiski nenodara kaitējumu ļoti īpašajām nacionālās drošības interesēm, kas skar valsts iekšējo drošību, un dabiski pieļauj autonomu rīcību. Es uzskatu, ka tas ir ļoti vajadzīgs katras dalībvalsts interesēm.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šī Parlamenta vairākums, tāpat kā pirms tam to izdarīja komiteja, tikko nolēma, ka, apstrādājot personas datus, nekādā gadījumā nedrīkst ņemt vērā tautību, izcelsmi vai vairākus citus parametrus.

Es uzskatu, ka Padomes priekšlikuma sākotnējais 7. punkts bija apdomīgs un proporcionāls, taču Parlaments, kura politiskais korektums ir leģendārs, protams, to grozīja. Parlaments ir nonācis uz nepareizā ceļa šajā jautājumā. Ne tikai noziedzības apkarošanai, bet arī sabiedrisko attiecību jebkura veida saprātīgai vadībai ir nepieciešama precīza pamata informācija, un personas tautība vai izcelsme šajā jomā varētu būt īpaši nozīmīga. Un tam nav saistības ar rasismu vai diskrimināciju.

Es nekad nebeidzu brīnīties par to, kā tie paši Eiropas Parlamenta deputāti, kas Staļina piekritēju veidā aicina aizliegt publisku izteikšanos vai pat apcietināt vai atņemt parlamentāro imunitāti labējā spārna disidentiem, sastingst, kad runa ir par visparastāko datu apstrādi – terorisma apkarošanas kontekstā, ievērojiet.

– **Ziņojums: David Hammerstein (A6-0336/2008)**

Victor Boştinaru (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, šodienas balsojums bija īpašs brīdis pilsoņiem, kas cīnās par savām tiesībām, eiropiešu tiesībām. Valstu valdības dažreiz pamet savus pilsoņus un noraida viņu tiesiskās prasības. Ar lūgumrakstiem Eiropas valstu pilsoņi var izteikt savu viedokli un likt valdībai rīkoties atbildīgi. Galu galā viņi var panākt taisnīgumu, ko ir pelnījuši. Taču šis ir svarīgs moments ne tikai Eiropas valstu iedzīvotājiem, šis ir izšķirošs brīdis arī Eiropas Parlamentam.

Šodien Eiropas Parlaments, balsojot par *D. Hammerstein* ziņojumu, apliecina tā apņemšanos aizsargāt un aizstāvēt Eiropas valstu pilsoņus. Šodien Eiropas Parlamentam ir iespēja atgūt vismaz daļu no pašāvības un uzticības, kas dažviet Eiropā ir zaudēta. Daudzi no mūsu līdzpilsoņiem ir smagi strādājuši, lai pievienotos Eiropas Savienībai, taču dalība nenožīmē vienīgi pienākumus, tā nozīmē arī tiesības. Šodien mēs esam šeit sanākuši, lai izrādītu Eiropai savu atbalstu, kādu pilsoņi no mums sagaida.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa tikko izmantoja iespēju bailīgi, klusējot balsot par *D. Hammerstein* ziņojumu Eiropas Parlamentā pat, ja patiesībā tam nebija nekādas saistības ar pašu ziņojumu.

Es vēlos teikt, ka es balsoju par Zaļo ierosināto grozījumu, jo es piekrītu, ka ceļojošais populārais teātris, kas ir Eiropas Parlaments, jau pietiekami izšķiež mūsu nodokļu maksātāju naudu, pat nerēķinot ikmēneša pābraucienus no Briseles uz Strasbūru. Tādēļ arī es atbalstu, un to var redzēt manā balsojumā, vienu mītnes un darba vietu Eiropā. Skaidrības labad es tikai vēlos piebilst, ka ciktāl tas attiecas uz mani, tad gan vajadzētu atklātas debates, un, manuprāt, šai vietai obligāti nav jābūt Briselē. Galu galā Eiropas iestāžu klātbūtne šajā pilsētā un reģionā arī rada lielas sociālas, politiskas un darbaspēka izmaksas, par ko ir jāapspriežas un kas nav jānovērtē par zemu.

– **Ziņojums: Michl Ebner (A6-0327/2008)**

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Kalni ir nozīmīga bioloģiskās daudzveidības zona, patvērums daudziem dzīvniekiem un augsnes vieta unikālām augu sugām. Tos bieži dēvē arī par ūdens torņiem, jo tie piegādā ūdeni upēm. Kalnu ainavas un vides labumus augstu vērtē tūristi visā pasaulē. Taču to teritorijā dzīvojošo iemītnieku dzīve un lauksaimniecības darbs nebūt nav viegls.

Vairumā ES kalnaino reģionu ir vērojama iedzīvotāju skaita mazināšanās, tajos mītošo iedzīvotāju aktivitātes mazināšanās un lauksaimniecības pamešana. Tas ir īpaši raksturīgi lauku rajoniem, kas ir mazāk pievilcīgi tūristiem un ir aizmirsti. Problēmas rada ievērojama attālums no pilsētām, augstās ražošanas izmaksas un nepietiekamā pakalpojumu pieejamība, tostarp pat izglītības un veselības aprūpes jomā. Reģionālā disproporcija starp kalniem un zemienēm ir skaidri redzama.

Tādēļ ir steidzami nepieciešams īpašs atbalsts tiem iedzīvotājiem, kurus mēs zinām kā kalnu zemniekus, kas ne tikai audzē tradicionāli viedī draudzīgu produkciju, veselīgu pārtiku, bet arī rūpējas par vidi un saglabā kultūru un tradīcijas. Kopējai lauksaimniecības politikai vajadzētu darīt ko vairāk, lai atbalstītu šos reģionus un cilvēkus, kas tajos dzīvo, viņu cīņā pret izaicinājumiem, ar ko viņi saskaras.

– **Ziņojumi: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008), Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)**

Peter Skinner (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, nav neviena aklāka par tiem, kas neredz. Es pamanīju, ka *D. Hannan* un *D. Sumberg* diemžēl ir atstājuši Parlamentu, taču ikvienam, kas domā, ka nav nemiera par ekonomisko situāciju, vajadzētu paņemt laikrakstu un palasīt vai skatīties televīzijas pārraides. Ticēt, ka *P. N. Rasmussen* un *K.-H. Lehne* ziņojumi izdarīja ko vairāk, nekā tikai atbilstoši izteica nepieciešamību būt spējīgiem rīkoties un darīt to kopējā tiesiskā līmenī, nozīmē ignorēt patiesību; tas nozīmē arī ignorēt globālās pasaules ekonomikas realitāti. Atklāti sakot, mazaktīva darbība tādā nelielā valstī kā Anglija var palīdzēt dažiem cilvēkiem atvieglot savu sirdsapziņu, taču tā nepalīdz cilvēkiem nomaksāt hipotekāros kredītus un paturēt savas mājvietas, un tā nepalīdz cilvēkiem pakalpojumu un rūpniecības jomā. Mēs varam to risināt tikai ar Eiropas Savienības palīdzību un ar regulu pieņemšanu, kas mums padodas īpaši labi.

Patiesībā tirgi cer, ka mēs būsim saudzīgi, taču tie negaida arī glāvu nostāju. Bet faktiski, ja mēs neko nedarīsim un vienīgi nogaidīsim klusējot, tad, atklāti sakot, mūs apsūdzēs glāvulībā, risinot spēcīgo nemieru un krīzi.

– Ziņojums: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es pilnībā atbalstu R. Lefrançois ziņojuma mērķi, taču šajā kontekstā es vienīgi vēlos izmantot savu skaidrojumu – atbalstījusi šo ziņojumu un nespējusi runāt par to – mudināt Komisāru A. Tajani paātrināt pašreizējo divpusējo nolīgumu noslēgšanu ar citu trešo valstu lidostu iestādēm par lidostu drošību, attiecībā uz ko ir ieviesti stingrāki noteikumi terorisma aktu dēļ, īpaši divpusējo nolīgumu par beznodokļu šķidro vielu iegādāšanos lidostās. Tas, iespējams, ir tikai neliels jautājums lielo globālo problēmu, ar ko mēs šodien saskaramies, kontekstā, taču mums ES ir jāiekarro mūsu pilsoņu sirdis un arī prāti ar to, ko mēs darām. Šovasar, kad ļaudis apmeklēja radniekus ārzemēs vai kad radnieki no Austrālijas vai ASV vai citām valstīm ieradās Īrijā, Lielbritānijā, Vācijā vai Francijā, viņiem visiem atņēma likumīgi iegādātās šķidrās vielas, jo viņi veica pārsēšanos kādā no Eiropas centrālajām lidostām pirms nokļūšanas galamērķī. Tas irniecīgs jautājums – tie, kas ceļo katru nedēļu, samierināsies ar tādu nieku, ka lūpu krāsas tiek atņemtas, un es esmu pārliecināta, ka tas ļoti palīdz apkarot terorismu. Es nevēlos teikt, ka šī ļoti nopietnā problēma ir maza, es tikai vēlos nedaudz saprāta, racionalitātes un divpusējas sadarbības šajā jomā, lai mūsu pilsoņi, mūsu vēlētāji, varētu saprast, ko mēs darām un kāpēc mēs to darām.

– Ziņojums: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, attiecībā uz D. Hammerstein ziņojumu es sekoju PPE-DE virzienam un balsoju pret Zaļo grozījumu par divām Parlamenta atrašanās vietām. Es vēlos paskaidrot, kāpēc es tā darīju. Tas nav tādēļ, ka es atbalstu šo ikmēneša - un dažreiz divas reizes mēnesī - ceļojumu uz Strasbūru. Es saprotu, kāpēc mēs vēsturiski esam nonākuši tādā situācijā, kādā esam. Es saprotu, ka divpadsmit vizītes gadā uz Strasbūru ir daļa no Līguma, par ko mēs esam parakstījušies, bet tas jāisteno racionāli un mierīgi. Tie no mums, kam ir nopietnas bažas par piekļuves problēmām, grūtībām veikt darbu, nepieciešamību transportēt visas mūsu mapes, mūsu personālu, komitejas personālu, Parlamenta personālu, grupas personālu uz Strasbūru uz četrām dienām divpadsmit reizes gadā, uzskata, ka to vairs ilgāk nevar attaisnot, ņemot vērā milzīgos izdevumus.

Tā ir skaista ēka, un tiklīdz viņi būs atrisinājuši grūtības, es domāju, ka mēs varētu rast citu nopietnu pielietojumu šai ēkai. Strasbūra un Francija nav pelnījušas mazāk, un šajā ēkā ir jāizvieto kāda liela iestāde. Taču turpinot šos ceļojumus uz Strasbūru, nevar sagaidīt, ka strādāsim efektīvi attiecībā uz personālu un izmaksām, tādēļ tiem vairs nav attaisnojuma. Tādējādi balsojot vienā veidā, es atbalstu tos, kas saka, ka plenārsēdēm ir nepieciešama viena atrašanās vieta, bet, lūdzu, organizējam par šo jautājumu racionālas, nevis polarizētas politiskas debates.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi**– Ziņojums: Helmut Markov (A6-0267/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par sava Vācijas kolēģa deputāta H. Markov ziņojumu Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikumu par Kopienas statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību ar ārpuskopienas valstīm, ar ko atceļ Padomes regulu (EK) Nr. 1172/95.

Es atzinīgi vērtēju Komisijas lēmumu padarīt tiesību aktu skaidrāku, vienkāršāku un pārskatāmāku, piemērot Kopienas ārējās tirdzniecības statistikas sistēmu attiecībā uz izmaiņām, kas tiks ieviestas muitas deklarācijas procedūrās; palielināt ārējās tirdzniecības statistikas atbilstību, precizitāti, savlaicīgumu un salīdzināmību, izveidot kvalitātes novērtējuma sistēmu; atbalstīt ārējās tirdzniecības statistikas sasaisti ar darījumu statistiku; apmierināt lietotāju vajadzības, izveidojot papildu statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību, izmantojot informāciju, kas pieejama muitas deklarācijās, un, visbeidzot, kontrolēt privilēģēto piekļuvi jutīgajiem ārējās tirdzniecības datiem saskaņā ar Eiropas Statistikas prakses kodeksu. Es atbalstu grozījumus, kuru mērķis ir vairāk izmantot pētniecisko darbu.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo regulas projektā ir tiesiskais pamats, kas nepieciešams EXTRASTAT (statistika attiecībā uz ārējo tirdzniecību starp dalībvalstīm un ārpuskopienas valstīm) kvalitātes un pārskatāmības uzlabošanai, tostarp ieviešot vienotu muitas deklarāciju muitas procedūrā, lai vienkāršotu datu atskaites procedūras. Šīs regulas atbilstošā ieviešana ļaus vairāk salīdzināt ārējās tirdzniecības statistiku un stiprināt kontroli attiecībā uz piekļuvi iekšējai informācijai attiecībā uz jutīgiem ārējās tirdzniecības jautājumiem.

– Ziņojums: Katerina Batzeli (A6-0319/2008)

John Attard-Montalto (PSE), *rakstiski*. – Mēs bieži sev jautājam, vai ir vērts veltīt gadu kādam noteiktam tematom. Kopumā ideja ir padarīt pašu tematu redzamāku. Tas ir veids, kā pievērst uzmanību un īpaši koncentrēties uz kādu tematu. Tajā nevar būt nekā ļauna.

Ideja ir kļuvusi tik populāra, ka mums ir jāizdara pamatota izvēle, izvēloties tematu. Bieži tas ir jautājums par prioritātēm.

Radošums un inovācija ir ideāls temats, jo tie ietekmē pašu Eiropas būtību un nostāju, kādu Eiropai ir jāpieņem.

Radošumu un inovāciju nevar izvērtēt vakuumā. Ir jāsaprot, kā to var izmantot. Pirmais un galvenais ir tās nozīmīgums ražošanas jomā. Radošums un inovācija ir jāaplūko arī saistībā ar pakalpojumu jomu.

Vienīgi ar radošām un inovatīvām idejām Eiropa var saglabāt konkurētspēju. Dažas jomas var izdzīvot vienīgi tad, ja ir soli priekšā. Zināmā mērā Eiropa ir atzinusi nepieciešamību vairāk ieguldīt pētniecības un attīstības jomā, un tas saskan ar šo radošuma un inovācijas tematu.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par savas Grieķijas kolēģes deputātes K. Batzeli ziņojumu, kas atbalsta Eiropas Parlamenta un Padomes lēmuma priekšlikumu attiecībā uz Eiropas Radošuma un inovācijas gadu (2009).

Es atbalstu grozījumus, kuru galvenais mērķis ir izskaidrot priekšlikuma mērķus un padarīt tos koncentrētākus. Attiecībā uz finansējumu, es arī piekrītu visu atsauču uz Mūžizglītības programmu izņemšanai no priekšlikuma, lai vajadzības gadījumā varētu izmantot arī programmas un politiku citās jomās, piemēram, kultūrā, komunikācijās, uzņēmējdarbībā, kohēzijā, lauku attīstībā, pētniecībā un informācijas sabiedrībā.

Edite Estrela (PSE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par K. Batzeli ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu (2009), jo es uzskatu, ka radošums un inovācija ir būtiska Eiropai, lai tā saglabātu konkurētspēju globālajā pasaulē.

Radošums ir galvenais inovācijas dzinulis gan ekonomisko, gan sociālo iemeslu dēļ. Eiropas Radošuma un inovācijas gads veicinās politiskās debates, brīdīs sabiedrību par inovācijas un radošuma nozīmīgumu un izplatīs informāciju par labāko praksi Eiropas Savienības teritorijā. Es arī uzskatu, ka ir svarīgi, ka Parlaments ir izvēlējis pieņemt kopīgo lēmumu šajā jomā, kas ļaus ietekmēt šo nozīmīgo dosjē.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), *rakstiski*. – (SV) Mēs iepriekš esam kritizējuši dažādās akcijas par „Eiropas gadiem”, kas veltīti dažādiem tematiem, piemēram, starpkultūru dialogam, radošumam un inovācijai. Šie „Eiropas gadi” prasa līdzekļus no Eiropas Savienības budžeta, kas ir nodokļu maksātāju nauda, taču šie gadi maz ietekmē realitāti.

Ja šādi „Eiropas gadi” ir nepieciešami, tad tos vajadzētu finansēt privātajiem sponsoriem, nevis nodokļu maksātājiem. Tādēļ mēs izvēlējamies balsot pret iesniegto ziņojumu, pat ja tas aplūkoja vienīgi detalizētus grozījumus Komisijas priekšlikumā.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), *rakstiski*. – (ES) Es balsoju par noteikumu, ka Komisijai ir jāsaista inovācija ar visām jomām. Radošuma un inovācijas gadā inovācijai ir jāaptver visas organizācijas un iestādes, gan privātas, gan valsts, gan peļņas, gan bezpeļņas, kā arī visus dzīves aspektus. Jo īpaši vajadzētu veicināt inovāciju sociālajā jomā un vides ilgtspējības atbalsta jomā. Mums vajadzētu arī ņemt vērā nevalstiskās organizācijas, kam ir galvenā loma šajā jomā. Turklāt jāveicina atklātās inovācijas koncepcija. Inovācija, kas tāpat kā balstīšanās uz iekšējām iespējām, apvieno visus tās iespējamus avotus – lietotājus, piegādātājus, tīklus utt. – un sniedzas tālāk par produktiem un tehnoloģijām, ietver sevī netveramo un vispār vairo aspektus, kas ved pie vērtību rašanās. Visbeidzot, mums ir nepieciešams palielināt sadarbības kultūru, strādājot tīklos un izmantojot rīkus un metodes, kuru mērķis ir radīt dinamiskas iespējas tajos tīklos, kas tiem ļaus attīstīties savā vidē, un radīt modernu izpēti un redzamus rezultātus attiecībā uz konkurētspēju un vērtību radīšanu sabiedrībā.

Jörg Leichtfried (PSE), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju par K. Batzeli ziņojumu par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu (2009).

Es uzskatu, ka informācija un veicināšanas akcijas, pasākumi un iniciatīvas Eiropas, valstu un vietējā līmenī, kas veicina radošumu un inovāciju, ir ļoti svarīgas. Radošums ir arī svarīgs faktors personīgo un sociālo

prasmju attīstīšanā. Šis veicināšanas gads ir domāts, lai uzlabotu Eiropas radošumu un inovācijas spēju, lai tā varētu risināt dažādas globalizācijas problēmas.

Šajā ziņojumā ir uzsvērts radošuma un inovācijas nozīmīgums. Es uzskatu, ka šis veicināšanas gads ir lieliska iespēja izplatīt informāciju par radošiem procesiem un dažādu praksi.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu *Katerina Batzeli* ziņojumu par 2009. gadu – Eiropas radošuma un inovācijas gadu. Ziņojums ne tikai sīkāk izklāsta iniciatīvu, bet arī atbilstoši aplūko briesmas, ka šādu Eiropas gadu varētu izmantot sabiedrisko attiecību manipulācijās.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Rajonos, kur daba rada cilvēkam grūtus dzīves apstākļus, viņam ir jārikojas radoši un inovatīvi, lai izdzīvotu. Tādēļ Eiropas tautas tagad var palūkoties atpakaļ pagātnē uz lielo sasniegumu vēsturi, un savas ideju bagātības dēļ speciālistu uzņēmumi ir pieprasīti visā pasaulē.

Tomēr Eiropu uzskata arī par kultūras cietoksni, jo īpaši tam būtu jāvelta uzmanība Eiropas Radošuma un inovācijas gada (2009) kontekstā. Kopā ar Viļņu Lietuvā, arī Linca pašreiz gatavojas kļūt par Eiropas Kultūras galvaspilsētu 2009. gadā. Radoši un inovatīvi projekti ar apkārtnējo reģionu līdzdalību sniegs īpaša veida kultūras pieredzi.

Būtu atzinīgi vērtējams, ka, nesot šo prestižo nosaukumu, visi šo pilsētu rajoni mirdzētu atjaunotā spožumā, un jauni celtniecības darbi un projekti tiktu uzsākti, ņemot vērā, ka ilgtspējība šajā procesā nav piemirsta. Eiropas Savienībā uzsvārs ir jāliek uz to, lai līdzekļus neizšķērdētu tikai uz vienreizējiem pasākumiem, kad nodibinātās struktūras pazūd tūlīt pēc tam, kad gads ir beidzies. Kultūras kapitāla projekts ir veiksmīgs un inovatīvs vienīgi tad, ja kultūra saglabā savu nemainīgo vietu aplūkojamajā pilsētā. Šajā ziņojumā šim apsvērumam vajadzētu pievērst lielāku vērību, un tādēļ es atturējos no balsojuma.

– Ziņojums: Augustín Díaz de Mera García Consuegra (A6-0339/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par sava Spānijas kolēģa *Díaz de Mera García Consuegra* ziņojumu par grozījumu izdarīšanu Regulā (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69, ar ko nosaka Eiropas Kopienų ierēdņu un citu darbinieku kategorijas, uz kurām attiecas Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 12. pants, 13. panta otrā daļa un 14. pants. Padomes Lēmums par Eiropas Policijas biroja (Eiropola) izveidi, kas nosaka finansējuma piešķiršanu Eiropalam no Kopienas budžeta, stājas spēkā no 2010. gada 1. janvāra vai grozījumu izdarīšanas Padomes Regulā (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69 datuma, ja tas ir vēlāk.

Lai nodrošinātu, ka Eiropola lēmums stājas spēkā no 2010. gada 1. janvāra, bija nepieciešams savlaicīgi grozīt Padomes Regulu (Euratom, EOTK, EEK) Nr. 549/69, kas nosaka, ka uz Eiropola darbiniekiem, kas piedalās kopējās izmeklēšanas grupās, ko ir izveidojušas vismaz divas dalībvalstis pēc savas iniciatīvas, neattiecas Protokols par imunitāti.

Gerard Batten (IND/DEM), rakstiski. – Šis grozījums ierobežo Eiropola ierēdņu imunitāti, taču vienīgi tādā gadījumā, ja šie ierēdņi darbojas kopējās izmeklēšanas grupā. Tas ir dūmu aizsegs, lai šķistu, ka Eiropola ierēdņu imunitāte tiek ierobežota, bet faktiski Eiropola vara tiks palielināta pēc 2010. gada, un tā ierēdņu imunitāte būs vēl plašāka. Es neticu, ka Eiropola ierēdņiem vajadzētu jebkāda veida imunitāti, un tādēļ es balsoju pret šo grozījumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – *Augustín Díaz de Mera García Consuegra* ziņojums par darbinieku kategorijām, uz ko attiecināmas privilēģijas un imunitāte, cenšas ieviest skaidrību esošajās pamatnostādņēs par šo tematu. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

– Ziņojums: Kyösti Virrankoski (A6-0353/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par sava Somijas kolēģa deputāta *K. Virrankoski* ziņojumu par Eiropas Savienības budžeta grozījuma Nr. 6/2008 projektu 2008. finanšu gadam, kas ietver sekojošo: konkurētspējas un jauninājumu, uzņēmējdarbības un jauninājumu pamatprogrammas stiprināšanu, palielinot piešķiramos līdzekļus par 3,9 miljoniem eiro; papildu 2,24 miljonu eiro piešķiršanu, lai, cita starpā, segtu arī daļu no Eurojust „Arc” ēkas īres maksas un ar to saistītajām izmaksām; izmaiņas vairākās pozīcijās trīs izpildaģentūrās; nepieciešamās budžeta struktūras radišanu, lai atbalstītu kopuzņēmumu „Kurināmā elementi un udeņradis” (FCH JU), kas ir piektais kopuzņēmums, kuru dibina Septītās pamata programmas ietvaros, 30 miljonu eiro piešķiršanu saistību maksājumiem un 1,9 miljonu eiro piešķiršanu maksājumiem. Es pilnībā atbalstu referenta viedokli, ka saskaņā ar Finanšu regulas 179. panta 3. punktu Eiropas Parlamentam

kā budžeta iestādes daļai vajadzētu būt informētam par Eurojust celtniecības projektu, jo tam ir nopietna finansiāla ietekme uz budžetu.

– **Ziņojums: Thijs Berman (A6-310/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par sava Holandes kolēģa deputāta T. Berman ziņojumu pēc paša iniciatīvas par turpmāko darbu saistībā ar 2002. gada Monterrejas konferenci par attīstības finansēšanu. Mums ir nepieciešams pastāvīgi no jauna apstiprināt Parlamenta apņemšanos mazināt nabadzību, nodrošināt ilgtspējīgu attīstību un sasniegt Tūkstošgades Attīstības mērķus (TAM), jo tas ir vienīgais veids, kā ieviest sociālo taisnīgumu un uzlabot dzīves kvalitāti vienam miljardam cilvēku visā pasaulē, kas dzīvo lielā nabadzībā. Eiropas Savienība ir lielākais starptautiskais ziedotājs attīstībai, kas sniedz gandrīz 60 % no oficiālās attīstības palīdzības (OAP) visā pasaulē. Es atbalstu priekšlikumu nodrošināt mazajiem uzņēmējiem, īpaši zemniekiem, piekļuvi mikrokredītiem, tādējādi palielinot pārtikas ražošanu un sniedzot pārtikas krīzes ilgtspējīgu risinājumu. Es arī atzinīgi vērtēju priekšlikumu aicināt Eiropas Investīciju banku izveidot garantiju fondu, lai atbalstītu mikrokredītu un riska nodrošinājumu sistēmas, kas tieši atbilst vietējo pārtikas ražotāju vajadzībām nabadzīgākajās attīstības valstīs, taču šis priekšlikums iegūst jēgu vienīgi ar Komisijas mandātu.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), rakstiski. – (FR) 2001. gadā ES izteica lielu apņemšanos – 0,7 % tās bagātības atvēlēt attīstībai līdz 2015. gadam.

2007. gadā Eiropa aizmirsā par savu apņemšanos, drastiski samazinot līdzekļus šim mērķim.

Nabadzīgākie pasaules cilvēki nebūs saņēmuši kopumā 1,7 miljardus eiro.

1,7 miljardus eiro, kas būtu nodrošinājuši veselības aprūpi tūkstošiem bērnu laikā, kad 11 miljoni ļaužu katru gadu mirst veselības aprūpes pieejamības trūkuma dēļ.

1,7 miljardus eiro, kas sniegtu sākumskolas izglītību dažiem no vairāk nekā 114 miljoniem bērnu, kas neiegūst izglītību.

Runājot par starptautisko solidaritāti, Eiropas Savienības galvenā atbildība ir turēt savu solījumu.

Tomēr ES ir jāgarantē tās palīdzības efektivitāte, lai patiešām uzlabotu visnabadzīgāko iedzīvotāju situāciju.

2002. gada Monterrejas konferencē tika sagatavots ceļvedis, īpaši attiecībā uz „saistītā atbalsta” programmas izbeigšanu, parādu anulēšanas iniciatīvu veicināšanu un inovatīvu finanšu sistēmu, piemēram, „Tobin nodokļa” ieviešanu.

Pēc sešiem gadiem ES vēl ir tāls ceļš ejams. Dohas konferencei pēc dažām nedēļām vajadzētu tai likt atkal virzīties uz priekšu. Puse cilvēces cer uz to...

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) 2008. gada Ziņojumā par Apvienoto Nāciju Tūkstošgades attīstības mērķiem ir teikts, ka starptautiskajai sabiedrībai ir jāturpina uzņemties ievērojama atbildība par cilvēci apdraudošajām problēmām. Liela nabadzība un bads, zīdaiņu mirstība, slikta sieviešu veselība, HIV/AIDS, malārija un citas slimības, kā arī sākumskolas izglītības trūkums ir tikai dažas no problēmām, kam nepieciešama visu pasaules valstu uzmanība un atzīšana.

Ja mēs pievērsamies *Junilistan* nostājai, tad ziņojumā ir teikts, ka daudzos gadījumos šo problēmu risināšanai ir nepieciešama starptautiska koordinēšana. Tomēr *Junilistan* uzskata, ka šāda veida sadarbībai vajadzētu notikt, izmantojot organizācijas, kas ir starptautiski plaši atzītas un kam ir liela pieredze, piemēram, Apvienotās Nācijas, nevis ES. *Junilistan* arī oponentē tām rindkopām ziņojumā, kas uzkrītoši atbalsta divpusējo palīdzības programmu atsevišķām ES dalībvalstīm tiešu kontroli. Palīdzība ir un tai ir jābūt valsts kompetencē. Šī iemesla dēļ *Junilistan* ir balsojis pret šo ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT)

Papildus daudzajiem jautājumiem un komentāriem, ko izraisa ziņojuma saturs (un izlaists teksts), jāuzsver arī fakts, ka ziņojums nosoda oficiālās attīstības palīdzības (OAP) apjomu:

- „... atzīmē bažas izraisīto ES atbalsta samazināšanos 2007. gadā – no 47.7 miljardiem eiro 2006. gadā (...) līdz 46.1 miljardiem eiro 2007. gadā ...”;

- „norāda, ka gadījumā, ja pašreizējā tendence saglabāsies, ES tiks piešķirts par 75 miljardiem eiro mazāk, nekā tika solīts par 2005.-2010. gadu...”;

- „pauz nopietnas bažas par to, ka vairums dalībvalstu (18 no 27, jo īpaši Latvija, Itālija, Portugāle, Grieķija un Čehija) nav spējušas paaugstināt piešķiramā OAP līmeni no 2006. līdz 2007. gadam un ka vairākās valstīs, piemēram, Beļģijā, Francijā un Apvienotajā Karalistē, ir vērojams pat dramatisks samazinājums par vairāk nekā 10 % ...”;

- „konstatē, ka dažos gadījumos uzrādīto palīdzības apjomu kritumu 2007. gadā ir izraisījuši parāda atvieglojuma dēļ mākslīgi palielinātie skaitļi 2006. gadā ...”;

- „uzskata par nepieņemamu neatbilstību starp biežajiem lūgumiem palielināt finansiālo atbalstu un ievērojami mazākajām summām, kas patiesībā tiek izmaksātas ...”;

Vārdi, kas runā paši par sevi ...

Filip Kaczmarek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu. Attīstības finansēšana nav viegls uzdevums. Nav viegli paskaidrot Eiropas valstu nodokļu maksātājiem, kāpēc viņu naudu izsniedz tik tālu no tās „izcelsmes valsts”. No otras puses, pieprasījums pēc finansiālas palīdzības, kas nepieciešama, lai īstenotu gan Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), gan iepriekš izteiktus solījumus, ir milzīgs.

ES līmenī dažu valstu attieksme kļūst par īpašu problēmu. Dažas dalībvalstis, piemēram, Francija un Lielbritānija, ir pārtraukušas sniegt oficiālo attīstības palīdzību (OAP). Nav jāpieliek lielas pūles, lai iztēlotos, kādu bremzējošu ietekmi tas atstāj uz valstīm, kas nav sasniegušas tik lielu labklājību kā šīs dalībvalstis un kurās attīstības palīdzība tikai tagad sāk parādīties.

Mums arī ir nepieciešams uzmanīgi aplūkot veidu, kā rodas palīdzības statistika. Katra valsts vēlas piešķirt tik daudz līdzekļu attīstības palīdzībai, cik vien iespējams. Faktiski tas noved pie dažām ļoti smieklīgām situācijām. Manā valstī, Polijā, pagājušajā nedēļā tika publicēts ziņojums par palīdzību 2007. gadā. Tajā atklājās, ka lielākais Polijas palīdzības ieguvējs ir bijis neviens cits kā Ķīna. Tas nav tāpēc, ka Ķīna ir nabadzīgākā valsts pasaulē, tas nav arī tāpēc, ka Ķīna būtu kļuvusi par prioritāru valsti, kam jāsaņem Polijas attīstības palīdzība. Ķīna kļuva par lielāko Polijas attīstības palīdzības saņēmēju vienkārši tāpēc, ka eksporta tirdzniecības līgums ar šo valsti ir iekļauts attīstības palīdzības kategorijā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Nepieciešams pieņemt kopēju Eiropas nostāju par attīstības palīdzības finansējuma efektivitāti, pārskatāmību un elastīgumu pirms novembra beigās paredzētās Dohas konferences par attīstības finansēšanu. *Thijs Berman* ziņojums mazliet palīdz sasniegt šo mērķi. Es piekrītu, ka reforma ir nepieciešama, lai nodrošinātu lielāku attīstības valstu pārstāvniecību SVF un Pasaules Bankā. Patiešām, es arī piekrītu referenta aicinājumam mudināt dalībvalstis sagatavot atbilstošu grafiku, lai sasniegtu mērķi, saskaņā ar kuru 0,7 % no Eiropas IKP tiek novirzīti valsts attīstības palīdzībai 2015. gadā. Tādēļ es balsoju par ziņojumu.

Jan Mulder (ALDE), rakstiski. – (NL) Tautas partijas par brīvību un demokrātiju (VVD) deputāti Eiropas Parlamentā balsoja par *T. Berman* ziņojumu, un viens no iemesliem ir tāds, ka šajā ziņojumā ir noderīgi komentāri par Eiropas Investīciju bankas iespējamo lomu attīstības valstīs. Tomēr VVD deputāti atturas atbalstīt šajā ziņojumā paredzēto 0,7 % mērķi attīstības sadarbībai. Svarīga ir nevis attīstības sadarbības kvantitāte, bet gan kvalitāte.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Nestabilā globālā finanšu situācija ir pakļāvusi dalībvalstu valdības nopietnām grūtībām. Piemēram, Igaunijas valdība mēnešiem ilgi cīnās, lai izstrādātu līdzsvarotu budžeta projektu 2009. gadam.

Lai gan es atbalstīju *Thijs Berman* ziņojumu, mani māj nopietnas šaubas par plānotā oficiālās attīstības palīdzības līmeņa sasniegšanu nākamajos pāris gados. Tā kā ES nav piespiedu pasākumu attiecībā uz attīstības palīdzību, tad būtu naivi cerēt, ka dalībvalstis ievērojami palielinās to palīdzību neskaidrajā finanšu situācijā.

– **Ziņojums: Charlotte Cederschiöld (A6-0272/2008)**

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Eiropas iekšējais tirgus ir viens no vissvarīgākajiem sasniegumiem Eiropas integrācijas procesā. Tikai labi funkcionējošs iekšējais tirgus var garantēt konkurētspējīgus apstākļus uzņēmējdarbībai un palīdzēt Eiropas ekonomikas attīstībai. Iekšējā tirgus atskaite ir instruments, kas ļauj kontrolēt to direktīvu, kas attiecas uz iekšējo tirgu, ieviešanu, atbilstošu transponēšanu un pareizu piemērošanu.

Datu analīze, ko satur iekšējā tirgus atskaite, sniedz ļoti interesantu informāciju par dalībvalstu darbu ES tiesību aktu ieviešanā. Tas ir tipiski politisks instruments, pret kuru tomēr nevajadzētu attiekties vieglprātīgi,

bet kas kalpotu par instrumentu, ar ko mudināt atbildīgās personas īstenot ātrāku un atbilstošāku transponēšanu. Tas īpaši attiecas uz jaunajām dalībvalstīm, kurās tiesību aktu transponēšanas trūkums bieži vien ir lielāks, nekā mērķis, ko nosaka valsts vadītāji vai valdība. Iekšējā tirgus atskaiti arī vajadzētu biežāk izmantot diskusijās par iekšējā tirgus situāciju. Tādēļ ir svarīgi izveidot pieejamāko atskaites veidu, ko varētu izmantot arī pilsoņi, kurus interesē iekšējā tirgus jautājumi.

Referents pievērš uzmanību faktam, ka dažas direktīvas, piemēram, Pakalpojumu direktīva, ir svarīgākas iekšējā tirgus efektīvai funkcionēšanai, nekā citas. Es atbalstu referenta viedokli šajā jautājumā un tādējādi es uzskatu, ka Eiropas Komisijai vajadzētu ņemt vērā rādītājus, kas labāk atspoguļo direktīvu tiešo svarīgumu uzņēmējdarbībai un pilsoņiem.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šodien, balsojot par iekšējā tirgus atskaiti, es paužu savu atbalstu tam, lai direktīvas par iekšējo tirgu tiktu savlaicīgi ieviestas un precīzi transponētas valstu tiesību aktos, jo šīs direktīvas sevī ietver priekšnosacījumu iekšējā tirgus efektīvai darbībai, konkurētspējas veicināšanai, kā arī sociālajai un ekonomiskajai kohēzijai ES teritorijā. Atskaites - par iekšējo tirgu un patēriņa tirgu, attiecīgi abas kopā - veicina iekšējā tirgus attīstību, sniedzot labumu patērētājiem.

Atskaitē vajadzētu veicināt savlaicīgu un precīzu transponēšanu, taču vienlaicīgi tai vajadzētu kļūt par rīku, kas ļautu politikas veidotājiem noteikt barjeras un jomas, kurās nepieciešamas jaunas iniciatīvas. Es ceru, ka šodienas balsojuma rezultāts novedīs pie SOLVIT tīkla stiprināšanas un ka dalībvalstis veicinās šī tīkla pakalpojumus patērētāju labā. Dalībvalstīm ir arī jānodrošina, ka SOLVIT centros ir atbilstošs personāls, lai mazinātu laiku, kas nepieciešams izmeklēšanai, un sūdzības atrisinātu ātrāk.

– Ziņojums: Maria Badia i Cutchet (A6-0304/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Visu izglītības ministriju prioritātei ir jābūt labāko kandidātu piesaistei skolotāju profesijas iegūšanai. Profesijai ir jābūt pietiekami pievilcīgai. Skolotājiem ir jāsaņem atalgojums, kas atspoguļo viņu nozīmi sabiedrībai.

Ieguldījumi izglītībā nekad nav izniekoti līdzekļi. Skolotāju izglītošanai ir jāpiesūta vairāk līdzekļu. Profesijai ir jāsniedz gandarījums. To ir jāuzskata par labu karjeru.

Atbalsta sniegšana skolotāju izglītībai Mūžizglītības programmas ietvaros ir būtiska. Patīkamas pārmaiņas rada skolotāju apmaiņas programmas starp dažādu valstu skolām.

Skolotāja vieta ir klasē. Birokrātija, kas izpaužas administrācijas līmeņu un rakstu darbu palielināšanā, mazina laiku, ko skolotāji pavada kopā ar saviem skolēniem.

Bažas izraisa arī vardarbība skolā. Agresija skolās, gan no skolēnu, gan viņu vecāku puses, palielinās. Jāpieliek visas iespējamās pūles, lai mazinātu vardarbību un agresiju skolās.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par savas Spānijas kolēģes deputātes M. Badia i Cutchet ziņojumu pēc pašas iniciatīvas par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu, un es pilnībā atbalstu apgalvojumu, ka „paaugstinot skolotāju izglītības kvalitāti, var būtiski uzlabot skolēnu sekmes”. Es pilnībā piekrītu, ka plašākas un kvalitatīvi labākas skolotāju izglītības nodrošināšana un labāko kandidātu piesaiste skolotāja profesijai ir galvenās prioritātes visām izglītības ministrijām. Ir steidzama vajadzība pēc mobilitātes veicināšanas un svešvalodu apguves. Tomēr mums vajadzētu veicināt arī dzimtās valodas izkopšanu, jo tā ļauj skolēniem vieglāk apgūt citas zināšanas. Visa šī sadarbība ir ļoti noderīga, organizējot skolu apmaiņas programmas (gan skolēniem, gan skolotājiem), neatkarīgi no studiju līmeņa, pamatojoties uz modeli, kādu jau izmanto Erasmus studiju programmā.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Kā bijušais skolotājs skolā, kas zināma kā daudz kultūru problēmu skola Antverpenē, es varu vienīgi atzinīgi vērtēt referentes paustās bažas par izglītības kvalitāti ES.

Tomēr katrai dalībvalstij, nevis ES, ir jāizlemj, ko var darīt izglītības kvalitātes uzlabošanai. Ja ir kāda joma, kurā subsidiaritātes un dažādu kultūru atšķirību ievērošanas princips ir jāievēro, tad tā noteikti ir izglītība. Izglītībai nav jābūt daudz kultūru izglītībai, kā teikts šajā ziņojumā, tai tikai ir jāpieņem labi kvalitatē. Piemēram, saskaņā ar manu pieredzi Flandrijā es esmu pat pārāk bieži novērojis, ka daudz kultūru „koncentrācijas skolas” – tās, kurās mācās proporcionāli daudz emigrantu bērnu – mazina kvalitātes līmeni. Ideoloģiski acu aizsegi nepalīdzēs to labot.

Tādēļ es no visas sirds balsoju pret šo ziņojumu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *M. Badia i Cutchet* ziņojumu par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu, jo es uzskatu, ka izglītības kvalitātes uzlabošana Eiropas Savienībā ir pamata faktors, lai veicinātu augstas kvalitātes izglītību un apmācību, kas savukārt veicina darbavietu radīšanu un Eiropas konkurētspējas un izaugsmes atbalstīšanu saskaņā ar Lisabonas Stratēģijas mērķiem.

Attiecībā uz vardarbību skolās, es vēlētos vairākkārt atkārtot referentes ieteikumu par nepieciešamību radīt rīkus un procedūras šīs parādības apkarošanai, šajā jomā palielinot sadarbību starp skolas personālu un vecākiem.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs esam izvēlējušies balsot „pret” pēdējā balsojumā par šo ziņojumu. Šis ir ļoti svarīgs jautājums, tik svarīgs, ka tam ir jāpaliek dalībvalstu un to attiecīgo iestāžu politiskajā atbildībā.

Tikai dalībvalstīm ir jābūt atbildīgām par izglītības organizēšanu un mācību programmu saturu. Šis ir vēl viens Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komitejas mēģinājums jaukties jomā, kas šobrīd nav Eiropas Savienības kompetencē, bet ko daži vēlas padarīt par Eiropas Savienības kompetenci mūsu visu labā.

Šis ziņojums pēc paša iniciatīvas ir nodokļu maksātāju naudas izniekošana, un Eiropas Parlamentam tas nemaz nebūtu jāaplūko.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – *M. Badia i Cutchet* ziņojums ir lielisks. Skolotāju izglītības kvalitātei ir tieša un svarīga ietekme uz mūsu bērnu izglītību, un sadarbība ES līmenī, lai nodrošinātu augstus izglītības standartus, ir jāveicina. Tomēr es uzskatu, ka lēmumi attiecībā uz mācību programmu saturu un skolu pārvaldi būtu jāpieņem dažādo valstu atsevišķajās izglītības sistēmās, ņemot vērā šo valstu kultūru un politiku. Brīžiem *M. Badia i Cutchet* ziņojums tiecas novirzīt jautājumu lemlēmšanu ES līmenī, un tādēļ es atturējos no pēdējā balsojuma.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu *Maria Badia i Cutchet* ziņojumu. Lai saglabātu mūsu izglītības sistēmu augstu kvalitāti, mums ir nepieciešami labi izglītoti skolotāji. Skolotāju izglītībai ir jāiet roku rokā ar prasībām pēc modernām klasēm, un es uzskatu, ka šis ziņojums atzīst šo faktu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – *M. Badia i Cutchet* ziņojums par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu mūsdienās aplūko vairākas nopietnas problēmas.

Ziņojumā ir pareizi uzsvērta nepieciešamība pēc atbilstoša skolotāju atalgojuma, kā arī atbilstošas izglītības kvalitātes un aprikojuma.

Tomēr galu galā valstu valdībām, kas piešķir līdzekļus mūsu izglītības sistēmām, ir jāņem par mūsu bērnu izglītošanu. Mūsdienās Īrijā bērni joprojām tiek mācīti saliekamajās mājās, nevis atbilstošās un drošās ēkās. Skolēnu un skolotāju proporcija joprojām ir pārāk augsta, lai nodrošinātu mūsu bērniem labāko iespējamo izglītību. Īrijā pirmkārt un galvenokārt ir jārisina šīs problēmas, veicot atbilstošus īstermiņa un ilgtermiņa ieguldījumus.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstība šobrīd nozīmē lielākas prasības skolotājiem, jo izglītības vide kļūst arvien sarežģītāka un daudzveidīgāka.

Es balsoju par *M. Badia i Cutchet* ziņojumu, kas aplūko Komisijas paziņojumu „Skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošana”. Paziņojumā tiek izvērtēta pašreizējā situācija ES attiecībā uz skolotāju izglītību un apmācību. Ziņojums aplūko vairākas iespējas, ko īsteno ES dalībvalstīs.

Eiropas Savienībā ir vairāk nekā 27 dažādas skolotāju izglītības sistēmas, taču problēmas, ar kādām saskaras skolotāji, ir ļoti līdzīgas visās dalībvalstīs.

Skolotājiem ir nepieciešama skolotāju izglītības kvalitāte, kas tieši ietekmē ne tikai skolēnu zināšanu līmeni, bet arī viņu personības veidošanos, īpaši pirmajos skolas gados. Skolotāji ir arī pakļauti milzīgam psiholoģiskam stresam, kas atstāj maz enerģijas pašizglītībai.

Pagātnē skolotājs bija cienījama un augstu vērtēta profesija. Mūsdienās skolotāja profesija nav pievilcīga. Skolotāji, no kuriem lielākā daļa ir sievietes, nebauda atbilstošu sabiedrības atzinību, statusu un, kas vissvarīgākais, atalgojumu. Piemēram, manā valstī, Slovēnijā, skolotāju atalgojums ir stipri zem vidējā atalgojuma līmeņa valstī.

Es ticu, ka ziņojums piesaistīs dalībvalstu uzmanību, kas nodrošinās skolotāja profesijas atbilstošu novērtējumu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Šodien mēs balsojam par diviem ziņojumiem, kas, šķiet, savstarpēji papildina viens otru: *D. Pack* ziņojumu par Boloņas procesu un *M. Badia i Cutchet* ziņojumu par skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošanu.

Šo divu iniciatīvu mērķis ir uzlabot Eiropas izglītības konkurētspēju un atbilstoši palielināt Eiropas Savienības potenciālu un konkurētspēju kopumā.

Uzsvars uz izglītību ir lielisks, taču nolaidību ir tik viegli pieļaut. Daudzās valstīs mēs risinām visus skolotāju izglītības sistēmas pamata „grēkus”. Labākajiem absolventiem trūkst pamudinājuma un motivācijas izvēlēties skolotāja profesiju, atklāti sakot, skolotāju statuss (īpaši sākumskolas un pamatskolas līmenī) ir zems, skolotājiem maksā maz un viņu attīstībā netiek ieguldīti līdzekļi. Saistība starp skolotāju izglītības kvalitāti un skolēnu izglītošanas kvalitāti, un, attiecīgi, skolēnu zināšanu līmeni ir acīmredzama. Tādēļ nolaidībai šajā jomā var būt katastrofālas sekas ne vien kultūras, bet arī ekonomikas jomā.

Ieteikumi dalībvalstīm, kas ir aplūkojami šajā ziņojumā, šķiet pareizi, un tie ir šādi: labāko kandidātu nodarbināšana, statusa uzlabošana, skolotāju darba atzīšana un atalgošana, ieguldījumi apmācībai visos karjeras posmos, labas prakses apmaiņa starp 27 ES valstu dažādajām izglītības sistēmām, lielākas pilnvaras skolām.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Augsts izglītības līmenis ir būtisks augstas izglītības kvalitātes elements, kam ir jābūt izšķirošajam faktoram Eiropas ilgtermiņa konkurētspējai un tās spējai radīt jaunas darbavietas.

No Komisijas analīzes izriet, ka:

- mācības darba vietā ir obligātas tikai 11 dalībvalstīs (Austrijā, Beļģijā, Vācijā, Igaunijā, Somijā, Ungārijā, Lietuvā, Latvijā, Rumānijā, Maltā un Lielbritānijā);
- ja tiek organizētas mācības darba vietā, tad tās parasti ilgst mazāk par 20 stundām gadā un nekad nepārsniedz piecas dienas gadā;
- tikai puse Eiropas valstu piedāvā jaunajiem skolotājiem jebkāda veida sistemātisku palīdzību dažos pirmajos darba gados, piemēram, ievadišanu darbā, apmācību, pedagoģisko palīdzību.

Lai atbilstoši sagatavotu skolēnus dzīvei ES, skolotājiem ir jāizmanto jaunākās izglītības metodes. Skolotāju izglītības kvalitātes uzlabošana var garantēt to, ka ES ir ļoti profesionāli darbinieki, kas tai nepieciešami, lai risinātu 21. gadsimta problēmas.

- Ziņojums: Doris Pack (A6-0302/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par manas izcilās vācu kolēģes *D. Pack* kundzes pašiniciatīvas ziņojumu par Boloņas procesu un studentu mobilitāti. Es esmu vienprātis ar manas kolēģes uzskatu, ka arī pēc 2010. gada studentu mobilitātes un dažādo izglītības sistēmu kvalitātes palielināšanai ir jābūt prioritātei Boloņas procesā, kura mērķis ir izveidot Eiropas Augstākās izglītības telpu. Lai veicinātu studentu mobilitāti, ir jāīsteno vesels pasākumu kopums, jo mobilitātes problēma plešas pāri augstākās izglītības jomai un skar sociālo, finanšu, imigrācijas jautājumu un vīzu politikas jomu. Ir jānodrošina īpaša palīdzība studentiem no sabiedrības vismazāk aizsargātām grupām, piemēram, piedāvājot lētu un labu izmitināšanu. Es atbalstu vienotas Eiropas studentu identifikācijas kartes ieviešanu, lai veicinātu mobilitāti un ļautu studentiem saņemt atlaides par izdevumiem miteklim un iztikai, kultūrai un transportam.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – 1999. gada jūnijā Boloņā uzsāktā Boloņas procesa nolūks ir izveidot līdz 2010. gadam Eiropas Augstākās izglītības telpu. Procesa galvenie mērķi ir augstākās izglītības sistēmas reforma un vēl saglabājušos šķēršļu likvidēšana studentu un pasniedzēju mobilitātes ceļā.

Es balsoju par ziņojumu, jo es piekrītu, ka mūsu universitātēm ir vajadzīga novatoriska un metodiska mācību satura reforma, kas labāk atbalstītu studentu mobilitāti un kvalifikāciju pārnesi. Es arī atbalstu referentes ieteikumu vākt ticamus statistikas datus par studentu mobilitāti un studentu sociāli ekonomisko profilu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Nākamgad būs apritējuši 10 gadi kopš Boloņas deklarācijas parakstīšanas, kas norāda uz nepieciešamību procesa mērķus definēt no jauna.

Šo mērķu definīcijas nopietnai atjaunināšanai būs nepieciešams pārdomāt, kā Boloņas process ir ticis īstenots dalībvalstīs. Mums vajadzēs pārbaudīt, vai Boloņas vārdā piekoptā politika ir patiesi vedusi pie vēlamās

Eiropas Augstākās izglītības telpas konsolidācijas, kas spēj pildīt konkurētspējas vajadzības starptautiskā līmenī.

Es atbalstu šo iniciatīvu — tā ir taustāms ieguldījums, lai identificētu problēmas un grūtības, kas radušās, no vienas puses, desmit gadu īstenošanas posmā, un jautājumus, kuriem, no otras puses, joprojām ir jāpaliek prioritātēm. Tas attiecas uz studentu mobilitāti — bagātīgākas un konkurētspējīgākas izglītības stūrakmeni un būtisku devumu Eiropas pilsonības jēdziena attīstīšanai.

Ir svarīgi vērsties pie dalībvalstīm ar aicinājumu izvērtēt, kā šis process ietekmē jauniešu pienācīgu kvalifikāciju un sagatavošanu. Kā referente atzīmē, mēs nedrīkstam pazaudēt no redzesloka procesa mērķus vai izpratni par studentiem kā centrālo asi visos viņu izglītības jautājumos.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *D. Pack* ziņojumu par Boloņas procesu un studentu mobilitāti, jo es uzskatu, ka augstas kvalitātes, efektīva un novatoriska Eiropas augstākā izglītība, kas ir pieejama katram Eiropas pilsonim, ir izšķiroši svarīga, lai Eiropas Savienība varētu saglabāt konkurētspēju un gūt panākumus globalizācijas un tās izvirzīto prasību apstākļos.

Par to domājot, es uzskatu, ka tādi pasākumi kā savstarpības veicināšana attiecībā uz studentu plūsmu, pasniedzēju nepārtrauktas mācības dažādās zinību jomās un studentu mobilitātes finansēšanas līdzekļu attīstīšana ir pamatnosacījumi Boloņas procesa mērķu sasniegšanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan referente saka, ka viņai īpaši rūp studentu mobilitāte Eiropas Savienībā un ka viņa uzskata, ka būtu jāatbalsta dalībvalstu centieni modernizēt un novatoriski reformēt to esošās augstākās izglītības sistēmas, lietas būtība ir tā, ka viss ziņojums risina šo jautājumu, pievēršoties Boloņas procesam un tam, kas tiek uzskatīts par pilnīgi nepieciešamu, lai stātos pretī globalizācijas problēmām, uzstājot, ka process ir jāpadziļina. Tāpēc mēs atturējamies, jo mēs nepiekrītam šai analīzei.

Taču mēs patiešām piekrītam, ka ir laiks pārdomāt un debatēt par Boloņas procesu, it sevišķi mēģināt noteikt, kā izglītības sistēmas ir mainījušās un kā šī attīstība un pārmaiņas ir ietekmējušas augstākās izglītības kvalitāti dažādās dalībvalstīs.

Augstas kvalitātes izglītības izvēlei ir jābūt pieejamai katram pilsonim neatkarīgi no viņa pilsonības, valsts vai dzimšanas vietas. Turklāt mobilitātei var būt ārkārtīgi pozitīva iedarbība ne tikai uz individu, kurš piedalās mobilitātes shēmā, bet arī uz augstākās izglītības iestādēm un visu sabiedrību kopumā. Turklāt nevajadzētu aizmirst tās sociālo aspektu, kā tas ir noticis līdz šim.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komitejas pašiniciatīvas ziņojums kā parasti pārsniedz komitejas kompetenci, izvirzot jaunas idejas par to, kā ES būtu vairāk jāiesaistās izglītībā. Tas ir lauks, kas parasti atrodas dalībvalstu atbildībā, un tam tā, mūsdiā, ir jāpaliek.

Ziņojums citu jautājumu starpā ierosina ieviest vienotu studenta identifikācijas karti Eiropas Savienībā. Mūsdiā, maz ticams, ka šie ierosinājumi paši par sevi palielinās studentu mobilitāti; tie visticamāk palielinās birokrātiju, kas saistīta ar studentu darbību. Referente arī raksta savā paskaidrojumā par tiesiska regulējuma nepieciešamību studentiem ES līmenī.

Šie ierosinājumi mēģina apiet ES pieņemto kārtību attiecībā uz politiskās atbildības līmeņiem dažādās politikas jomās. Tādēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Nākamgad būs apritējuši 10 gadi kopš Boloņas deklarācijas parakstīšanas, kas norāda uz nepieciešamību procesa mērķus definēt no jauna.

Šo mērķu definīcijas nopietnai atjaunināšanai būs nepieciešamas pārdomas par to, kā Boloņas process ir ticis īstenots dalībvalstīs. Mums vajadzēs pārbaudīt, vai Boloņas vārdā pieņemtā politika ir patiesi vedusi pie vēlamās Eiropas Augstākās izglītības telpas konsolidācijas, kas spēj risināt konkurētspējas problēmas starptautiskā līmenī.

Es atbalstu šo iniciatīvu — tā ir taustāms ieguldījums, lai identificētu problēmas un grūtības, kas ir radušās, no vienas puses, desmit gadu īstenošanas posmā, un jautājumus, kam, no otras puses, joprojām ir jāpaliek prioritātēm. Tas attiecas uz studentu mobilitāti — bagātīgākas un konkurētspējīgākas izglītības stūrakmeni un būtisku devumu Eiropas pilsonības jēdziena attīstīšanai.

Ir svarīgi vērsties pie dalībvalstīm ar aicinājumu izvērtēt, kā šis process ietekmē jauniešu pienācīgu kvalifikāciju un sagatavošanu. Kā referente atzīmē, mēs nedrīkstam no redzesloka pazaudēt procesa mērķus vai izpratni par studentiem kā centrālo asi visos viņu izglītības jautājumos.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Boloņas procesa mērķis ir izveidot līdz 2010. gadam Eiropas Augstākās izglītības telpu. Tā ir iecerēts arī palīdzēt studentiem izvēlēties no bagātīgā izglītības piedāvājuma klāsta. Izglītības trīs ciklu ieviešana, izglītības kvalitātes nodrošināšana un kvalifikāciju un studiju ilguma atzīšana ir izšķirīga šīs telpas funkcionēšanai.

Skaidrs, ka jo labāka un vienmērīgāka būs izglītības kvalitātes pieejamība dažādās dalībvalstīs, jo lielāka būs Eiropas Augstākās izglītības telpas pievilcība. Tāpēc ir sevišķi svarīgi atbalstīt dalībvalstu centienus modernizēt un reformēt savas augstākās izglītības sistēmas. Eiropas pilsoņiem ir jādod iespēja piekļūt augstākajai izglītībai neatkarīgi no viņu pilsonības, valsts vai dzimšanas vietas.

Studentu mobilitātes palielināšanās ir viens no Boloņas procesa iecerētajiem ieguvumiem. Mobilitātei ir pozitīva ietekme ne tikai uz indivīdiem, kuri pārvietojas, bet arī uz augstākās izglītības iestādēm. Apmaiņa ar viedokļiem, dažādība un citu pieredzes izmantošana galu galā ir akadēmiskās pieredzes sastāvdaļas. Mums nevajadzētu aizmirst arī, ka tam visam ir sociāls aspekts: mobilitāte nodrošina nenovērtējamu un bagātīgu pieredzes ieguvu zinātnes, kultūras un sociālās daudzveidības jomā.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Lai gan es balsoju par šo ziņojumu, es vēlos norādīt uz diviem jautājumiem, kas Komisijai rūpīgi jāanalizē un jāregulē.

Pirmkārt, mums ir jāskata Mūžizglītības programmā piešķirto stipendiju ģeogrāfiskais sadalījums. Lielākā daļa universitāšu, kas gūst labumu no studentu apmaiņām, ir koncentrētas vecajās dalībvalstīs. Tajā pašā laikā studentu skaits jaunajās dalībvalstīs ir daudz zemāks. Komisijai ir nekavējoties jārikojas, piemēram, akreditējot vairāk tādu universitāšu, kas spēj piedalīties akadēmiskās apmaiņas programmās, tādējādi palielinot jauno dalībvalstu kā galamērķa pievilcību studentiem no visas Eiropas. Komisijai arī jāpanāk, lai proporcionāls skaits studentu no katras dalībvalsts gūst iespēju saņemt Eiropas stipendiju.

Otrkārt, es uzskatu, ka ziņojuma 11. pants ir jāpiemēro visām dalībvalstīm, neskatoties uz tā ieteikuma statusu. Šis akadēmiskās mobilitātes laikposms, lai tas ilgtu semestri vai gadu, var dot nozīmīgu ieguldījumu gan jaunu eiropiešu zināšanās, gan viņu personīgajā attīstībā. Tomēr man jāpiebilst, ka līdz ar šāda noteikuma paredzēšanu ir jāparedz atbilstošs finansiāls atbalsts dalībvalstīm.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Dažādas grupas, kuru attieksme pret Boloņas procesu ir kritiska, uzskata, ka šīs pārmaiņas rezultātā universitātes izglītība kļūs elitāra. Šis ziņojums aicina piešķirt īpašu palīdzību studentiem no sabiedrības mazaizsargātām grupām, piemēram, piedāvājot „lētu un labu” izmitināšanu un ņemot vērā, ka bieži ir vajadzīgs papildu atbalsts tūlīt pēc ierašanās. Kaut arī es iesniedzu grozījumu par šo punktu, lai to attiecinātu uz visām izmaksām, tādējādi, citiem vārdiem sakot, palīdzība neaprobežotos ar izmitināšanu, es domāju, ka ziņojums balstās uz koncepciju par vispārēju izglītību, kas ir pieejama visai sabiedrībai.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Balsojumā par *D. Pack* un viņas ziņojumu par Boloņas procesu un studentu mobilitāti es to atbalstīju. Šis ir labs, lietišķs ziņojums. Šodien Eiropas Savienībā mēs joprojām saskaramies ar neatbilstīgu sadali zinātnei un akadēmiskai izglītībai. Boloņas idejai, kurai jau ir deviņi gadi (un kas pašlaik apvieno 46 valstis), būtu jāved pie Eiropas Augstākās izglītības telpas izveides 2010. gadā.

Šī procesa pamatprincipi nosaka trīs prioritāras darbības jomas. Tās ir šādas: izglītības cikls (kurā ir šādas trīs pakāpes: bakalaura, maģistra, doktora), augstas kvalitātes izglītības nosacījumi un iegūto kvalifikāciju un augstākās izglītības studiju laikposmu atzīšana. Tādēļ ir nepieciešams veikt daudzveidīgas un savstarpēji saistītas darbības visās dalībvalstīs, arī mūsu universitātēs.

Tāda veida vērtēšanas sistēmām kā mums zināmie ECTS kredītpunkti ir jābūt skaidrām, saprotamām un vienotām. Tas ļaus mums saglabāt elastīgas un mobilas izglītības potenciālu jauniešiem daudzos akadēmiskos centros un ļoti nepieciešamo apmaiņu ar mācību spēkiem profesoru līmenī. Lai gan augstākā izglītība neietilpst ES kompetencē, mums tomēr — saglabājot šajā jautājumā dalībvalstu neatkarību — jācenšas pēc ciešākas sadarbības un koordinācijas. Mums arī jāatceras pienākums nodrošināt ES pilsoņiem vienādas iespējas piekļūt pēc iespējas augstāka līmeņa izglītībai, un tas prasa gan pārmaiņas izglītības sistēmas organizācijā, gan pienācīgu finanšu līdzekļu sadali.

David Martin (PSE), rakstiski. – *Doris Pack* ziņojums „Boloņas process un studentu mobilitāte” ir konstruktīvs ieguldījums debatēs par studentu mobilitāti. Iespējai studentiem no visas ES brīvi pārvietoties Eiropas robežās ir jāpaliek Boloņas procesa centrā. Studentiem no visām sociālajām grupām ir jābūt iespējai izmantot kultūras bagātības un intelektuālās iespējas, ko piedāvā ES. Tāpēc es balsoju par šī ziņojuma ieteikumiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – *(DE)* Protams, ka ir apsveicams Boloņas procesa mērķis atvieglot studentiem izvēles iespēju no plaša augstas kvalitātes kursu klāsta. ES arī ir īpaši uzsvērusi studentu mobilitāti, un turklāt tā grib panākt uzlabojumu apmācības savstarpējā atzīšanā.

Tomēr nav apstrīdams, ka tas viss vēl nenorīt tik gludi. Nopietnas problēmas rada ne tikai atzīšana, daži kursi, kas ir pielāgoti bakalauru un maģistru grādiem, iespējams, ir tik specializēti, ka studiju vietas maiņa — mājās vai ārzemēs — nav vairs iespējama, kas ir pretrunā ar Eiropas Augstākās izglītības telpas un palielinātas mobilitātes mērķi. Kritiķi arī uzskata, ka *ECTS* (Eiropas kredītu pārneses sistēma) administrēšanā ir tik lielas atšķirības valstu starpā, ka sasniegumi gandrīz nav vairs salīdzināmi. No šī viedokļa nodoms veikt iepriekšēju pārskatīšanu būs noderīgs, un tāpēc arī es balsoju ziņojumam par labu.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – *(RO)* Mans balsojums bija par ziņojumu „Boloņas process un studentu mobilitāte” vairāku iemeslu dēļ: Boloņas process bija viens no visrevolucionārākajiem faktoriem pasaules izglītības un apmācības tirgū. Pats darba tirgus nebija gatavs šādai pārvērtībai. Tas vēl pilnībā neuztver trīs ciklu izglītības sistēmu (bakalaura, maģistrs, doktors) 3-2-3 struktūrā; no otras puses, pirms tika piemērota jaunā sistēma, uzņēmumi bieži pieņēma darbā pēdējo kursu studentus.

Cits progresu faktors bija studentu mobilitāte Eiropas skolās un kopējā akadēmisko grādu sistēma, ko veicināja *ETCS*. Šo mehānismu veiksmi ir pierādījusi galveno universitāšu tendence visā pasaulē sūtīt studentus uz vairākām ģeogrāfiskām vietām, it sevišķi tādām, kurās ir vecākas nozares.

Vēl viens revolucionārs priekšlikums ir *ECVET* (Eiropas Kredītpunktu sistēma profesionālajā izglītībā un apmācībā), kas domāta, lai pārnestu, atzītu un uzkrātu rezultātus, ko indivīds apguvis oficiālās, neoficiālās un neformālās mācību situācijās ar mērķi iegūt kvalifikāciju neatkarīgi no laika, kas pavadīts mācībās vai šo prasmju un iemaņu apguvē. Tā ir visā pasaulē izplatīta tendence.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – *(PL)* *D. Pack* kundze ir pelnījusi mūsu pateicību par viņas ieguldījumu Boloņas procesa attīstīšanā un radošās pārdomās par to, kas rada studentiem Eiropā iespēju izvēlēties pašiem savu izglītības un karjeras ceļu neatkarīgi no valsts robežām. Šī iniciatīva, kas palielina Eiropas izglītības sistēmas konkurētspēju, bagātina pašas nācijas, pateicoties kultūras un zinātniskās pieredzes dziļai apguvei.

Ir skaidrs, ka izglītības satura jautājumi un tās kvalitātes celšana visos līmeņos pašlaik atrodas ES dalībvalstu rokās. Šajā ziņā ir vēl daudz darāma. Ir tā, ka mobilitāte un tās pieaugums Eiropas līmenī, kas ir *D. Pack* kundzes ziņojuma vadmotīvs, Polijai, piemēram, rada principā vērtīga darbaspēka aizplūšanu, kas diezgan bieži nav atgūstams. Es piekrītu ziņojuma tēzei, ka vissvarīgākā lieta ir studentu mobilitāte, stimulu un veicināšanas sistēmas radīšana, lai tādējādi jaunieši varētu izmantot piedāvāto priekšrocību studēt, kur viņiem patīk.

Tomēr īpaši svarīgi, šķiet, būtu, lai pilnībā izglītoti un izveidoti cilvēki atgrieztos savā valstī, lai izmantotu savu potenciālu savā izcelsmes valstī. Tā pavisam noteikti ir problēma jaunajām dalībvalstīm, un es domāju, ka apdomīga Boloņas procesa turpināšana ir solis šajā virzienā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – *(PL)* Vienota Eiropa nav jautājums tikai par vienotu valūtu, cilvēku brīvu pārvietošanos un kopēju preču un pakalpojumu tirgu. Tas turklāt vai pat galvenokārt ir jautājums par Eiropas intelektuālo, kultūras un sociālo dimensiju.

Starpvaldību iniciatīva, ko pazīst kā Boloņas procesu, kas sākās pirms nepilniem 10 gadiem, galvenokārt tiecas atvieglot studentiem iespēju izvēlēties iespējami visaugstākās kvalitātes kursus. Viens no vissvarīgākajiem aspektiem idejā par Eiropas Augstākās izglītības telpas izveidi ir studentu mobilitātes un izglītības kvalitātes paaugstināšana, jo tieši tā rada īpašu iespēju personas, sabiedrības un zinātnes attīstībai.

Es domāju, ka, cenšoties uzlabot izglītības kvalitāti un pievilcību, svarīgas ir darbības, kas tiek veiktas kā Eiropas līmenī (Eiropas Parlaments uzskata mobilitāti par prioritāru jautājumu), tā arī valsts līmenī.

Mums jāatceras, ka Eiropas Savienībā augstākā izglītība neietilpst Eiropas Komisijas pienākumos. Studiju saturs un organizācija paliek konkrēto valstu kompetencē, kas ir iemesls, kāpēc to nozīme, kā arī pašu

universitāšu nozīme ir tik liela. Tām ir jāuzsver nepieciešamība radīt Eiropas mācību plānus doktorantūrām un jāpieliek pūles, sniedzot īpašu palīdzību studentiem no sociālām grupām, kuru stāvoklis nav labvēlīgs.

Vēl viens svarīgs aspekts ir dialogs un divpusēja pieredzes apmaiņa uzņēmēju un universitāšu starpā, tādējādi universitātēm būtu jāstiprina sadarbība ar privāto sektoru ar mērķi atklāt jaunus un efektīvus mehānismus studentu mobilitātes līdzfinansēšanā.

- Ziņojums: József Szájer (A6-0345/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Es balsoju par mana Ungārijas kolēģa J. Szájer pašiniciatīvas ziņojumu, kurā ir ietverti ieteikumi Eiropas Komisijai par tiesību aktu saskaņošanu ar jauno komitoloģijas lēmumu. Arvien palielinās nepieciešamība likumdošanas kvalitātes labā deleģēt Komisijai tiesību aktu mazāk būtisku un vairāk tehnisku aspektu attīstīšanu, kā arī to tūlītēju pielāgošanu, lai ņemtu vērā progresu tehnoloģijā un pārmaiņas ekonomikā. Tomēr šī pilnvaru deleģēšana ir jāveicina, dodot likumdevējam institucionālus līdzekļus šādu pilnvaru izmantošanas kontrolei. Ir jāatzīmē, ka pašreizējā *acquis* saskaņošana ar komitoloģijas lēmumu vēl nav pabeigta, jo vēl ir tiesiski instrumenti, kas dod iespēju īstenot pasākumus, kuriem būtu jāpiemēro jaunā regulatīvā kontroles procedūra. Es atbalstu — un, manuprāt, tas ir būtiski, ja gribam panākt Eiropas demokrātijas pareizu funkcionēšanu — papildu resursu piešķiršanu Eiropas Parlamentā visām komitoloģijas procedūrām, gatavojoties iespējamībai, ka Lisabonas līgums stāsies spēkā, lai nodrošinātu ikvienas komitoloģijas procedūras apmierinošu darbību šo trīs iestāžu starpā.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), rakstiski. - (ES) Es piekrītu ziņojumam, kad tas atzīmē, ka arvien palielinās nepieciešamība likumdošanas kvalitātes labā deleģēt Komisijai tiesību aktu mazāk būtisku un vairāk tehnisku aspektu attīstīšanu, kā arī to tūlītēju pielāgošanu, lai ņemtu vērā progresu tehnoloģijā un pārmaiņas ekonomikā. Tomēr šāda pilnvaru deleģēšana ir jāveicina, dodot likumdevējam institucionālus līdzekļus šo pilnvaru izmantošanas kontrolei. Parlamentam ir jāstāv šīs kontroles sardzē, kura, neskatoties uz daudzus gadus ilgušajām diskusijām par šo tematu, vēl nav pilnībā atrisināta. Vēl arvien ir Parlamenta komitejas, kurām nav bijusi pieejama informācija par pieņemtajiem lēmumiem komitoloģijas kārtībā. Tāpēc Parlamentam ir jāsaģlabā ļoti liela modrība.

- Ziņojums: Poul Nyrup Rasmussen (A6-0338/2008)

Johannes Blokland (IND/DEM), rakstiski. - (NL) Ir ļoti svarīgi turpināt pārbaudīt, kā var uzlabot uzraudzības struktūras Eiropas Savienībā. Tomēr P.N. Rasmussen kunga ziņojums attiecas uz ieteikumiem Eiropas Komisijai par riska ieguldījumu fondiem.

Pamatojoties uz procedūras apsvērumiem, es neatbalstu Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas grozījumus apsvērumiem. Apsvērumi nav īstā vieta, kur izteikt vērtējošus spriedumus par pašreizējo stāvokli finanšu tirgos.

Es šorīt balsoju pret 6. līdz 10. grozījumam nevis tādēļ, ka es esmu pret finanšu tirgu Eiropas līmeņa uzraudzību, bet tāpēc, ka šis ziņojums nav īstā vieta, kur šī iniciatīva jāuzsāk.

Es iestājos par to, lai Ekonomikas un monetārā komiteja apsver finanšu tirgu uzraudzību un tās pastiprināšanas vēlamību Eiropas līmenī. Ja šajā jautājumā tiks iesniegts labs ziņojums, ir ļoti iespējams, ka es tomēr varēšu atbalstīt Zaļo iniciatīvu.

Szabolcs Fazakas (PSE), rakstiski. - (HU) Pretēji gaidītajam finanšu krīze, kas sākās Amerikā pagājušajā gadā un ko izraisīja neregulēti spekulatīvi finanšu procesi, tagad nevis norimstas, bet ir satricinājusi visu pasauli, arī Eiropu.

Pašreizējā krīze prasa Eiropas lēmējpersonām izdarīt ilgtermiņa paradigmas maiņu divās jomās, lai tādējādi nākotnē ne tikai mazinātu finanšu krīzes draudus, bet arī veicinātu stabilu ekonomisku izaugsmi.

Notikumu norise Amerikā ir pierādījusi, ka tirgus nespēj pats tikt galā ar šādām un līdzīgām krīzēm. Tāpēc mums pēc iespējas drīz jārada centrālā Eiropas finanšu uzraudzības iestāde, ko ierosināja ungāri pagājušajā gadā un ko pēc tam pieņēma Francijas prezidentūra, un kas, cita starpā, sekotu tam, lai uz šādiem riskantiem, spekulatīviem darījumiem banku un finanšu sistēmā varētu attiecināt nosacījumus, kurus var pārraudzīt un aprēķināt. Tas būtu priekšnosacījums, lai Eiropa pakāpeniski pārņemtu Amerikas pazaudēto vietu finanšu pasaulē.

Lai Eiropas ekonomika, kas arī ir cietusi pašreizējā krīzē, nostātos uz attīstības ceļa, ko tā vēlas izdarīt pēc iespējas drīz, būs nepieciešams pēc iespējas drīz sagādāt finansējumu reālām tautsaimniecības nozarēm,

nevis riskantiem, spekulatīviem darījumiem finanšu un banku pasaulē. Priekšnosacījums tam ir, lai Eiropas Centrālā banka ne tikai pievērstos kā līdz šim inflācijas apkarošanai, bet arī veicinātu reālas ekonomikas atgūšanos, izmantojot izdevīgas procentu likmes.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret šo ziņojumu, jo tajā, izņemot savādo izrādīšanos un kritizēšanu attiecībā uz finanšu krīzi, nav ietverti ne īpaši pasākumi, lai efektīvi apkarotu ekonomikas pieaugošo finansializēšanos, neregulēto spekulēšanu, finanšu instrumentu un produktu pieaugumu arvien lielākas spekulatīvas peļņas nodrošināšanai, ne arī tiek lemts par „nodokļu miera ostu” vai banku slepenības izbeigšanu.

Kā mēs paziņojām plenārsēdes debatēs, sekas dabū ciet vienmēr vieni un tie paši cilvēki: strādājošie, kas zaudē darbu, un visa sabiedrība, kam ir jāmaksā lielāki procenti, arī šeit, Eiropas Savienībā, it sevišķi ekonomiski vājākās valstīs, kā tas ir Portugālē, kur parāda līmenis ir aptuveni 120 % no IKP, bet parāds mājsaimniecībai ir aptuveni 130 % no pieejamiem ienākumiem.

Mēs tāpēc uzsveram prioritāru atbalstu tiesiski nodrošinātu darbavietu radīšanai, ražošanai, nabadzības mazināšanai, uzlabojot strādājošo un pensionāru pirktspēju, atbalstot kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus un palielinot zemu procentu kredītu pieejamību, lai atbalstītu sevišķi mazus, mazus un vidēja lieluma uzņēmējus.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondi ir augsta riska ieguldījumu rīki. Lai atgūtu ieguldītāju, sabiedrības un — vēl jo vairāk — uzraudzības iestāžu uzticību, darbībām ir jānotiek, gan ievērojot pārredzamību, gan atbilstīgi tiesību aktu prasībām.

Zviedrijas kustība par ES *Junilistan* atzinīgi vērtē daudzus no ziņojumā minētajiem punktiem un darbības priekšlikumiem.

Tomēr par spīti tam mēs esam izvēlējušies balsot pret ziņojumu kopumā. Mēs to darījām tāpēc, ka ziņojums dod priekšroku pasākumiem ES līmenī, neskatoties uz to, ka šajā situācijā ikvienam būtu skaidri jāsaprot, ka atrisinājumi iespējamajiem riskiem, kas saistās ar tādiem rīkiem kā riska ieguldījumu fondi un privātā kapitāla fondi, būtu jāmeklē vispirms globālā līmenī.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Ir jāizsaka nožēla, ka P.N. Rasmussen ziņojums par riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondiem ir nodots aizmirstībai pēc kompromisa sarunām Parlamentā trīs lielāko grupu starpā. Ir jāizsaka arī nožēla, ka Zaļo un GUE/NGL grupas iesniegtie grozījumi, kas tika ņemti tieši no P.N. Rasmussen ziņojuma projekta, netika pieņemti plenārsēdes balsojuma laikā. Piemēram, viens no punktiem, kas ir padarīts vājāks salīdzinājumā ar ziņojuma projektu, uzsvēra nepieciešamību uzlabot atbilstīgus pārredzamības līmeņus sabiedrībai, ieguldītājiem un uzraudzības iestādēm, tostarp nākotnē jebkurai jaunai ES uzraudzības organizācijai. Tā ir neatliekama vajadzība un nepieciešamība, lai izrādītu pretestību postošām finanšu spekulācijām un nestabilitātei tirgos. No šī viedokļa ziņojumu varēja uzskatīt par soli pareizajā virzienā.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – P.N. Rasmussen ziņojums nāk īstā laikā nedēļu pēc finanšu satricinājuma, kurā, runājot Skotijas premjerministra vārdiem, „afēristi. un spekulanti” upurēja Skotijas vecāko banku. Skotijas finanšu nozari ir smagi pievīlušī AK regulatori, un es atbalstu stingrāku tirgus regulēšanu. Es balsoju par ziņojumu, kurā ir vairāki ieteikumi, par kuriem ir vērts padomāt, un ceru sagaidīt to dienu, kad šajā jomā strādās neatkarīgi Skotijas regulatori sadarbībā ar mūsu ES partneriem.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – Kā globālie, tā arī vietējie finanšu tirgi attīsta sarežģītus finanšu rīkus, kas ļoti apgrūtina finanšu iestādēm pienākumu izveidot atbilstīgus noteikumus un uzraudzīt sistēmas. Tā rezultātā ir iespējamās darbības, kas nav pārredzamas, un finanšu tirgus dalībnieku spekulācijas, kas ved pie finanšu tirgu izkropļošanas. Šajā sakarībā es atbalstu 2. grozījumu, ko iesniedza Zaļo grupa, kura pieprasa Eiropas regulatīvās un uzraudzības sistēmas būtisku pastiprināšanu, lai saglabātu finanšu stabilitāti.

Kartika Tamara Liotard un Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – Ir jāizsaka nožēla, ka P.N. Rasmussen ziņojums par riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondiem ir nodots aizmirstībai pēc kompromisa sarunām Parlamentā trīs lielāko grupu starpā. Ir jāizsaka arī nožēla, ka Zaļo un GUE/NGL grupas iesniegtie grozījumi, kas tika ņemti tieši no P.N. Rasmussen ziņojuma projekta, netika pieņemti plenārsēdes balsojuma laikā. Tomēr mēs nolēmām atbalstīt ziņojumu galīgajā balsojumā. To darām, jo ir neatliekama vajadzība un nepieciešamība pēc pret darbības postošām finanšu spekulācijām un nestabilitātei tirgos. No šī viedokļa ziņojumu varēja uzskatīt par soli pareizajā virzienā.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Es balsoju par smagā cīņā panākto kompromisu trīs politisko grupu sarunās šajā Parlamentā, un es esmu gandarīta par ziņojuma vispusīgo, līdzsvaroto saturu. Referents ir mēģinājis finanšu krīzes smagumu uzlikt uz riska ieguldījumu fondiem un privātā kapitāla fondiem, bet šie produkti nav ne pašreizējās krīzes cēlonis, ne tās katalizators, un es apsveicu referentu, ka viņš to ir atzinis un izlabojis.

Ieteikumi, kurus mēs gatavojam Komisijai, ir domāti, lai aptvertu visas darbībā iesaistītās personas un finanšu tirgus dalībniekus un lai novērstu nepilnības esošajās regulās, pievēršoties tiem darbību veidiem un tos apkarojot, kuri veicināja nekustamā īpašuma tirgus sabrukumu Amerikas Savienotajās Valstīs, kļūstot par globālu finanšu krīzi.

Tādējādi mēs pievēršamies sliktiem riska pārvaldības gadījumiem, noteiktu investīciju produktu pārredzamības trūkumam un interešu konfliktiem kredītreitinga aģentūrās, kas ir galvenie cēloņi finanšu krīzei, ko mēs pašlaik izjūtam.

David Martin (PSE), rakstiski. – Kolēģi, nesenajai finanšu krīzei ir daudz upuru, viens no tiem ir HBOS, ko pagājušajā nedēļā pārņēma Lloyds TSB. Šādas liela mēroga katastrofas destabilizē ne tikai pasaules ekonomiku, bet arī tos, kas uztic savu naudu un nākotni šiem uzņēmumiem. Dažās pagājušajās nedēļās pasaule ir atklājusī, ka mūsu pieeja tirgus regulēšanai ir novecojusī. Mums ir vajadzīgi globāli pasākumi, lai regulētu globalizētu finanšu sistēmu.

Tāpēc ES un Eiropas Parlamentam ir jāpilda nozīmīga loma, risinot krīzes pamatcēloņus, un jārikojas atbildīgi, balsojot par P.N. Rasmussen kunga ziņojumu. Rosinot riska ieguldījumu fondus un privātā kapitāla fondus būt apdomīgākiem un pārredzamākiem savos darījumos, ES palīdzēs izveidot stingru struktūru, kas palīdzēs atjaunot finanšu nozarei ļoti nepieciešamo stabilitāti.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Ir jāizsaka nožēla, ka P.N. Rasmussen ziņojums par riska ieguldījumu un privātā kapitāla fondiem ir nodots aizmirstībai pēc kompromisa sarunām Parlamentā trīs lielāko grupu starpā. Ir jāizsaka arī nožēla, ka Zaļo un GUE/NGL grupas iesniegtie grozījumi, kas tika ņemti tieši no P.N. Rasmussen ziņojuma projekta, netika pieņemti plenārsēdes balsojuma laikā. Tomēr mēs nolēmām atbalstīt ziņojumu galīgajā balsojumā. To darām, jo ir neatliekama vajadzība un nepieciešamība pēc pretdarbības postošām finanšu spekulācijām un nestabilitātei tirgos. No šī viedokļa ziņojumu varēja uzskatīt par soli pareizajā virzienā.

Tomēr ir vajadzīga stingrāka roka, īstenojot šīs idejas. Daudzu riska ieguldījumu fondu slepenība ir nepieņemama, jo pašreiz pastāvošā sistēma nenodrošina sabiedrībai pārredzamību. Tāpēc ir grūti dot vērtējumu riska ieguldījumu fondiem, un pilsoņi nevar pārliecināties, vai tie spēj veicināt ilgtspējīgu sociālo kohēziju un ekonomisko stabilitāti.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā paustās bažas, vienlaikus pienācīgi atzīstot apspriežamo finanšu produktu nozīmīgumu, lika man kopumā piekrist. Paturot prātā, ka mēs pašlaik pārdzīvojam acīmredzamu satricinājumu posmu finanšu tirgos, ir svarīgi reaģēt stingri, bet arī mierīgi un, pārzinot faktus. Liela daļa ekonomisko panākumu Eiropā, Amerikas Savienotajās Valstīs un valstīs ar strauji augošu ekonomiku iepriekšējos gadu desmitos ir tieši, pateicoties finanšu tirgu veiklībai. Runājot par koriģējošo rīcību, kas vajadzīga pašreizējai sistēmai, ir svarīgi novērst krīzes pamatcēloņus, nelikvidējot pozitīvo sistēmu. Eiropas Komisijai tieši šādā veidā jāuztver šis Eiropas Parlamenta aicinājums rīkoties.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. - (SV) ES sistēmā Eiropas Parlamentam ir uzdevums būt tautas balsij. Šo balsi sevišķi pastiprina darbs, ko veic Lūgumrakstu komiteja, kura uzņemas jautājumus, kas radušies pēc pilsoņu iniciatīvas. Labs piemērs ir kampaņa par „vienu vietu” — par Eiropas Parlamenta atrašanās vietas pārcelšanu no Strasbūras uz Briseli, — kas tika pieņemta oficiālai diskusijai, pateicoties komitejas pūlēm.

Nenoliedzami, daži ieteikumi dalībvalstīm ir diezgan ārkārtēji, un daži priekšlikumi nav pietiekami labi apsvērti. Tomēr Lūgumrakstu komitejas darbs ir būtiska ES darba daļa pilsoņu labā, kas man bija noteicošs faktors lēmumā par atbalstu šim ziņojumam.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. - (NL) Finanšu pasaules pamati šūpojas. Amerikas vienkāršie nodokļu maksātāji maksā par glābšanas plānu (700 miljardi USD), kamēr tie, kas šo problēmu izraisīja tiek cauri sveikā. P.N. Rasmussen ziņojums Eiropas Parlamentam bija sava veida rīks, lai kaut ko darītu kontroles uzlabošanas labā finanšu nozares noteiktās jomās: riska ieguldījumu fondos un privātā kapitāla fondos. Tagad, kad krīze ir tik aktuāla, mums bija izdevība aicināt Eiropas Komisiju ieviest stingru likumdošanu. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa tāpēc iesniedza dažādus grozījumus ziņojumam, bet tā kā Parlaments

tos noraidīja, mēs balsojam pret šo ziņojumu. Nebūs nevienas Eiropas iestādes finanšu nozares pārraudzībai, neviena Eiropas tiesību akta par riska ieguldījumu fondu reģistrāciju un pārraudzību, nekāda ierobežojuma privātiem ieguldījumu uzņēmumiem, kas pārmērīgi iesakņojas. Tajā pašā nedēļā, kad kapitālisma sistēma atrodas uz kraha robežas, Eiropas Parlaments nav izmantojis savu iespēju. Mēs, zaļie, darām zināmu, ka mēs arī turpmāk nopietni pievērsīsimies tāda brīva tirgus ierobežošanai, kura spekulāciju vienīgais mērķis, šķiet, ir gūt visātrāko peļņu mazas cilvēku grupas labā. Tas ir sociāli un ekonomiski bezatbildīgi.

- Ziņojums: Klaus-Heiner Lehne (A6-0296/2008)

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. - (LT) Es vienmēr esmu iestājusies par tirgus liberalizāciju, jo, manuprāt, tas ir galvenais priekšnoteikums konkurencei tirgus dalībnieku starpā, kas vienmēr ir nākusi par labu patērētājiem, ļaujot viņiem izvēlēties un iegādāties preces par viszemāko iespējamo cenu.

Tomēr, balsojot par institucionālo investoru pārredzamību, es atbalstu referentu *K.H. Lehne*, kas lūdz Komisiju dot priekšlikumu par noteiktiem standartiem, lai neļautu investoriem „aplaupīt” uzņēmumus (ar uzņēmumu daļējo pārdošanu) un ļaunprātīgi izmantot savas finanšu pilnvaras tā, ka uzņēmumiem turpmāk rodas problēmas un nav nekāda labuma ne pašam uzņēmumam vai tā darbiniekiem, ne kreditoriem, ne arī partneriem.

Manuprāt, Eiropas Komisijai jāizpēta, kādus pasākumus dalībvalstis ir īstenojušas, lai novērstu uzņēmumu daļējo pārdošanu.

David Martin (PSE), rakstiski. - Es atbalstu *Klaus-Heiner Lehne* ziņojumā vispārējo pieeju institucionālo investoru pārredzamībai. Nesenie notikumi finanšu tirgos norāda uz globālas rīcības nepieciešamību tirgus regulējuma uzlabošanai. Labi funkcionējoši tirgi ir atkarīgi no pārredzamības visaptverošas ievērošanas, un šis ziņojums ir solis pareizajā virzienā. Es balsoju par tā ieteikumiem.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. - (EL) Kazino stila kapitālisma asā ilgstošā krīze smagi gulstas uz Amerikas nodokļu maksātājiem un visas pasaules ekonomiku, jo uzņēmumu spekulatīvās azartspēles ir beigušās ar neveiksmi. Ir nepieciešamas radikālas pārmaiņas pārredzamības un revīziju pārbaudīšanas tiesiskajā regulējumā. Komisijai jārikojas nekavējoties un jāpieņem vispārēja pamatshēma kopējam pārredzamības modelim. Tiesiskas neiejaukšanās politika ir nožēlojami izgāzusies.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Pārredzamībai ir jābūt noteicošam principam tirgu — jo sevišķi finanšu tirgu — darbībā. Tomēr tam nav jābūt vienīgajam apsvērumam, lai princips nekļūtu par noteikumu, kas sajauc vēlamo rezultātu (veselīgi un efektīvi finanšu tirgi) ar ierosinātajiem līdzekļiem tā sasniegšanai (pietiekami regulēti un uzraudzīti tirgi). Sakarā ar pašreizējām politiskajām un ekonomiskajām debatēm par finanšu tirgiem Komisijai ir svarīgi izprast šo ieteikumu tādā nozīmē, kas vēlas aizstāvēt Eiropas finanšu tirgu kvalitāti. Neaizmirsīsim, ka vislielākie ekonomiskie ieguvumi sabiedrībai rodas no šo tirgu netraucētas un pašos pamatos brīvas funkcionēšanas.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. - (SV) Pārredzamība ir izšķirīgi svarīga, lai atgūtu uzticību finanšu tirgum. Iepriekšējie mēneši ir parādījuši, kādas problēmas var rasties sarežģītā un strauji mainīgā tirgū, ja nav iespējas izprast, ne arī izsekot uzlabotiem produktiem. Problēmas, protams, ir bijušas ārpusbiržas darījumu tirgū, bet pārredzamībai jābūt arī citās finanšu tirgus jomās. Tāpēc, ņemot vērā visu plašo problēmu kopumu, es izvēlējos atturēties balsojumā, jo grozījumi, kuri būtu piešķirusi ziņojumam nepieciešamo plašumu, netika pieņemti.

- Ziņojums: Gyula Hegyi (A6-0279/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Es balsoju par mana Ungārijas kolēģa deputāta *G. Hegyi* ziņojumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulas grozīšanai attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām, Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilaksei, kontrolei un apkarošanai. Es atbalstu ierosinātos grozījumus, kuru mērķis ir regulatīvās kontroles procedūras izmantošana, lai pieņemtu noteiktus pasākumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iegūti no atgremotājiem vai satur no tiem gūtas izejvielas. Tas pats attiecas uz izvērtējumu, vai dalībvalsts piemērotais aizsardzības līmenis ir līdzvērtīgs kā izņēmums Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz pasākumiem pēc transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) konstatēšanas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo transmisīvā sūkļveida encefalopātija (TSE), ko parasti dēvē par govju trakumsērgu, ir nopietns drauds mūsu veselībai.

Kā mēs zinām, šī nāvējošā infekcijas slimība izplatās ar proteīnu, kas atrodas inficētā gaļā un izsauc cilvēku smadzeņu bojājumus. Pateicoties stingram Eiropas regulējumam, ir bijis iespējams samazināt šo epidēmiju.

Referents savā ziņojumā tālāk attīsta iepriekšējā referenta darbu, pievienojot jaunus aspektus, kas jāregulē ar regulatīvās kontroles procedūru.

Tāpēc mēs piekrītam, ka Komisijas priekšlikums ir jāgroza, lai garantētu, ka kontroles netiek samazinātas. Mums jābūt ārkārtīgi piesardzīgiem, lai nodrošinātu, ka regulatīvā kontroles procedūra nepalēnina pasākumu īstenošanu pret šo slimību. Mums ir arī jāizvairās no „caurumu” radīšanas tiesību aktos, piešķirot dalībvalstīm atbrīvojumus. Tāpēc šis ziņojums ir svarīgs. Cerēsim, ka Eiropas Komisija to atceras. Pēc labi zināmajiem skandāliem par šo slimību, sabiedrība dalībvalstīs pamatoti prasa un ir pelnījusi pārdzīvēšanu.

David Martin (PSE), rakstiski. – *Gyula Hegyi* ziņojums par Regulas (EK) Nr. 999/2001 grozīšanu attiecībā uz Komisijai piešķirtajām ieviešanas pilnvarām ierosina grozījumus transmisīvās sūkļveida encefalopātijas — nāvējošas slimības, kas izplatās ar inficētu gaļu, — regulēšanai. Regulatīvās procedūras atjaunināšana, kas šajā jautājumā vairāk iesaista Eiropas Parlamentu, ir pozitīvs solis. Tāpēc es atbalstu ziņojumu.

- Ziņojums: Johannes Blokland (A6-0282/2008)

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – *(DE)* Katru gadu ES ir jācīnās ar diviem miljardiem tonnu atkritumu, no kuriem 40 miljoni tonnu ir bīstami atkritumi. Atkritumu daudzumi, kas līdzinās sadzīves atkritumiem, veido, iespējams, lielāko daļu kopā ar rūpniecības atkritumiem, kaut gan iepriekš minētie, protams, satur nesamērīgi augstāku riska iespējamību. Statistika to visu atklāj, tāpēc ES ir izvirzījusi sev augsto mērķi samazināt apglabājamo atkritumu daudzumu par 20 % līdz 2010. gadam.

Katrā gadījumā ir jācer, ka lauksaimniecības atkritumu jomā, piemēram, nepieciešamība iegūt statistikas datus nebeigsies ar birokrātiskām vajām lauksaimniekiem. Tā kā es nevarēju atrast neko, kas ziņojumā uz to norādītu, es balsoju par to.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – *(RO)* Es balsoju par šo ziņojumus, jo ar šo jauno normatīvo priekšlikumu Regula par atkritumu statistiku tiek pielāgota komitoloģijai, tas ir, regulatīvai kontrolei.

Eiropas Parlamenta rezolūcija arī aicina Komisiju savlaicīgi iesniegt vērtēšanas ziņojumus par eksperimentāliem pētījumiem, lai izvairītos no divkārtas ziņu sniegšanas par atkritumu statistiku.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – *(RO)* Nepietiekami dati par atkritumu rašanos un pārvaldi neļauj Eiropas Savienībai īstenot saskaņotu politiku attiecībā uz atkritumiem. Statistiskie rīki ir nepieciešami, lai novērtētu, kā tiek ievērots princips par vides degradācijas novēršanu, kas panākta atkritumu izmantošanas un atkritumu rašanās, savākšanas un apglabāšanas laikā īstenotās pārraudzības rezultātā. Dalībvalstis ir atzinušas, ka statistikas dati ir nepietiekami un ka šajā ziņojumā dotās definīcijas nav pietiekamas, lai rezultāti valstu starpā būtu salīdzināmi. Tieši tāpēc datu vākšanu var daudz labāk veikt Kopienas līmenī atbilstīgi subsidiaritātes principam.

Attiecībā uz lauksaimniecību, zvejniecību un mežsaimniecību mums jāņem vērā, cik lielā mērā šis ziņojums aptver lauksaimniecības un bioloģisko atkritumu apstrādi. Tāpēc ir vairāki būtiski jautājumi, kam jāpievērš sevišķa uzmanība, lai nodrošinātu datu precizitāti un rezultātā statistiskās informācijas saskaņošanu Kopienas līmenī.

- Ziņojums: József Szájer (A6-0298/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – *(LT)* Spektrs, tāpat kā citi dabas resursi (saule, ūdens, gaiss), ir sabiedrības vērtība. Lai gan tirgus mehānismi ir efektīvi līdzekļi optimālas ekonomiskās vērtības (privātās un sabiedriskās) radīšanai, tie paši nevar apmierināt vispārējo interesi un radīt sabiedriskas vērtības, kas ir būtiskas informācijas sabiedrības izveidošanā. Tāpēc obligāta prasība ir politisko un tirgus pasākumu koordinācija.

Lai pilnībā izmantotu šo ierobežoto resursu, ir nepieciešama labāka koordinācija un lielāka elastība. Tomēr ir nepieciešams arī uzturēt līdzsvarā elastību un saskaņotību, lai panāktu spektra pievienoto iekšējā tirgus vērtību.

Spektrs neatzīst valstu robežas. Lai ļautu dalībvalstīm efektīvi izmantot spektru, ES jāpanāk labāka sadarbība, jo īpaši Eiropas pakalpojumu paplašināšanas jomā un sarunās par starptautiskajiem nolīgumiem.

Lai gan spektra pārvaldība paliek dalībvalstu kompetencē, tikai ES principi spēj nodrošināt ES interešu aizstāvību visā pasaulē.

Urszula Gacek (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Es esmu par ekonomisko interešu turpmāku aizsardzību vietās, kur tiek iegūts minerālūdens, kā to garantē Eiropas Parlamenta Direktīva par dabisko minerālūdeņu iegūvi un realizāciju.

Rajonu un uzņēmumu gūtie ienākumi, jo īpaši *Małopolska* provincē, dod nozīmīgu ieguldījumu reģiona attīstībā un tā kā kūrorta un tūrisma objekta pievilcībā.

Ir vērts uzsvērt, ka šīs teritorijas bieži ir lauksaimniecības teritorijas un tām ir maz iespēju gūt ienākumus, jo tās atrodas paugurainos un kalnainos apgabalos, lai gan zem ārējās virsmas tur slēpjas ļoti vērtīgi minerālūdeņi un avoti ar ārstnieciskām īpašībām.

– Ziņojums: József Szájer (A6-0280/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) ES dokuments par minerālūdeņu apsaimniekošanu nosaka Eiropas mēroga standartu dabiskajiem minerālūdeņiem.

Šī regula nosaka apstākļus, kādos dabiskie minerālūdeņi tiek atzīti par tādiem un nosaka vadlīnijas minerālūdens avotu izmantošanai. Vadlīnijās ir noteikti arī konkrēti noteikumi minerālūdeņu piegādei tirgum. Neatbilstības šajos noteikumos konfliktē ar dabisko minerālūdeņu brīvo apriti, radot dažādus konkurences apstākļus, kam ir tieša ietekme uz iekšējā tirgus darbību šim produktam.

Šajā konkrētajā gadījumā katra dalībvalsts varētu likvidēt esošos šķēršļus, piekrītot atzīt citu dalībvalstu atzītos minerālūdeņus savā teritorijā, ieviešot vispārējās vadlīnijas par mikrobioloģisko prasību ievērošanu produktam, kas noteiktu konkrēta minerālūdens zīmola nosaukumu.

Jebkuras regulas par minerālūdeņu apsaimniekošanu mērķis ir aizsargāt patērētāju veselību un nepieļaut patērētāju maldināšanu par produkta informāciju, tādējādi garantējot godīgu tirdzniecību.

– Ziņojums: József Szájer (A6-0299/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Nav jāatgādina, ka mehānisko transportlīdzekļu tehniskās apskates ir ļoti svarīga braucēju, pasažieru un gājēju drošības sastāvdaļa. Tām ir arī būtiska nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām attiecībā uz CO₂ emisijām.

No otras puses, dalībvalsts valdības pienākums ir nodrošināt sistēmu, kas dod ieguldījumu braucēju, pasažieru un gājēju veselībā un drošībā.

Maltā un Gozo personīgo automašīnu skaits uz vienu iedzīvotāju ir viens no augstākajiem. Maltā automobiļi ir ārkārtīgi dārgi augstā reģistrācijas nodokļa dēļ. Tāpēc iedzīvotājiem ir ļoti grūti nomainīt automašīnas uz efektīvākām. Valdībai nekavējoties jārisina jautājums par automobiļu reģistrāciju, un tas jādara jau ar nākamo budžetu.

Iedzīvotāji izmanto privāto transportu, jo situācija sabiedriskā transporta jomā ir nepieņemama. Ir pienācis laiks īstenot sabiedriskā transporta vispārēju reorganizāciju.

Turklāt daudzu mūsu ceļu stāvoklis ir briesmīgs. ES struktūrfondu piešķirtais finansējums 2007-2013. gadam ir 53%. Jāpāņā, lai zināmos apstākļos visi galvenie ceļi atbilstu standartam.

– Ziņojums: Roselyne Lefrançois (A6-0323/2008)

Graham Booth, Nigel Farage un Jeffrey Titford (IND/DEM), rakstiski. – UKIP uzskata terorismu par galveno problēmu. Mēs vienkārši neuzskatām, ka ES būtu jāizlemj, kādus pasākumus veikt cīņā pret terorismu. Mēs uzskatām, ka nacionālās valstis var vislabāk lemt par atbilstīgiem drošības pasākumiem, valdībām savstarpēji sadarbojoties.

Philip Bradbourn (PPE-DE), rakstiski. – Britu konservatīvie atbalstīja ziņojumu, bet ar dažiem iebildumiem attiecībā uz ES nepieciešamību iesaistīties šajā jomā, ņemot vērā, ka Eiropas Padomes konvencija jau atbild par šiem jautājumiem. Mēs esam par ciešu sadarbību starp dalībvalstīm, bet arī attiecībā uz globālu pieeju cīņai pret teroru. Tomēr mēs neesam pārliecināti par to, ka pieeja „viens izmērs der visiem” būs efektīva Eiropas līmenī.

Marco Cappato (ALDE), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret priekšlikumu iekļaut „aicinājuma” jauno nodarījumu vai „publisku aicinājumu veikt teroristiskus nodarījumus” Eiropas tiesību aktos, ko īsteno Eiropas Padomes

konvencija, jo es uzskatu, ka Komisijas ierosinātā definīcija ir pārāk neskaista un pamatojas uz tīri subjektīviem elementiem, apdraudot cilvēktiesības un pamatbrīvības, jo īpaši vārda brīvību Eiropā.

Patiesībā jebkurš publisks paziņojums vai jebkurš masu saziņas līdzekļos publicēts paziņojums, vai jebkura internetā ievietota ziņa, kas kaut kādā veidā tieši vai netieši „ar nodomu” un „risku, ka šādi nodarījumi varētu tikt veikti”, varētu tikt uzskatīta par pamudinājumu veikt teroristisku nodarījumu, būs Eiropas līmeņa noziegums. Paziņotais mērķis ir samazināt „teroristisko propagandu” internetā. Referents ir mēģinājis skaidrot Eiropas Komisijas tekstu, lai tajā tiktu skaidrāk ievērotas cilvēktiesības, cenšoties ieviest lielāku tiesisku noteiktību. Neskatoties uz to, es uzskatu, ka mums būtu jānoraida šis priekšlikums, lai raidītu skaidru signālu Komisijai un Padomei, kuras jau ir paziņojušas, ka nevēlas apstiprināt Parlamenta priekšlikumus.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Zviedrijas Akts par preses brīvību izskaidro Zviedrijas sabiedrības pamatvērtības. Mēs nevaram apstiprināt likumus terorisma apkarošanai, kas ir pretrunā ar Zviedrijas konstitūciju. Ir daudz citu veidu un iespēju, kā sasniegt tos pašus mērķus.

Priekšlikumi, par kuriem mēs šodien balsojam, nedod mums nekādu iespēju izvairīties, lai saglabātu mūsu likumdošanu Zviedrijā.

Mēs atbalstām uzlabojumus, ko ierosinājis Eiropas Parlaments, bet nevaram atbalstīt priekšlikumu kopumā. Tā kā Padomē ir panākta vienošanās saskaņā ar Zviedrijas konstitūciju, mēs tomēr izvēlamies atturēties, nevis balsot pret ziņojumu.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) *Lefrançois* ziņojumā ir ierosināti vairāki labi pasākumi, kā uzlabot efektivitāti un koordināciju cīņā pret terorismu ES. Tāpēc es balsoju par to. *ETA* uzbrukumi pirms dažām dienām un slepkavnieciskais uzbrukums Islamabadā parādīja, ka mēs nekad nevaram būt pārāk piesardzīgi un efektīvi šajā cīņā. Pārrobežu sadarbībai cīņā pret terorismu – kas mūsdienās galvenokārt ir islāmistu izcelsmes – ir būtiska nozīme, ja mēs gribam sasniegt rezultātus.

Tomēr mēs nevaram neņemt vērā arī pagātnes kļūdas. Galu galā, gadiem ilgi Šengenas zona ir bijusi ideāla vide, lai potenciālie teroristi un noziedznieki īstenotu savus noziedzīgos plānus, bieži vien paliekot nesodīti. Eiropai ir steidzami nepieciešams pārdomāt savu atvērto robežu politiku un šīs politikas postošās sekas attiecībā uz imigrāciju, noziedzību un islāmisko ekstrēmismu. Ja tas nenotiks, tad šeit ierosinātā sistēma arī izrādīsies bezvērtīga.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Lefrançois* ziņojumu par priekšlikumu Padomes pamatlēmumam, ar ko groza Pamatlēmumu 2002/475/JHA par terorisma apkarošanu, jo es uzskatu, ka mums terorisma apkarošanas instrumenti jāpielāgo jaunajai informācijai un komunikācijas līdzekļiem, kas pieejami teroristiem.

ES pamatlēmuma pārskatīšana ļaus iekļaut terorisma jēdzienu konkrētos tiesību aktu projektos, piemēram, par teroristu vervēšanu un apmācību, kā arī publisku aicinājumu veikt terora aktus, kas kļūs par noziedzīgiem nodarījumiem visās dalībvalstīs. Ir svarīgi arī uzsvērt nozīmīgos grozījumus, ko ierosināja Eiropas Parlamenta sociālistu grupa, ar mērķi garantēt runas un pulcēšanās pamatbrīvības.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Pašreizējā starptautiskā un Kopienas tiesiskā sistēma iekļauj instrumentu kopumu, kas ir vairāk nekā nepieciešami, lai apkarotu reālu terorismu un organizētu, vardarbīgu un starptautisku noziedzību, kas ar to saistās.

Šī priekšlikuma mērķis ir palielināt drošības pasākumu kompleksu, kas, aizbīdīnīties ar 2001. gada 11. septembra notikumiem, ir pakļāvuši riskam pilsoņu tiesības, brīvības un garantijas.

Kā jau pati referente uzsver, šis priekšlikums izvirza neskaistas definīcijas, kas neaizstāv pamattiesību ievērošanu.

Tāpat kā Pamatlēmumā 2002/475/JHA par terorisma apkarošanu, kur sniegta terorisma definīcija, atkal paliek iespēja ieviest drošības pasākumus un uzskatīt par noziedzniekiem personas vai grupas, kas uzstājas pret terorismu valstī vai raksta par to.

Šis priekšlikums neietver nekādu pievienoto vērtību reāla terorisma un ar to saistītas starptautiskas noziedzības apkarošanā, un būtībā rada īstus draudus drošībai un pilsoņu pamatbrīvībām dažādās dalībvalstīs.

Kā jau mēs esam norādījuši, vairāk nekā drošības pasākumi mums ir nepieciešams risināt patiesos cēloņus, kas izraisa terorismu.

Kā jau mēs secinājām, „mēs nepārdosim brīvību par drošības cenu, jo tad mēs zaudēsim abas”. Tāpēc mēs balsojam pret ziņojumu.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Sestdien, 20. septembrī pašnāvnieks uzspriecināja kravas mašīnu pie viesnīcas *Marriott* Pakistānas galvaspilsētas centrā, kā rezultātā viesnīca nodega un tika nogalināti vismaz 60 cilvēki.

Šis uzbrukums tiek saistīts ar Pakistānas Talibanu, kas ir Alkaidas grupējums.

Savukārt svētdien, 20. septembrī un pirmdien, 21. septembrī, *ETA*, basku separātistu organizācija veica trīs asiņainus uzbrukumus. Domājams, ka šie uzbrukumi tika sagatavoti Francijā.

Terorismam nav robežu, un Šengenas zona tam dod lielisku iespēju, kurā veikt vervēšanu, ideoloģiski izstrādāt un sīki izplānot uzbrukumus.

Saistībā ar šo tematu Francijas iekšlietu ministre *Michèle Alliot-Marie* teica, ka „Francijas cietumi ir radikālo islāmistu vervēšanas perēklis.” Godīga pieeja! Tas ir fakts, ka terorismam ir vairāki cēloņi, bet mūsdienās tie galvenokārt slēpjas radikālo islāmistu bruņotā apkarošanā. Interesanti, bet nav tādu tiesību aktu, kas paredz vervēšanas atklāšanu un nepieļaušanu cietumos vai noteiktos, tā sauktajos „jutīgajos” apgabalos.

Eiropas Savienība paredz izveidot tiesisku struktūru terorisma apkarošanai.

(Balsojuma skaidrojums saskaņā ar Reglamenta 163. pantu)

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Lefrançois* kundzes ziņojumu, tā kā cīņas pret terorismu galvenajam principam jābūt teroristu nodarījumu nepieļaušanai.

Aicinājums veikt teroristisku nodarījumu, teroristu vervēšanu un apmācību ir trīs sagatavošanās akti, kas arī jāuzskata par nodarījumiem. Tomēr šajā procesā jāturpina aizstāvēt pamattiesības. Tāpēc es drīzāk balsoju par termina „musināšana” lietošanu, nevis „aicinājums”, jo tas ir daudz precīzāks un nav tik izplūdis. Jāveic pasākumi pret internetu kā virtuālas apmācības nometni, tā kā jaunās informācijas un komunikācijas tehnoloģijas nozīmē, ka teroristiem kļūst aizvien vieglāk izplatīt savu propagandu.

ES skaidri un apņēmīgi jānostājas pret terorismu, un trīs jauno nodarījumu apstiprināšana ir svarīgs solis šajā virzienā. Tomēr nedrīkst samazināt preses brīvību, runas brīvību un tiesības uz korespondences privātumu un telekomunikāciju slepenību, kas attiecas arī uz elektronisko pastu un citiem elektroniskās saziņas veidiem, tāpēc es atbalstu *Lefrançois* kundzes ierosinātos grozījumus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Mums ES noteikti ir pasīva publika, kas jebkurā laikā varētu kļūt aktīva. Tomēr nevajadzētu aizmirst, ka teroristi neuzrodas no nekuriens, bet ierodas valstī un izaug vidē, kas ir naidīga šai valstij. Ja ES patiesi vēlas īstenot terorisma apkarošanu efektīvi, tai nevis jānosoda visi, kas uzsver problēmas, ko rada sadzīvošana ar migrantiem, bet jācīnās, izmantojot pasākumus, lai nepieļautu paralēlu sabiedrību un tām līdzīgu grupējumu veidošanos un izplatīšanos. Tāpat terorisma apkarošanas procesā nevajadzētu pieļaut, ka nemanāmi tiek samazinātas pilsoņu tiesības, par ko pat Eiropas Tiesa nesen ziņoja, vai apsēstībā ar terorismu tiek samazināta cīņa pret noziedzību.

Ja mēs ņemam vērā, ka islāmistu fanātiķi ir teroristu draudu priekšplānā, tad sen jau bija laiks bargi vērsties pret islāmistu naida sludinātājiem un teroristu apmācības nometnes apsūdzēt noziedzībā Eiropas līmenī. Tāpēc es balsoju par *Lefrançois* ziņojumu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Nesenie uzbrukumi Basku zemē vēlreiz parādīja, ka terorisms ir ikdienas realitāte, un mums ir nepieciešami efektīvi instrumenti tā apkarošanā. Padomes jaunais pamatlēmums par terorisma apkarošanu noteikti ir solis uz priekšu, un es atzinīgi vērtēju tā pieņemšanu.

Es esmu pārsteigts, ka Eiropas Parlaments nepieminēja 7 gadu atceri kopš 2001. gada 11. septembra teroristu uzbrukumiem Ņujorkā. Mums būtu jācenšas neaizmirst šo uzbrukumu upurus un jāuzsver, ka transatlantiskās attiecības ir Eiropas Parlamenta ikdienas uzdevumu prioritāte.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Tiesiskās sistēmas terorisma apkarošanai tiesiska skaidrība ir tikpat nepieciešama kā skaidrība un noteiktība visā, kas ar to saistīts. Šajā sakarā nav saprotamas Komisijas bažas par mehānismiem, līdzekļiem un metodēm, kas izmantotas teroristu vervēšanā, jo īpaši to, kas tiek vervēti Eiropas valstīs un kuri bieži ir tajās dzimuši un uzauguši. Šajā jomā mums jānodrošina, lai policijas iestādēm un valstij būtu nepieciešamie līdzekļi rīkoties, ieteicams profilaktiski. Šis parādības apkarošanā būtiski ir arī pasākumi, kuros nav iesaistītas policijas vai tiesu iestādes. Jautājums ir, lai tiktu nodrošināts, ka līdztekus tiesu sistēmas reakcijai būtu arī modra un vēriga politiskā sistēma, kas spēj rīkoties, nostiprinot integrāciju,

veicinot mierīgā vairākuma iesaistīšanos vai risinot sociālās atstumtības problēmu, kas saistās ar nelegālo imigrāciju. Visu šo iemeslu dēļ politiskajām iestādēm jābūt uzmanīgām un aktīvām. Kamēr nav iespējams novērst visus terora aktus, ir iespējams nepieļaut vidi, kurā tiek veicināts, provocēts un izraisīts terorisms.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem, īstenojot brīvības, drošības un taisnīguma politiku kopējā teritorijā, ir nodrošināt tās 500 miljonu pilsoņu drošību. Lai to panāktu, Eiropas Savienībai un tās valstīm ir droši jāstājas pretī mūsdienu terorismam.

Vispretrunīgākais jautājums priekšlikuma pārskatīt Padomes pamatlēmumu par terorisma apkarošanu saturā ir prasība ieviest jēdzienu par publisku aicinājumu veikt teroristiskus nodarījumus.

Starp runas brīvību un likuma pārkāpšanu ir ļoti smalka robeža. Mēs nevaram pieļaut attīstīties situācijai, kad drošības pastiprināšana rada ierobežojumus pilsoņu tiesībām un brīvībām.

Šā iemesla dēļ es uzskatu, ka apspriežamajam pamatlēmumam ir obligāti jānodrošina visaugstākais iespējams tiesiskais līmenis, un vispirms jāpieņem jēdziena par publisku aicinājumu veikt teroristiskus nodarījumus stingrāka definīcija. Jaunizstrādātajam dokumentam jābūt skaidram un saskaņotam no tiesiskā aspekta, lai tas kļūtu par efektīvu instrumentu terorisma apkarošanā, tajā pašā laikā nodrošinot cilvēktiesību un pamatbrīvību augstu līmeni.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Uzbrukumi Madridē un Londonā mums parādīja, cik svarīga problēma ES ir terorisms.

2008. gads bija baisiem notikumiem bagāts, sākot ar 1. februāri, kad bērū laikā notika uzbrukums Bagdādē, kas prasīja 30 cilvēku nāvi, un beidzot ar 20. septembri, kad notika uzbrukums *Marriott* viesnīcai Islamabadā, kur vairāk nekā 60 cilvēki gāja bojā un vairāk nekā 250 tika ievainoti. Pavisam 2008. gadā notika 49 teroristiski uzbrukumi. Salīdzināšanai ir vērts piebilst, ka tikpat daudz uzbrukumu notika no 2002. līdz 2007. gadam (ieskaitot).

Viens no visefektīvākajiem terorisma apkarošanas veidiem ir likvidēt tā cēloņus.

Tāpēc es uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāpieliek visas pūles, lai apkarotu terorismu pasaules līmenī, ievērojot cilvēktiesības. ES jāveicina Eiropas drošība, nodrošinot tās pilsoņiem brīvību, drošību un taisnīgumu, kam lielā mērā jābūt atkarīgam no dalībvalstu gribas.

– Ziņojums: Martine Roure (A6-0322/2008)

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo ziņojumu pēc absolūtas pārliecības. Roure ziņojums neskaitāmo reizi parāda, cik žilbinošs Eiropā ir politkorektums. Ir acīmredzami, ka cīņā pret noziedzību un cīņā pret terorismu valdība ir tiesīga savākt tik datu, cik nepieciešams, tostarp „etniskos” datus par potenciālajiem aizdomās turamajiem. Pat referente to atzina.

Tomēr, kāpēc civiliedzīvotājiem, ievērojot personas privātumu, nebūtu jāapstrādā datus arī citās jomās, ja tas garantē labu pārvaldību? Kāpēc, piemēram, Itālijas valdībai nebūtu jāņem nelegālo imigrantu pirkstu nospiedumi, ja tas ir vienīgais līdzeklis kā viņus identificēt?

Sākotnējais Padomes priekšlikums par jautājumu tika pietiekami līdzsvarots. Līdzīgi kreisajiem, kas vērsās pret disidentiem visā Eiropā kā saskrūvējušies policisti – es kā *Fleming* šo to zinu par to – nodoms šeit ir darboties kā pilsonisko brīvību sargsunim. Pārāk smieklīgi, lai runātu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā, ka šajā gadījumā Padome „apspriežas” ar EP, mēs vēlētos uzsvērt – lai gan mēs esam atbalstījuši EP ierosinātos grozījumus, pat ja tie mīkstina iepriekš apstiprināto pozīciju, mēs uzskatām, ka šis priekšlikums ne tuvu neietver to, kas būtu nepieciešams jomā, kas attiecas uz „tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās”.

Līdztekus citiem izšķirošiem aspektiem šī priekšlikuma negatīvajā vērtējumā, mēs uzsveram to, ka tas neizslēdz, pat izveidojoties (pseido) apstākļiem „tādu datu apstrādi, kas norāda uz rasi vai etnisko izcelsmi, politiskajiem uzskatiem, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai piederību arodbiedrībai, kā arī datu par veselību vai seksuālo dzīvi apstrādi”, kas nav pieņemami!

Kā tika norādīts debatēs, tas ir priekšlikums, kas balstās uz visvājāko kopsaucēju tik būtiski svarīgam jautājumam kā dažādu dalībvalstu pilsoņu tiesību, brīvību un garantiju aizstāvība; tas ir vājāks nekā citos, jo īpaši Eiropas Padomes, tiesiskajos instrumentos noteiktais.

Personas datu aizsardzības nodrošināšana ir steidzami un obligāti risināms jautājums. To nevar panākt ar tiesiska instrumenta palīdzību, kas tā nepilnību un trūkumu dēļ nenodrošina pret iespējamo neatbilstību vai neefektivitāti.

Tāpēc mēs atturējamies.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Roure* kundzes ziņojumu, kas garantē datu aizsardzības augstu līmeni attiecībā uz personas datu apstrādi.

Terorisma apkarošana nevar notikt uz pilsoņu pamattiesību rēķina, tāpēc arī nepieciešams garantēt personas datu aizsardzību. Padomes nolīgumam ir daži trūkumi, un tāpēc tas to nevar garantēt. Šajā ziņojumā ir izlaboti trūkumi un izmainīts Padomes nolīgums nolūkā, lai personas datu izmantošana un izplatīšana tiktu stingrāk regulēta. Ziņojumā ir precīzāk formulēta datu apstrādes proporcionālitate un iemesli, noteikta stingrāka kontrole nosūtīšanai uz trešajām valstīm un aicināts izveidot ekspertu grupu, kam jādarbojas gan kā uzraudzības struktūrai, gan izpildes vietai.

Ieilgusi diskusija starp Eiropas struktūrām liecina par temata āķīgumu un jutīgumu. Ir grūti panākt vienošanos šajā jautājumā, bet nedrīkstētu pieļaut paviršu rezultātu vai datu aizsardzības problēmas noklusēšanu ES. Personas datu aizsardzības jautājumam vienmēr jāpievērš ārkārtēja uzmanība un jāveic visi iespējamie aizsardzības pasākumi.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Lai gan šajā pamatlēmumā izvirzītie Komisijas pasākumi neietver tos jautājumus, kurus es vēlētos redzēt, es atbalstīju galveno principu noteikt personas datu aizsardzības obligāto līmeni.

Parlamenta pilsoņu brīvību komiteja ir labi pastrādājusi, lai uzlabotu priekšlikumu, kurš, es ceru, tiks pieņemts.

Sinn Féin atbalsta pilsoņu datu aizsardzības augstāko iespējamo līmeni un turpinās atbalstīt jebkādos pasākumus, kas uzlabo pilsoņu privātumu un tiesības šajā jomā.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Padomes priekšlikumu nekādā gadījumā nevar pieņemt esošajā formā. Tajā personālo datu aizsardzības zaudējums nav pieļaujams. Ir nepieciešama personas datu visaptveroša tiesiska sistēma, lai nodrošinātu pietiekamu aizsardzību un to, ka šādus datus nevar apstrādāt ne valsts, ne privātpersonas starptautiskā vai nacionālā līmenī. Vispār Eiropas Parlamenta kritika un ieteikumi Padomes priekšlikumam ir solis pareizajā virzienā, bet ar to vien nepietiek.

– Ziņojums: David Hammerstein (A6-0336/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, izvēlējamies balsot par ziņojuma grozījumu Nr. 1 par Lūgumrakstu komitejas apspriedēm 2007. parlamentārā gada laikā (A6-0336/2008). Tā iemesls ir – mēs uzskatām, ka Eiropas Parlamentam pašam jāspēj lemt par savu atrašanās vietu. Tomēr mēs uzskatām, ka mūsu klimata un vides interesēs, kā arī ņemot vērā ekonomiskos apstākļus, Eiropas Parlamentam pienāktos tikai viena vieta Briselē.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta Lūgumrakstu komiteja veic nenovērtējamu pakalpojumu Eiropas Savienības pilsoņiem, ziņojot par viņu problēmām Komisijai, aptaujājot valsti, reģionālās un vietējās iestādes par pārkāpumiem ES tiesību aktu piemērošanā un reģistrējot pilsoņu tiesību pārkāpumus.

Lūgumrakstu, ko Eiropas Parlaments saņēma pagājušajā gadā, skaita ievērojamais pieaugums liecina gan par pilsoņu pieaugošo interesi par Parlamenta spēju palīdzēt, gan par pienācīga finansējuma un personāla nepieciešamību komitejai.

Ne mazāk kā 65 lūgumraksti attiecās uz Īriju 2007. gadā, un valsti apmeklēja komitejas faktu vākšanas misija ES Direktīvas par ūdeni un vidi pārkāpumu dēļ.

Es esmu pārliecināts, ka Lūgumrakstu komiteja ir glābiņš pilsoņiem, kas sastapušies ar likumu pārkāpumiem, kā arī tilts starp viņiem un visu līmeņu administratīvajām un varas struktūrām ES, izmantojot savu ievēlēto Parlamenta deputātu palīdzību.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Šis ziņojums ir pelnījis atturēšanos. Protams, tā ir laba lieta, ka Eiropas pilsoņi var iesniegt lūgumrakstus iestādēs, tostarp, Eiropas iestādēs, bet es paužu nožēlu par šī ziņojuma zemtekstiem. Viens piemērs ir pilnībā neatbilstošais veids, kādā tajā tiek cildināta Pamattiesību harta, kas ir

noslīpēta Lisabonas līgumā. Cits piemērs ir tajā paustais aicinājums pēc vēl lielākas Komisijas efektivitātes – lasi „Iejaukšanās” – dalībvalstu lietās.

Mani uztrauc arī veids, kādā šis ziņojums tiek izmantots, lai aizstāvētu vienas atrašanās vietas Eiropā nepieciešamību Briselē. Dabiski, mūs visus tracina naudas izšķiešana, ko rada Eiropas Parlamenta „sadrūmstaloģība”, bet šī viena vieta, protams, tikpat labi var atrasties Strasbūrā.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Šis ziņojums patiesībā ir Eiropas Parlamenta Līgumrakstu komitejas darbības ziņojums. Bet, tā kā vairākos jautājumos šis ziņojums dedzīgi atsaucas uz Lisabonas līgumu un pauž cerību, ka tas drīz tiks ratificēts, mēs esam izvēlējušies balsot pret šo ziņojumu pilnībā.

Mūsu pamatnostāja ir, ka Lisabonas līgums ir noraidīts, jo vēlētāji vienā dalībvalstī un vienā referendumā pateica līgumam „nē”. Tomēr ir vēl vairāk dalībvalstu, kurās, nav šaubu, lielākā daļa vēlētāju būtu noraidījuši Lisabonas līgumu, ja viņiem būtu dota šāda iespēja.

Neinformētība, ko Eiropas Parlamenta Līgumrakstu komiteja parāda daudzos šī ziņojuma jautājumos, ir kaut kas tāds, ko mēs nevaram apstiprināt.

Kas attiecas uz jautājumu par vienu atrašanās vietu Eiropas Parlamentam, mēs aizstāvam principu, ka dalībvalstīm kopīgi jāizlemj par Eiropas Parlamenta vietu, bet mēs uzskatām arī, ka Eiropas Parlamentam ir lietderīgi paust savu viedokli šajā jautājumā.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Hammerstein* kunga ierosināto grozījumu Nr. 1 viņa paša ziņojumam. Šodien mēs atklājam, ka nākamajā mēnesī Eiropas Parlaments atkal uzsāks savu ikmēneša ceļojumu uz Strasbūru, kas nodokļu maksātājiem maksā miljardus eiro. Mums jāizbeidz šis ceļojošais cirks, un Parlamentam pašam jābūt šo debašu centrā.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju par *Hammerstein* kunga ziņojumu par Līgumrakstu komitejas apspriedēm 2007. parlamentārā gada laikā, jo tajā sniegta pārredzama atskaite par šīs komitejas darbības pozitīvajiem rezultātiem.

Pati komiteja, ko vada *Libicki* kungs, ar savu darbību ir parādījusi, ka tā ir ļoti nepieciešama. Tā dod iespēju ES pilsoņiem iesniegt lūgumrakstus par viņu pilsoņu tiesību pārkāpumiem, ko veikušas valsts iestādes dalībvalstīs. Eiropas Parlamenta Reglamenta 191. pants norāda, ka „ikvienam Eiropas Savienības pilsonim, kā arī ikvienai fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai ... personai, kuras ... adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības individuāli vai kopā ar citiem pilsoņiem vai citām personām iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam par jautājumu, kas attiecas uz Eiropas Savienības darbības jomu un kas tieši skar šo pilsoni vai personu.”

Es uzskatu noteikumu par e-lūgumrakstu datubāzi par nozīmīgu sasniegumu komitejas darbā. Patiecoties šai datubāzei, tagad ir iespējams tiešsaistē piekļūt visiem dokumentiem, kas attiecas uz katru lūgumrakstu. Jāmin arī ievērojami pieaugušais elektroniski iesniegto lūgumrakstu skaits. Pagājušajā gadā tas sasniedza 42%. Lūgumrakstu komitejai ir laba sadarbība ar Eiropas Komisijas galvenajiem departamentiem un Eiropas ombudu, kā arī ar dalībvalstu, reģionālo un vietējo iestāžu pārstāvjiem atbilstīgu skaidrojumu sniegšanā. Komitejas pārstāvju faktu vākšanas vizītes ļoti palīdz tās darbā. Labi strādājošais sekretariāts dod lielu ieguldījumu šī darba efektivitātes palielināšanā.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – (LT) Ir savākti vairāk nekā miljons visas ES pilsoņu paraksti iniciatīvai, kura aicina noteikt Eiropas Parlamentam vienu pastāvīgu atrašanās vietu. Tas deva iesaistītajiem iedzīvotājiem tiesības iesniegt lūgumrakstu Līgumrakstu komitejai ar aicinājumu noteikt Parlamenta pastāvīgu vietu. Pēc manām domām, esošā Eiropas Parlamenta pasākumu izstrādāšanas sistēma ir neefektīva un rada neattaisnojamas finansiālas izmaksas. Nodokļu maksātāju nauda tiek izšķiesta tā vietā, lai to liktu lietā ar mērķi radīt pievienotu vērtību pilsoņiem. Atgriežoties pie 2005. gada ziņojuma par Eiropas Parlamenta budžeta sagatavošanu, tās laikā es ierosināju, lai Eiropas Parlaments strādātu vienā vietā, tādējādi nebūtu jāsedz komandējuma izmaksas un Parlaments varētu ietaupīt uz tā deputātu un personāla ceļojumu izdevumu finansēšanu. Tomēr šodienas balsojumā es neatbalstu grozījumu, ko iesniegusi Zaļo un Eiropas Brīvās Alianses grupa par Eiropas Parlamenta pastāvīgu vietu Briselē. Pēc manām domām, tas nav pareizi pieņemt, ka Brisele būtu ekskluzīvi jānosaka par Eiropas Parlamenta pastāvīgo atrašanās vietu. Šis jautājums ir dalībvalstu kompetencē.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju ziņojuma atzinumu par Līgumrakstu komitejas pieaugošo nozīmi. Šogad bija vērojams 50% liels lūgumrakstu skaita pieaugums, salīdzinot ar 2006. gadu. Es arī atzīstu

referenta bažas par ilgo laika periodu, kāds Komisijai un Tiesai ir nepieciešams, lai atrisinātu komitejai iesniegtās lietas. Es balsoju par ziņojumu.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju *Hammerstein* šīsdienas ziņojumu par Lūgumrakstu komiteju.

Es jo īpaši atzinīgi vērtēju to, ka ziņojumā nosodīta Īrijas valdības rīcība daudzos jautājumos. Īrijas valdības lēmums virzīt uz priekšu M3 autoceļa projektu, kas ies caur vienas no mūsu valsts vēsturiskās vietas centru, nav attaisnojams. Projekts ir jāatceļ vai jāpārstrādā, lai tiktu aizsargāti mūsu valsts pieminekļi.

Kampaņa jāturpina Īrijā un Eiropā, lai mēs būtu droši, ka tas tiek darīts, pirms vēl nav par vēlu, kā valdība to cenšas panākt.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par *Hammerstein* ziņojumu par Lūgumrakstu komitejas darbu. Tajā ir atbalstīts šīs komitejas darbs, kas ir viens no primārajiem saziņas kanāliem starp pilsoņiem un Eiropas iestādēm. Lūgumrakstu komitejas efektivitāte pilsoņu lietu apspriešanā un atbalstīšanā ir jāpilnveido, nostiprinot tās institucionālo lomu un turpmāk attīstot tās sadarbību ar Eiropas Komisiju, Eiropas ombudu un dalībvalstu iestādēm.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Parlamenta nespēja atbalstīt grozījumu Nr. 1 jautājumā par vienu pastāvīgu atrašanās vietu rada vilšanos. Šī ir otrā Strasbūras sesija, kas notiek Briselē, un mēs esam pierādījuši, ka spējam efektīvi sanākt un balsot Briselē. Mums nav nepieciešams vairs noturēt sesijas Strasbūrā. Es mudinu kolēģus parakstīt rakstisko paziņojumu Nr. 75, kurā Parlaments tiek aicināts sanākt kopā Briselē un pārtraukt sesijas Strasbūrā.

– Ziņojums: Michl Ebner (A6-0327/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, zviedru sociāldemokrāti, esam izvēlējušies balsot pret šo ziņojumu, jo mēs esam pret īpaša atbalsta ieviešanu pauguru un kalnu fermeriem, piešķirot tiem pabalstus piena lopu uzturēšanai. Lai gan mēs atzinīgi vērtējam visaptverošo stratēģiju pauguru un kalnu reģioniem, sniegt pastiprinātu atbalstu piensaimniecības nozarei nav pareizais risinājums. Ja mērķis ir samazināt kopējās lauksaimniecības politikas daļu ES budžetā kopumā, pārnese no pirmā uz otro pīlāru arī nav atbilstīga.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojums par situāciju pauguru un kalnu lauksaimniecībā un tās izredzēm uzrāda, lai gan tikai daļēji, konkrētas problēmas, kādas ir zemniekiem un lopkopjiem šajos reģionos. Cita starpā tās ir: sarežģītā piekļuve, augstie transporta izdevumi, sarežģītie augsnes apstākļi graudaugiem, utt. Tomēr ziņojumā nav minēta dalībvalstu un ES atbildība par infrastruktūras trūkumu un konkrētu pasākumu nepieņemšanu. Šādi pasākumi būtu jāizvirza par mērķi, lai samazinātu šo reģionu dabiskos trūkumus lauksaimniecības produkcijas ražošanā un tirdzniecībā, kā arī izmantotu salīdzinošās priekšrocības.

ES lieto izplūdušu terminoloģiju un tukšus izteicienus labiem nodomiem. Lai kādi pasākumi tiktu veikti, tie izrādās neefektīvi un nespēj apturēt iedzīvotāju aizplūšanu no šiem reģioniem. Tāds pats neauglīgs viedoklis tiek uzturēts ziņojumā, cenšoties Kopienas politiku nomazgāt baltu. Tajā vispār nav minēts ES lauksaimniecības finansējuma un fiskālo budžetu nepārtrauktais samazinājums, kā arī kopējās lauksaimniecības politikas negatīvā ietekme.

Taisni pretēji, ES tikai atkārtos pašus vecos paņēmienus, kas cenšas pielāgoties paredzētās kopējās lauksaimniecības politikas darbības pārbaudes sistēmai.

Būtisks priekšnoteikums dzīves apstākļu uzlabošanai un ienākumu uzlabošanai no lauksaimniecības pauguru un kalnu reģionos ir pašu zemnieku cīņa pret kopējo lauksaimniecības politiku un prasība pēc īpaša finansējuma pauguru un kalnu reģionos, izvirzot priekšlikumu uzlabot infrastruktūru un atbalstīt lauksaimniecības ražošanas procesu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja vēlas parādīt labvēlību visām īpašajām interesēm šajā nozarē. Ja pašlaik nepieciešams izstrādāt īpašus noteikumus pauguru un kalnu zemniekiem, rodas jautājums, vai nav jāizstrādā īpaši pasākumi un nolīgumi lauksaimniecības attīstībai Norlandē.

Mēs principā stingri iebilstam pret šo ziņojumu. *Junilistan* vēlreiz atzīmē, ka, par laimi, Eiropas Parlamentam nav koplēmuma pilnvaru attiecībā uz ES lauksaimniecības politiku. Ja tā būtu, Eiropas Savienība būtu noķerta protekcionisma un dārgu subsīdiju slazdā, kas būtu jāpiesšķir dažādām lauksaimniecībā iesaistītām grupām.

Jan Mulder (ALDE), rakstiski. – (NL) Eiropas Parlamenta Tautas partijas un Eiropas demokrātu grupas (VVD) locekļi balsoja par *Ebner* ziņojumu, viens no iemesliem bija, ka tas dod vērtīgu ieskatu pauguru un kalnu fermeru konkrētās problēmās. Tomēr VVD locekļi nepiekrīt ziņojuma noteikumiem, kas paredz lēmuma pieņemšanas procedūru, ievērojot kopējās lauksaimniecības politikas „darbības pārbaudi”, jo īpaši lūgumu ievērot 20% valsts rezerves.

James Nicholson (PPE-DE), rakstiski. – Šajā ziņojumā ir uzsvērtā nozīmīgā loma, kāda kalnainajos reģionos ir videi, lauksaimniecībai un pat kultūrai un tūrismam. Vissvarīgākais ir, ka tiek atzīts, ka šīm teritorijām ir būtiska nozīme bioloģiskās daudzveidības apgabalu uzturēšanā un mežsaimniecības stratēģijas īstenošanā.

Tomēr šajās unikālajās teritorijās dzīvojošajiem un strādājošajiem ir arī nopietnas grūtības, jo īpaši attiecībā uz infrastruktūru, komunikāciju un augstajām ražošanas izmaksām. Šo iemeslu dēļ šīs teritorijas ir pelnījušas saskaņotu un integrētu stratēģiju, līdzīgi, kā pieeja Eiropas Savienības piekrastes reģionos.

Protams, aītkopība sarežģītā veidā ir saistīta ar lauksaimniecību šajās teritorijās, un jāatzīst, ka aītu ganīšana ir īpaši svarīga vides stabilitātei. Tomēr, lai gan šajā nozarē pašlaik ir daudz grūtību, Komisija ir sarežģījusi situāciju ar savu neseno priekšlikumu par elektronisko marķēšanu. Turklāt, lai gan aītkopjiem steidzami ir nepieciešama palīdzība, šķiet, ka tāda diemžēl netiks sniegta.

Neil Parish (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani kolēģi no britu konservatīvās partijas atzinīgi vērtējam uzmanību, kas šajā ziņojumā ir pievērsta kalnu un pauguru zemkopībai, kur nepieciešami konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu, ka šajos reģionos varētu turpināt videi labvēlīga zemkopības prakse.

Diemžēl *Ebner* ziņojumā tiek aīcināts ieviest vairākus pasākumus, izmantojot vispirms pirmo pilāru, tostarp piena lopu piemaksu ieviešanu kalnu teritorijās un saskaņā ar 69. pantu celt resursu augšējo robežu līdz 20%.

Mēs neatbalstām jaunu saistīto subsīdiju ieviešanu pirmajā pilārā. Tās nav savienojamas ar spēkā esošajām reformām lauksaimniecības politikā un nesola rentablu naudas izmantošanu Eiropas nodokļu maksātājiem. Šo reģionu problēmas vislabāk ir risināmas ar lauku attīstības finansējuma palīdzību kopējās lauksaimniecības politikas otrajā pilārā.

Šā iemesla dēļ mēs neatbalstīsim šo ziņojumu.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es balsoju par *Ebner* kunga ziņojumu, jo uzskatu, ka tas ir svarīgs Eiropas Parlamenta signāls kalnainajiem reģioniem Eiropā. Es pamatoju to ar personisko pieredzi, tā kā es dzīvoju kalnainā reģionā Slovākijas ziemeļaustrumos, Augsto Tātru pakājē. Es esmu uzsākusi dažus pētījumus par dzīves pievilcību kalnainajos reģionos. Es pateicos referentam par manu grozījumu projekta, ko es iesniedzu Reģionālās attīstības komitejai un kas guva atbalstu komitejas balsojumā, iekļaušanu ziņojumā.

Kalnainajos reģionos ir iespējams nodrošināt kvalitatīvu lauksaimniecisko ražošanu un lielāku lauksaimniecības produktu daudzveidību Eiropas tirgū, un tāpēc ir nepieciešama lauku attīstības labāka saskaņošana un strukturāls atbalsts kopējo programmu attīstībai un citu pasākumu uzturēšanai, piemēram, biomasas un lauksaimnieciskā tūrisma izmantošana, tādējādi palielinot vietējo iedzīvotāju ienākumus.

Kalnainajos reģionos ir regulāra prasība pēc ilgtspējīgas, modernizētas un daudzfunkcionālas lauksaimniecības. Ilgtspējīga mežsaimniecība dos iespēju ražot enerģiju, izmantojot meža atkritumus. Noteiktu dzīvnieku un dārzenų sugu saglabāšana, tradīciju uzturēšana, ekoloģijas aktivitātes un tūrisms dos ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām, aizsargājot bioloģisko daudzveidību un nepieļaujot CO₂ emisijas caur pastāvīgām ganībām un mežiem.

Es esmu pārliecināta, ka kalnainajos rajonos ir nepieciešami jauni līdzekļi šo teritoriju aizsardzībai pret plūdiem, uzsverot plūdu profilaksi, bet zemnieki un mežsaimnieki varētu atbalstīt pasākumus pret plūdiem, izmantojot tiešos, teritorijai piesaistītos maksājumus, ko viņi saņem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas paredz veicināt ilgtspējīgu attīstību kalnainajos reģionos.

Pāreja uz kopējo lauksaimniecības politiku, kas vairāk orientēta uz tirgu, nozīmē, ka kalnainajos reģionos, kur lauksaimnieciskā ražošana ir ar zemāku konkurētspēju, rodas ne tikai jauni izaicinājumi, bet, es uzskatu, arī jaunas iespējas.

Kalnainajos reģionos var nebūt iespējams tik viegli pielāgoties konkurences apstākļiem, un var rasties papildu izmaksas, tāpēc tur nevar tikt ražoti ļoti konkurētspējīgi produkti par zemām cenām, bet jākoncentrējas uz pieejamo resursu izmantošanu, tostarp ar dabas ainavas skaistumu piesaistīt tūristus, kā arī izmantot šo reģionu iespējamās konkurētspējīgās priekšrocības, tradicionālo zināšanu bagātības un rūpnieciskās procedūras, kas piešķir to ražojumiem konkurētspēju.

Manas domas atšķiras no dažu manu kolēģu uzskatiem šeit, Eiropas Parlamentā, jo es neuzskatu, ka risinājums grūtībām, kas paredzamas kalnainajos reģionos, ir iepludināt vairāk kopējās lauksaimniecības politikas līdzekļu šajos reģionos. Tā kā zemkopības atbalstīšana kalnainajos reģionos dod skaidru labumu sabiedrībai, es uzskatu, ka piemērotāks ir sabiedriskais finansējums saskaņā ar lauku attīstības plānu.

Kalnaino reģionu potenciāla izmantošana ir galvenais to ilgtspējīgā attīstībā, nevis vienkārši sabiedrības naudas iepludināšana tajos.

7. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.00 un atsāka plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

9. Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēma - Negadījumu izmeklēšana jūras transporta nozarē - Pasāžieru pārvadātāju atbildība nelaimes gadījumos uz jūras - Ostas valsts kontrole (pārstrādāta versija) - Kopīgi noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta versija) - Kopīgi noteikumi un standarti attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta versija) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir kopīgās debates par

– Transporta un tūrisma komitejas ieteikums otrajam lasījumam (A6-0334/2008) par Padomes kopējo nostāju (05719/3/2008 – C6-0225/2008 – 2005/0239(COD)) Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas pieņemšanai, ar ko groza Direktīvu 2002/59/EK, kas nosaka Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēmu. (Referents: *Dirk Sterckx*),

– Transporta un tūrisma komitejas ieteikums otrajam lasījumam (A6-0332/2008) par Padomes kopējo nostāju (05721/5/2008 – C6-0226/2008 – 2005/0240(COD)) Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas pieņemšanai, kas nosaka pamatprincipus negadījumu izmeklēšanai jūras transporta nozarē un ar ko groza direktīvas 1999/35/EK un 2002/59/EK. (Referents: *Jaromír Kohlíček*),

– Transporta un tūrisma komitejas ieteikums otrajam lasījumam (A6-0333/2008) par Padomes kopējo nostāju (06389/2/2008 – C6-0227/2008 – 2005/0241(COD)) Eiropas Parlamenta un Padomes regulas pieņemšanai par pasažieru pārvadātāju atbildību nelaimes gadījumos uz jūras. (Referents: *Paolo Costa*),

– Transporta un tūrisma komitejas ieteikums otrajam lasījumam (A6-0335/2008) par Padomes kopējo nostāju (05722/3/2008 – C6-0224/2008 – 2005/0238(COD)) Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas pieņemšanai par ostas valsts kontroli (pārstrādāta versija). (Referents: *Dominique Vlasto*),

– Transporta un tūrisma komitejas ieteikums otrajam lasījumam (A6-0331/2008) par Padomes kopējo nostāju (05724/2/2008 – C6-0222/2008 – 2005/0237A(COD)) Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas pieņemšanai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt

kuģu pārbaudes un apsekojumus, un attiecīgajām darbībām, kuras veic valsts administrācijas jūras lietu jomā (pārstrādāta versija). (Referents: *Luis de Grandes Pascual*), un

– Transporta un tūrisma komitejas ieteikums otrajam lasījumam (A6-0330/2008) par Padomes kopējo nostāju (05726/2/2008 – C6-0223/2008 – 2005/0237B(COD)) Eiropas Parlamenta un Padomes regulas pieņemšanai par kopīgiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz organizācijām, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta versija). (Referents: *Luis de Grandes Pascual*).

Dirk Sterckx, referents. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāja vietas izpildītāj, jautājums, kas mums pašiem sev jāuzdod, ir, vai deviņus gadus pēc nelaimes gadījuma, kurā bija iesaistīta *Erika* un gandrīz sešus gadus pēc gadījuma ar *Prestige*, mēs esam gatavi, ka kaut kas tāds var notikt atkal. Šis ir aktuāls jautājums mums.

Vai viss ir kārtībā? Vai mums ir pietiekams ekspertu skaits, kas var pieņemt pietiekami neatkarīgus lēmumus? Vai viņi spēj strādāt pietiekami ātri? Vai viņi ir veikuši visus sagatavošanās darbus, lai aicinātu citus speciālistus vai rezerves darbiniekus problēmas risinājumam? Vai komanda ir pietiekami apmācīta šādiem gadījumiem? Vai kompensācija ir izmaksāta? Vai mēs esam pietiekami informēti par kuģiem, kas ceļo gar mūsu piekrasti? Šos jautājumus mēs uzdevām pēc gadījuma ar *Erika* un arī pēc *Prestige*. Tajā laikā Komisija netērēja laiku, lai iesniegtu priekšlikumus šajā sakarībā, un mēs šo to arī pierakstījām, kas tagad mums jāatsvaidzina atmiņā.

Mums ir bijis pirmais lasījums, uz kuru Padome atbildēja kopējas nostājas formā, un tā mums lika ļoti vilties. Tomēr man par lielu gandarījumu jāsaaka, ka kopš tā laika mums ir bijušas informatīvas sarunas ar Padomi – vispirms ar Slovēnijas prezidentūru un tagad, jo īpaši, ar Francijas – kas ir devušas ļoti labus rezultātus.

Kas attiecas uz kompetentu iestādi, mēs esam tuvu tai. Mums ir izstrādāts labs dokuments, ko es jebkurā gadījumā iesniegšu saviem kolēģiem deputātiem. Ir iestāde, kas ir iesaistīta plānošanā, tā ir stabila, tai ir nepieciešamā pieredze un tā spēj pieņemt neatkarīgus lēmumus, lai uzlabotu kuģu izmitināšanu. Mums ir arī panākumi kuģu satiksmes uzraudzības jomā, izmantojot ne tikai parasto radaru, bet arī satelītu. Mums ir arī sīkāka informācija par kravām, un mēs zinām, kurš ir atbildīgs par šīs informācijas sniegšanu. Uzraudzība tiek veikta arī zvejas kuģiem, tā kā nelielu kuģu drošība arī var tikt uzlabota. Mēs esam izstrādājuši pasākumus, kas jāveic ledus apstākļos.

Tāpēc mēs esam progresējuši, bet vēl neesam visu pilnībā paveikuši. Kādi jautājumi vēl ir jāatrisina? Tendence uzskatīt kuģu komandas par noziedzniekiem, kompensācijas ostām finansiālu zaudējumu gadījumā un obligātie ziņojumi par smago degvielu. Galu galā, pat nelieli daudzumi šīs ārkārtīgi piesārņojošās degvielas var videi dažreiz nodarīt bīstamu kaitējumu – kā tas bija, piemēram, nelaimes gadījumā ar *Tricolor* pie Beļģijas un Francijas piekrastes, kur 180 tonnas degvielas, lai gan tas ir ļoti neliels daudzums, radīja diezgan ievērojamu kaitējumu.

Priekšsēdētāja vietas izpildītāj, es vēlētos izteikt atzīnību par darbu, ko mēs – Parlaments un Padome – esam kopā paveikuši saistībā ar manu ziņojumu, un es vēlos mudināt Parlamentu un Padomi turpināt tādā pašā garā.

Tagad man jārunā par diviem dokumentiem, par kuriem mums nav kopējas nostājas. Kā referents vienam no šiem dokumentiem es gribētu mudināt Padomi pieņemt lēmumu arī par diviem trūkstošajiem dokumentiem. Es zinu, ka priekšsēdētāja vietas izpildītājs cītīgi pie tā strādā, bet Parlaments uzskata šos divus jautājumus par kuģu īpašnieku finansiālo atbildību un uzdevumu noteikt karoga valsti par būtisku komponentu drošības nodrošināšanā uz jūras. Starptautiskā konvencija par atbildību un zaudējumu atlīdzināšanu saistībā ar bīstamu un kaitīgu vielu jūras pārvadājumiem („HNS konvencija”), piemēram, jāratificē visām dalībvalstīm, ja paredzēts attīstīt pienācīgu sistēmu kuģu izmitināšanai dažādās dalībvalstīs un Eiropas Savienībā.

Parlaments mudina priekšsēdētāja vietas izpildītāju darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka Padome pieņem lēmumu arī par šiem diviem dokumentiem. Ja tas tā nenotiks, mums radīsies ļoti nopietna problēma; ļoti iespējams, ka Parlaments uzskatīs visu, ko mēs esam sasnieguši, lai cik augsti es to vērtēju, par neapmierinošu. Tāpēc es vēlētos aicināt priekšsēdētāja vietas izpildītāju turpināt labo darbu. Parlaments – katrā gadījumā, jūsu referents – viņu atbalsta. Turpināsim darbu, lai sasniegtu vislabākos iespējamus rezultātus jautājumā par drošību uz jūras.

Priekšsēdētājs. – Es neredzu zālē J. Kohlíček. Pāriesim pie citiem ziņotājiem un, ja viņš ieradīsies laikā, dosim viņam vārdu.

Paolo Costa, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, mēs bijām sapulcējušies šajā palātā 2007. gada aprīlī uz pirmo lasījumu. Tagad ir 2008. gada septembris, un es nedomāju, ka šis laiks ir pagājis veltīgi. Ir bijuši daudzi notikumi, ir veikti daudzi pasākumi, un es esmu pārliecināts, ka mēs spēsim veikt pēdējo jūdzi, kas mums jānoiet, lai pabeigtu lielu uzdevumu – dot visiem Eiropas iedzīvotājiem un arī ne-eiropiešiem, būtībā visiem, kas pārvietojas Eiropas jūrās, tādus drošības nosacījumus, kas ir labāki nekā pašreizējie.

Es vēlos atgādināt ne tikai Erika un Prestige, ko minēja D. Sterckx, – un šādu uzdevumu esmu izvirzījis sev ziņojumam par šo nozari – es vēlos teikt, ka mums ir jāizvairās no tādām traģēdijām kā *Princess of the Stars* ar 800 bojā gājušajiem Filipīnās, kā arī „tikai” 4 upuriem sadursmē starp konteinerkuģi un kuģi ar zemūdens spārniem Mesīnas šaurumā vai „tikai” 2 bojā gājušajiem pirms dažām dienām no *La Besogne*, kas sadūrās ar *bateau moche* Parīzē.

Īsi sakot, apdraudējums ir visos ūdeņos, un mums jāveic pasākumi visos ūdeņos.

Tomēr virzība ir ļoti vienkārša: Man šķiet, ka mēs nevaram nožēlot to, ka neesam pieņēmuši nepieciešamos lēmumus, ņemot vērā nelaimes gadījumus, kas atkārtojas. Es vēlos atkārtoti uzsvērt – šie lēmumi nav saistīti tikai ar apkārtējās vides, piekrastes un jūru aizsardzību kā Erika un Prestige gadījumos, bet arī ar cilvēku dzīvību aizsardzību, kā tas ir nopietnajos nelaimes gadījumos, kuri nesen notikuši jūrās, kas, par laimi, atrodas tālu no mums, kā arī negadījumos, kas šķiet mazāki. Es minēju tikai divus piemērus: vienu Mesīnas šaurumā un otru pirms dažām dienām Sēnā.

Manā ziņojumā ir iekļauta arī stratēģija, ko, pēc manām domām, mums visiem vajadzētu pieņemt: pēc iespējas labāk izmantot visas Eiropas zināšanas par apkārtējās vides un patērētāju aizsardzību. Šajā gadījumā tas nozīmē indivīdu dzīvības aizsargāšanu un drošuma un drošības aizsargāšanu, lai uzlabotu pašreizējo situāciju.

Tomēr mums jābūt uzmanīgiem: mums jāizmanto kompetences, ko Līgums atļauj bez jebkādas absolūtas tālākas suverenitātes nodošanas un neatņemot nevienam nozari dalībvalstīm, kam, kā mēs uzskatām un gribam uzskatīt, šis mērķis ir kopīgs.

Es domāju, ka no šāda skatu punkta mums vajadzētu turpināt strādāt nozarē, uz kuru attiecas mans ziņojums, lai atrastu mehānismus, kuru apjomu var paplašināt tādā veidā, ko neviens nevar noraidīt, un lai atrastu pakāpeniskas ieviešanas metodes saprātīgā laika posmā, kas ļaus ikvienam laika gaitā pielāgoties, nepieprasot, ka visam jānotiek pēkšņi. Par atbildības ierobežošanu - mums jāatrod veids, kā savienot kuģa īpašnieka pārliecību par atbildību, kuru viņš uzņemas un par zaudējumu apmēru, ko viņš var segt, ar potenciālo upuru pārliecību, ka viņi saņems kompensācijas. Tādēļ mums jāpiedāvā daži risinājumi, kas dod iespēju mainīt pašlaik fiksēto augšējo vai apakšējo robežu, kuru mēs gribam vai varam piemērot. Mums jānodrošina, ka tie, kas ceļo ar mūsu kuģiem, saņem labāku informāciju, un mums jāspēj nekavējoties rīkoties, kad notiek nelaimes gadījumi, tostarp ar priekšapmaksu noteiktos atbilstīgos gadījumos, kurus var pārbaudīt.

Uzskatu, ka par šiem jautājumiem mēs ļoti viegli varam vienoties, mēs varam atrast veidu, kā reaģēt uz palikušajiem jautājumiem un slēgt šo lietu. Tomēr pamata jautājums paliek: mēs nedrīkstam atļauties skart tikai vienu punktu, mums jāslēdz jautājums un jāvar pateikt Eiropas iedzīvotājiem, ka mēs strādājam visās frontēs un visās nozarēs.

Es neatkārtošu jautājumu par diviem iztrūkstošajiem ziņojumiem, par diviem priekšnosacījumiem, kuru trūkst. Es vēlot teikt Francijas prezidentūrai, ka tā ir ieguldījusi milzīgas pūles un esmu pārliecināts, ka tā turpinās to darīt. Runājot savā un Parlamenta vārdā, es varu apgalvot jums, ka jebkurā gadījumā mēs strādāsim katru dienu, visu laiku no šī brīža līdz šī gada 31. decembrim, lai nodrošinātu, ka lietu var slēgt šīs prezidentūras laikā un ka to var slēgt vislabākajā iespējamā veidā visiem, kas mūs vēro. Esmu pārliecināts, ka beigās mēs visi jutīsimies lepnī par progresu jūras drošībā Eiropā, un neviens nejutīsies, kā lai saka, ka zaudē kādu atbildību, kuru vēlas realizēt tieši.

Dominique Vlasto, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, vispirms es jums visiem vēlos atgādināt, ka kuģošanas drošībai jāpaliek prioritātei Eiropas politiskajā dienaskārtībā. Mēs nevaram gaidīt, kamēr jūrā notiks vēl viens liels nelaimes gadījums, kas liktu mums saprast, ka kuģošanas drošība ir prioritāte mums, politiskajiem līderiem, un arī iedzīvotājiem, kuri vairs nesamierināsies ar noskatīšanos, kā piesārņo piekrastes, nemaz nerunājot par to, ka šie negadījumi ir apkārtējās vides katastrofa un rada finansiālas nelaimes.

Pirmais lasījums Parlamentā bija 2007. gada aprīlī. Padomei vajadzēja vairāk nekā divus gadus, lai paziņotu mums tās kopējo nostāju, un tā ir tikai par pieciem no septiņiem tekstiem paketē. Man jāatzīst, ka ir grūti to pieņemt.

Protams, var notikt tā, ka daži jautājumi izraisa lielas problēmas un var būt grūti panākt vienošanos. Vismaz mēs esam vienojušies par tiesību aktu paketi, kas ir patiešām sarežģīta, bet es redzu dažus derīgus iemeslus, lai atvīzētu vienošanos par tehniskiem, bet konkrētiem tekstiem, kas patiesībā veido ļoti saistītu veselumu. Es atceros, ka pirms gada mēs visi bijām ļoti priecīgi un pat apmierināti ar sevi. Tāpat kā mani kolēģi deputāti, es vēlētos zināt, kāpēc Padomei vajadzēja tik ilgu laiku, lai ieskatītos šajā lietā, un es arī vēlētos, lai Padome izstāsta mums, kas neļāva tai panākt vienošanos par diviem svarīgiem priekšlikumiem, proti, kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un karoga valstu pienākumiem, jo īpaši tādēļ, ka karoga valsts teksts ir dabisks papildinājums manam ziņojumam par ostas valsts veikto kontroli. Ņemot vērā to, ir viegli saskatīt, kā tekstu mijiedarbība pilnībā attaisno „paketes” pieeju un nepieciešamību vienoties par visiem tiem.

Es varu izklausīties skarbs, bet es vēlos zināt, kas notiek. Tomēr es pozitīvi vērtēju ES Francijas prezidentūras patiesos centienus, kas mēģināja atrisināt blokādi un atdzīvināt diskusijas par diviem pašreiz iztrūkstošiem priekšlikumiem: *G. Savary* un *E. J. Fernandes* ziņojumiem. Nevis progresa trūkums par katru mūsu tekstu vai atsevišķas grūtības ar katru priekšlikumu nav ļāvušas mums panākt vienošanos ar Padomi, bet gan fakts, ka abi priekšlikumi šobrīd nav paketē, kas acīmredzami rada problēmas visiem referentiem.

Personīgi es uzskatu, ka mēs drīz panāksim vienošanos par katru priekšlikumu, jo tas mums būs jādara, pat ja tiks izmantota saskaņošanas procedūra. Jebkurā gadījumā es zinu, ka Francijas prezidentūra strādā pie tā, un es ceru, ka tai izdosies.

Es īpaši neuztraucos par savu ziņojumu par ostas valstu kontroli, jo es zinu, ka mūsu neformālo trīspusējo sarunu rezultātā tika atrisinātas daudzas problēmas. Nemaz jau nerunājot par dažādām atšķirībām formulējumos, saglabājas trīs galvenās atšķirības no Padomes, kurām es vēlētos atjaunot Parlamenta pirmā lasījuma pozīciju.

Pirmais punkts ir direktīvas attiecināšana uz enkurvietām, kas ir kuģniecības drošības galvenais jautājums. Mums jāietver enkurvietas šajā tekstā. Esmu pārliecināts, ka mēs paužam stingru un vienotu politiku. Kuģi, kas neatbilst standartam, nedrīkst izvairīties no apskates, neatkarīgi no to kuģošanas maršruta un no tā, kur tie ienāk Eiropas ūdeņos.

Mans otrais punkts attiecas uz pastāvīgo aizliegumu piemērošanu. Es vēlreiz uzskatu, ka tas ir pasākums, kas jāsaglabā kā iebiedēšanas līdzeklis sliktai rīcībai. Šo pasākumu faktiski vajadzētu izmantot retos gadījumos, jo vajadzētu būt tikai dažiem kuģiem, kas atbilst tā pielietošanas nosacījumiem, bet tam ir jāpastāv to kuģu dēļ, kas neatbilst standartiem, lai tie neradītu jaunas problēmas un neatstātu nesodāmības sajūtu.

Trešais punkts ir par elastīguma pasākumiem apskates sistēmas pielietošanai. Pirmajā lasījumā mēs izvēlējāmies elastīguma mehānismus, kas balstās uz specifiskiem apstākļiem, piemēram, apskates atcelšanu tādēļ, ka sliktis laiks neļauj veikt apskati vai vietās, kur netiek ievēroti drošības nosacījumi. Tika iekļauta iespēja pārcelt kuģa apskati no vienas Kopienas ostas uz nākošo.

Padome grib vairāk.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Luis Manuel Capoulas Santos, referents. – (ES). Priekšsēdētāja kungs, *D. Bussereau* kungs, komisār, dāmas un kungi, šodien mēs vēlreiz atgriezīamies pie debatēm, kas tika slēgtas pirmajā lasījumā pirms pusotra gada.

Iemeslu, kādēļ mēs to darām, ir vairāk, nekā mums bija toreiz, kad mēs bijām apmierināti ar sasniegtajiem rezultātiem, kas bija tās sadarbības un konsensa augļi, kas pastāv šajā Parlamentā par tādu sabiedrībai jutīgu jautājumu kā drošība mūsu jūrās.

Tomēr es nožēloju, ka mūsu gandarījums nav pilnīgs vai tāds, uz kādu mēs cerējām, jo par spīti tam, ka mēs visi esam mācījušies no pagātnes stundām ar traģisko *Erika* un *Prestige* katastrofu piemēriem, kas vēl ir nesenā atmiņā, un par spīti tam, ka tagad ir nepieciešams rīkoties un negaidīt konsensu, kas vienmēr seko nelaimēm, Padomes attieksme diemžēl ir kavējusi iespēju slēgt šo lietu šodien, pieņemot astoņus priekšlikumus, kas veido „trešo paketi” par kuģošanas drošību.

Tas nekavē mani atzīmēt un pateikties par Francijas prezidentūras gribu, jo tā ir pārņēmusi stafetes kociņu no Portugāles un Slovēnijas prezidentūrām un ir uzņēmusi pareizo gaitu Padomē, ar stingru apņemšanos

panākt vienošanos par priekšlikumu paketi, kas jāuztver kā veselums, kā mēs visi vienojamies, jo tie savstarpēji pārklājas un ietver visus jūras transporta ķēdes posmus.

Tādēļ nav vietas diskusijām, kā diemžēl domā daudzas vai vismaz dažas valdības, par to, vai kāds no šiem priekšlikumiem nav nepieciešams vai nevietā. Ikviens no katrs no tiem ir svarīgs.

Ņemot vērā to, es aicinu Padomi nepalaist garām vērtīgo iespēju noslēgt šo lietu saskaņošanas procedūrā, pie kuras daži no mums ir nonākuši, gandrīz izpildot mājasdarbu, jo notikušās trīspusējās sarunas un pilnīgā vienprātība ar visiem „ēnu” referentiem ir devušas ļoti apmierinošus rezultātus un var veidot labu pamatu galīgajam nolīgumam.

Kā es jau minēju, dāmas un kungi, vēl ir viens jautājums, kas mani ļoti satrauc un kuru es vēlētos minēt, jo tas skar, pēc mūsu domām, svarīgu paketes aspektu. Es domāju to organizāciju un iestāžu neatkarību, kas radītas ar mērķi pieņemt vislabākos iespējamus lēmumus visīsākajā iespējamajā laikā.

Šajā sakarībā es runāju tieši par neatkarīgu iestādi, kas jāveido, lai pieņemtu lēmumu, kas vienmēr ir grūts: nogādāt avarējušu kuģi patvēruma vietā.

Dāmas un kungi, nav jēgas radīt iestādi, kas ir neatkarīga no politiskās varas ietekmes, ja tai nav nodrošināti nepieciešamie resursi un lemtspēja, bet vēl nopietnāk ir dot tai varu, ja tad, kad pienāk patiesības brīdis, tai atstāta tikai viena iespēja: obligāta kuģa nogādāšana drošībā pat tad, ja tam nav apdrošināšanas vai garantijas.

Šādā gadījumā visa nasta gulsies uz iesaistītajām dalībvalstīm, kuras beigās kļūs par upuriem ekoloģiskajai un humānajai katastrofai, kas var rasties, nogādājot kuģi patvēruma vietā, kā arī sedzot zaudējumus.

Tādēļ es saku „jā” šai iestādei, bet tai jādod pilnvaras un katastrofā cietušais kuģis jānogādā patvēruma vietā tikai tad, ja sākotnējais situācijas vērtējums liek secināt, ka tas ir vislabākais lēmums un ka apdraudējumi tiek ierobežoti.

Man jāsaka jums, ka es neesmu viens šajā cīņā, jo Eiropas asociācija, kas pārstāv visas mūsu ostas, arī ir daudz protestējusi pret to.

Ņemot vērā to, es pateicos D. Sterckx par viņa neatlaidību šajā grūtajā pasākumā, kurā viņam bija jāizcīna kauja.

Es īpaši atzīmēju progresu, kas panākts saistībā ar kuģu monitoringa instrumentiem, kas ir ļoti svarīgi apdraudējuma situāciju mazināšanā.

Par atšķirībām vēl būs laiks panākt vienošanos, un mēs pieliksim visas pūles, lai panāktu kompromisus, es nešaubos, ka mēs tos panāksim.

Visbeidzot es pāriešu pie sava ziņojuma. Pēc tam, kad Padome bija iepazinusies ar sākotnējo priekšlikumu, direktīva tika sadalīta divos juridiskajos instrumentos – priekšlikums regulai un priekšlikums direktīvai. Transporta un tūrisma komitejas locekļi uzskatīja, ka tā bija pareiza rīcība. Mūsu uzskats par kopīgo nostāju tādēļ ir pozitīvs, jo tā lielākoties akceptē Parlamenta pausto nostāju: spēj stiprināt atzīto iestāžu monitoringa mehānismus, izveidojot neatkarīgu vērtēšanas komiteju ar pastāvīgām pilnvarām, kas darbojas autonomi; panāk elastīgu, godīgu sodu sistēmu, kas noteikti ir efektīvāka, jo soda tos, kas nerīkojas, kā pienākas, bet dara to, pamatojoties uz izdarītā pārkāpuma smagumu un organizācijas ekonomisko kapacitāti; visbeidzot, spējot panākt progresu ļoti sarežģītajā jautājumā par klašu sertifikātu atzīšanu, nosakot apstākļus, kuros pilnvarotajām organizācijām nepieciešama savstarpējā atzīšana, neradot apdraudējumu kuģošanas drošībai un izmantojot visstingrākos noteikumus kā atskaites punktu.

Jebkurā gadījumā, dāmas un kungi, esmu pārliecināts, ka ir drošs pamats galīgajam nolīgumam un ka kopā mēs atradīsim drošu risinājumu visiem cilvēkiem Eiropā.

Jaromir Kohlíček, *referents*. – (CS) Dāmas un kungi, visās transporta nozarēs ir bijusi ilga un rūpīga nopietnu satiksmes negadījumu izpēte. Atsevišķas dalībvalstis uzskata šādu izpēti un tehnisko iemeslu noteikšanu par būtisku nelaimes gadījumu skaita samazināšanas sastāvdaļu. Vienīgais izņēmums līdz šim ir bijis jūras transports. Protams, ir daži pamatnoteikumi, bet jūras transports un kuģniecība ir daudz sarežģītāki nekā citi transporta veidi, kad jānosaka, kura valsts ir atbildīga par negadījumu cēloņu izpēti. Kuģa īpašnieks var nebūt kuģa operators, un abi var būt no dažādām valstīm. Jūrasbraucēji var būt multietniski un daudznacionāli. Pasažieri arī var būt dažādu tautību pārstāvji. Tas pats ir sakāms par kravu un klientiem, kuri pasūta ceļojumu. Kuģis dodas ceļā no ostas, kas atrodas vienas valsts teritoriālajos ūdeņos, uz citu ostu, šķērsojot citas valsts teritoriālos ūdeņus vai starptautiskos ūdeņus. It kā tas nebūtu pietiekami sarežģīti, dažās valstīs izmeklēšanas

iestādes, pie kurām mēs griežamies, ir pakļautas dažādām valsts organizācijām. Tās nav pat organizatoriski neatkarīgas.

Negadījumu izmeklēšana jūras transporta jomā ir apspriesta ar „ēnu” referentiem un ar prezidentūru. Transporta un tūrisma komiteja nolēma, ka ir vēlams saglabāt direktīvas projekta pamatnostādnes. Tās ietver standartizētus pētījumus, izmantojot kopīgu metodoloģiju, bet jāprecizē termiņi, kad jānosaka, kura valsts veiks pētījumu un kad būs jāiesniedz gala ziņojums. Atklāta diskusija, protams, ir par to, kādi negadījumi obligāti jāizmeklē saskaņā ar pieņemto metodiku un cik precīzi jānosaka izmeklēšanas iestādes organizatoriskā neatkarība. Diskutējot par materiāliem, mēs panācām vienošanos, ka tehniskās izpētes secinājumus var tālāk izmantot, piemēram, kriminālizmeklēšanā. Tomēr tehniskās izpētes detaļām jāpaliek konfidencialām. Komitejā tika noskaidrots, ka nav iespējams ignorēt priekšnosacījumus, kas prasa vienlīdzīgu attieksmi pret jūrasbraucējiem uz kuģiem, kas iesaistīti negadījumos uz jūras, ja vien to nekavē šādu nosacījumu ietveršana citos noteikumos. Pastāv arī nolīgums, ka neatkarīgajā izmeklēšanas iestādē jāiekļauj eksperti no vairākām valstīm un ka atsevišķas valstis var panākt abpusēju vienošanos par pārstāvniecību jūras negadījumu izmeklēšanā.

Vēlos uzsvērt, ka viens no aplūkojamās kuģniecības paketes galvenajiem mērķiem ir stiprināt karoga valsts atbildību. Tādēļ direktīvā jā saglabā piedāvātais formulējums par to, ka nekavējoties jāziņo par atklātajām tehniskajām nepilnībām, kā arī to kuģu uzskaitījums, uz kuriem šī direktīva attiecas. Es nedomāju, ka ir laba ideja - pēc pieredzes ar tankkuģu katastrofām Spānijas piekrastē - dot iespēju vairākām tehniskās izmeklēšanas iestādēm strādāt paralēli. Ja Eiropas Komisija pati neļūtas pietiekami kompetenta, lai lemtu par izmeklēšanu veikšanu, tad vienīgā iespēja ir pieņemt šādus lēmumus Eiropas Padomē. Es esmu pārliecināts, ka vairāku paralēlu tehnisko izmeklēšanu uzsākšana ir slikts risinājums. Joprojām nepabeigtā izmeklēšana par negadījumu, kurā iesaistīts tankkuģis *Prestige*, pierāda, kur noved šāda vieglprātīga atbildības par izmeklēšanu sadalīšana. Piekrītu, ka par visu kuģniecības paketi jādiskutē vienlaicīgi, tādējādi izvairoties no atšķirībām atsevišķu jēdzienu definēšanā dažādās direktīvās, kas to veido, un veicinot gala materiāla skaidrību.

Es uzskatu, ka pat ar direktīvu par kuģu katastrofām jūrā mēs varam panākt saprātīgu kompromisu, kas būs praktisks un veicinās to, ka samazināsies kuģu katastrofu iespējamība nākotnē, un pamatīgu atkārtotu izpēti, ieskaitot tehniskos aspektus.

Dominique Bussereau, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, rīt jūs balsosiet par trešo kuģošanas drošības paketi. Kā jūs zināt, jūrniecības ekonomika nodrošina ar darbu apmēram 3 miljonus cilvēku, padarot to par Eiropas Savienības galveno nozari.

Paketē, ko nosūtīja Komisijai 2006. gada sākumā, bija septiņi tiesību aktu projekti. To mērķis bija ieviest pasākumus, lai novērstu nelaimes gadījumus jūrā, un noteikt, kādi pasākumi jāveic pēc nelaimes gadījumiem, proti, jāanalizē cēloņi un jāizmaksā kompensācijas upuriem. Paketes prioritāte ir nodrošināt kuģošanas drošību un kvalitāti, vienlaikus cienot apkārtējo vidi, kā arī uzlabojot Eiropas jūrniecības sektora konkurētspēju.

Padome, Parlaments un Komisija atbalsta mērķi veicināt kuģošanas drošību. Eiropadomē Kopenhāgenā 2002. gadā Padome atzīmēja centienus uzlabot kuģošanas drošību un atgādināja par Eiropas Savienības apņemšanos „veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai izvairītos no katastrofām”, kas līdzīgas *Erika* negadījumam. Padomei nevar pārņemt arī daudzo Parlamenta prasību pieņemšanu 2004. gada 27. aprīļa rezolūcijā. Tomēr joprojām pastāv dažas domstarpības par trešo kuģniecības paketi, un tām būs nepieciešamas tālākas iesaistīto pušu konsultācijas.

Tā kā paketi piedāvāja Komisija vairāku prezidentūru darba rezultātā, no kurām pēdējā bija Slovēnijas prezidentūra, Padome ir pieņēmusi sešas kopējās nostājas par šādiem priekšlikumiem: nelaimes gadījumu izmeklēšana, klasificēšanas sabiedrības, ostas valstu kontrole, satiksmes monitorings un Atēnu konvencija, ņemot vērā Eiropas Parlamenta nostājas, kas pieņemtas pagājušā gada aprīlī.

Kopš pilnvaru laika sākuma Francijas prezidentūra ir ieguldījusi lielas pūles, lai Parlamentā panāktu vienošanos otrajā lasījumā par šiem sešiem tekstiem, par kuriem Padome paziņoja kopējo nostāju 2008. gada jūnijā. Pastāvīgo pārstāvju komitejas (COREPER) priekšsēdētājs neformālos kontaktos ar referentiem vasaras mēnešos par katru lietu panāca vērā ņemamu progresu, kura mērķis bija panākt ātru vienošanos par šiem tekstiem. Pavisam nesen vēstulē jūs, P. Costa, to raksturojāt kā „pietiekamu progresu”.

Vēl vairāk, kā jūs zināt, ņemot vērā saistības, kuras es uzņēmos pagājušā gada aprīlī, prezidentūra ir enerģiski un entuziastiski atdzīvinājusi Padomē diskusijas par pēdējiem diviem tekstiem par civiltiesisko atbildību un karoga valsts pienākumiem. Šī atdzīvināšana bija ļoti nepieciešama kuģošanas drošībai un, komisār, tā bija arī atbilde uz jūsu Komisijas pastāvīgajiem lūgumiem. Jūs zināt, ka šo jautājumu prezidentūra iekļāva

dienaskārtībā neformālajā sanāksmē Larošēlā, uz kuru es uzaicināju Eiropas Parlamenta pārstāvjus *P. Costa* un *G. Savary*, kuri labprāt piekrita piedalīties. Jūs zināt, ka mēs pašlaik turpinām darbu tehnisko pusi, lai Transporta un tūrisma komiteja var iepazīties ar to nākamajā sanāksmē, kas plānota 9. oktobrī.

Būšu atklāts: ņemot vērā situāciju, kas ir radusies, es ceru, ka mums izdosies izvairīties no samierināšanas procedūras. Tomēr mēs esam tur, kur esam. Mums tagad jāpārliecinās, ka nezaudēsim izdevību, un, galvenais, mēs nedrīkstam radīt iespaidu, ka viss šis progress un centieni ir bijuši veltīgi, jo tas būtu slikts signāls publikai. Šī iemesla dēļ paralēli darbam pie pēdējiem diviem tekstiem, kas notiek Padomē, prezidentūra joprojām uztur neformālus kontaktus ar katru no referentiem par pirmajiem sešiem tekstiem, lai panāktu vienošanos par saturu.

Es īpaši vēlējos dalīties šajā analīzē ar jums, un es ziņošu Padomei par to sanāksmē, kas notiks 9. oktobrī, kad mēs izskatīsim pēdējos divus tekstus. Padome lems par to, kāda būs tās nostāja par samierināšanos par pirmajiem sešiem tekstiem.

Priekšsēdētāja kungs, es patiešām ceru, ka Padome un Komisija var rast turpinājumu ciešai sadarbībai par šīm lietām. Es domāju, ka esam gandrīz panākuši galīgo vienošanos, ko mēs visi vēlamies.

Antonio Tajani, Komisijas loceklis. – (IT) Paldies jums, Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, un īpašs paldies manam kolēģim. Tik ilgu gadu esot Parlamenta deputātam, man ir prieks būt šeit sēžu zālē. Priekšsēdētāja kungs, *D. Bussereau*, dāmas un kungi, kā gan es varētu nedalīties ar jums bažās un mērķos, kas radušies no debašu sākuma par kuģniecības paketi?

Mūsu un Parlamenta, kurš pārstāv Eiropas tautas, vēlme ir nodrošināt garantijas vai meklēt iespēju nodrošināt garantijas Eiropas iedzīvotājiem, lai neatkārtotos tādi traģiski notikumi, kādiem mēs diemžēl esam bijuši aculiecinieki pāris kilometrus no Eiropas krastiem. Ir bijuši gadījumi, kas līdzinās nesen notikušajam, lai gan tas nebija tik nopietns, arī Tarragonas ostā, kas apliecina, ka mūsu darbība ir pareiza, kas apliecina, ka mums jāsniedz atbilde iedzīvotājiem. Protams, ir neiespējami novērst nelaimes gadījumus, bet mums noteikti jādara viss iespējamais, lai tos novērstu - ar likumdošanu un politisku rīcību.

Kā mēs to varam nodrošināt? Vispirms, mēs varam to nodrošināt, apgrūtinot dzīvi negodīgiem operatoriem ar stingrākām, sistemātiskākām pārbaudēm visās ES ostās un arī ar efektīvākiem noteikumiem par bīstamo kuģu nogādāšanu drošā vietā, un, visbeidzot, ar to organizāciju stingrāku kontroli, kam ir atļauts kontrolēt kuģus un izsniegt drošības sertifikātus dalībvalstu vārdā.

Īsi sakot, mums jāuzlabo veids, kādā mēs risinām nelaimes gadījumu sekas, iegūstot godīgu kompensāciju pasažieriem, viņu ģimenēm vai kuģniecībai un vairāk mācoties no izmeklēšanām, kas notiek pēc nelaimes gadījumiem. Tas ir viens no vissvarīgākajiem jautājumiem – saprast, kas notika, lai novērstu tā atkārtošanos. Jūs sastapsieties ar šiem dažādajiem aspektiem, kad Padome būs pieņēmusi lēmumu par pieciem no septiņiem priekšlikumiem trešajā kuģniecības drošības paketē.

Kā mēs zinām, Transporta Padome pagājušā gada aprīlī nespēja izskatīt priekšlikumus par karoga valstu pienākumiem vai kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību. Mēs nedrīkstam nenovērtēt grūtības, ko paudušas dalībvalstis un kas arī parādījās neformālajā Padomes sanāksmē Larošēlā – bažas par kompetenču nodošanu Eiropas Savienībai par lietām, uz kurām attiecas starptautiskās konvencijas, un bailēm par pārbažu administratīvās nastas palielināšanos.

Padomes sanāksmē Larošēlā, kurā piedalījās *P. Costa*, mēs - un ar „mēs” es domāju Komisiju un Priekšsēdētāju, kā arī Francijas prezidentūru, kam es pateicos par darbu, kas izdarīts sadarbībā ar Komisiju - mēs centāmies panākt visas paketes ātru pieņemšanu, neatmetot divus tiesību aktu tekstus, ko mēs uzskatām par ļoti svarīgiem, kā uzsvēra *D. Bussereau*.

Es izsaku siltu pateicību Francijas Prezidentūrai par tās rīcību, par centieniem būt par starpnieci un vēlmi iesaistīt Parlamentu ļoti delikātā un arī ļoti sarežģītā lēmumā. Protams, es nevaru teikt, ka esmu apmierināts ar situāciju, kāda tā ir šodien. Ir divi jautājumi, kuriem draud atlikšana, un tie ir ārkārtīgi svarīgi.

Komisija vēlas pieņemt visu paketi, un mēs strādāsim un neatlaidīgi centīsimies panākt vienošanos. Eiropa nevar atļauties nedot konkrētas atbildes tās iedzīvotājiem, mums ir jābūt mērķim, kas ir vienkāršs, bet saistošs: ka visi kuģi, kas peld zem dalībvalstu karogiem, pilnībā pakļaujas likumam. Turklāt mūsu rūpes ir garantēt, ka kuģniecības negadījumu upuri saņem adekvātas, vienotas kompensācijas visā Eiropas Savienībā.

Larošēlā mēs mēģinājām nospraust ceļu, kas vedīs uz vienošanos starp Parlamentu un Padomi. Mēs strādājam ar Francijas prezidentūru, cenšoties virzīt tekstus, kas saņems pozitīvu spriedumu no Padomes un vienlaikus

pozitīvu spriedumu no Parlamenta. Vakar es tikos ar Vācijas Federālās Republikas transporta ministru un mudināju Vāciju spēlēt tās lomu. Tikšanās reizēs ar visām dalībvalstīm es cenšos spert soli uz priekšu, atbalstot mediācijas darbības, ko mēģina Francijas prezidentūra kopā ar Eiropas Komisiju.

Es ļoti labi saprotu, ka pašlaik Parlaments vēlas otrajā lasījumā tekstos ievietot grozījumus, kam jāietver to abu priekšlikumu būtība, par kuriem lēmums vēl nav pieņemts. Es atbalstu šos grozījumus. Par lietām, kas tiek oficiāli pētītas, es zinu, ka nozīmīgs progress ir panākts Parlamenta un Padomes viedokļu tuvināšanā, un, lai gan nav iespējams šo progresu translēt kompromisa grozījumos, esmu pārliecināts, ka tas ievērojami veicinās pārējo procedūru. Dabiski, ka es varēšu runāt par šiem jautājumiem un plānotajiem grozījumiem pēc tam, kad būšu uzklaušījis jūs.

Tomēr es uzskatu, ka mēs joprojām varam panākt vienošanos. Būtu nepareizi teikt, ka sarunas ir vieglas, jo tās būs sarežģītas, bet es uzskatu, ka joprojām pastāv iespēja sasniegt mērķi varbūt pat pirms samierināšanās. Mēs noteikti nevaram padoties, pirms mēs neesam pielikuši visas pūles, lai sasniegtu mērķi pieņemt visus tekstus, kas veido kuģniecības drošības paketi.

Padomes pārstāvji, dāmas un kungi, jūs varat rēķināties ar Eiropas Komisijas, visu Kabineta un manis vadītā ģenerāldirektorāta vadītāju un ierēdņu, un mana personāla aktīvu iesaistīšanos, lai rastu veidu, kā sasniegt mērķi - dot īpašu atbildi visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem.

Georg Jarzembowski, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, es ar prieku atzīmēju kopējo pamatu, kas patiesībā lielā mērā jau ir parādījies debatēs. Mūsu Francijas Padomes pārstāvis, mūsu draugs, ir teicis, ka viņam ir pārliecība, ka mēs spēsim panākt vienošanos līdz gada beigām. Jā, panāksim vienošanos! Es vēlos pateikties arī Priekšsēdētāja vietniekiem par Komisijas atbalstu diskusijās starp referentiem un Francijas Padomes prezidentūru.

Priekšsēdētāj, mēs vēlamies atzīmēt, ka jūs un jūsu kolēģi jau esat panākuši ievērojamu progresu diskusijās par sešām lietām. Mēs esam uz pareizā ceļa – un es saku to jums, lai atbalstītu grūti pierunājamus kolēģus Padomē – ir vai nu viena pakete, vai tās nav. Tādēļ es ceru, ka jūs panāksiet progresu abās lietās, kuras vēl nav atrisinātas, nākamajā Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas padomes sanāksmē 9. novembrī. Nav mazsvarīgu lietu. Es nevēlos iedziļināties detaļās par kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību, bet es uzskatu, ka tā ir īpaši svarīga karoga valstu gadījumā.

Tomēr ir redzams, ka par spīti visiem solījumiem vienmēr atcerēties par jūras, jūrasbraucēju, pasažieru un piekrastes ūdeņu drošību, dalībvalstis izvēlās ratificēt un ieviest ļoti specifiskus pasākumus vai pat tikai SJO rezolūcijas par jūras aizsardzību. Ja mēs vēlamies, lai tiek noteikti karoga valstu pienākumi, ja mēs – Parlaments un Komisija – vēlamies izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm, ja vajadzīgs, arī tiesā, lai tās izpildītu savas saistības saskaņā ar SJO konvenciju par jūras un piekrastes iedzīvotāju aizsardzību, dalībvalstis atsakās. Lai gan ir labas valstis, kas izpilda karoga valstu pienākumus, ir arī tādas, kas ļoti negribīgi pakļaujas Parlamenta un Komisijas pārbaudei, lai nodrošinātu, ka tās izpilda karoga valsts pienākumus. Tas ir nepieņemami.

Mums bija *Prestige* un *Erika* katastrofas, un mani kolēģi deputāti arī ir norādījuši uz nesenām katastrofām. Mēs esam atbildīgi cilvēku un dabas vides priekšā par to, lai nodrošinātu, ka, jo īpaši karoga valstis, pilda savas saistības.

Tas ir dīvaini. *D. Vlasto* pārliecinošajā ziņojumā mēs runājam par ostas valstu kontroli, kas teorētiski ir veids, kādā mēs pārbaudām to trešo valstu kuģu drošību, kas noenkurojas mūsu krastos. Tādēļ mēs pārbaudām trešo valstu kuģus, bet dalībvalstis baidās no pakļaušanās kontroles noteikumam, lai nodrošinātu, ka tās kā karoga valstis pilda savus pienākumus attiecībā uz kuģu drošību. Tas ir nepieņemami.

Šajā sakarā es vēlos iedrošināt Padomes priekšsēdētāju gūt pārliecinošu vairākumu 9. oktobrī. Es saku „vairākumu”, Padomes priekšsēdētāj, jo varētu būt, ja es pilnīgi neklūdos, ka lielākā daļa lēmumu ir iespējami transporta lietā. Jums vispirms Padomē varbūt nāksies izlauzties cauri *esprit de corps* – ja indivīds negrib, citi viņu nemudinās – jo tas attiecas uz tādiem jautājumiem kā apkārtējās vides un cilvēku drošība, un mums jāpanāk vairākuma lēmums, ja nepieciešams.

Es aicinu jūs turpināt darbu. Mēs lepojamies ar jums – jūs esat līdz šim ļoti cīnījies Padomē. Lūdzu, nododiet Padomei šādu ziņu: mēs esam ar jums, un mēs esam gatavi un vēlamies kopā ar Francijas prezidentūru sasniegt labus rezultātus. Tomēr dažiem jāsāk rīkoties – tostarp Vācijas valdībai. Cīnīsimies kopā par to!

10. Apsveikšana

Priekšsēdētājs. – Pirms dot vārdu nākamajam runātājam, vēlos jūs informēt, ka oficiālajā galerijā ir Polijas parlamenta priekšsēdētājs B. Komorowski ar delegāciju, kas viņu pavada.

(Aplausi)

B. Komorowski ir atsaucies uz mūsu priekšsēdētāja H.-G. Pöttering uzaicinājumu un pirms īsa brīža viņi abi atklāja fotogrāfiju izstādi, kurā mēs atceramies mūsu apbrīnojamā drauga un kolēģa, kura diemžēl vairs nav mūsu vidū, Bronisław Geremek brīvības cīņu ceļu. B. Komorowski kungs, esiet sirsnīgi sveicināti Eiropas Parlamentā!

11. Kopienas kuģu satiksmes uzraudzības un informācijas sistēma - Negadījumu izmeklēšana jūras transporta nozarē - Pasažieru pārvadātāju atbildība nelaimes gadījumos uz jūras - Ostas valsts kontrole (pārstrādāta versija) - Organizācijas, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta Direktīvas versija) - Organizācijas, kas pilnvarotas veikt kuģu pārbaudes un apsekojumus (pārstrādāta regulas versija) (debašu turpināšana)

Gilles Savary, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tā kā es kļuvi par ēnu ziņotāju, kad Padome atcēla manu ziņojumu, manai runai ir atvēlētas tikai divas minūtes. Tādēļ es ķeršos pie lietas, pirmkārt, lai teiktu, ka es vērsīšos nevis pie Francijas prezidentūras, kas atbalsta mūs, vai komisāra, kas atbalsta mūs, bet pie Padomes. Es vērsīšos arī pie maniem kolēģiem deputātiem, lai pateiktos par viņu solidaritāti un teiktu, ka Erika un Prestige bija ļoti sliktas pieredzes. Dalībvalstis ir apsūdzējušas Eiropu, ka tā nav pietiekami darījusi to labā.

Tagad, pateicoties komisāram J. Barrot, mēs mēģinām no lauskām izveidot cienījamu Eiropas jūras transporta telpu. Viens no ierosinātajiem pasākumiem ir kuģu īpašnieku civiltiesiskā atbildība. Ko tā nozīmē? Tā nozīmē, ka mēs vismaz nodrošinām to, ka visus kuģus par to radītajiem postījumiem apdrošina maksātspējīgas apdrošināšanas kompānijas, vismaz SJO konvenciju sistēmā. Larošēlā es priecājos redzēt, ka dalībvalstis, kas nebija pievienojušās SJO, pēkšņi kļūva par dedzīgām organizācijas atbalstītājām.

Es iesaku tām ratificēt SJO konvencijas, sākot ar konvenciju par ķīmiskajām vielām. Ķīmiska katastrofa, ķīmiska nelaime ir iespējama šodien vai rīt no rīta. Mēs atgrieztos pagātnē, Exxon Valdez laikā. Praktiski neviena dalībvalsts SJO nav uzņēmusies juridiskas saistības par ķīmiskajām katastrofām. Tā ir pirmā lieta.

Otrā lieta ir radīt garantijas un apdrošināšanas sertifikātu Eiropas jūras transporta telpai. Mums jāpaļaujas uz Eiropu. Kad tā dodas uz priekšu, tā paņem līdzi pasauli. Mēs to īpaši labi redzam saistībā ar lidmašīnu melnajiem sarakstiem. Dāmas un kungi, es nesen biju simpozijā, kurā tika aplūkots jautājums, vai Erika gadījums vēl būtu iespējams. Patiešām ir, un tas bija Melnajā jūrā 2007. gada 11. novembrī, kad pieci kuģi nogrima Kerčas šaurumā, un tiem bija bezvērtīgas apdrošināšanas polises.

Es patiešām uzskatu, ka mums tas jāatrisina, un tādēļ es domāju, Padomes priekšsēdētāja kungs, ka Parlamenta pretošanās nav lepnuma jautājums. Jautājums ir par sabiedrības veselību un sabiedrības interesēm. Mēs nekad neuzņemsimies apvainojumus par dalībvalstu neizdarību, ja tās nedarīs savu tiesu. Es rēķinos ar jūsu atbalstu.

Anne E. Jensen, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, es pievienojos referentu cerībām, ka mēs esam tuvu tam, lai pieņemtu šos svarīgos tiesību aktus. Es uzskatu, ka divaini ir tas, ka Padomei vajadzēja tik daudz laika, lai piedāvātu kopējo nostāju par septiņām direktīvām, kuru mērķis ir novērst jūras piesārņojuma katastrofas un veicināt gatavību, ja tādi gadījumi notiek.

Ir nožēlojami, ka mēs esam tik ilgi kavējušies ar abām direktīvām par karoga valstu pienākumiem un glābšanas darbu veicēju atbildību. Es uzskatu, ka tas arī ir jāietver kopējā paketē. Vairāki runātāji ir teikuši, un es piekrītu, ka Francijas prezidentūra pieliek visas pūles, lai rastu risinājumu, par ko es vēlos pateikties Prezidentūrai Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā. Cerēsim, ka šie pūliņi vainagosies ar rezultātiem.

Protams, mēs visi esam vienisprātis, ka kuģniecība ir globāla industrija un tādēļ tiesību aktiem, kurus mēs pieņemam, ir jāatbilst starptautiskajiem jūras nolīgumiem saskaņā ar SJO un Parīzes Saprašanās Memorandu par ostas valsts kontroli. Parlaments to visu ir atbalstījis. Trešā jūrniecības drošuma pasākumu kompleksa

nolūks ir padarīt fizisko novecojušus kuģus par pagātni Eiropas ūdeņos. Jābūt labākai satiksmes uzraudzībai, labākai kvalitātes kontrolei un labākai pieredzes apmaiņai par to, kas veido nelaimes gadījuma apdraudējumu.

Jautājums par droša patvēruma ostām ir bijis strīdus ābols starp Parlamentu un Padomi. Patiesībā es pati dzīvoju netālu no ostas, kas ir noteikta par droša patvēruma ostu un man jāpauž noteikts atbalsts Parlamenta prasībai, ka droša patvēruma ostas jāpasargā no nepatīkamiem papildu rēķiniem gadījumā, ja ostā tiek ievests kuģis, no kura izplūst nafta. Ir svarīgi nodrošināt, ka tās nav mazās vietējās kopienas, kurām tiek uzkrauta finanšu nasta par jebkādam sekojošām savākšanas operācijām.

Es vēlos īpaši izcelt divas direktīvas, par kurām es biju referente savas grupas vārdā, proti, direktīvu par ostas valstu kontroli un direktīvu par negadījumu izmeklēšanu. Attiecībā uz Direktīvu par ostas valstu kontroli konsenss veidojas, ņemot vērā Komisijas piedāvātos principus, proti, ka jāpārbauda visi kuģi un sliktā stāvoklī esoši kuģi jāpārbauda īpaši rūpīgi. Ostas valstu kontrolei jāatbilst piemērotiem standartiem, lai nodrošinātu vienotu kontroli visās ES ostās. Tomēr pastāv daži aizķeršanās punkti. Padome nav pieņēmusi jūrā noenkurojušos kuģu pārbaudi, un tās nostāja nav tikpat stingra kā Parlamentam par iebraukšanas atteikumu vissliktākajā stāvoklī esošajiem kuģiem. ALDE grupa pilnībā atbalsta referentes D. Vlasto nostāju un tādējādi atbalsta vairāku pirmā lasījuma priekšlikumu atjaunošanu.

Ir vēl daži punkti, kuros Parlaments un Padome joprojām nevar vienoties attiecībā uz direktīvu par nelaimes gadījumu izmeklēšanu. Nelaimes gadījumu izmeklēšanai un ziņojumiem par to rezultātiem jānodrošina, ka šādi nelaimes gadījumi neatkārtojas. Mums jānācās no negadījumiem, kas notiek, un pēc iespējas vairāk cilvēkiem jānācās no citu pieredzes. Līdzīgi kā aviācijā, ir jānodrošina, ka visas iesaistītās puses sniedz iespējami atklātu un godīgu skaidrojumu par negadījuma gaitu. Aculiecinieka liecību izmeklēšanas nopratināšanā nedrīkst izmantot tiešā saistībā ar jebkādam izvirzītajām apsūdzībām, apsūdzētajam jānodrošina pienācīgas tiesības izmeklēšanas laikā. Tas ir grūti sasniedzams līdzsvars, un ir daži ierosinājumi no Parlamenta pirmā priekšlikuma, ko Padome nav pieņēmusi un kuru mēs tādēļ piedāvājam vēlreiz. Tomēr galvenais strīdus ābols ir jautājums par to, kāda tipa nelaimes gadījumi būtu jāietver. Padome vēlas ietvert tikai visnopietnākos nelaimes gadījumus, bet var būt vienlīdz vērtīgi mācīties no mazākiem nelaimes gadījumiem, pat gandrīz nelaimes gadījumiem. Bez tam, Padome patiesībā vēlas dot vienlīdzīgu statusu paralēlām izmeklēšanām, ko veic vairākas valstis, kamēr mēs vēlamies skaidrību par to, kura izmeklēšana tiek uzskatīta par oficiālo. Par jebkuru cenu ir jāizvairās no tā, ka nelaimes gadījumu izmeklēšana tiek politizēta un atbildīgās iestādes meklē iespēju izvairīties no atbildības un ietekmē izmeklēšanu rezultātus.

ALDE grupa tādējādi pilnībā atbalsta J. Kohlček priekšlikumu atjaunot pirmā lasījuma priekšlikumu.

Roberts Zīle, UEN grupas vārdā. – (LV) Ministra kungs, komisāra kungs! Vispirms gribētu izteikt atzinību saviem kolēģiem, visiem šīs paketes ziņotājiem par to, ka viņi turas kopā šajā pieejā par šo ļoti svarīgo likumdošanu jūrniecībā. Tai pat laikā es gribētu izteikt mūsu grupas bažas par divām pozīcijām K. Laszlo kundzes ziņojumā par ostu valsts kontroli. Pirmkārt, mums šķiet, ka attiecībā pret mazām valstīm ar nelielām flotēm kopējās pozīcijas punkts „Recycle 13” bija daudz labāk izteikts nekā pašreizējā Parlamenta komitejas sagatavotajā versijā, respektīvi, dalībvalstīm saistībā ar Parīzes Saprašanās memorandu būtu jācenšas pārskatīt karoga valstu — baltā, pelēkā un melnā saraksta — noteikšanas metodi, lai nodrošinātu, ka tā ir taisnīga arī pret valstīm ar mazām flotēm.

Respektīvi, ja tiek lietota tikai matemātiska pieeja, tad valstij ar nelielu floti ar dažiem kuģiem, kas liek visu šo sarakstu iekļaut pelēkā zonā, ir ļoti grūti no tā izkļūt, jo kāda motivācija ir kuģiem iet pelēkā saraksta flotē, ja viņi šajā gadījumā nevar uzlabot šo matemātisko proporciju, un, manuprāt, kopējā pozīcijā Padomei bija daudz sabalansētāka nostāja attiecībā pret Eiropas Savienības dalībvalstīm ar nelielu floti. Tas pats arī attiecībā pret galīgo iebraukšanas aizliegumu, kas tomēr bija jāatšķir pelēkā un melnā saraksta valstīm. Otrs punkts ir par to, ka, manuprāt, arī Padomes kopējā pozīcijā bija sabalansētāks viedoklis par to, ka var pastāvēt izņēmumi, kad inspekcijas var neveikt, it īpaši, ja tās notiek naktī, īsā laikā, arī ļoti tālu no krasta, tad kvalitatīvu inspekciju valstīs, kurās ir bargas ziemas un ziemeļu jūras, nav iespējams veikt. Tāpēc es aicinātu šajā gadījumā vairāk atbalstīt Padomes kopīgo pozīcijas nostāju šajā jautājumā.

Michael Cramer, Verts/ALE Grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, dāmas un kungi! Katastrofas, kas saistās ar vārdiem *Estonia*, *Erika* un *Prestige* ir šokējušas Eiropu. Tādēļ ES jāveic uzlabojumi jūras drošībā ātri, efektīvi un ticami.

Daudzi jūrasbraucēji un pasažieri agrāk ir zaudējuši dzīvības, jo drošības noteikumi un pasākumi nebija adekvāti. Vēl vairāk, tādi nelaimes gadījumi kā šie ir radījuši šausmīgas apkārtējās vides katastrofas Atlantijas okeāna, Vidusjūras un Melnās jūras piekrastēs. Ekoloģiskie postījumi ir bijuši milzīgi, un izmaksas bija

jāuzņemas nodokļu maksātājiem, nevis piesārņotājiem. Eiropas Savienības vēlmi pieņemt nepieciešamos tiesību aktus, kas ir saistoši visā Eiropā un pāri robežām, nedrīkst aizkavēt nacionālas intereses.

Jo īpaši Padomei tas jāatceras sarunās, kas pašlaik notiek, jo tās atteikšanās pilnvarot neatkarīgas iestādes izmeklēt šādus negadījumus, ņemot vērā to pieredzi ar nelaimes gadījumiem, kuros iesaistīti kuģi, ir pilnīgi nesaprotama. Kas ir likums katastrofām, kurās iesaistītas lidmašīnas, nedrīkstētu būt neiespējams nelaimes gadījumiem, kuros iesaistīti kuģi.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa/Eiropas Brīvā alianse apsveic visus septiņus Komisijas tiesību aktu priekšlikumus, un mēs tādējādi atbalstām referentu ieteikumus par piecām kopējām nostājām, tostarp dalījumu un atsevišķu balsošanu par rekomendācijām *P. Costa* ziņojumā par iekšzemes ūdens transportu. Tas attiecas arī uz *D. Sterckx* ziņojumu par droša patvēruma ostām.

Tādi īpaši pasākumi kā droša patvēruma ostas, pārredzamība un atbildība mums ir ļoti svarīgi. Jūras drošībai ir svarīgi, lai mēs saglabātu jūras paketi kā vienu veselumu. Mēs aicinām Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas padomi dažu tuvāko nedēļu laikā ātri pieņemt kopējo nostāju par abiem atvērtajiem tematiem par kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un ostas valsts pienākumiem, lai šo paketi beidzot var pieņemt kā veselumu.

Fakts, ka tās pašas dalībvalstis vēlas bloķēt Eiropas nolīgumus, atsaucoties uz starptautiskajiem SJO noteikumiem, kurus tās vēl nav transponējušas savos dalībvalstu likumos, ir mulķīga rīcība. ES ir jāpieņem lēmums, pirms nākamā kuģu katastrofa satricina Eiropu.

Sēdi vada **R. KRATSA-TSAGAROPOULOU**

priekšsēdētāja vietniece

Erik Meijer, *GUE/NGL grupas vārdā*. - (NL) Priekšsēdētājas kundze, uzņēmējdarbības brīvība kuģniecībā var novest pie bīstamiem pārkāpumiem. Vēloties saglabāt pēc iespējas zemākas izmaksas, uzņēmēji var krist kārdinājumā izmantot kuģus, kas ir veci un bīstami. Tie rada briesmas komandai un pārējiem un potenciāli bīstamu apdraudējumu apkārtējai videi. Slikti darba apstākļi, ko veicina iespēja reģistrēties zem cita karoga, kas nav īpašnieka valsts karogs un reālais darbības lauks, arī noved pie pārkāpumiem. Darbības izmaksas arī var samazināt, kuģu atkritumus un kravas atliekas izgāzot jūrā.

Lai cīnītos ar šiem pārkāpumiem, ir jābūt iespējai aizliegt ļaunprātīgu uzņēmēju kuģiem iebraukt Eiropas ostās un noenkuroties ārpus ostām, un ir jāveic pietiekams skaits pārbaužu, lai noteiktu, kas neatbilst prasībām. Stingri jāievēro ostas valsts pienākumi, kas ietverti Starptautiskās darba organizācijas Konvencijā par darbu jūrniecībā, jāievēro princips „piesārņotājs maksā” un visi noteikumi jāpiemēro arī naktī.

Visiem Padomes mēģinājumiem izturēties pret šādiem uzņēmējiem maigāk, nekā Parlaments vēlējās pirmajā lasījumā, būtu nepieņemamas sekas. Padome ir noraidījusi lielāko daļu no Parlamenta 23 grozījumiem, kas attiecas uz kuģošanas nelaimes gadījumu izmeklēšanu, kas apdraudētu izmeklēšanu neatkarību. Padome ir bremzējusi arī kuģu pasažieru aizsardzību, atsakoties ievērot 2003. gada Atēnu konvenciju.

2008. gada jūnija Kopējā nostāja ierobežoja atbildību un pienākumu informēt. Padome neatbalsta Komisijas un Parlamenta priekšlikumus jūras katastrofu jomā, kuru mērķis ir nodrošināt, ka katastrofās cietušie kuģi tiek vienmēr savlaicīgi nogādāti patvēruma ostā un ka komandas tiek pasargātas no soda par nolaidību, par kuru viņi nav atbildīgi. Visas bīstamās situācijas un pārkāpumi kuģniecībā jānovērš, cik ātri vien iespējams. Šī iemesla dēļ ir svarīgi, lai Parlaments pieturētos pie iepriekšējās nostājas pret Padomi arī otrajā lasījumā.

Johannes Blokland, *IND/DEM grupas vārdā* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šodien ir otrā reize, kad mēs diskutējam par Erika III paketi plenārsēdē. Lai gan ir kauns par to, ka mums trūkst divu priekšlikumu, mani apmierina paketes saturs tā pašreizējā formā, un es esmu pateicīgs referentiem par viņu darbu.

Tomēr ir viena paketes daļa, ar kuru es neesmu apmierināts. Divi punkti ir nonākuši *P. Costa* ziņojumā par pasažieru pārvadātāju atbildību, kas nodrošina, ka vienāda līmeņa atbildība tiek piemērota pasažieru pārvadātājiem gan iekšzemes ūdeņos, gan atklātajās jūrās. Tas nepavisam nav vēlams.

Pirmkārt, tas nav vajadzīgs. Ir ļoti reti zināmi nelaimes gadījumi, kuros iesaistīts iekšzemes ūdeņu pasažieru transports. Bez tam, šie divi punkti būtu kapu zvans lielam skaitam iekšzemes pasažieru pārvadātāju, jo viņi nevarētu atļauties nepieciešamās pārmērīgi dārgās apdrošināšanas prēmijas, ja kāds vispār būtu ar mieru viņus apdrošināt, ņemot vērā šādu atbildības līmeni. Galu galā, mēs runājam par maziem uzņēmumiem, kuri transportē, augstākais, dažus desmitus pasažieru un kuru apgrozījumi nav tik milzīgi. Man ir pilnīgi

skaidrs un šķiet loģiski, ka vienāda līmeņa atbildību nevar prasīt no šādiem pārvadātājiem un pārvadātājiem, kas pārvadā tūkstošiem pasažieru lielos kuģos pa jūrām. Mēs nedrīkstam padarīt sevi par apsmieklu, uzspiežot nesamērīgi augstu, dārgu atbildību pasažieru pārvadātājiem iekšzemes ūdeņos.

Turklāt es joprojām nesaprotu, kā šie divi punkti vēlreiz ir nonākuši šajā tekstā. Transporta un tūrisma komitejas vadība nekad nav paziņojusi, ka uzskata grozījumus par pieņemamiem, jo par šo jautājumu jau pirmajā lasījumā tika panākta vienošanās starp Padomi un Parlamentu. Šo iemeslu dēļ es esmu pieprasījis balsošanu pēc saraksta par 9. un 20. punktu un domāju, ka daudzi no maniem kolēģiem deputātiem atbalstīs mani, noraidot šos grozījumus.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet man pieminēt D. Sterckx ziņojumu par kuģu satiksmes uzraudzību un apsveikt gan D. Sterckx, gan Padomes prezidentūru ar labo progresu, kas panākts konsultācijās. Šajā otrajā lasījumā vissvarīgākais punkts man ir noteikums par katastrofās cietušo kuģu uzņemšanu noteiktajās patvēruma ostās.

Daudzi negadījumi, kas izraisa apkārtējās vides katastrofas, beigtos pavisam citādi, ja īstajā brīdī tiktu piedāvāts piemērots patvērums.

Lai panāktu vienošanos ar Padomi, no vienas puses, bija nepieciešama neatkarīga komisija, kas pieņemtu lēmumus par patvēruma vietām. No otras puses, bija nepieciešams vienoties par apmierinošu kompensāciju sistēmu patvēruma ostām jebkādu seku gadījumā. Līdzsvarots nolīgums šeit ir acīmredzama prasība. Ir arī pozitīva virzība Automātiskās identifikācijas sistēmas (AIS) lietā *SafeSeaNet* ietvaros.

Noslēgumā es atkārtosu, ka kuģniecība dažās dalībvalstīs dod ievērojamu ieguldījumu IKP. Kā industrijai tai ir ietekme visā pasaulē. Šī iemesla dēļ ES centieniem padarīt jūras par drošu vidi cilvēkiem un ekoloģiskajai sistēmai jāattiecas uz visiem, ne tikai ES kuģiem. Nedrīkst pieļaut negodīgu konkurenci uz Eiropas kuģniecības rēķina.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi, kā ēnu referents P. Costa ziņojumam un kā referents par karoga valstu ziņojumu es vēlos komentēt pasažieru pārvadātāju civiltiesisko atbildību un paketi kopumā.

Par P. Costa ziņojumu: es pievērsu uzmanību pasažieru tiesību stiprināšanai nelaimes gadījumos vai negadījumos, garantējot atbilstošu finansiālo kompensāciju un savlaicīgu atbalstu, lai mazinātu negadījumu sekas jūrās vai iekšzemes ūdensceļos, kur nereti beidzas jūras ceļojumi, un arī pasažieriem sniegtās informācijas uzlabošanai. Tādēļ es piekrītu šo priekšlikumu saglabāšanai otrajā lasījumā.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, par paketi es varu teikt, ka katrs ziņojums ir aplūkojams atsevišķi un katram ir sava pievienotā vērtība. Tomēr es uzskatu, ka pakete kopumā, arī sadaļa, par kuru es biju referents – par karoga valstu pienākumiem – dod papildu pievienoto vērtību jūras drošībai, kas liek man aicināt Padomi un Komisiju un ikvienu iesaistīties šīs paketes pieņemšanā. Bez tam, es pateicos arī Francijas prezidentūrai par tās pūliņiem, turpinot Slovēnijas prezidentūras progresu šajā jomā.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka tikai ar integrētu paketi mēs varam veicināt kuģošanas drošību. Šajā sakarībā es vēlos izmantot iespēju apsveikt visus referentus. Ja mēs neaplūkosim paketi kā veselumu, mēs paliksim ar neveiklu atbildi, jo vienīgais veids, kā novērst Erika vai Prestige notikumu atkārtošanos tuvākajā nākotnē, ir pieņemt paketi kā veselumu, un tā ir vienīgā pieeja, ar kuru mēs varam efektīvi nodrošināt kuģošanas drošību.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, es pārstāvu Skotiju, nāciju ar ilgu kuģošanas vēsturi un nāciju ar milzīgu nākotnes potenciālu.

Skotija ir ģeogrāfiski ļoti labi novietota, lai to varētu attīstīt kā jūras transporta mezglu starp Eiropu un pārējo pasauli, un mums ir ievērojamas iespējas attīstīt papildu īsus jūras maršrutus gan pasažieru, gan kravas pārvadājumiem. Tādēļ uzlabota drošība ir mums ļoti svarīga, ņemot vērā nopietno negadījumu skaitu, kuros iesaistīti kuģotāji Skotijas ūdeņos.

Bistamo materiālu pārvadājumi, protams, pārredzami jādeklarē un atbilstoši jākontrolē. Apkalpēm jānodrošina tiesības uz godīgu attieksmi, ņemot vērā viņu drošību. Mums jāmacās no pagātnes neveiksmēm un jānodrošina, ka gadījumos, kad notiek nelaimes gadījumi, tiek veikta neatkarīga izmeklēšana.

Skotijas valdība nesen paziņoja, ka jauns operators atjaunos prāmju satiksmi starp Rositu un Zēbrugi. Es ceru, ka tad, ja mēs pārcelsim satiksmi no sauszemes ceļiem uz jūru, Eiropas Savienība varēs aktīvāk palīdzēt šādu prāmju maršrutu attīstīšanā.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Erika III tiesību aktu pakete par kuģošanas drošību ir cieši saistīta ar vispārēju nepopulāru ES politiku, konkurētspējas uzspiešanu un kuģu īpašnieku un ES monopolu grupu peļņas pieaugumu. Pakete nerisina ievērojami saasinātās cilvēku dzīvības drošības problēmas jūrā un apkārtējās vides aizsardzības problēmas.

Padome ir atteikusies pieņemt pat acīmredzami neadekvātos Komisijas un Eiropas Parlamenta priekšlikumus, kas neatbilst reālajām vajadzībām. Ņemot vērā kuģu īpašnieku rīkojumus un prasības pēc nekontrolētas kapitālistiskas peļņas gūšanas, Padome pretojas pat lielākajai daļai pamata pasākumu, kas aizsargātu apkārtējo vidi un cilvēku dzīvības jūrā.

Padome mēģina vājināt ikvienu pozitīvu pasākumu, tā sistemātiski izslēdz ierosinātos pasākumus. Tā nepieļauj neko, kas varētu kaut nedaudz ietekmēt kompāniju peļņu vai ieviestu visniecīgākos kuģu īpašnieku bezatbildības ierobežojumus. Tādēļ tā ir noraidījusi pat neadekvātos priekšlikumus, kas nosaka karoga valstu pienākumus, prasības apskatēm, kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un finansiālās garantijas.

Nopietns jautājums ir kuģu īpašnieku civiltiesiskās atbildības īstenošana, lai izmaksātu kompensācijas jūras katastrofu upuriem saskaņā ar 2002. gada protokolu SJO Atēnu konvencijai, kuru ES dalībvalstu valdības atsakās ratificēt.

Pat šodien mēs redzējam mēģinājumus atzīt par nederīgu referenta *P. Costa* svarīgo priekšlikumu par nepieciešamību paplašināt kuģu īpašnieku un aģentu atbildību par visu kategoriju kuģiem, kas iesaistīti iekšzemes un starptautiskajos jūras pārvadājumos un pārvadājumos pa iekšzemes ūdensceļiem.

Derek Roland Clark (IND/DEM). – Priekšsēdētājas kundze, kāds tad ir glābiņš grūtā situācijā? Apvienotajai Karalistei bija mierīgi laiki, līdz KZP sāka darboties un gandrīz iznīcināja mūsu zivsaimniecību. Tagad jūs vēlaties iznīcināt mūsu jūras tirdzniecību.

D. Sterckx kungs un *D. Vlasto* kundze šķietami ziņo tikai par mērķi izmantot automātisko identifikācijas sistēmu ar *Galileo*, lai uzmanītu kuģu kustību ES ūdeņos. Tā ir katra AK ūdeņos esošā kuģa kustības izspiegošana, jebkuras valsts to kuģu izspiegošana, kuri noenkurojušies mūsu ostās.

Datu bāze būs savienota ar ES datu centru, kas, līdzīgi jebkurai citai datu bāzei, var radīt drošības pārkāpums. SJO baidās, ka dati par kravas pārvadāšanu kopā ar informāciju par kravu, ja tā nonākusi nepareizās rokās, apdraud kuģus, kas tirgojas Eiropā.

Informācijas apkopošana noved pie kontroles sistēmām un mūsu tirdzniecības partneru kuģus, sevišķi no sadraudzības valstīm, šajā ES tirdzniecības karā varētu aizsūtīt projām. Nācijai, kura balstās uz jūras tirdzniecību, lai sevi pabarotu, tās tiešām ir neatkarības beigas. Eiropas Savienība izlemtu, vai Apvienotā Karaliste ēdīs vai mirs badā.

AK ir vislielākā interese par šiem ziņojumiem, jo mēs tirgojamies visā pasaulē, mēs to esam darījuši jau gadsimtiem ilgi un katrs Eiropas Parlamenta deputāts no AK pārstāv ar krasta līniju norobežotu reģionu. Tajā pašā laikā ES veido aizsargbarjeras tirdzniecībai, un visām tās dalībvalstīm būs jābalso, neskatoties uz to, vai tām ir, vai nav krasta līnijas.

Es ieteiktu savai valdībai noraidīt šo nevajadzīgo piedāvājumu, jo Britu un pasaules jūras tirdzniecību apdraud birokrāti, kuriem jūs neuzticētu pat airu laivu.

Vēl jaunāk, pēc *D. Vlasto* kundzes domām, ES varēs aizliegt kuģiem ienākt mūsu ūdeņos. Tātad ES varētu izlemt, vai atļaut ārvalstu karakuģiem mūs apmeklēt, vienalga vai tie ir mūsu draugi vai, iespējams, sabiedrotie. Ar kodolenerģiju darbinātajiem kuģiem varētu atteikt politikorektuma dēļ, ko var attiecināt uz Karaliskās flotes atomzemūdenēm. Tad tās palīdzēja noturēt Padomju Savienību attālumā un garantēt brīvību, ko pašlaik baudāt.

Ja ES turpinās iejaukties tādos karstajos punktos kā Gruzija un Ukraina, jums atkal var ievajadzēties šāda veida aizsardzību. Kāda tad ir politikorektuma cena?

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, *D. R. Clark* kungs, jums patiešām vajag rūpīgi izvērtēt šo priekšlikumu, nevis uztraukties par lietām, kuras, kā jūs teicāt, visas ir nepareizas. Jūs tiešām

nesapratāt, ka tas viss ir paredzēts drošībai jūrā. Es neaizņemšu sev paredzētās dārgās divas minūtes, runājot par to pašu tēmu, bet tā vietā pāriešu pie šīs paketes patiesā satura.

Šīs jūras drošības paketes virzība ir bijusi nevienmērīga. Mēs, Eiropas Parlaments, tajā esam ieinteresēti, jo mēs gribam visu paketi. Tomēr acīmredzami arī Padome par to interesējas. Es esmu ēnu referente ziņojumam par nelaimes gadījumu neatkarīgo izmeklēšanu, un Padome līdz šim ir pierādījusi daudz mazāk, nekā uzņemusies. Ja tomēr mēs kopā izrādīsim elastību un kaut kur piekāpsimies, līdz gada beigām mēs spēsim panākt vienošanos.

Viens no galvenajiem punktiem saistībā ar nelaimes gadījumu neatkarīgo izmeklēšanu, pēc Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu domām, ir tas, ka šai izmeklēšanai ir jābūt patiesi neatkarīgai. Padomes nostāja šajā sakarā šobrīd ir neapmierinoša. Ir jābūt arī vienai personai, uz kuru gulstas galīgā atbildība par izmeklēšanu, jo pilsoņi uzskata, ka ir ļoti neskaidri un nepārredzami, ja trīs dalībvalstis katra veic savu izmeklēšanu. Tādēļ ir vajadzīga persona, uz kuru gulstas galīgā atbildība. Treškārt, mums vajag ne tikai izmeklēt retus nelaimes gadījumus, kam plašas saziņas līdzekļi velta uzmanību, bet arī, pēc PPE-DE grupas domām, izmeklēt citus nopietnus nelaimes gadījumus, balstoties uz šīs direktīvas pamatnoteikumiem.

Beidzot, es piekřītu tam, ko J. Blokland kungs teica par P. Costa ziņojumā izteikto priekšlikumu, atbildības režīmā iekļaut arī iekšējos ūdens ceļus. PPE-DE grupa tam iebilda un turpina iebilst. Tāpēc es lūdzu Padomei stingri turēties pie šī punkta un es ceru, ka rīt par grozījumiem Nr. 11. un 20. netiks panākts kvalificētais balsu vairākums.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, mēs esam atgādinājuši visā Eiropā zināmos katastrofu piemērus. Es esmu no Polijas, zemes, kas nesen kārtējā gadadienā pieminēja desmitiem uz prāmja Jan Heweliusz bojā gājušos cilvēkus. Drošībai ir ārkārtēja nozīme. Ir labi, ja mēs drošību uzskatām par paketes sastāvdaļu. Tā ir laba pakete, skaitliski laba, ar septiņām regulām. Šajā paketē ir jābūt cilvēku, kuģu, ūdeņu un pat ekonomiskās tirdzniecības drošībai, un tā tur ir. Šajā sakarā es uzskatu D. Sterckx kunga ziņojumu, kurā man bija tas gods būt par referenta palīgu, par ļoti labu.

Jā, ir jāveic kuģu kontrole. C. Wortmann-Kool kundzei bija taisnība, sakot, ka mums vajag izpētīt potenciālo katastrofu cēloņus un nepieļaut to notikšanu. Turklāt es uzskatu, ka mums ir jāsaista kuģošana ar situāciju aviācijā, citiem vārdiem sakot, jāizmeklē situācijas, kas ir bijušas tuvu sadursmēm, jo mums ir jābūt lielāki skaidrībai par mehānismiem un iemesliem, kas šādus riskus rada.

Es nesaprotu un pilnīgi nespēju piekrist nostājai, ko ieņēmis R. Zīles kungs, kas runāja par īpašu vai specifisku attieksmi pret mazajām valstīm. Protams, ka ES dalībvalstu izmēram ir maza saistība ar kuģu skaitu, kāds peld zem tās karoga.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, būsim nopietni! Neskatoties uz dažiem pozitīviem aspektiem, lielākajai daļai no mums piedāvātajiem ziņojumiem, ja mēs runājam par drošību jūrā, nav lielākās terapeitiskas vērtības kā plāksterim uz koka kājas.

Parlaments un Komisija izliekas, ka tā kļūst dūsmīga uz Padomi, bet šī izlikšanās nav nekas cits kā neveikls mēģinājums izvairīties no atbildības un cenšanās privātās intereses izvirzīt augstāk par kopējām interesēm. Un tas sniedz Eiropas institūcijām vēl mazāku leģitimitāti iedzīvotāju acīs gadījumā, ja notiek vēl kāda katastrofa, sevišķi zinot, ka Eiropas Savienība ir saistīta ar PTO attiecībā uz vispārējo tirdzniecības nolīgumu, kas zināms kā Vispārējais pakalpojumu tirdzniecības nolīgums (GATS), kura Jūras pārvadājumu komisija nosaka, ka pašreizējie jūras pārvadājumu vides un drošības nosacījumi ir pārmērīgi un tie ir jāpadara pielaidīgāki. ES cinīsmu sapratīs to kopienu iedzīvotāji, kuri bija Erikas nogrimšanas upuri, kā arī citi.

Pareizi risināt jūras pārvadājumu drošības problēmas, nozīmē ķerties pie ļaunuma pašām saknēm. Mums būtu jācinās ar „nodokļu paradīzi”, kas ļauj jūras transporta darbību iekļaut pastkastīšu firmu džungļos, kas pieļauj novirzīšanos no noteikumiem. Mums ir jāizbeidz pašreizējā izdevīgo karogu prakse, ieskaitot ES teritoriju, kas samazina reģistrācijas maksas un apkalpju izmaksas vidēji par 60 %. Un galvenokārt mums noteikti jādod darba ņēmējiem jaunas tiesības saistībā ar drošību.

Jūs tomēr nekad to nedarīsīt, jo tas nozīmētu uzbrukumu globalizētā kapitālisma pamatiem.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, daži no jums, iespējams pareizi, domā, ko gan deputāts no tādas zemes kā Austrija, kurai nav jūras robežu, dara debatēs par dziļjūras pārvadājumiem. Uz šo jautājumu nav ļoti vienkāršas atbildes, bet, iespējams, ka dažos vārdos var pateikt, kāpēc arī mums šis jautājums ir svarīgs.

Pirmkārt, un tas ir patiešām nozīmīgi ne tikai mums, bet arī visām Eiropas Savienības dalībvalstīm: drošība un optimāla navigācijas organizācija starptautiskajos ūdeņos ir mums visiem svarīgs jautājums. Katastrofas un ne tikai tās, kuras saistās ar rožaino vārdu *Erika*, mums visiem to ir skaidri parādījušas.

Tomēr tagad mēs nonākam pie ļoti svarīga jautājuma, uz kuru daži no maniem kolēģiem deputātiem jau norādīja iekļaut arī iekšzemes ūdensceļu transportu noteikumos par atbildību, ir Eiropas iegriba, kam nav līdzīgas. Mums tas ir jānoraida, neskatoties uz to, vai mēs esam ar jūru saistīta nācija, vai mums ir tikai sauszemes robeža. Tas būtu saistīts ar pārmērīgām izmaksām un pārmērīgu birokrātiju, tāpēc radītu vispārēju problēmu Eiropas iekšzemes ūdensceļu transportam, un tā ir problēma, kuru mēs nedrīkstam saasināt. Tieši pretēji mums ir jāizveido noteikumi par atbildību arī iekšzemes ūdensceļu transportam īpaši rūpīga režīma veidā, nevis tiek mākslīgi jāpielāgo dziļjūras pārvadājumu noteikumiem.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Dāmas un kungi, pieņemot šo trešo jūras paketi, mēs skaidri atbildam uz daudzajām prasībām, ko Eiropas sabiedrība izvirzīja pēc *Erika* un *Prestige* katastrofām pirms pieciem un septiņiem gadiem.

Šie priekšlikumi, kas viens otru pastiprina, kā daudzi citi deputāti teica, dos mums iespēju pieņemt izšķirošu rīcību par labu Eiropas jūrniecības sektoram, kā arī, dāmas un kungi, tā pārredzamībai.

Priekšlikums direktīvai par tehnisko izmeklēšanu pēc nelaimes gadījumiem ir garantija, ka mēs nekad neredzēsīm šādu neskaidrības ainu, kas klājās pār tragisko nelaimes gadījumu ar *Prestige*.

Dokuments stiprina to organizāciju neatkarību, kuras izmeklē jūrniecības nelaimes gadījumus un starpgadījumus, un vajadzību darīt zināmus rezultātus, lai uzlabotu procedūras un veiktu paraugprakses apmaiņu.

Tāpēc es gribu apsveikt referentus, jo viņu izcilais darbs nozīmē, ka ir skaidri parādīta mūsu kā Eiropas Parlamenta nostājas stingrība saistībā ar šiem priekšlikumiem. Tie ir priekšlikumi, kuru vienīgais mērķis ir padarīt Eiropas jūras telpu par vienu no drošākajām pasaulē un veicināt Eiropas flotu reorganizāciju, kā arī nodrošināt, ka operatori uzņemas lielāku atbildību par bojājumiem, kas radīti trešām pusēm un jo sevišķi valstu līdzekļiem.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Trešā jūras pakete ir sekas sadursmēm, kurās bija iesaistīti „*Erika*” un „*Prestige*”, 2007. gada decembra nelaimes gadījumiem Melnajā jūrā un šā mēneša nelaimes gadījumam Taragona ostā. Šie nelaimes gadījumi radīja milzīgus zaudējumus piekrastes apgabaliem un sevišķi jūras videi.

Pakete attiecas uz jūras satiksmes, nelaimes gadījumu jūrā izmeklēšanas uzraudzīšanu, pasažieru pārvadātāju atbildības saistībā ar nelaimes gadījumu jūrā uzraudzīšanu, valsts kontroles ostās, vienotu standartu un noteikumu organizācijām, kas kontrolē un pārbauda kuģus, uzraudzīšanu. Vēlos norādīt, ka jaunais Parīzes memorands stājās spēkā 2008. gada 17. septembrī. Ir būtiski, ka visiem kuģiem, kas iebrauc Eiropas ostās, ir jāatbilst noteiktiem drošības standartiem. Ļaujiet man atgādināt, ka melnie un pelēkie saraksti, ko publicēja 2008. gada 18. jūnijā Parīzes memoranda tīmekļa vietnē, attiecīgi ietver vienu un sešas dalībvalstis. Tādēļ vienai ceturtdaļai dalībvalstu ir jāuzlabo zem viņu karoga reģistrēto kuģu drošība.

Neatkarīgi no tehniskā stāvokļa, kuģim, kas atrodas briesmās, ir jābūt pieejai speciāli norādītām un aprīkotām patvēruma vietām. Eiropas ostām ir jāsniedz šī iespēja, un ostas administrācijai jāspēj atgūt izmaksas, kas radušās sausajā dokā vai remontējot kuģi. Es uzskatu, ka īpašnieku atbildība pasažieru pārvadāšanā ir jāpiemēro arī iekšējos ūdeņos. Es gribētu sveikt savus kolēģus, kas strādāja un apsprieda šo paketi. Es domāju, ka tas ir ārkārtīgi svarīgi Eiropas Savienības ekonomikas nākotnei.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Patiesībā es gribu mūs visus sveikt ar trešās paketes apstiprināšanu un prezentāciju. Es vispirms gribu apsveikt Komisiju un tās komisāru A. Tajani kungu, kas jau pašā sākumā kā romietis parādīja, ka ir gatavs būt precīzs visos jautājumos saistībā ar jūru un to ostām, es arī gribu apsveikt visus referentus, jo attiecībā uz tik sarežģītu un plašu jautājumu tie vienmēr spēja saglabāt Parlamenta nostāju, kas garantē labāku un lielāku drošību visiem pilsoņiem tik sarežģītā, vētrainā vidē kā jūra.

Es arī domāju, ka ir pareizi tas, ka mēs reaģējam pēc dažādiem nelaimes gadījumiem un ka Eiropas pilsoņiem ir jāredz, ka Parlaments un Eiropas iestādes ne tikai rūpējas par viņiem, kad katastrofa jau notikusi, bet, ka arī mācoties no tām, tās spēj virzīties uz priekšu un panākt progresu likumdošanas jomās. Uzskatu, ka šajā gadījumā tie ir jautājumi, kas attiecas uz drošību. Sevišķi par drošību saistībā ar ietekmi uz vidi, kas, var teikt, ir aizsākusi visu kustību, bet arī par drošību, kas patlaban saistīta ar dažādu iesaistīto dalībnieku atbildību, noskaidrojot un precizējot, kuri tie ir un kā mums uz tiem jāreaģē, nosakot, kā nākotnē cīnīties pret pirātismu

un, kas ir vēl svarīgāk, kā panākt progresu, uzlabojot darba, sociālos un profesionālos apstākļus tiem, kas strādā jūrā. Es domāju, ka tas ir tieši par tiem jautājumiem, kuri mums vēl joprojām ir jāapspriež, lai panāktu progresu, un mēs lūdzam Komisijai turpināt tos apsvērt.

Man vēl tikai jāpasaka, ka, pēc mūsu domām, pastāv rezerves saistībā ar garantijām, kas vajadzīgas, lai ostās nodrošinātu patvēruma vietu, kas mums visiem ir nepieciešama.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, nopietnie jūrniecības nelaimes gadījumi, ko mēs esam pieredzējuši Eiropas jūrās, noteikti nedrīkst atkārtoties. Manā valstī, Grieķijā, pagājušā gada kuģa bojāejas cēloņi Santorini vēl nav izpētīti. Cilvēku dzīvību zaudējumi, ievērojamais kaitējums tūrismam un bumba ar laika degli apkārtējai videi, jo tvertnēs palika nafta, ir pietiekams pierādījums tam, ka mēs nedrīkstam atļauties būt pavisā.

Jautājums par drošību jūrā ir ārkārtīgi svarīgs. Savienībai ne tikai jānodrošina Eiropas kuģniecības ilgtspēja, bet arī nepārtraukti tā jāuzlabo, lai mēs spētu starptautiski konkurēt. Tomēr mēs nedrīkstam ignorēt nepieciešamību aizsargāt dabas resursus.

Ja nekavējoties nesāksim darboties, mēs noteikti zaudēsim vērtīgo laiku, lai efektīvi reaģētu uz sekām, ko izraisa jūrniecības nelaimes gadījumi. Pēc jūrniecības nelaimes gadījuma izraisīšanas veiktā sistemātiski tehniskā izpēte, pamatojoties uz starptautiskajiem noteikumiem, ir iedarbīgs veids, kā iegūt labāku izpratni par cēloņiem. Izmeklēšanas organizāciju neatkarība tāpēc ir ārkārtīgi svarīga, un man ir žēl, ka Padome to nesaprot.

Cits svarīgs jautājums ir sadarbība starp iestādēm, sevišķi, ja nelaimes gadījums ietekmē vairākas dalībvalstis. Jautājums par patvēruma ostām un kuģu pārbaudes sistēmu ir ārkārtīgi svarīgs drošībai jūrā. Tas ir jāpiemēro arī tranzīta kuģiem, kuriem ir jāsniedz garantijas, ka tie ir spējīgi rīkoties nelaimes gadījumā vai citos līdzīgu katastrofu gadījumos.

Nobeigumā es gribētu apsveikt referentus par viņu stingro nostāju attiecībā uz Padomi, un es ceru, ka pēc balsošanas Padome, saprotot mūsu nostāju, sniegs pozitīvu ieguldījumu likumdošanas procedūras pabeigšanā.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisār, drošība jūras transporta nozarē ir svarīgs transporta politikas elements, ņemot vērā faktu, ka liels skaits preču tiek pārvadāts pa jūru vai ūdeni. Palielinātā nedrošība saistībā ar iespējamajām nelabvēlīgajām dabas parādībām, terora aktiem, tīšiem nelaimes gadījumiem un starpgadījumiem dramatiski palielina risku, kam tiek pakļauta ar kuģu satiksme. Šīs direktīvas pieņemšana ir ārkārtīgi svarīgs pasākums visai Eiropas Savienībai. Kodeksa, kurš līdz šim tika piemērots brīvprātīgi, aizstāšana ar šo direktīvu uzlabo gan saistības, gan atbildību, izmantojot kompetentu struktūru iecelšanu un īpašu procedūru ieviešanu, kuras jāsaņem, jānosaka un jāievieš dalībvalstīm. Vajadzība dalībvalstīm saskaņot savus tiesību aktus ar direktīvu tās ieviešanā rada prasību pēc pilnīgas sadarbības starp valstīm un kuģu īpašniekiem, kā arī stingras kontroles un koordinācijas panākšanas.

Es vēlētos atzīmēt divas lietas – vajadzību pēc pilnīgākiem kritērijiem sadarbībai ar trešām valstīm, kā arī skaidru ostas politikas formulēšanu, jo mūsu jūras ir atvērtas un tas ir ļoti svarīgi. Incidentu, to cēloņu un ietekmes izmeklēšana noteikti ir ārkārtīgi svarīga. Tas ir saistīts ar incidentu skaita noskaidrošanu un, kas ir vēl svarīgāk, preventīvu pasākumu veikšanu. Pēdējos gados manā valstī ir notikuši vairāki incidenti, kuros zaudētas dzīvības, bojāts īpašums un vide. Tāpēc tas ir ārkārtīgi svarīgi un es šajā sakarā apsveicu referentu.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Jūras transporta drošība, tūlītēja rīcība nelaimes gadījumos un nelaimes gadījumu izmeklēšanas efektivitāte Baltijas valstīs ir ārkārtīgi svarīga. Baltijas jūra ir nošķirta un sekla, tās ūdens mainās tikai reizi 30 gados, kas padara to par ļoti neaizsargātu. Ar nepārtrauktu jūras transporta palielināšanos Baltijas jūrā, ņemot vērā Lietuvas pieredzi, mēs apzināmies, ka nelaimes gadījumiem jūrā seko domstarpības un nekārtības, kas atspoguļo atbilstošu likumu trūkumu.

Tādēļ es izsaku atzinību referentam par veikto ļoti svarīgo darbu. Mēs nedrīkstam piekrist Padomes priekšlikumam, ka drošības pārbaudēm jānotiek tikai nozīmīga incidenta gadījumā. Ne tikai nozīmīgiem incidentiem ir katastrofāla ietekme uz valstu ekonomiku, vidi un labklājību. Mēģinājums samazināt birokrātisko mehānismu skaitu nedrīkst kaitēt izmeklēšanas kvalitātei. Turklāt ir ļoti svarīgi, lai tās pašas incidentu izmeklēšanas metodes tiek ieviestas visās dalībvalstīs.

Dominique Bussereau, Padomes priekšsēdētāja. (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, jūsu sacītajā esmu saklausījusi lielu atbalstu. Kā jūs gandrīz visi teicāt, arī vienošanās par pirmajiem sešiem dokumentiem ir jāpanāk drīz.

Protams, es esmu mazliet vilusies, ka mēs esam nonākuši pie saskaņošanas procedūras, bet es esmu iedrošināta turpināt mūsu dialogu un novest to līdz galam.

Esmu ņēmusi vērā jūsu ziņojumus. Jūs esat par valstu atbildību, pa vajadzību spēt vadīt izmeklēšanu lielā daudzumā gadījumu, par SJO konvencijas ratificēšanu jo sevišķi un jūs noteikti vairākkārt atkārtojāt, ka paketi nevar sadalīt. Es to dzirdēju un nadošu to tālāk Padomei mūsu sanāksmē 9. oktobrī. Jūs zināt, ka diskusijas būs sarežģītas, bet jūs arī norādījāt, ka bija vajadzīgs pārāk ilgs laiks, lai nonāktu tur, kur esam šodien. Tomēr es varu apstiprināt, ka mūsu apņemšanās ir stingra, un tas ir svarīgi. Es ceru, ka kopā mēs varam izveidot visaptverošu un saskaņotu sistēmu, kas nodrošina katra dalībnieka atbildību tajā. Es domāju, ka tā ir cena jūras satiksmes drošībai Eiropā. Tādēļ divos pēdējos piedāvājumos vajadzīgs progress. Kā jūs zināt, mēs strādāsim tieši pie tā līdz mūsu prezidentūras pēdējai minūtei.

Komisāra tautiešu *A. Tajani* kunga, priekšsēdētājas kundzes, *P. Costa* kunga un *Antonio Gramsci* sacītajā šajās diskusijās mēs meklējam līdzsvaru starp mūsu prāta pesimismu un gribas optimismu. Lai kā arī būtu, es jau iepriekš pateicos Parlamentam par visu, ko tas var darīt, lai atbalstītu šo optimismu.

Antonio Tajani, Komisijas loceklis. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, liels paldies *D. Bussereau* kungam par apņemību, ko viņš turpina izrādīt. Es gribu iedziļināties dažādu iesniegto ziņojumu un grozījumu būtībā.

Attiecībā uz pirmo balsojumu par *D. Sterckx* kunga ziņojumu par jūras satiksmes uzraudzīšanu, es esmu iepriecināts par Parlamenta plašo atbalstu mērķiem, kas izvirzīti Komisijas priekšlikumā. Vissvarīgākie noteikumi priekšlikumā ir tie, kas saistīti ar patvēruma vietām. Es pilnībā atbalstu Parlamenta centienus saglabāt neatkarības principu lēmumu pieņemšanas procesā par briesmās esošo kuģu izmitināšanu patvēruma vietās.

Tomēr grozījumus, kas pārņem direktīvas priekšlikuma būtību attiecībā uz *J. Kohlček* kunga ziņojumu, kuģu īpašnieku civiltiesisko atbildību un finanšu garantijām, var atbalstīt bez iebildumiem, izņemot divus, kas attiecas uz Kopienas biroja izveidi finanšu garantiju sertifikātu pārvaldībai. Maniem darbiniekiem ir šaubas par šī priekšlikuma ietekmi administratīvajā un finanšu līmenī, un mums tas ir jāizpēta sīkāk. No otras puses, izlasot *J. Kohlček* kunga ziņojumu, es esmu apmierināts, ka Parlamenta atbalsts priekšlikumam par neseno nelaimes gadījumu izmeklēšanu nemazinās.

Tomēr reizēm labākais ir labs ienaidnieks, un Komisija ir pierādījusi, ka tā ir jūtīga pret apgalvojumu, kas radās debašu laikā Padomē, tas ir, ka, lai nodrošinātu izmeklēšanas kvalitāti, labāk ir tās lieki nepavairot. Svarīgi ir, ka ļoti nopietnos nelaimes gadījumos, papildus tiek veikta izmeklēšana, lai, izprotot nelaimes gadījumu iemeslus, gūtu noderīgu mācību nākotnei. Šis mērķis, kas jebkurā gadījumā atbilst SJO apstiprinātajai pieejai, atbilst kopējai nostājai, un es tādēļ nevaru atbalstīt tādus grozījumus kā Nr. 7., 13. vai 14. Visbeidzot trīs grozījumi Nr. 18., 19. un 20. ir paredzēti, lai iekļautu direktīvā mehānismu, ar kura palīdzību uzlabot iespēju atrisināt jebkuru nesaprašanas dalībvalstu starpā saistībā ar individuālo izmeklēšanu. Tomēr ir taisnība, ka Komisijas priekšlikums un kopējā nostāja patiesībā prasa, lai dalībvalstis izvairītos no paralēlas izmeklēšanas veikšanas, arī tā ir taisnība, ka tās neatņem iesaistītajām dalībvalstīm tiesības veikt pašām savu izmeklēšanu. Jebkurā gadījumā Komisijas uzdevums nevar būt darboties kā vidutājam starp dalībvalstīm, kas katra ir pārliecināta, ka tām ir ārkārtīgi svarīgi veikt izmeklēšanu. Šajā gadījumā pats svarīgākais ir nodrošināt, ka izmeklēšanas organizācijas ir neatkarīgas.

Attiecībā uz kompensāciju pasažieriem nelaimes gadījumos *P. Costa* kunga ziņojumā, jūs zināt, ka Komisija ir apņēmusies panākt, lai tiktu nostiprinātas ceļotāju tiesības visās transporta nozarēs visā Eiropā. Kad pirms trijiem mēnešiem tika iesniegts šis priekšlikums, Komisija sāka ar novērojumu, ka, ja Eiropā uz kuģa, jūrā vai upē notiek nelaimes gadījums, upuriem netiks izmaksātas atbilstošas kompensācijas, jo līdz šim dalībvalstīs piemērojamie likumi pārlietu atšķiras un faktiski pamatvilcienos tie šķiet arī ir novecojuši. Būtībā tie neietver prasību par obligātu apdrošināšanu, kompensāciju maksimālais apjoms ir neadekvāts, un atbildības sistēmas paredz, ka cietušajam ir jāpierāda pārvadātāja vaina, un turklāt to ir grūti izdarīt kuģa nogrimšanas gadījumā.

Ņemot vērā šo novērojumu, Komisija redzēja tikai vienu risinājumu: meklēt saskaņošanas iespējas. Tas nozīmē Atēnu Konvencijas īstenošanu, sarunas JSO aizgādībā, un tas nozīmē Konvencijas pilnīgu piemērošanu, lai garantētu, ka visi upuri saņem kompensāciju saskaņā ar Konvenciju, pamatojoties uz tajā noteikto maksimālo apmēru. Padome ir parādījusi, ka tai ir tāds pats viedoklis. Eiropas Parlamenta visi iesniegtie grozījumi ir vērsti uz to, lai uzlabotu nākamo regulu, tāpēc mēs tos atbalstām bez jebkādiem iebildumiem.

Attiecībā uz darbības jomu, kurai vajadzētu būt tik plašai, cik iespējams, tomēr nevar noliegt grūtības, kas var rasties dažiem valstu vai iekšzemes ūdeņu transporta operatoriem. Tāpēc būtu pamatoti paildzināt regulas

īstenošanas laiku, lai varētu veikt vajadzīgos pielāgojumus. Tāpēc es atbalstu attiecīgos grozījumus. Šobrīd maksimālais kompensācijas apmērs ir atkarīgs no kuģa lieluma un upuru skaita, un tas ir nepieņemami. Mums vajag to sakārtot pareizi, un viens no veidiem, kā to izdarīt, ir palīdzot apdrošināšanas nozarei un nosakot vienu kopēju maksimālās kompensācijas apmēru, kas būtu piemērojams visā Eiropā. Tāds ir grozījumu Nr. 12., 13. un 14. (pirmā daļa) mērķis, kuru atbalsta Komisija.

Es aizņemu tik ilgu laiku, priekšsēdētāja kungs, jo uzskatu, ka ir pareizi izteikt viedokli par dažādiem iesniegtajiem grozījumiem, un tā, ja atļausit, es izmantošu vēl divas minūtes. Es gribu pateikties referentei D. Vlasto par ziņojumu par ostas valsts kontroli un Parlamentam par viņu atbalstu šim priekšlikumam, kas palīdzēs ieviest vērienīgu jaunu pārbaudes sistēmu Eiropā.

Es gribu pateikt divas lietas par diviem svarīgiem aspektiem: pirmais attiecas uz mehānismu, kā noteikt, kādos apstākļos nevar veikt kuģu pārbaudi. Otrkārt, pastāv arī jautājums par elastīgumu, kas, taisnību sakot, ir jāpamato operatīvu iemeslu dēļ un jau jāparedz spēkā esošajā direktīvā, un tāpēc mēs uzskatām, ka tas ir jāsaglabā. Šī iemesla dēļ es nevaru atbalstīt grozījumus Nr. 19. un 23.

Vissvarīgākais jautājums politiskā ziņā ir aizliegums, kas risināts grozījumos Nr. 31. un 32. Ja Komisija var pieņemt Padomes viedokli, ar ko tiek ieviesta ne tik stingra sistēma pelēkā saraksta kuģiem, man tomēr ir prieks, ka Parlaments atbalsta Komisiju jautājumā par pastāvīgo aizliegumu.

Attiecībā uz *L. de Grandes Pascual* kunga ziņojumu par klasificēšanas sabiedrībām, esmu apmierināts, ka Parlaments pieņem akta dalījumu direktīvā un regulā, kā to vēlējās Padome. Šī pieeja man šķiet gan godīga, gan stingra no tiesiskā viedokļa. Saistībā ar grozījumiem vēlos sacīt, ka ar grozījumiem Nr. 27. un 28. tiek veiktas izmaiņas oficiāli atzīto iestāžu civiltiesiskās atbildības režīmā, un tas mums šķiet praksei neatbilstoši. Jebkurā gadījumā, saskaņā ar direktīvu, uz nāvi, kuras cēlonis ir nolaidīga rīcība, joprojām attieksies vismazākais atbildības līmenis.

Mums ir pieņemams grozījums Nr. 1, ar ko paredzēts dzēst 3. apsvērumu, ko Padome pievienoja regulas projektam. Šis apsvērumš mums šķiet nevajadzīgs un bīstams, es nevēlētos, lai mūsu inspektoriem būtu grūtības šajā sakarā veikt savu darbu. Beidzot, kā jau minēju, man ir pieņemami grozījumi, ar kuriem paredzēts direktīvas projektā ieviest dažus elementus no „karoga valsts” priekšlikuma.

Priekšsēdētāja kungs, es atvainojos, ka runāju tik ilgi, bet bija daudz grozījumu, un es domāju, ka bija pareizi darīt Parlamentam zināmu Komisijas viedokli.

Dirk Sterckx referents. – (NL) Priekšsēdētāja kundze, ļaujiet man sākt savu runu ar dažiem vārdiem maniem spāņu kolēģiem par viņu iebildumiem saistībā ar patvēruma ostām. Ja kompetenta dalībvalsts iestāde pieņem lēmumu, tad tiešām var būt sarežģījumi ar to patvēruma ostu kompensēšanu, uz kurām iespējams nogādāt kuģus. Patiesi, tas tiek skatīts manā ziņojumā, un, starp citu, tā ir problēma, kuru Padome un Parlaments līdz šim nav spējuši savā starpā atrisināt. Viena no grūtākajām problēmām. Kā to atrisināt?

Man bija relatīvi vienkāršs risinājums, proti, šajā gadījumā uzliekot finansiālo atbildību dalībvalstij. Padome tam nepiekrīt, un mums kaut kas ir jāierosina. Nav tā, ka mums nav izdevies izskatīt šo problēmu vai ņemt to vērā, es tikai gribēju to minēt tikai, lai izvairītos no jebkādiem pārratumiem.

Paslaik mēs sākam samierināšanas procedūru, un gan Padomes, gan Parlamenta priekšsēdētāju uzdevums ir nodrošināt, lai tā būtu veiksmīga. Mēs nevaram atļauties neveiksmi. Man vēlreiz ir jāpateicas jums un jūsu kolēģiem, jo faktiski 90 % no darba jau ir paveikts, jo īpaši attiecībā uz manu ziņojumu. Rītdienas balsojums to neatspoguļos, bet, cik vien tas attiecas uz mani, varat būt pārliecināti, ka es atbalstu to, par ko esam vienojušies, un ka mēs nodarbojamies ar nozīmīgiem jautājumiem un ātri sasniegsim rezultātu.

Problēma samierināšanas procedūras laikā būs divi trūkstošie ziņojumi, divi trūkstošie dokumenti, un es vēlreiz gribu uzsvērt, ka „mēs esam ar jums, ka mums ir jāstrādā kopā, Parlaments ir ar Padomi, un tas nenotiek katru dienu.”

Jaromír Kohlíček, referents. – (CS) Es mēģināšu rezumēt to, kāpēc jūras pakete ir jāapspriež kā vienots veselums, nevis kā ziņojumu rinda, no kuriem Padome un Komisija var izvēlēties, ko izvirzīt, ko nolikt malā un gaidīt nākamo vai vēl kādu citu prezidentūru. Vispirms ir būtiski izveidot vienādas prasības visos gadījumos, visos šajos ziņojumos, lai saprastu, uz kuriem kuģiem visi ieteikumi attiecas. Sākotnējos ziņojumos bija atšķirības. Es gribu vēlreiz vērst uz to jūsu uzmanību. Otrkārt, drošība ir nedalāma, un tādēļ ir svarīgi nostiprināt karoga valsts atbildību. Šī atbildība ir skaidri jādefinē, jo bez atbildības no karoga valsts puses nebūs iespējams virzīt šo paketi uz priekšu. Treškārt, ir kopēji jāpieņem godīga attieksme pret jūrniekiem, kuru kuģi ir nonākuši grūtībās. Nav svarīgi, vai tie ir pieņēmuši SJO pamatnostādnes vai nē. Ceturtkārt, vide

ir tik svarīga, ka ir jāpārtrauc diskusijas par to, kurš atbild par jūras transportu gadījumā, ja uz kāda kuģa ir problēmas, un jāizbeidz novelt atbildību uz citiem. Katrā valstī būs tikai viena persona, kas nolems, kur var doties grūtībās nonācis kuģis. Piektkārt, ja ir noticis nelaimes gadījums, noteiktajā laika grafikā ir jābūt skaidram, kurš veiks tehnisko izmeklēšanu, kura valsts ir atbildīga, kur tiks sūtīts galīgais ziņojums un kādai ir jābūt ziņojuma struktūrai, pretējā gadījumā mēs vienkārši spēlējam spēlītes. Izmeklēšanas iestāžu neatkarība ir acīmredzama prasība. Sestkārt, ja drīkstu lūgt jums, komisār, un jums, *D. Bussereau* kungs, lūgt ieklausīties ne tikai tajā, ko vēlas Eiropas Parlaments, bet arī tajā, ko vēlas Savienības pilsoņi, un uztvert jūras paketi kā vienotu veselumu.

Paolo Costa, *referents*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, *D. Bussereau* kungs, dāmas un kungi, lūdzu, pieņemiet nelielu ieteikumu, kas radies tās pieredzes rezultātā, kuru es esmu ieguvis šajā laikā, lai gan tā nav bijis ļoti ilgs. Es apgalvoju, ka jums nevajag baidīties no samierināšanas. Samierināšana ir radošs posms, kas ļauj pārvarēt problēmas, kuras šķiet nepārvaramas.

Es apsolu, ka mēs panāksim vienošanos pat par kopējo ierobežoto atbildību, kādu vēlētos visi kuģu īpašnieki, kas saskaras ar nepieciešamību pret visiem pasažieriem izturēties vienādi. Šodien tas šķiet neiespējami, bet ja mēs visi kopā pliksim mazliet pūļu un to iztēlosimies, tas noteikti darbosies. Īsumā, neraugoties uz gribas optimismu, ko es noteikti ar *Gramscian* atmiņu iedvešu, lūdzu jūs arī pieņemt anonīmā francūža 1968. gadā izteikto ieteikumu, ka ar nelielu iztēles spēku mēs panāksim kāda veida galīgu risinājumu.

Man jāsaka, ka neesmu pārlieku apmierināts par atsevišķām deputātu izteiktajām piezīmēm attiecībā uz viņu pretošanos iekšējo ūdeņu pasažieru lielākai aizsardzībai, man tas šķiet nesaprotami. Jāatzīst, mani satrauc, ka atklāti tiek pateikts tas, ka bērnam un viņa tēvam, kas gājuši bojā Sēnā, ir jāsaņem atšķirīga aizsardzība, nekā tad, ja viņi būtu gājuši bojā atklātā jūrā. Tas man šķiet pilnīgi nepieņemami, un es nespēju noticēt, ka *R. Rack* kungs, *C. Wortmann-Kool* kundze un *J. Blokland* kungs patiešām gribēja pasacīt, ka nelielu interešu aizsardzība, jo iesaistītas ir ļoti nelielas apdrošināšanas izmaksas gadījumiem, kam kā sevišķi neiespējamiem, ir ļoti zemas apdrošināšanas izmaksas, ka atsevišķu nelielu operatoru nelielas intereses var apdraudēt nostāju, kuru, kā es ar prieku dzirdēju, apstiprinājusi arī Komisija un kura saņems arī Parlamenta uzticību.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt savu stingro iebildumu pret *P. Costa* kunga ieteikto saikni starp cilvēkiem, kuri gāja bojā Sēnā un faktu, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu un Sociālistu grupa atsakās atbalstīt šos priekšlikumus. Tā ir saikne, ko *P. Costa* kungam nevajadzētu veidot, tāpēc es vēlos izteikt stingru protestu.

Dominique Vlasto, *referente*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, noslēgumā varu sacīt, ka man šķiet, ka šodienas debates ir atklājušas kopēju vēlmi panākt rezultātu. Es domāju, ka tas ir ļoti svarīgi.

Francijas prezidentūras laikā jo sevišķi ir padarīts liels darbs, un mēs varam par to būt apmierināti. Es ceru, ka pēc Transporta padomes sanāksmes 9. oktobrī, Padomes priekšsēdētāja kungs, mēs atradīsim risinājumu, ko atbalsta ikviens, neļaujot nekam palikt malā. Parlaments ir vienots šīs paketes atbalstīšanā, un es ceru, ka mums izdosies nodrošināt, lai pakete tiktu pieņemta plenārsēdē.

Luis de Grandes Pascual, *referents*. – (ES) Es vēlreiz gribētu pateikties Francijas prezidentūrai, kas ne tikai izrādīja gribu, bet arī pierādīja savas gara spējas.

Cerēsim, ka, pateicoties šai noteiktībai, kas ir arī izrādīta, atsevišķas valdības nebūs nedzirdīgas, bet ieklausīsies šajā saprātā, Francijas saprātā, un apdomīgā veidā sadarbosies, lai sasniegtu mērķus, kurus gan mēs, gan viņi esam apņēmušies sasniegt.

Attiecībā uz Komisiju, priekšsēdētāja vietnieks ir informēts, ka mums ir bijis neoficiāls dialogs, bet neapšaubāmi – tas, ko viņš nodēvēja par nesaskaņotību, ir dabiski grafika un parlamentāro formulējumu dēļ, un tas ir lieliski labojams.

Saistībā ar ziņojumiem, par kuriem es esmu atbildīgs, šajos dialogos mēs esam sasnieguši mērķi attiecībā uz atzītajām organizācijām, un nav šaubu, ka mēs varam panākt vienprātību par risinājumiem.

Beidzot, *D. Sterckx* kungs mums kā Spānijas iedzīvotājiem ieteica būt spējīgiem pieņemt šos priekšlikumus. Es lūdzu jūs saprast, ka mūsu atšķirīgajām nostājām ir ļoti seni iemesli, bet šī saprotiet arī to, ka šī nostāja nav nemaināma un samierināšanas laikā noteikti būs veidi, par kuriem mēs vienosimies, un mēs pieņemsim darbības veidu, kas ir katram saprotams un kas sniedz risinājumu ne tikai valstīm, kurām ir kuģi, bet arī tiem, kas cieš, jo mums ir krasta līnijas.

Priekšsēdētājs. – (EL) Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, trešdien, plkst. 11.30

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Ir svarīgi, lai kuģu pārbažu un apsekojumu organizācijām, kā arī jūras lietu administrācijas attiecīgajām darbībām, būtu vienoti noteikumi un standarti.

Taču ir svarīgi, lai Eiropas Savienība palielinātu dalībvalstīs reģistrēto kuģu skaitu. Malas, Kipras un Grieķijas kuģu reģistri ir ļāvuši Eiropas Savienībai joprojām palikt par vienu no lielākajiem pasaules mēroga dalībniekiem, ciktāl tas attiecas uz kuģu reģistrēšanu. Tādēļ Eiropas Savienība var paaugstināt standartus un saglabāt savu kuģu noteiktu pārbaudi.

Bez kompromisiem drošības jomā Eiropas Savienībai ir jāpārliecinās, ka kuģi, kas tai pieder, nemigrē uz citām valstīm, sevišķi uz tām valstīm, kas zināmas kā tādas, kuras ļauj kuģiem peldēt zem „izdevīgiem karogiem”.

Ir jānovērtē, ka kuģošana ir viens no „tīrākajiem” transporta veidiem. Tas arī ir viens no lētākajiem. Mums jāuzmanās, lai neuzliktu šai nozīmīgajai nozarei pārmērīgus slogus.

Tas jāpatur prātā, veicot jebkārus pasākumus. Ir jāveicina kuģniecības pārvadājumi un tas ir jāņem vērā, reglamentējot šo nozari, bez jebkādiem kompromisiem drošības, veselības un drošuma ziņā.

12. Pirātisms jūrās (debates)

Priekšsēdētāja. – (EL) Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par pirātismu jūrā.

Dominique Bussereau, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, tikai pirms dažām dienām, sestdien, 14. septembrī, 420 jūdzes no Somālijas krasta pirāti vajāja franču tunzivju zvejas kuģi. Tas nebija atsevišķs incidents. Kopš jūlija sākuma ir sagūstīti desmit kuģi un 250 jūrniki ir saņemti kā ķīlnieki. Rezultātā zvejas kuģi darbojas visai negribīgi un jūs varat iedomāties, kādēļ tas tā ir, ap 50 franču un spāņu tunzivju zvejas kuģu, kas mēdza zvejot pie Seišelu salām un Somālijas, nolēma doties atpakaļ uz Seišelu salu arhipelāgu.

Papildus tam, ka šis pirātu uzbrukumu skaits pieaug, ir skaidrs, ka tie vairs nenotiek tikai gar krastu, bet tiecas izplesties tālāk starptautiskajos ūdeņos, pārtraucot ne tikai tranzīta zvejas un kravas kuģu darbību, bet arī, un tas ir ļoti nopietni, to kuģu darbību, kas darbojas humanitāro programmu ietvaros, jo īpaši Pasaules pārtikas programmā, kas sniedz būtisku palīdzību daudzus pārvietotos Somālijas iedzīvotājus.

Šī parādība ir kļuvusi par iemeslu raizēm globālā līmenī. Francijas prezidents N. Sarkozy nesen teica, ka tie vairs nav atsevišķi gadījumi, bet noziedzīga industrija, kas apdraud vienu no pamatbrīvībām, brīvību pārvietoties, kā arī brīvību veikt starptautisko tirdzniecību. Francijas prezidents noslēgumā teica: „Pasaule to nevar pieņemt”.

Ņemot vērā iepriekšminēto, ANO Drošības padome maijā un jūnijā pieņēma rezolūcijas Nr. 1814. un 1816. Atbildot uz šī jautājuma saasināšanos, tā pašlaik strādā pie jaunas rezolūcijas, kas paredzēta starptautiskās sabiedrības mobilizēšanai, lai Jūras tiesību konvencijas un Drošības padomes rezolūcijās daudz efektīvāk piemērotu pastāvošos represiju un novēršanas līdzekļus.

No savas puses ES dalībvalstis jau ir uzsākušas to darīt un 26. maijā paziņoja savu apņemšanos strādāt kopā, lai apkarotu pirātismu pie Somālijas krastiem. Padome 5. augustā apstiprināja krīzes pārvaldības koncepciju. Nesen, 15. septembrī, Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē Padome pieņēma stratēģisku militāru plānu, ņemot vērā iespējamu jūras operāciju saskaņā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku. Es gribu oficiāli atgādināt, ka jūras operācijas sākums ir skaidri paredzēts, kā Francijas prezidentūra sacīja Parlamenta Ārlietu komitejai pagājušajā otrdienā iepriekš minētās Padomes sanāksmes beigās.

Līdz operācijai, tā kā bija vajadzība veikt pasākumus, Padome spēra pirmo soli, veidojot flotes koordinēšanas struktūru. To vada Spānijas vecākais virsnieks un tajā ietilpst četri jūrniecības eksperti, kuru pienākums ir sekmēt regulāru vai neregulāru informācijas apmaiņu starp tirdzniecības floti un jebkuru flotes kuģi attiecīgajā apgabalā. Vienība, kas atrodas Briselē, būs atbildīga par atbalsta sniegšanu novērošanas un aizsardzības darbībām, ko pie Somālijas krastiem veic dalībvalstis. Iniciatīvai ir jābūt trijās sadaļās: noteiktu apdraudētu tranzīta kuģu pavadīšana caur Adenas līci, Pasaules pārtikas programmas humanitāro konvoju uz Somāliju aizsardzība un zvejas rajonu uzraudzīšana pie Somālijas dienvidu krastiem. Dalībvalstis, kurām ir flotes

vienības, kas darbojas pie Somālijas krastiem, tiek lūgtas par to informēt vienību, īpaši, lai uzlabotu visapdraudētāko tirdzniecības kuģu aizsardzību.

Turklāt, priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība turpinās sagatavošanos iespējamajām flotes operācijām saskaņā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku. Informācijas apkopošanas misija, kurā ietilpst Eiropas Savienības un Padomes ģenerālsēkretariāta militārpersonas, pašlaik atrodas šajā rajonā, izstrādājot stratēģisko plānu. Tai jāsniedz savs lēmums 29. septembrī.

Jūs redzēsiet, dāmas un kungi, ka Eiropas Savienība ne tikai izrāda savu apņemšanos darboties, bet arī apstiprina savu kā virzītājspēka nostāju starptautiskā mērogā cīņā pret pirātismu. Mums jādod sev iespēja ātrā un koordinētā veidā darboties, protams, komerciālo interešu labā, bet arī pārvietošanās brīvības dēļ, kas ir globāls princips, un visbeidzot mums ir jāpalīdz mūsu humanitārajiem mērķiem.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija stingri nosoda kriminālās darbības, kas regulāri tiek veiktas dažos pasaules rajonos pret Eiropas Savienības dalībvalstu interesēm, gan pirātismu jūrā, gan kuģu bruņotu laupīšanu ūdeņos, kas atrodas valstu jurisdikcijā.

Šāda veida darbības ietekmē ne tikai jūras transportu, bet arī dziļjūras zvejniecību un jūras tūrismu. Turklāt šīs darbības padara vēl bīstamākus to jūrnieku dzīves apstākļus, kuri jau tā strādā smagos apstākļos. Tāpēc mēs ne tikai nedrīkstam pieļaut šādas darbības, bet mums jārikojas un jāsaprot, ka pastāv risks regresēt simtiem gadu atpakaļ, kad kriminālie tīkli un pirāti darbojās četros galvenajos apgabalos: Dienvidķīnas jūrā, Malakas šaurumā un Singapūrā, Gvinejas līcī un Āfrikas Ragā. Lielākā daļa noziegumu ir veikti šajos apgabalos, un pārkāpumu intensitāte un nopietnība nepārtraukti mainās.

Turklāt joprojām pastāv bažas par pirātisma attīstību un pat ekspansiju citos pasaules rajonos, faktiski parādot, ka tie nav tikai gadījuma incidenti, bet mēs esam pārliecināti, ka pastāv organizēts krimināls tīkls, kas vēlas vērst plānotus uzbrukumus pret kravas kuģiem, tūristu kuģiem un pasažieru kuģiem.

Tā kā Eiropas Kopiena ir Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada Jūras tiesību konvencijas locekle, Eiropas Komisija vienmēr ir uzņēmusies visos aspektos sekmēt kuģošanas brīvību un izstrādāt atbilstošus instrumentus, lai novērstu nelikumīgu darbību pret kuģiem. Šajā sakarā Komisija sistemātiski atbalstīja dalībvalstu un visas starptautiskās sabiedrības centienus izveidot augstas kvalitātes likumdošanas instrumentus ANO un tās specializētajā struktūrā jūrniecības transporta nozarē, kas ir Starptautiskā Jūrniecības organizācija.

Pēc darba pagājušajā jūnijā ANO neformālajā konsultatīvajā procesā par okeāniem un Jūras tiesību konvenciju, kur sevišķi tika risināts jautājums par aizturēto pirātu tiesisko režīmu joprojām tiek turpināts darbs pie SJO pirātisma un bruņotu uzbrukumu kuģiem novēršanas trīs juridisko instrumentu pašreizējā pārskata. Paredzams, ka pārskats tiks pabeigts 2008. gadā.

Atsaucoties uz saviem tiesību aktiem par kuģu un ostas iekārtu drošību, kas ir iekļauta Kopienas tiesību aktu ISPS kodeksā, kas ir SJO instruments, Eiropas Kopiena atbalsta jūras drošības standartu veicināšanu no tās starptautisko partneru puses un jo sevišķi no Eiropas un Vidusjūras reģiona partneru puses, izmantojot *Safemed II* programmu. Tādā pašā veidā par šo jautājumu tiek gatavots augsta līmeņa seminārs Eiropas Savienības un Indonēzijas līdzpresidentūrā kā daļa no ASEAN Reģionālajā foruma. Sadarbība ar valstīm, kas nav Eiropā, ir kļuvusi ļoti svarīga.

Līdzīgā konceptuālā jomā Komisija pēta iespēju izmantot stabilitātes instrumentu, lai atbalstītu pastāvošās reģionālās iniciatīvas vai arī tās, kuras tiek veidotas un ko atbalsta Starptautiskā jūras organizācija, gan Malakas šauruma, gan Āfrikas Raga rajonā, lai veicinātu jūras navigācijas drošību šajos apgabalos, kas ir stratēģiski nozīmīgi Eiropas interesēs un piegādēs.

Man arī jāuzsver Eiropas Kopienas garantētais ilgstošais atbalsts to valstu attīstībai, kuras robežojas ar riska apgabaliem, lai uzlabotu šo valstu dzīves standartus, kas ir būtisks priekšnoteikums tiesību aktu ievērošanai. Tādā veidā tas arī ir svarīgi darbaspēka novirzīšanai no kriminālajām organizācijām, kas var koncentrēties ārkārtīgas nabadzības apstākļos, ko piedzīvo atsevišķu grupu pārstāvji.

Attiecībā uz jūras pirātisma un kuģu bruņotas laupīšanas apkarošanu, Komisija ir iepriecināta par ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1816. par pirātisma un kuģu bruņotas laupīšanas pie Somālijas krastiem apkarošanu, kā arī, protams, par konkrētiem soļiem, ko ir spērusi Eiropas Padome, kas 2008. gada 15. septembrī apstiprināja detalizētu rīcības plāna pieņemšanu. D. Bussereau kungs uzsvēra, kādas ir šīs iniciatīvas un kādas saistības ir uzņēmusies Eiropas Savienība un tās dalībvalstis. Mēs piekrītam un atbalstam šīs saistības.

Ir vēl viens jautājums, par ko jārunā saistībā ar pirātisma nepārtraukto pieaugumu. Vai pirātu uzbrukumi finansē starptautisko terorismu? Tas ir jautājums, kas mums jājautā pašiem sev un atbilde ir jāmeklē mums pašiem, pat ja šodien nav pierādījumu, ka terorismu finansē no izpirkšanas maksām, nav nekā tāda, kas ļautu mums *a priori* teikt, ka tas nav iespējams. Tādējādi mēs šaubāties par šīs hipotēzes noraidīšanu, sevišķi ņemot vērā acīmredzamās saiknes, kas pastāv starp noteiktām valstīm, kuras sniedz pirātiem patvērumu un nodrošina slēptu teroristu grupu bāzu pastāvēšanu.

Komisija tomēr uzsāks izmeklēšanu par šo jautājumu, lai uzlabotu izpratni par finanšu plūsmām, kas saistītas ar jūras pirātisma parādību. Mēs nekādā gadījumā nedrīkstam mazināt savu modrību cīņā pret terorismu, un tāpēc jebkurām aizdomām, pat ja mēs nevaram izteikt *a priori* spriedumus, ir jābūt rūpīgi izvērtētām un mums ir jāspēr visi atbilstošie soļi, lai novērstu iespēju terorismam gūt labumu no kriminālo organizāciju organizatoriska un ekonomiska atbalsta. Tāpēc mēs turpināsim darbu saskaņā ar visām dalībvalstīm, Padomi un arī ar valstīm, kas neatrodas Eiropā, bet kas ir iesaistītas cīņā ar pirātismu.

Georg Jarzembowski, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, Komisijas priekšsēdētāja vietniek, es pilnībā piekrītu priekšsēdētāja vietnieka paziņojumiem. Mums ir jānošķir tās sarežģītās situācijas, kur ir atbildīgās valstis, ar kurām mēs varam sadarboties, lai apkarotu pirātismu, un jūras operācijas, kur nav nevienas atbildīgās valstis, piemēram, Somālijā, kur mums kaut kas ir jā dara pašiem.

Padomes priekšsēdētāj, manuprāt, tas, ko jūs pateicāt, godīgi sakot, bija drīzāk pārāk maz. Krīzes vienības izveide un sagatavošana vienmēr ir laba lieta, ko darīt, bet tas neko nelīdz. Krīzes vienība ir šeit, Briselē, vai kaut kur citur. Mums ir vajadzīga saskaņota jūras operācija uz vietas ar tiem kuģiem no ES dalībvalstīm, kuri tur jau atrodas. Mums ir jāaicina tās dalībvalstis, kurām tur vēl nav kuģu, piedalīties kopīgā jūras operācijā.

Mēs nevaram pieļaut situāciju, kurā divi pirātu bāzes kuģi turpina laimīgi kuģot šajos ūdeņos, uzbrūkot mūsu zvejas un tirdzniecības kuģiem, un mums mūžīgi viņi jāuzmana un jāskatās, kā mēs varam kontrolēt šo situāciju. Es gaidu, lai uzklausītu to, kas būs sakāms manam ģenerālim, kurš šeit būs pēc īsa brīža, bet mums ir vajadzīgs skaidrs stratēģiskais un taktiskais novērtējums par situāciju šajā lietā un mums ir vajadzīgi pietiekami cilvēkresursi, kuri spētu kontrolēt pirātismu, tā kā aicinājumi vienkārši neko nepalīdz. Mums ir jā sagūsta pirāti, mums viņi ir jānotver, citādi tas nedarbosies.

Deviņdesmit procenti Eiropas importa, no kura mēs esam atkarīgi, tiek piegādāti pa jūras ceļiem. Mums ir augsts atbildības līmenis par jūrniekiem, par zvejniekiem, kuri zvejo pie ārvalstu krastiem saskaņā ar līgumiem, par kuriem ir kopīga vienošanās, un mums ir jā aizsargā šie zvejnieki un jūrnieki, kā arī tūristi. Diemžēl tajās vietās, kurās nav valdības iestādes, tas darbosies tikai tad, ja mēs izvēršīsim paši savus Eiropas Savienības pasākumus, pamatojoties uz ANO rezolūcijām.

Šajā ziņā, Padomes priekšsēdētāj, ir labi izveidot krīzes vienību, bet mēs ceram ieraudzīt precīzi noteiktu operāciju bāzi un precīzi noteiktas operācijas nākamajā posmā.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. – (ES) Dāmas un kungi! Mums ir steidzami jārisina šī problēma. Tie skaitļi, kas ir manā rīcībā, ir pat vēl sliktāki nekā tie, kurus mums nupat nosauca D. Bussereau kungs: pašlaik, kā ziņots, pirātu varā atrodas 13 kuģi un 300 jūrnieki.

Un ir skaidrs, ka, ja šī parādība netiks apturēta, tā turpināsies *in crescendo*, kā tas ir bijis līdz šim, un, protams, tā nebeigsies vai neuzlabosies.

Francijas un Spānijas valdību neatlaidība citu vidū, kā arī šā Parlamenta neatlaidība, ir devusi rezultātus. Īsā laikā mēs esam par šo parādību panākuši ANO rezolūciju, ar kuru paplašina tiesības saukt pie atbildības, un ir izveidota arī vienība, lai koordinētu operācijas Eiropas Savienības līmenī.

Tomēr jums ir jāapzinās tas, ka ir būtiski, ka vispirms mēs strādājam, lai panāktu ANO pilnvaru pagarināšanu, jo tās ir derīgas tikai trīs mēnešus, un ja tās netiks pagarinātas, mūsu jaunizveidotā koordinācijas vienība būs jālikvidē decembra sākumā.

Attiecībā uz ministru lēmuma otro daļu, stratēģisko militāro plānu, mums ir vajadzīgs, lai šī operācija tiktu īstenota un lai daudzas dalībvalstis pēc iespējas drīzāk parādītu, ka tās ir gatavas piedalīties šajā operācijā, un es atbalstu to, ko teica G. Jarzembowski kungs. Dāmas un kungi, tā būtu pirmā Eiropas drošības un aizsardzības politikas Eiropas Savienības militārās flotes operācija un Eiropai svarīgs pamanāmības signāls.

To prasa šie apstākļi. Pašlaik pirātisms Indijas okeānā ir ārkārtīgi ienesīga nozare, kura paplašinās katru dienu. Man šodien tika teikts, ka, lai cik tas neticami neliktos, dažās no tām valstīm, kuras robežojas ar Indijas okeānu, paaugstinās pirāta profesijas statuss.

Mums ir jāpārtrauc šī notikumu attīstība pa spirāli, mums ir jāaizsargā neaizsargātie kuģi neatkarīgi no tā, vai tie ir tirdzniecības vai izprieču kuģi, un daudzās zvejas laivas, kas zvejo šajā teritorijā. Mums ir arī jānodrošina aizsardzība un konvojs Pasaules pārtikas programmas kuģiem, jo 27. septembrī Kanāda beigs tās pilnvaru izpildi un mums joprojām nav valsts, kas tās pārņemtu.

Philippe Morillon, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vai jūras pirātisma uzbrukumu skaita palielināšanās Eiropas Savienībai nebūtu iespēja izmantot līdzekļus, lai aizsargātu tās vērtības un intereses, ja nepieciešams un kur vien nepieciešams?

Katrā ziņā nesakiet mūsu zvejniekam, kuram pagājušajā nedēļā bija jāmeklē patvērums Mahē salas ostā Seišelu salās, vai mūsu tirdzniecības un kruīzu kuģu apkalpēm, kuras arvien vairāk apdraud Somālijas teritoriālie ūdeņi, ka tā nav Eiropas Savienības darīšana! Šādi tiktu aizmirsts tas, ko Eiropas Savienības pilsoņi sagaida no Eiropas: galvenokārt drošību un jo īpaši drošību jūrā.

Tāpēc, komisār, Komisijas iniciatīvām īstenot Eiropas jūras un okeānu politiku bija tik plašs atbalsts. Tāpēc es domāju, Padomes priekšsēdētāj, ka šajā Parlamentā ir liels vairākums, kurš apstiprinās tos pasākumus, kurus jūs ierosināsi apspriežu noslēgumā, kuras, kā saprotu, joprojām turpinās.

Šodien cilvēki saka, ka tas nav tik vienkārši, ka labāk būtu vispirms apspriesties ar mūsu sabiedrotajiem visā pasaulē un domāt par likumību attiecībā uz starptautiskajiem tiesību aktiem. Tas, kas tika darīts, lai panāktu *Ponant* un *Carré d'as* ķīlnieku neseno atbrīvošanu, parāda, ka mums ir līdzekļi efektīvai rīcībai, ja ir griba. Ja vien par šo gribu, Padomes priekšsēdētāj, varētu būt plaša vienprātība Padomē.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Somālijas piekraste acīmredzot ir viena no visbīstamākajām piekrastes joslām pasaulē, kā parāda dati, jo īpaši fakts, ka pēdējā gadā vien vismaz 25 kuģi bija cietuši no visa veida pirātiskajiem uzbrukumiem.

Playa de Bakio gadījums, iespējams, ir viens no vislabāk zināmajiem, vismaz Spānijā, bet tas acīmredzot nav vienīgais.

Paslaik ir arī skaidrs, ka pārejas perioda federālajai valdībai Somālijā nav resursu vai līdzekļu, lai šajā valstī radītu mieru un drošību, un tāpēc tā daudz mazāk spēj garantēt drošību tās ūdeņos vai tiem tuvajās teritorijās, tāpēc, lai to paveiktu, ir nepieciešams starptautiskais atbalsts saskaņā ar to, ko jūnijā noteikusi Apvienoto Nāciju Organizācija, kā minēja iepriekšējie runātāji.

Personīgi es esmu noraizējies arī par ko citu, ko vēlētos minēt: par ziņojumiem, kurus mēs dažkārt saņemam par ārvalstu kuģiem, no kuriem varbūt daži ir Eiropas Savienības kuģi, kuri izmanto šo kontroles trūkuma situāciju, lai nelikumīgi zvejotu vienā no visbagātākajām zvejas vietām šajā teritorijā vai pat lai izmantotu to kā bīstamu vielu izgāšanas vietu, ko federālā valdība arī nespēj kontrolēt.

Tāpēc es domāju, ka tā ir prioritāte un es uzsveru to garantēt to kuģu drošību, kuri likumīgi darbojas šajā teritorijā saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem, bet prioritāte, vai pat vairāk kā prioritāte, ir arī tā, ka mēs paši apņemamies atrisināt to konfliktu, kurš izpista šo valsti, lai visbeidzot atbildību par drošības garantēšanu šajā teritorijā var pārņemt neatkarīgas, leģitīmas, atzītas Somālijas iestādes.

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE). – (ES) Es neatkārtošu tos faktus, kuri šeit ir izklāstīti. Es vēlos raksturot tos: tie ir skandalozi, tie rada sociālo trauksmi mūsu pilsoņu vidū, kuri, bez šaubām, sajūt zināmu neaizsargātību. Nemaz nepieminot mūsu zvejnieku sajūtas, kuri izjūt saprotamas bailes par savu darbu un pat par savu fizisko drošību, ņemot vērā, ka pirāti nerada tukšus draudus, un darba ņēmējiem nav jāriskē ar savām dzīvībām sava darba dēļ.

Turklāt kuģu īpašnieki cieš nopietnus ekonomiskos zaudējumus, kurus ne vienmēr sedz viņu apdrošināšana, jo apstākļi ir ārkārtēji un to radītos zaudējumus parasti nesedz ar apdrošināšanas polisēm.

Ko mēs varam darīt saistībā ar šiem pirātiem? Protams, visu, kas atšķirtos no tā pašdarbības gara, kas valdīja Ārlietu ministru padomē 15. septembrī. Lai cīnītos pret pirātismu, mums ir vajadzīga izšķiroša rīcība divos līmeņos: diplomātijas jomā, atbalstot Āfrikas valstis, kuras cieš no īstu mafiju klātbūtnes to teritorijā, kas izmanto izspiešanu un personu nolaupīšanu, lai šantažētu zvejniekus un tirgotājus no pasaules vienas daļas, un likumīgas spēka izmantošanas jomā, lietojot to kā preventīvu līdzekli, kas, iespējams, ir vienīgā valoda, ko pirāti saprot.

Ņemot vērā iepriekš minēto, kur mums jārikojas un kādā līmenī? Valstu, Eiropas Savienības vai starptautiskajā līmenī? Es domāju, dāmas un kungi, ka sākotnēji mums ir jārikojas valstu līmenī, kā ir darījusi Francija priekšzīmīgā veidā, aizsargājot starptautiskā tiesības un darot to efektīvi, kas bija nevainojami.

Man žēl, ka Padome nepieņēma Spānijas/Francijas priekšlikumus, jo tas, par ko galu galā vienojās, bija nepietiekami. Es domāju, ka mums ir jāsniedz apstiprinājums Francijas prezidentūrai, lai tā ierosina Eiropas Savienības rīcību, ar kuru ir iespējams aizstāvēt mūsu intereses, un es ceru, ka, kad pienāks laiks, šajā saistībā noderīgs var būt priekšlikums par to, ka NATO veic globālu un starptautisku pārraudzību.

Tomēr rīkosimies tā, vienmēr virzīsimies uz priekšu, pieņemsim lēmumus un tad gaidīsim, lai citi mums palīdz. Neturpināsim būt neaizsargāti, pilsoņiem jūtot, ka mēs neesam spējīgi paši sevi aizstāvēt.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es vispirms vēlētos pateikties Padomei un Komisijai par piekrišanu Parlamenta lūgumam rīkot debates par šo jautājumu: ļoti aktuālu jautājumu, par kuru mums ir bažas. Mēs par to jo īpaši esam runājuši Transporta un tūrisma komitejā, kur pie mums viesojās P. De Rossa kungs, kurš sniedza mums priekšstatu par šīs problēmas apmēru. Es vēlētos teikt, ka mums ir jāapsveic sevi par reakcijas ātrumu, ko parādīja attiecīgās dalībvalstis – es runāju par Franciju un Spāniju – un par to, kas jau ir paveikts ANO un Padomē. Es domāju, ka tā ir diezgan ātra reakcija.

Es domāju, ka mums vajag izvairīties no vairākām lietām. Pirmkārt, no civilo kuģu prasībām pēc ieročiem. Es redzu to notiekam, un es domāju, ka mums ir jāuzmanās, jo mēs zinām, ka tas tikai situāciju padarītu bīstamāku. Otrkārt, mums ir jāpārlicinās, ka mēs neizturamies nevērīgi pret šo situāciju un neļaujam tai pāraugt terorismā. Es gribu teikt, ka mums ir jānovērš politisko grupu iesaistīšanās, jo tad tas pieņemtu pavisam citus apmērus. Treškārt, mums ir jāizvairās no situācijas, kurā dalībvalstis rīkojas atsevišķi.

Šajā sakarā es tikai domāju par stabilitātes paktu. Acīmredzami mēs prasām, lai nav iztrūkuma attiecībā uz atsevišķām dalībvalstīm, bet tās ir tās pašas dalībvalstis, kurām vienmēr ir prasīts nodrošināt aizsardzību, jo viņām ir līdzekļi, lai to darītu. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāizrāda mazliet vairāk solidaritātes ES līmenī, un ka tos, kuriem nav līdzekļu, lai būtu aizsargāti, aizsargā tie, kuriem šie militārie līdzekļi ir. Šajā gadījumā izdarīsim jebkurus secinājumus, kurus mēs varētu gribēt izdarīt jebkurā līmenī.

Es arī vēlētos teikt, ka, lai gan tas ļoti steidzami, ka mēs nodrošinām preventīvu līdzekli, piemēram, ar Francijas valdības veikto pasākumu palīdzību un attiecībā uz *Ponant* un *Carré d'as*, mēs ļoti labi zinām, ka noziegums ir daļa no cilvēka dabas, bet tā leģitimitāti uztur cilvēku izmisums. Tāpēc ir ļoti svarīgi veikt diplomātiskus pasākumus attiecībā uz šīm valstīm un atrast veidus, kā tām palīdzēt gan no drošības, gan attīstības viedokļa. Tad tām nebūs ar tukšu vēderu nemītīgi jānorauģas, kā garām aizslid neskaitāmi ēdienu šķīvji.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, ministr, komisār! Eiropas Savienības pilsoņi nevar saprast, kāpēc tehnoloģiju, telekomunikāciju, satelītu u.c. laikmetā mēs pieredzam pirātiskus uzbrukumus, kas, šķiet, mūs aizved četrus vai piecus gadsimtus atpakaļ vēsturē.

Es nevaru pieņemt to, ko citi ir teikuši attiecībā uz apmierinātību ar reakciju. Vairākus gadus šeit, Eiropas Parlamentā, es esmu teicis ka situācija Indijas okeānā, situācija Somālijas piekrastē Eiropas zvejniekiem un kuģiem, kuri tur darbojas un strādā, ir nestabila, un īpaši liela reakcija nav bijusi. Es patiešām atzinīgi vērtēju to, ka Padome beidzot ir spējusi pirmo soli, kurš, es domāju, ir nepietiekams, izveidojot šo vienību Briselē, kura būs atbildīga par zvejnieku pavadību, humānās palīdzības aizsargāšanu, kas ir tik nepieciešama Somālijā, kā arī par nolīgumu par zvejas vietām nodrošināšanu.

Es domāju, ka ar to, kas ir izveidots un apstiprināts līdz šim, nebūs iespējams sasniegt visus šos tālejošos mērķus. Jūra, tāpat kā Indijas okeāna piekraste, ir ļoti liela, un mums ir vajadzīgs visu Eiropas Savienības valstu ieguldījums un sadarbība, jo jautājums nav par to, vai zvejnieki vai kuģi ir Francijas, Basku, Spānijas vai Nīderlandes, jautājums ir par to, ka tie ir Eiropas zvejnieki un kuģi un ka mums visiem kopā ir jāsniedz ieguldījums šā jautājuma risināšanā.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mums visiem patiesi rūp jūrnieku aizsardzība, bet es tomēr atļaušos uzdot jautājumu, kā mēs to varam vislabāk nodrošināt.

Es noteikti nepiekrītu Francijas prezidentūras cildinājumam, jo politiski un tehniski tā ir pilnībā sabojājusi šo darbu. Es gribu paskaidrot, kāpēc. Šīs debates ir kā daļa no Zaļās grāmatas par jūrniecības politiku. Mēs esam norādījuši, ka pirātisms ir problēma un ka mums ir vajadzīga ilgtermiņa stratēģija, lai varētu cīnīties pret šo parādību.

Es arī atļaušos norādīt, ka šī parādība ir pastāvējusi kopš sestā gadsimta pirms mūsu ēras. Tad parādās *N. Sarkozy* kungs, pārtrauc to visu un runā par jūras spēku izvietošanu. Vācijas aizsardzības ministram *Franz Josef Jung* jau ir nospodrināti ieroči viņa kara kuģos, un ir EDAP misija, kura pat vēl nav apspriesta attiecīgajās komitejās. Ārlietu komitejā un Drošības un aizsardzības apakškomitejā – bet tikai Transporta un tūrisma komitejā. Kas tā ir par spēli? Tas nekam neder!

Man ir iespaids, ka mēs mēģinām reaģēt īpaši izmisīgā veidā, lai padarītu par likumīgu kaut ko, kam būs ļoti, ļoti ilgstošas starptautiskās sekas. Ja mēs izvietojam jūras spēkus, lai aizsargātu jūrniekus, mums ir jārunā par sekām. Ko mēs gribam? Draudu politiku? Vai mēs gribam lodi pāri kuģa priekšgalam? Vai mēs gribam nogremdēt kuģus? Ja tas patiešām ir saistīts ar starptautisko terorismu, kur šeit ir ilgtermiņa stratēģija? Es to saku tikai kā brīdinājumu. Mums tas ir uzmanīgi jāanalizē, un oktobra otrajā nedēļā mēs, cerams, nonāksim pie lietišķāka secinājuma, kas būs noderīgāks cilvēkiem šajā reģionā.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Es tikko piedalījos Tāljūras flotes reģionālās konsultatīvās padomes sanāksmē un varēju redzēt milzīgas bažas par 51 kuģa un aptuveni 1500 Kopienas tunzivju zvejas kuģu flotes, kura zvejo Indijas okeānā, apkalpju likteni.

Flote gadiem ilgi ir ziņojusi par pirātiskiem uzbrukumiem Somālijai blakusesošajā teritorijā, bet pat Spānijas tunzivju zvejas kuģa *Playa de Bakio* sagrābšana aprīlī ziemā neizraisīja nevienas valdības, tostarp arī manas valdības, savlaicīgu reakciju, līdz pavisam nesen flotei bija jāglābjas Viktorijas ostā, un no šā viedokļa veiktie pasākumi ir bijuši ļoti neatbilstoši.

Mums ir jāsaprot, ka zvejnieki atrodas īpaši bīstamā situācijā, jo, lai gan visi kuģi, kuri šķērso šo teritoriju, rada iemeslu bažām, tirdzniecības kuģiem parasti ir izplānoti maršruti, kas nodrošina lielāku iespēju uzraudzīt tos, kad tie šķērso attiecīgo teritoriju.

Taču šīs 51 zvejas kuģis ir izkaisīti, sekojot tunzivju migrācijai, teritorijā, kura pārsniedz 3200 kvadrātjūdzes, kas ir piecu dienu brauciens ar kuģi, un tādējādi šie kuģi ir daudz neaizsargātāki, tāpēc militārās flotes operācija ir būtiska un steidzama.

Papildus tam, kas ir pateikts par Malakas šaurumu, papildus Somālijai, mēs tagad saņemam ziņojumus no zvejas kuģu flotes par pirātismu Mozambikas kanālā Indijas un Karību reģiona teritorijās.

Tāpēc mēs nevaram turpināt būt kūtri un mums ir jāreaģē papildus tai reakcijai, kas var būt sagaidāma no mūsu valdībām un Padomes. Visas Kopienas iestādes ir iesaistītas koordinētas stratēģijas sagatavošanā, lai apkarotu starptautisko pirātismu.

Tāpēc es esmu ierosinājusi savai politiskajai grupai, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupai, budžeta grozījumu par viena miljona eiro piešķiršanu, lai pētītu dzīvotspējas plānu šīs stratēģijas īstenošanai, un es aicinu Parlamentu dot tam zaļo gaismu, lai visi Kopienas pilsoņi, lai kur tie atrastos, saņemtu vēstījumu, ka Eiropas Savienība viņus atbalsta un, pats galvenais, aizsargā viņus.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi! Pēdējos dažos mēnešos mēs esam pieredzējuši pirātisko uzbrukumu skaita pieaugumu, jo īpaši Somālijas piekrastē. Šajos uzbrukumos izmanto daudz izsmalcinātākus līdzekļus un tāpēc tie raksturo spēcīgu mafiju. Es pievienojos visu manu kolēģu deputātu bažām par Eiropas zvejniekiem, kuri ir ārkārtīgi neaizsargāti.

Tomēr Eiropas Savienība ir noteikusi līdzekļus, lai reaģētu uz šiem uzbrukumiem. Eiropas Savienības ārlietu ministru sanāksme 15. septembrī deva rezultātus, kuri, manuprāt, bija patiešām nozīmīgi. No vienas puses, 27 dalībvalstis apstiprināja koordinācijas vienības izveidi un, no otras puses, ministri pieņēma stratēģisku militāru plānu, liekot pamatus iespējamajām ES militārās flotes operācijām.

Dažkārt tikusi pieminēta privāto apsardzes agentūru izmantošana. Tas man neliekas pareizs risinājums. Vienīgais ilgtermiņa risinājums, kā minēja *G. Savary* kungs, ir gan diplomātisks, gan politisks. Pirātisms plaukst, pateicoties valdību vājumam. Mēs šo postu izbeigsim, palīdzot attiecīgajām valstīm pārtraukt nelikumīgās darbības, palīdzot tām panākt politisko stabilitāti un izglābties no nabadzības. Tas ir veids, kā pirms pāris gadiem no pirātiem atbrīvojās Malakas šaurumā.

Acīmredzot Eiropas Savienība nevar rīkoties viena pati, kā teica *N. Sarkozy* kungs. Ir jāmobilizē starptautiskā sabiedrība, pretējā gadījumā nebūs iespējams nodrošināt aizsardzību kuģošanai, jo īpaši tāpēc, ka jūras pirātisms ir sastopams ne tikai Somālijas piekrastē. Eiropas Savienība ir uzņēmusies iniciatīvu par saskaņotu reakciju. Tagad tas visas starptautiskās sabiedrības ziņā ir uzņemties savu daļu atbildības.

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS*priekšsēdētāja vietnieks*

Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE). – (ES) Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi! Es esmu ļoti gandarīts, ka notiek šīs debates. Kopš 2005. gada Parlaments ir brīdinājis gan Komisiju, gan Padomi par draudiem, kas saistīti ar kuģošanu ūdeņos ap Somāliju, pat starptautiskajos ūdeņos.

Pēc vairāku kuģu nolaupīšanas un bruņotas laupīšanas gadījumiem Eiropas Savienība ir tikko izveidojusi „koordinācijas vienību”. Tas ir vērtējams ļoti atzinīgi, vismaz beidzot tiek atzīts, ka problēma pastāv. Tomēr es baidos, ka pat ar šīs vienības izveidi problēma turpinās pastāvēt.

Kamēr mums nebūs reālas sadarbības un īstas kopējās ārpolitikas un drošības politikas, dalībvalstis, kuru intereses ir skartas, joprojām būs spiestas aizstāvēt sevi pašas un aizstāvēt savas leģitīmās valstiskās intereses. Francija to ir skaidri sapratusi un es apsveicu to par tās izlēmīgumu, drosmi un produktivitāti.

Spānija arī ir reaģējusi, plānojot nosūtīt izlūklidmašīnu, citiem vārdiem, neapbruņotu lidmašīnu, lai atbaidītu apbruņotus pirātus. Žēl, ka ar šo lidmašīnu nebūs pietiekami, lai pienācīgi aizstāvētu un aizsargātu mūsu zvejniekus, ja notiks bruņots iebrukums mūsu flotes kuģos.

Mums ir jāprasa un jānodrošina lielāka sadarbība starp skartajām dalībvalstīm, mums ir jāizmanto Francijas prezidentūra un jāpiešķir vairāk resursu, lai likumīga zvejniecība starptautiskajos ūdeņos nav, kā tas ir pašlaik, ļoti riskanta nodarbošanās pirātisko uzbrukumu dēļ, kas ir neiedomājami starptautiskajā sabiedrībā 21. gadsimtā.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es izteikšu savas piezīmes jo īpaši Padomes prezidentūrai.

Es pilnībā atbalstu stingru starptautisko rīcību, lai cīnītos pret pirātismu tālūūrā. Es apsveicu Francijas valdību par Francijas desanta rīcību šā mēneša sākumā. Iespējams, atceraties, ka laikā, kad Lielbritānijai patiešām bija ētiska ārpolitika, Karaliskā Jūras kara flote izskauda pirātus no okeāniem. Tā patrieca viņus no ūdeņiem un mēs atbrīvojāmies arī no vergu tirdzniecības.

Tagad mēs šķietam bezpalīdzīgi. Mūsu flotes ir zaudējušas savu ietekmi un mēs baidāmies rīkoties, lai nenonāktu pretrunā ar atsevišķiem cilvēktiesību tiesību aktu aspektiem vai netiktu iesaistīti ilgstošos tiesu procesos.

ES reakcija ir mēģināt un izgudrot vēl kādu militāro operāciju, izveidojot komiteju, tā saukto ES koordinācijas vienību, kura saka, ka tā koordinēs militārās operācijas jūrās pie Āfrikas Raga. Bet šajos ūdeņos jau ir militāra operācija. Tā ir Apvienotā sevišķu uzdevumu grupa 150, kurā ir iesaistīta ASV Piektā flote un karakuģi no citām NATO flotēm, un kuru pašlaik vada dānis.

Man ir jautājums Padomes prezidentūrai. Kāpēc ES iesaistās? Tas ir darbs NATO un, konkrētāk runājot, ko Eiropas sabiedrotie NATO gatavojas darīt, lai nodrošinātu, ka šim uzdevumam tiek paredzēts vairāk kara kuģu? Viņiem ir noteikumi par spēka lietošanu, kas padara šo organizāciju efektīvu, un ANO līmenī pastāv starptautiskie likumi, lai lemtu par aizturētajiem pirātiem, neuzņemoties to mūsu pašu valstīm.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums šeit ir transporta un tūrisma komisārs un Francijas prezidentūras priekšsēdētājs, kuri ir atbildīgi par transportu. Tomēr mēs šeit runājam par ļoti reālu militāro spēku izvietošanu. Informācija attiecīgajai komitejai, Drošības un aizsardzības apakškomitejai, tika sniegta ļoti vēlu, kaut arī paziņojumi presē par šo ES misiju, lai apkarotu pirātismu, ir izplatīti kopš augusta. Tas ir nepieņemami. Mums ir jābūt pamatinformācijai savlaicīgi un tad mēs varam pieņemt atbilstošu lēmumu.

Saskaņā ar BBC sniegto informāciju Francija vēlējas ģenerālpilnvaru pasaules mērogā, ne tikai attiecībā uz Somāliju, bet diemžēl tā nespēja iegūt šo pilnvaru. Mēs šeit pirmo reizi runājam par jūras teritoriju suverenitātes samazināšanu un mēs arī runājam par acīm redzamu starptautisko tiesību aktu pārkāpumu. Mums tas ir ļoti skaidri jānorāda. Mēs runājam par tiešu atbalstu tā sauktajai valdībai Somālijā, kuru atbalsta Etiopija un Amerikas Savienotās Valstis. Ir tieša sadarbība ar operāciju „Enduring Freedom”, kas ir nepieņemami, un finansējums ir jānovirza ar Atēnu starpniecību. Mums nav nekādas informācijas arī par šo lietu.

Mūs ir jāinformē tiešā veidā. Tas, par ko šeit ir runa, ir piekļuves izejvielām aizsargāšana ar militārajiem spēkiem, ko nevar darīt šādā veidā. Mums ir vajadzīgs veids, kā to risināt citādi, nevis ar militāriem līdzekļiem.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Šajā ļoti svarīgajā diskusijā ļaujiet man pievērsties diviem jautājumiem, kuri, manuprāt, ir ļoti svarīgi. Viens no tiem attiecas uz juridisko aspektu. Es domāju, ka ir pienācis laiks Jūras tiesību konvencijas atjaunināšanai, lai mēs varam uzlabot juridisko pamatu dažādu metožu īstenošanai cīņā pret šo problēmu.

Otrs jautājums ir lietu operatīvā puse. Šā jautājuma jūrniecības aspekts ir svarīgs, bet ne pietiekami svarīgs. Ir vajadzīgs darbības plāns, ir jāizmanto jūras un gaisa spēki, lai dotu iespēju efektīvi rīkoties.

Visbeidzot, ir vairākas savstarpēji saistītas lietas. Komisārs A. Tajani teica, ka tiek pētīta saistība starp pirātismu un terorismu, un man ir jāmin vēl kāda dimensija: ir jāpēta savstarpējā saistība starp pirātismu un organizēto noziedzību.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu uzmanīgi klausījies visos runātajos. Viss, ko viņi ir teikuši, ir pareizi, bet šeit mēs saskaramies ar jautājumu, kas prasa tūlītēju rīcību. Mēs nevaram gaidīt jauno jūrniecības kodeksu vai arī pievērt acis attiecībā uz šo situāciju.

Ļaujiet man norādīt uz to, ka NATO iesaistās un īsteno starptautiskā policista un visu lietu uzraudzītāja lomu. Vai tā vismaz nevarētu iejaukties šajā jautājumā ar mūsu atbalstu, lai izveidotu vienību no visām dalībvalstīm ar jūras un gaisa spēkiem? Tagad, ja mēs, Eiropas Savienības iedzīvotāji, kuriem nav kopējas aizsardzības politikas, gaidīsim, kamēr mēs varēsim izveidot šādu vienību, es domāju, ka mēs rīkosimies pārāk vēlu.

Tā kā NATO tēlo policistu tur, kur mums tas ir apgrūtināši, aicināsim to darīt tā, lai pielāgotos mūsu vajadzībām.

Dominique Bussereau, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos pateikties jums par šīm ļoti augstā līmeņa debatēm.

Es patiesi uzskatu, ka pirātisms ir terorisma veids un ka tas iegūst nekontrolējamus apmērus. Patiesība ir tāda, ka, ja nekas netiks darīts, pārvietošanās brīvība kuģošanai Adanas līcī un Somālijas piekrastē var izzust pavisam, un tam, protams, būs milzīgas sekas. Es priecājos, ka Eiropas Savienība ir pirmā, kura ir uzņēmusies atbildību par šo lietu. Jāpiebilst, ka, kā jūs zināt, ir citi pasaules reģioni, kuros pirātisms arī rada problēmas, jo īpaši Malakas šaurumā un ap Singapūru. Eiropai tas ir tikpat svarīgs un sarežģīts jautājums. Mums jāspēj pieņemt lēmumu par to, vai turpināt oktobra sākumā militārās flotes operācijas plānošanu saskaņā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku.

Vairākās runās tika pieminēta NATO loma. Cīņa pret pirātismu nav NATO kompetencē. Tai ir pilnvaras apkarot terorismu. Tas var šķist līdzīgi, bet tā nav viena un tā pati lieta. Līdz oktobrim koordinācijas vienība turpinās atbalstīt dalībvalstis, lai mēģinātu uzlabot drošības nosacījumus šajā teritorijā. G. Savary kungs pieminēja nabadzību Somālijā un es uzsvērtu, ka mums caur šo teritoriju ir jānosūta kravas kuģi Pasaules pārtikas programmai. Somālijai un tās iedzīvotājiem tie patiešām ir vajadzīgi.

Vienlaikus mums būs jāveic pasākumi, lai sagatavotu kopēju tiesisko regulējumu visai starptautiskajai sabiedrībai, lai par šiem pirātiskajiem uzbrukumiem varētu efektīvākā veidā saukt pie atbildības. Ir pirāti, kuri ir arestēti un ieslodzīti Eiropas cietumos. Acīmredzot mums attiecībā ar to visu tagad ir jāaplūko tiesiskais aspekts un tiesiskais regulējums.

Es vēlos pateikt, ka atšķirībā no kāda deputāta, kurš runāja iepriekš, man ir prieks par konkrētajiem pasākumiem, kuru veikušas vairākas dalībvalstis. Ar šiem konkrētajiem pasākumiem tiek raidīts ļoti spēcīgs signāls, kas varētu glābt dzīvības, jo var būt ne tikai prasības par izpirkuma maksu, bet notikt arī slepkavības. Daži zvejas kuģi tika apšaudīti pirms pāris dienām. Tāpēc situācija ir bīstama un tārad militāra reakcija ir atbilstoša.

Visbeidzot, es piesavināšos jauko frāzi, kuru izmantoja deputāts P. Morillon kungs: runa ir par mūsu interešu un vērtību aizsargāšanu. Mūsu vērtību aizsargāšana Eiropai ir mērķtiecīga un pareiza rīcība!

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man šķiet, ka šīs debates ir bijušas ļoti lietderīgas, jo tās noteikti ir parādījušas Parlamenta, Komisijas un Padomes vēlmi kopīgi rīkoties, lai cīnītos pret šo parādību, kura kļūst arvien satraucošāka, proti, pirātismu, un sniegt atbildi Eiropas Savienības pilsoņiem šajā jautājumā.

Es atbalstu īso kopsavilkumu, kas radies šo debašu laikā: ir nepietiekami tikai veikt militāros pasākumus, kas ir būtiska lieta, bet tie ir arī jāveic ātri, un es neuzskatu, ka mums būtu pārāk ilgi jākavējas pie kompetences jautājumiem, vienalga, vai tai ir jābūt Eiropas Savienībai vai NATO – mēs nedrīkstam izniekot laiku. Es

uzskatu, ka mums ir jāpastiprina koordinācija, bet mums ir pienākums iejaukties, lai novērstu to, ka pirātu organizācijas nostiprina savas pozīcijas.

Tajā pašā laikā ir svarīgi veikt pasākumus, lai novērstu un izskaustu iespējamās šīs parādības izplatības un pirātu vervēšanas cēloņus. Kāds šo debašu laikā teica, ka kļūst ļoti ienesīgi nodarboties ar pirātismu, un reģionos, kuros nabadzība ir ļoti liela, ir skaidrs, ka pirātu organizācijām ir viegli vervēt cilvēkus, īpaši jauniešus, kuri ir gatavi darīt jebko un gatavi brīvprātīgi iestāties šajās paramilitārajās organizācijās.

Tāpēc vienlaikus ar pasākumiem, kas vērsti uz kontroli un represijām un kas ir jāveic ES valstīm, un es esmu gandarīts par to, kas jau ir paveikts, mums ir jārikojas un šeit Komisijai ir nozīmīga loma lai palīdzētu atsevišķām jaunattīstības valstīm attīstīties ekonomiskajā ziņā, lai novērstu to, ka nabadzība kļūtu par līdzekli, kas veicina pirātismu.

Protams, tādā gadījumā mums arī ir jāstrādā, lai saprastu un arī šeit Komisijai atkal var būt ļoti svarīga loma kas ir pirātisma pamātā, kāda ir saistība ar fundamentālismu un terorismu, kādas ir stiprās puses, kādi ir iemesli. Komisija šeit var sniegt nozīmīgu palīdzību citām Eiropas Savienības iestādēm.

Mēs noteikti nevaram palikt malā, mēs noteikti nevaram gaidīt un mums noteikti arī ar Parlamenta mērķtiecīgu rīcību, mudinot Padomi un Komisiju rīkoties, ir jāgarantē drošība jūrniekiem un precēm, kuras ieved no valstīm ārpus Eiropas Savienības, lai apgādātu Eiropas Savienību. Mums ir jānodrošina ne tikai šā jautājuma risināšana ir pareizi to risināt ne tikai Eiropas Savienībai tuvākajās jūrās tur, kur arī strādā zvejnieki, un *C. Fraga kungs* ar bažām stāstīja mums par notikumiem, kas risinās pat tuvāk mums.

Mums ir arī jāraugās, kas notiek citās pasaules daļās, jo pirātisms skar arī kuģus, kas peld ar ES valstu karogiem ļoti attālās jūrās. Tāpēc mēs nedrīkstam izniekot vēl vairāk laika, bet man šķiet, ka Eiropas Savienības vēlme šodien ir skaidri parādīta, un jo īpaši Padomes vēlme ar Komisijas atbalstu iejaukties un turpināt enerģiski rīkoties, lai novērstu, un, es arī uzskatu, ar stratēģisku projektu palīdzību, lai novērstu jebkuru teroristu darbības pieaugumu.

Tāpēc Padome saņems atbalstu no Komisijas attiecībā uz visām iniciatīvām, lai apkarotu terorismu un arī lai to novērstu; mēs vēlamies novērst un apkarot terorismu, kas, tā teikt, ir saistīts ar pirātismu. Tādējādi ar modrību no Parlamenta es ticu, ka šī sadarbība var mums dot pozitīvu rezultātu. Attiecībā uz aizsardzību, es arī atbalstu *D. Bussereau* kunga viedokli par mūsu drauga ģenerāļa *P. Morillon* vārdiem: tas ir jautājums ne tikai par Eiropas Savienības interešu, bet arī vērtību aizsargāšanu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums nenotiks līdz oktobra sesijai.

(Sēdi pārtrauca plkst. 17.50 un atsāka plkst. 18.00.)

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

priekšsēdētāja vietnieks

13. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts darba kārtībā ir jautājumu laiks (B6-0462/2008). Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko uzdeva **Silvia-Adriana Ticau** (H-0614/08)

Temats: Autotransporta politikas nozīme

Parlaments ir paudis savu nostāju pirmajā lasījumā par autotransporta paketi, kas ir priekšlikumi par grozījumiem trijās regulās attiecīgi par: pieeju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai (2007/0098(COD)), par piekļuvi kravu autopārvadājumu tirgum (2007/0099(COD)) un piekļuvi pasažieru pārvadājumu ar autobusu tirgum (pārstrādātā versija - 2007/0097(COD)). Šīs regulas attiecas uz vairāk nekā 800 000 autopārvadātāju Eiropā darbību, kā arī aptuveni 4,5 miljonus darba vietu, un ietekmē tās. Ir ļoti svarīgi, lai ir skaidrs tiesiskais regulējums, kas nodrošinātu iespēju veicināt uzņēmējdarbības un attīstības stratēģijas.

Ņemot vērā, ka regulas par pieeju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai jaunā versija stāsies spēkā 2009. gada 1. jūnijā un ka līdz 2012. gada 1. janvārim dalībvalstīm ir jābūt savstarpēji savienotiem valstu

elektroniskajiem reģistriem, kā to nosaka ar šo regulu, vai Padome var paziņot, kāda prioritātes pakāpe tiek piešķirta autotransporta paketei turpmākajiem pieciem mēnešiem un kāds grafiks ir ierosināts, lai nodrošinātu, ka jaunās, grozītās regulas tiek pieņemtas līdz 2009. gada 1. jūnijam?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlos izteikt savu līdzjūtību pēc 10 cilvēku nošaušanas Somijas skolā Kauhajoki. Izsaku patiesu līdzjūtību upuru ģimenēm un Somijas Eiropas Parlamenta deputātiem gan šeit, šajā sēžu zālē, gan tiem, kurus aizkavējis viņu darbs.

Lai atbildētu uz S. A. Žicū kundzes jautājumu, es tikai vēlējos pateikt, ka sesijā 2008. gada 13. jūnijā Padome panāca politisku vienošanos par trijiem priekšlikumiem autotransporta paketē. Šo tiesību aktu jauno tekstu mērķis ir saskaņot dalībvalstu noteikumus, kas var atšķirties, un tāpēc ir juridisku neskaidrību cēlonis autopārvadātājiem.

Galvenie grozījumi, kas ir veikti, būtībā ir šādi: ir jēdziena „kabotāža” precīzāka definīcija, standartizēta Kopienas licences, apstiprināto kopiju un autovadītāja apliecību uzrādīšana, to noteikumu stiprināšana, ar kuriem dalībvalstij liek veikt pasākumus, kad autopārvadātājs izdara pārkāpumu citā dalībvalstī, un, visbeidzot, labāks valstu pārkāpumu reģistru savstarpējais savienojums, lai varētu nodrošināt autopārvadātāju labāku uzraudzību visā Eiropā.

Eiropas Parlaments pieņēma ziņojumus par šo paketi pirmajā lasījumā 20. maija sesijā. Tagad darbā ir jākoncentrējas uz kompromisa nodrošināšanu starp Padomi un Parlamentu. Ņemot vērā tulkošanai nepieciešamo laiku, darbs pie attiecīgo kopējo nostāju tekstu sagatavošanas nevarēja sākties līdz augusta beigām, bet Padome cer, ka varēs pieņemt kopējās nostājas par šiem trim priekšlikumiem nākamajās nedēļās un iesniegt tās Eiropas Parlamentam, cik drīz vien iespējams.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) – (FR) Es tikai gribēju teikt, ka mēs vēl aizvien neesam saņēmuši kopējo nostāju no Padomes un es gribēju uzsvērt to, ka regulas attiecībā uz pieeju autopārvadātāja profesionālajai darbības veikšanai stāšanās spēkā datums ir 2009. gada 1. jūnijs. Šeit ir runa par 4,5 miljoniem darba ņēmēju un arī par aptuveni 800 000 uzņēmumu. Tāpēc šis ir ļoti svarīgs jautājums un mēs ceram, ka Padomes politiskā vienošanās dos mums nepieciešamo laiku tā otrajam lasījumam.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) S. A. Žicū kundze, es labi zinu, ka ir jāsteidzas, kā jūs minējāt. Es varu jums apliecināt, ka Padome darīs visu, kas ir tās spēkos, lai nodrošinātu, ka kopējā nostāja tiek noteikta un nosūtīta Parlamentam, cik drīz vien iespējams, ņemot vērā steidzamību, ko jūs minējāt, kura ir pilnīgi legītīma.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 2, ko uzdeva **Manuel Medina Ortega** (H-0616/08)

Temats: Eiropas Imigrācijas pakts

Vai Padome var izskaidrot nesen pieņemtā Eiropas Imigrācijas pakta iespējamās sekas attiecībā uz Savienības imigrācijas politikas nākotni?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) M. M. Ortega kungs, Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta mērķis ir augstākajā politiskajā līmenī paust kopējos principus, pēc kuriem ir jāvadās migrācijas politikā valstu un Kopienas līmenī, un stratēģiskās ievirzes, kuras jāīsteno, lai tos saturiski bagātinātu.

Ierosināto tekstu pozitīvi uzņēma Padome un Komisija. Galīgā versija oktobrī jāapstiprina Eiropas Savienības Padomei. Kā jūs zināt, šā pakta mērķis ir likt pamatus spēcīgākai kopējai politikai, pamatojoties uz diviem principiem Eiropas projekta pamatā: no vienas puses, atbildība un, no otras puses, solidaritāte.

Tā pamatā ir vispārējās pieejas imigrācijai trīs dimensijas. Pirmā ir likumīgās imigrācijas labāka organizēšana, jo īpaši tā ietver lielākas vērības pievēršanu dalībvalstu vajadzībām un uzņemšanas spējām, bet arī integrācijas veicināšanu. Nākamā dimensija ir efektīvāka cīņa pret nelikumīgo imigrāciju, jo īpaši nodrošinot, ka nelegālie imigranti tiek atgriezti atpakaļ, ievērojot cieņas pilnu attieksmi, un mēs arī vēlamies labāk aizsargāt ES, uzlabojot kontroles efektivitāti pie ārējām robežām, jo īpaši saistībā ar Šengenas paplašināšanos. Visbeidzot, tā ir ciešas partnerības veicināšana starp imigrantu izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm mūsu partneru attīstības interesēs, tā ir kopējās attīstības koncepcija.

Visbeidzot, kā šodien atkal minēja Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, mēs ceram, ka šis pakts ļaus mums iezīmēt kopējo patvēruma politiku un patvēruma Eiropu. Mēs zinām, ka valstīs pastāvošās tradīcijas atšķiras, bet mēs joprojām vēlamies panākt progresu šajā jomā.

Kā jūs zināt, Francijas prezidentūra ir neoficiāli apspriedusies ar Eiropas Parlamentu šā pakta sagatavošanas laikā. Ir bijušas daudzas diskusijas saistībā ar Parlamentu. Parlamenta politiskais atbalsts šai iniciatīvai ir būtisks. Mums nav nekādu šaubu par to, ka šis pakts sniegs Eiropas Savienības pilsoņiem konkrētus rezultātus, kurus tiem ir tiesības sagaidīt, un parādīs, ka Eiropa veic konkrētus pasākumus, lai risinātu problēmas, ar kurām pilsoņi var saskarties.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Es esmu apmierināts ar veidu, kādā Padomes prezidentūra ir atbildējusi uz manu jautājumu, un es domāju, ka Imigrācijas pakts ir svarīgs solis.

Tajā, ko mēs varētu saukt par mana jautājuma otro daļu, es galvenokārt runāju par ietekmi, kas šim paktam varētu būt uz Eiropas Savienības imigrācijas politikas izveidi. Citiem vārdiem, vai mēs varam cerēt panākt progresu? Kā Padomes priekšsēdētājam ir zināms, šobrīd mums, no vienas puses, ir trauksmes sajūta Eiropas Savienībā un, no otras puses, vajadzība pēc imigrācijas un atbilstoša regulējuma, kas nozīmē, ka informācija bieži ir ļoti nepietiekama.

Vai mēs varam domāt, ka šim paktam sekos tiesību akti un īpaši notikumu, kuri atrisinās šo problēmu?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Jā, es uzskatu, kā tiešām pareizi ir norādījis M. M. Ortega kungs, ka Eiropā ir nepieciešama imigrācija un mēs to nenoliedzam. Tāpēc, kā es norādīju, mums ir jādefinē nosacījumi uzņemšanai un integrācijai, kā arī nosacījumi, lai migrācijas plūsmas pielāgotu Eiropas ekonomiskajai un sociālai situācijai. Šajā saistībā mums ir jāaplūko imigrācijas vajadzības.

Mums bieži ir tendence reducēt šīs vajadzības līdz kvalificētajai imigrācijai. Tomēr tas nav pareizi, jo mums Eiropā ir vajadzīgi arī nekvalificētie imigranti, un diskusijas Padomē ir tieši par to, kā labāk pārvaldīt šīs imigrācijas vajadzības un kā atrast vislabākos risinājumus attiecībā uz nodarbinātību, kvalifikāciju un uzņemšanu skolās un universitātēs.

Šeit mēs pašlaik atrodamies mūsu darbā un mums būs skaidrāks priekšstats pēc Eiropas Savienības Padomes 15. oktobrī, kad būs noteiktas vadlīnijas. Pamatojoties uz to, tiks iztulkoti tiesību akti, uz kuriem atsaucās M. M. Ortega kungs, kuri ir patiešām nepieciešami.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 3, ko uzdeva **Eoin Ryan (H-0619/08)**

Temats: Korupcijas novēršanas instrumenti

Kādus korupcijas novēršanas instrumentus Padome ir ieviesusi, lai nodrošinātu to, ka ES atbalsts tiek tiešā un efektīvā veidā sniegts tiem, kuriem tas ir visvairāk vajadzīgs jaunattīstības valstīs?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) E. Ryan kungs, jautājums, kuru jūs izvirzāt, ir svarīgs, jo tas attiecas uz attīstības palīdzības efektivitāti. Ir svarīgi saglabāt lielu attīstības palīdzības apjomu un es pie tā atgriezšos, bet jums patiešām ir taisnība, norādot jūsu jautājumā uz to, ka šim atbalstam ir jābūt efektīvam. Lai atbalsts būtu efektīvs un lai varētu cīnīties pret krāpniecību un neatbilstošu attīstības palīdzības līdzekļu sadali, mums jo īpaši ir vajadzīga labāka koordinācija un papildināmība starp donoriem. Tāpēc mēs strādājam pie kopīgas daudzgadu plānošanas, kuras pamatā ir nabadzības izskausanas stratēģijas, kas sniedz mums labāku priekšstatu par to, kā līdzekļi tiek piešķirti un saskaņā ar kādiem mērķiem, un kas mums arī ļauj labāk kontrolēt šo līdzekļu sadali.

Tāpēc mēs esam izveidojuši vienotus ieviešanas mehānismus, tostarp arī kopējo analīzi. Jo īpaši ir paredzētas dažas plašas kopējās misijas, kuras finansē gan donori, gan saņēmēji, lai būtu ieviesti līdzfinansēšanas mehānismi.

Šie jautājumi bija 3. Augsta līmeņa foruma par atbalsta efektivitāti darba kārtībā, kas notika Akrā pagājušajā nedēļā. Mēs diskutējām par to šeit pagājušajā sesijā šā mēneša sākumā. Forumā Akrā septembra sākumā tika pieņemts rīcības plāns. Tas lielā mērā atbilst mūsu cerībām attiecībā uz Eiropas Savienību.

Galvenās saistības, kuras uzņēmušies donori, ir šādas: tā atbalsta, ko valstis cer nodrošināt, labāka plānošana trīs līdz piecus gadus iepriekš, administrāciju un organizāciju izmantošana partnervalstīs, pāreja no tiem politiskajiem nosacījumiem, kurus noteikušas trešās valstis, uz nosacījumiem, kuru pamatā ir pašu jaunattīstības valstu noteiktie mērķi.

Attiecībā uz atbalsta piešķiršanas uzraudzību, Padome, tāpat kā Eiropas Parlaments, iegūst iespēju novērtēt, kā ES ārējais atbalsts ir izmantots katru gadu. Šo novērtējumu veic ar gada ziņojumu par Eiropas Kopienas attīstības politiku un ārējā atbalsta īstenošanu, kuru Komisija parasti iesniedz līdz jūnija beigām – tas ir jāizdara jūnijā, ja es varu ticēt informācijai, kas par šo jautājumu ir manā rīcībā. Es vēlētos piebilst, ka attīstības

sadarbības instruments nodrošina līdzekļus, lai aizsargātu Kopienas finansiālās intereses, jo īpaši attiecībā uz krāpniecību un pārkāpumiem, kā cer E. Ryan kungs.

Tāpēc ir novērtēšanas mehānismi, kontroles mehānismi, mehānismi, kuru mērķis ir nodrošināt labāku koordināciju starp ziedotājiem un saņēmējiem, bet galarezultātā patiesais mērķis ir nodrošināt, ka šos politikas virzienus ir pielāgojušas saņēmējvalstis, lai turpinātu akcentēt labu pārvaldību un nodrošinātu, ka ir lielāka atbildības sajūta, jo īpaši no šā atbalsta saņēmēju puses attiecībā uz mūsu atbalsta sadali.

To es vēlējos pateikt.

Eoin Ryan (UEN). - Priekšsēdētāja kungs, tīras sakritības dēļ korupcijas apkarošanas novērotāja *Transparency International* šodien publicējoja tās ikgadējo korupcijas uztveres indeksu. Tajā aprēķināts, ka korupcijas līmenis par aptuveni 50 miljardiem ASV dolāru sadārdzina Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas izmaksas, kas ir pilnīgi neticama naudas summa. Tā ir aptuveni puse no gada globālā atbalsta izdevumiem.

Pat tad, ja šis skaitlis ir pārspīlēts pat tad, ja tā ir tikai puse no summas, kas tiek minēta tā joprojām ir neticami liela. Padomes priekšsēdētāj, vai jūs neuzskatāt, ka ir jādara vairāk, lai mēģinātu pret to cīnīties? Lai kas mums vajadzīgs, viena lieta, kas mums nav vajadzīga, ir tas, lai Eiropas sabiedrība sajustu to, ka nauda, ko viņi dod atbalsta programmām, ir kaut kādā veidā nepareizi sadalīta vai izmantota ļaunprātīgi. Es domāju, ka ir ļoti svarīgi, ka tik pārsteidzošam skaitlim kā šis, ir jārod risinājums saskaņotākā veidā.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Es vēlētos atkārtot to, ko teicu iepriekš. E. Ryan kungam ir taisnība. Ir taisnība, ka viena no problēmām attiecībā uz sabiedrisko domu Eiropā, no vienas puses, ir tā, ka attīstības palīdzības apjoms joprojām ir liels. Šajā ziņā, kā jūs zināt, Eiropas Savienība ir lielākais attīstības palīdzības donors. No otras puses, ir svarīgi, ka ir ieviesti labas pārvaldības un efektīvas kontroles mehānismi. Ir arī jābūt labākai informācijai sabiedrībai par atbalstu un par to, kā saņēmējvalstis sadala šo atbalstu, un, godīgi sakot, pārvaldības uzraudzīšanai ja tā var teikt, zināmiem nosacījumiem ir jābūt attīstības politikas pamatā.

Jums visiem ir taisnība, korupcija ir posts. Es nezinu, vai *Transparency International* dati ir precīzi, kā jūs pats atzināt, bet katrā ziņā arguments, kuru jūs minējāt, bija pareizs. Tātad attīstības palīdzības apjoms nevar pieaugt, ja nu vienīgi ar kontroles mehānismu stiprināšanu, krāpšanas apkarošanas mehānismu, korupcijas apkarošanas mehānismu stiprināšanu, un katru reizi tam ir jābūt vienam no nolīgumu mērķiem.

To arī secināja Padome 27. maijā attiecībā uz tās attīstības politikas mērķiem. Ir jābūt labākiem kontroles mehānismiem un nosacījumiem, lai aizsargātu finansiālās intereses, bet vēl svarīgāk, kā jūs norādījāt E. Ryan kungs, lai apkarotu korupciju.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 4, ko uzdeva **Seán Ó Neachtain** (H-0621/08)

Temats: Pārtikas cenu paaugstināšanās

Francijas prezidentūrai viena no Padomes prioritātēm ir ilgtspējīga attīstība lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē. Pašreizējā ekonomiskajā situācijā, kad Eiropu un pārējo pasauli ietekmē pārtikas cenu paaugstināšanās, ko Padome var darīt un darīs, lai nodrošinātu, ka tiek apmierinātas steidzamās īstermiņa pārtikas piegādes vajadzības, neupurējot ilgtspējīgu attīstību nākotnē lauksaimniecībā un zivsaimniecībā?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, S. Ó Neachtain kungs, Padome pilnībā apzinās, ka nepieciešams meklēt atbilstošus un efektīvus risinājumus pārtikas cenu paaugstināšanās problēmai. Šis ir sarežģīts jautājums, kuru Komisija, par laimi, detalizēti analizēja tās 2008. gada 23. maija paziņojumā. Pamatojoties uz šo analīzi, 19. un 20. jūnija Eiropas Savienības Padome pieņēma tās lēmumus.

Lauksaimniecības nozarē Eiropas Savienība jau ir rīkojusies: Esam pārdevuši intervences krājumus, samazinājuši eksporta kompensācijas, likvidējuši vajadzību pēc zemes atstāšanas atmatā 2008. gadā, palielinājuši piena kvotas un atcēluši ievadumtas nodokli labībai. Tas mums ir ļāvis uzlabot piegādi un ir palīdzējis nostabilizēt lauksaimniecības tirgus. Tomēr tas nav pietiekami.

Mums ir jāturpina kopējās lauksaimniecības politikas reforma, mums tā ir jāpadara vairāk orientēta uz tirgu, veicinot ilgtspējīgu lauksaimniecību visā Eiropas Savienībā un nodrošinot atbilstošu piegādi. To apspriēž lauksaimniecības ministri patiesībā viņi var pat vēl joprojām to apspriest šodien neoficiālajā sanāksmē Ansi un ziņos Lauksaimniecības padomei 17. un 18. novembrī. Šajā saistībā Francijas prezidentūra ir apņēmusies nostiprināt krīzes pārvaldības instrumentus arvien neskaidrākajā starptautiskajā kontekstā un paturēt visus tirgus regulēšanas instrumentus, lai novērstu tās svārstības, kuras jūs patiešām pareizi minējāt.

Jautājums par pārtikas cenām nav tikai saistīts ar lauksaimniecību; darbojas citi mehānismi. Es domāju, piemēram, par zivsaimniecības politiku, kurai jātiek galā ar dīzeļdegvielas cenu palielināšanās sekām. Padome 15. jūlijā pieņēma vairākus ārkārtas pasākumus, lai veicinātu to flotu pārstrukturēšanu, kuras vissmagāk skārusi krīze. Ir arī mazumtirdzniecības nozares regulējums: Komisijai jāsniedz ziņojums Eiropas Savienības Padomei nākamajā decembrī. Ir arī politika attiecībā uz biodegvielu, ar kuru jāņem vērā ekonomiskie un vides ierobežojumi, un jānodrošina, ka ir noteikts maksimālais līmenis šīs jaunās degvielas cenām.

Kā jūs varat redzēt, šie dažādie jautājumi, neminot tos, kurus mēs jau esam izvirzījuši citiem vārdiem, attīstības politika un iepirkuma politika attiecībā uz pārtikas importu aptver daudzus politikas virzienus un tiem ir augsta prioritāte Padomes darba kārtībā. Eiropas Savienības Padome to izskatīs oktobrī un decembrī un, protams, es priecāšos uzņemties pienākumu informēt jūs par rezultātiem.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Priekšsēdētāja kungs, paldies jums par jūsu atbildi! Es vēlos uzzināt no Padomes priekšsēdētāja, vai viņš uzskata, ka ir svarīgāk nekā jebkad iepriekš, ka Eiropas lauksaimniecības politika, kas ir Eiropas pārtikas piegādes politika, turpinātos pēc 2013. gada saistībā ar pašreizējo krīzi pasaules pārtikas piegādes politikā, lai pārtikas piegādātājiem Eiropā būtu kaut kāda drošības sajūta?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Tas, ko es vēlējos pateikt, ir, ka, kā S. Ó Neachtain kungs zina, mēs vēlamies pārliecināties, ka „veselības pārbaude” noslēdzas, parādot kopējās lauksaimniecības politikas nākotni. Tas bija lauksaimniecības ministru šodienas un vakardienas diskusiju Ansī mērķis – patiesībā galvenais mērķis. S. Ó Neachtain kungs zina, ka viņš šajā ziņā var rēķināties ar Francijas prezidentūras apņemību.

Priekšsēdētājs. - Jautājums Nr. 5, ko uzdeva **Liam Aylward** (H-0623/08)

Temats: Baltā grāmata par sportu

Vai Padome var galvenajos vilcienos aprakstīt, kuras ES Baltās grāmatas par sportu daļas tā mēģinās īstenot un veicināt Francijas prezidentūras laikā?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Šis ir temats, kas mani ļoti interesē, tāpēc es mēģināšu par to izteikties īsi. Es mēģināšu neaprobežoties ar juridiskajiem aspektiem, lai gan šādi aspekti pastāv.

ES nav īpašas kompetences sporta jomā. Es vēlētos norādīt L. Aylward kungam, ka Lisabonas līgums savukārt piedāvā juridisko pamatu reālai politikai sporta jomā. Mums par to ir zināms un šī, kā arī daudzu citu iemeslu dēļ, mēs gaidām, lai tiktu īstenots līgums. Mēs vēlētos nodrošināt, ka Eiropa apzinās dažādās sporta dimensijas un ietekmi, kas sportam ir uz cilvēkiem visos vecumos, īpaši uz jauniešiem, bet, pats galvenais, sporta sociālos un izglītības aspektus. Kā pašreizējā ES prezidentvalsts mēs ļoti lielu nozīmi piešķiram sadarbībai starp dalībvalstīm šajā jautājumā.

Pirms ir iespējams jauns juridiskais pamats saskaņā ar Lisabonas līgumu, manuprāt, mums ir jāatzīst sporta specifiska mūsu sabiedrībā. Par Eiropas lietām atbildīgo ministru neoficiālajā sanāsmē, kuru es sasaucu Brestā 12. jūlijā, mēs pievērsāmies šim jautājumam saistībā ar Eiropas Savienību. Mēs izvirzījām jautājumu par šīs specifiskas atzīšanas nosacījumiem saskaņā ar tiesisko regulējumu, kam ir jābūt skaidram attiecībā uz Kopienas tiesībām, un par vajadzību uzlabot sporta pārvaldību Eiropas Savienības līmenī.

Mums ir bijušas diskusijas, jo īpaši ar UEFA priekšsēdētāju *Michel Platini*, kuru pamatā bija Baltā grāmata par sportu, *Pierre de Coubertin* rīcības plāns, kuru Komisija publicēja pagājušajā jūlijā. Šīs diskusijas turpināsies starp sporta ministriem 27. un 28. novembrī Biaricā.

Būs arī Eiropas forums par sportu. Prezidentūra aicinās ministrus aplūkot vairākus jautājumus, kuri man šķiet ārkārtīgi svarīgi attiecībā uz mūsu sabiedrības kohēziju un sporta izglītojošo vērtību, jo īpaši veselība un sports, dopinga apkarošana, kā arī tas, ka mums ir jāsiglabā sports vietējā līmenī, nodrošinot, ka klubiem tiek sniegta atgriezeniskā saite par spēlētājiem, kurus tie trenē, kā arī jautājumi saistībā ar divu profesiju apguvi, divkāršo apmācību.

Kā varat spriest, esam ļoti apņēmušies izcelt sporta lomu Eiropas Savienībā un piešķirt tam pienācīgo vietu Eiropā. Mēs sev esam noteikuši trīs mērķus: atzīt sporta īpašo nozīmi sabiedrībā, ņemt vērā to vietu, ko fiziskās aktivitātes un sports ieņem ekonomiskajā attīstībā un, visbeidzot, nodrošināt arvien sarežģītākajā sabiedrībā sporta, visu sportu veidu, labu pārvaldību.

Liam Aylward (UEN). - Padomes priekšsēdētāj, es atzinīgi vērtēju to, ka jūs atsaucāties uz sporta dažādajām dimensijām. Mūsdienās mēs visu laiku dzirdam par profesionālo sportu, bet man ir īpašas bažas par

voluntārismu sportā un „sports visiem” koncepciju. Es vēlos no jums saņemt apliecinājumu, ka ES atbalstīs brīvprātīgo grupas un voluntārismu un jo īpaši „sports visiem” koncepciju. Tas ir ārkārtīgi svarīgi laikā, kad viss uzsvars plašsaziņas līdzekļos un visur citur tiek likts uz profesionālo sportu.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! *L. Aylward* kungam ir pilnīga taisnība. Mēs gribētu nodrošināt, lai ir labāks līdzsvars starp amatieru sportu un profesionālo sportu, mēs gribētu, lai dažos gadījumos būtu profesionālā sporta pārraudzība, un mēs efektīvā veidā gribētu atbalstīt un pamudināt tūkstošiem brīvprātīgās apvienības, kas ir iesaistītas sportā visā Eiropā.

Šajā ziņā mums efektīvā veidā ir jānodrošina, ka Eiropas Savienība paredz stimulus. Ir svarīgi, lai mēs šajā posmā zinām, kuras apvienības ir iesaistītas sporta atbalstīšanā Eiropas Savienībā. Mums ir jāveic detalizēts pētījums par brīvprātīgo darbu ES un jo īpaši par brīvprātīgo darbu sporta jomā, un, ja *L. Aylward* kungs vēlētos iesaistīties šajā pētījumā, kuru mēs ierosinām, viņš, protams, būs ļoti gaidīts. Katrā ziņā šī ir svarīga dimensija, ko mēs gribētu ņemt vērā.

Šajā sakarā es vēlētos norādīt, ka mēs arī 5. oktobrī Parīzē tiksimies ar visiem Eiropas Savienības sportistiem, kuri piedalījās olimpiskajās spēlēs. Patiesībā joprojām ir vairāki sportisti amatieri, kuri sacenšas olimpiskajās spēlēs.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 6, ko uzdeva **Brian Crowley** (H-0625/08)

Temats: Eiropas konferencei par Alzheimeru slimību izvirzītie mērķi

Es atzinīgi vērtēju Francijas prezidenūras programmu, ar kuru tiek akcentēta labākas aprūpes veicināšana tiem, kuri cieš no Alzheimeru slimības, un viņu ģimenēm. Valstu peredzes apmaiņas un dalīšanās tajā, kā arī sadarbības starp dalībvalstīm par paraugpraksi veselības jomā veicināšana ir Eiropas Savienības būtība. Aktīvāka informācijas un paraugprakses apmaiņa starp dalībvalstīm par visiem veselības jautājumiem sniegs milzīgu ieguvumu mūsu medikiem un, vēl svarīgāk, mūsu pilsoņiem.

Es esmu informēts, ka oktobrī notiks liela Eiropas konference par Alzheimeru slimību. Vai jūs varat galvenajos vilcienos aprakstīt šai konferencei izvirzītos mērķus un to, ko vēlētos panākt Francijas prezidentūra?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Šis ir ārkārtīgi nopietns jautājums. Francijas prezidentūra piešķir vislielāko nozīmi Alzheimeru slimībai un citām neirodeģeneratīvajām slimībām. Šis ir jautājums, kas kaut kādā brīdī skar ikvienu ģimeni Eiropā. Mums ir tiešā veidā jārisina šis jautājums, ja vien mēs negribam, ka mūs pārņem Eiropas iedzīvotāju novecošana.

Kā 1. jūlijā paziņojis priekšsēdētājs *J. M. Barroso* un prezidents *N. Sarkozy*, lai cīnītos pret Alzheimeru slimību, mums ir kopīgi jāsaģatavo Eiropas Savienības plāns, kura pamatā ir trīs pilāri: pētniecība, pacientu aprūpe un dzīves kvalitāte, kā arī ētika un juridiskie aspekti, jo īpaši attiecībā uz tiem, kuri ir iesaistīti šīs slimības ārstēšanā.

Šajā saistībā Francijas prezidentūra 30. un 31. oktobrī Parīzē rīkos ministru konferenci, kuras nosaukums ir „Eiropa pret Alzheimeru slimību”. Šajā konferencē galvenā uzmanība tiks pievērsta šai slimībai, bet tajā pievērsīsies arī citām saistītajām slimībām, kā, piemēram, Pika slimībai, Binsvangeru slimībai un Levi ķermenīšu demencei.

Mēs aptversim visas šīs slimības, lai varam aplūkot to, kā saskaņot pacientu aprūpi ar sociālo atbalstu, kā pielāgot specialitātes un prasmes atbilstoši pacientu vajadzībām, kā paplašināt mūsu zināšanas citiem vārdiem, visu, kas ir saistīts ar pētniecību un speciālajām medicīniskajām zināšanām un kā nodrošināt pētniecības programmu dažādās Eiropas Savienības valstīs labāku koordināciju, kā arī to, kā uzzināt par pēdējiem zinātniskajiem rezultātiem saistībā ar šo slimību un par jaunu medikamentu izstrādi.

Nav šaubu par to, ka Eiropas dimensija var sniegt nozīmīgu stimulu dažādām kampaņām un tai tas ir jāsniedz, lai cīnītos pret šīm slimībām. Ministru konferences rezultāti palīdzēs nodrošināt pamatu Eiropas Savienības Padomes secinājumiem nākošajā decembrī, lai gan mēs pilnībā apzināties to, ka tas ilgstošs darbs.

Tas būs ilgtermiņa projekts un ir svarīgi, ka nākamās prezidentvalstis, sākot ar Čehijas un Zviedrijas prezidentūrām, turpina šo labo darbu. Zinot, cik jūtīgs ir Eiropas Parlaments, es zinu, ka mēs varam rēķināties ar jūsu atbalstu, kā arī ar Eiropas Komisijas iesaisti, lai nodrošinātu vajadzīgo nepārtrauktību.

Liam Aylward (UEN). – Ļaujiet man izteikt atzinību Francijas prezidentūrai par šīs konferences „Eiropa pret Alzheimeru slimību” rīkošanu un par tās aktīvo lomu.

Tomēr es ievēroju, ka jūs īpaši neesat pieminējis jautājumu par plānprātību, un, kā jūs zināt, Alzheimer slimības apvienības pieprasa nodrošināt lielāku informētību un vairāk zināšanu par šo slimību. Vai jūs, ministr, varat pateikt, vai šajā konferencē pievērsīsies jautājumam par izpratnes veicināšanu par šo slimību, lai samazinātu ar to saistīto kauna traipu?

Zita Plešinskā (PPE-DE). – (SK) Eiropas Savienībā un manā valstī, Slovēnijā, Alzheimer slimībai un to cilvēku aprūpei, kuri cieš no šīs slimības, joprojām netiek pievērsta pietiekama uzmanība. Eksperti lēš, ka nākamajos 40 gados Alzheimer slimība var skart līdz četrām reizēm vairāk cilvēku nekā pašlaik, bet savlaicīga un precīza diagnoze var palīdzēt palēnināt šīs slimības attīstību.

Vai Francijas prezidentūra gatavos īpašu informācijas kampaņu, vai sniegs jaunu pamudinājumu Komisijai sagatavot programmas, lai līdzfinansētu to pilsoņu apvienību darbību, kuru mērķis ir palīdzēt cilvēkiem ar atmiņas traucējumiem un Alzheimer slimību?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) L. Aylward kungam ir taisnība konferencē jāapskata visi profilakses un izglītošanas aspekti, kā jau norādīja gan Z. Plešinskā kundze, gan L. Aylward kungs. Manuprāt, savā runā uzsveru, ka mums pilnībā jāņem vērā dažādie aspekti, kas saistīti ar demenci, kā arī ar Levi ķermenīšu sindromu.

Tas ir dabisks process, jo Alzheimer slimība ir neirodeģeneratīvs stāvoklis, citiem vārdiem sakot, stāvoklis, kādā notiek neironu deģenerācija un bojāeja. Par darbību secības plānošanu atbildīgo neironu pazušana izraisa plānprātību. Lai arī Alzheimer slimība mums saistās ar atmiņas zudumu, tā ietekmē arī citas smadzeņu daļas. To, protams, var papildināt dažādi demences veidi, un mums ir jāveic to profilakses pasākumi. Šajā sakarā varu apsolīt L. Aylward kungam, ka konferencē šie jautājumi tiks pilnībā aplūkoti.

Atbildot uz Z. Plešinskā kundzes jautājumu **uzskatu**, ka zināmā veidā šai problēmai tiek pievērsts pārk maz uzmanības. Jūs minējāt, ka jūsu valstī ir palielinājusies Alzheimer slimības izplatība. Diemžēl tā nav vienīgā šāda vieta Eiropā. Arī šajā jomā mums jāpievērš uzmanība savlaicīgai diagnosticēšanai. Mums jādalās informācijā, mums ir nepieciešama labāka šīs jomas speciālistu koordinācija Eiropas līmenī. Taču, lai novērstu pacientu sociālo izstumšanu un pakāpenisku saslimšanu, citiem nemanot, ļoti liela nozīme ir savlaicīgai diagnozei.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 7, ko iesniedza **Avril Doyle (H-0631/08)**

Temats: Lauksaimniecības politika un Francijas prezidentūra

Padomes prezidentūra savā darba programmā apņemas „izvērtēt tiesību aktu priekšlikumus par kopējās lauksaimniecības politikas izvērtējumu ar mērķi panākt to, lai jaunie tiesību akti tiktu pieņemti līdz 2008. gada beigām. Lai to panāktu, prezidentūra strādās ciešā sadarbībā ar Eiropas Parlamentu... Prezidentūra [arī] ierosinās saviem partneriem plašāk pārdomāt par izaicinājumiem un mērķiem, ar ko nākotnē būs jāsasarkas Eiropas lauksaimniecībai un lauksaimniecības politikai”.

Vai, ņemot vērā šo paziņojumu, Padomes prezidentūra var sniegt Parlamentam precizētu informāciju par lauksaimniecības ministru neoficiālo sanākumi, kas no 2008. gada 21. līdz 23. septembrim paredzēta Anesī?

Sevišķi vai prezidentūra var Parlamentu informēt par progresu, kas panākts saistībā ar KLP „veselības pārbaudi” un dzīvnieku veselības stratēģiju?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos pateikties A. Doyle kundzei par sniegto iespēju informēt Parlamentu par jaunākajiem notikumiem saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku. Padome intensīvi un konstruktīvi strādā pie „veselības pārbaudes” **kā** minēju **amērķi** panākt politisku vienprātību, tiklīdz Eiropas Parlaments būs sniedzis savu atzinumu, ko paredzēts izdarīt līdz 2008. gada novembrim. Mēs vēlamies cieši sadarbīties ar Parlamentu, pamatojoties uz ziņojumu, kas Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejai jāiesniedz 7. oktobrī. Savukārt Padomei tas jāapsprīd mēneša beigās **27. un 28. oktobrī**.

Kā jau teicu, Padome turpina izskatīt Komisijas tiesību aktu priekšlikumus par jautājumiem saistībā ar palīdzības modulāciju, tirgus pārvaldības mehānismiem un piena kvotu pārvaldību un saņemšanu. Šos jautājumus vakar un šodien Anesī apsprieda lauksaimniecības ministri. Ministri diskutēja par jautājumiem, kas saistīti gan ar KLP „veselības pārbaudi”, gan ar KLP nākotni, nodalot iekšējos un ārējos aspektus. Runājot par iekšējiem aspektiem, ir svarīgi piešķirt proporcionāli lielāku KLP apropriāciju daļu vismazāk aizsargātajām personām, jo īpaši ņemot vērā pieredzēto cenu pieaugumu. Ārējos aspektos ir jāiekļauj ES pārtikas ārkārtas programmas ieviešana.

Atbildot uz A. Doyle kundzes paustajām bažām par dzīvnieku labturības stratēģiju, varu informēt, ka pēc tam, kad 2007. gada septembrī tika publicēts Komisijas paziņojums par Kopienas dzīvnieku veselības politiku un tās stratēģiju laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam, Padome 2007. gada 17. decembrī pieņēma secinājumus par stratēģiju, aicinot Komisiju iesniegt rīcības plānu. Šo rīcības plānu Komisija pieņēma 10. septembrī, un Francijas prezidentūra ir apņēmusies turpināt strādāt, pamatojoties uz šī dokumenta saturu. Mēs īpaši vēlamies nostiprināt Kopienas epizootijas kontroles procedūras gan Kopienā, gan saistībā ar importēšanu, kā arī pārskatīt tiesību aktus par bioloģisko drošību un kompensāciju.

Jim Higgins (PPE-DE). - (GA) Priekšsēdētāja kungs! Runājot par lauksaimniecību, mēs runājam par pārtiku. Kā noprotu, Komisija ir ieteikusi Eiropas Savienībā ievērot pārtikas marķēšanas politiku, saskaņā ar kuru Eiropā ražotā pārtika būtu īpaši atpazīstama mūsu lielveikalu plauktos; šī piezīme ir īpaši attiecināma uz gaļas produktiem. Taču ir paziņots, ka Padome neakceptēs šo politiku. Vēlos jautāt Padomes priekšsēdētājam kāpēc?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Ziniet, es piekrītu J. Higgins kunga paustajām bažām, tāpēc noskaidrošu, ko Padome ir gatava akceptēt. J. Higgins kungs, ir pilnīgi skaidrs, ka mēs kā prezidentūras pārstāvji piekrītam jūsu bažām saistībā ar pārtikas nekaitīguma garantēšanu pilsoņiem un pārtikas produktu izsekojamības nodrošināšanu. Tādēļ ir ļoti svarīgi apmierināt pieprasījumu pēc pārtikas kvalitātes un daudzveidības. Patērētāji kļūs arvien kritiskāki attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu. Mēs nodrošināsim, ka tiek uzlabota patērētājiem sniegtā informācija par sabiedrības veselības jautājumiem, kas saistīti ar līdzsvarotu uzturu, kā arī pārtikas produktu izcelsmi un kvalitāti.

J. Higgins kungs, jums jāzina, ka šis ir viens no Prezidentūrai svarīgajiem jautājumiem un ka dažādu sammitu laikā mēs mēģināsim panākt konkrētu darbību, lai īstenotu šo mums visiem svarīgo mērķi.

Priekšsēdētājs. - Jautājumus Nr. 8. un Nr. 9. atzina par nepieņemamiem.

Jautājums Nr. 10, ko uzdeva **Jim Higgins** (H-0635/08)

Temats: Īrijas referenduma negatīvais iznākums Lisabonas līguma sakarā

Vai Īrijas vēlēšanu paustais Lisabonas Reformu līguma noraidījums ietekmē ES paplašināšanos un vai Padome precīzi norādīs, kādas ir noraidījuma sekas?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, J. Higgins kungs! Kā jūs zināt, Eiropadome ir apstiprinājusi rezultātus, kas iegūti Īrijas referendumā par Lisabonas līgumu. Tā ir apstiprinājusi arī to, ka ratifikācijas process turpinās, un skaidri atgādinājusi, ka Lisabonas līguma mērķis ir palīdzēt paplašinātajai ES darboties efektīvāk un demokrātiskāk. Valstu vai valdību vadītāji šo jautājumu izskatīs Padomes sanāksmē oktobrī. Mums visiem ir jāapdomā, kā pašreizējā institucionālā situācija ietekmēs pašas iestādes un politiku visās jomās, tostarp paplašināšanos. Politiskā nozīmē Nicas līgums tika izstrādāts Eiropas Savienībai, kurā ir 27 dalībvalstis.

Taču vēlos precizēt, ka savas prezidentūras laikā Francijas rīcība, turpinot ar Horvātiju un Turciju iesāktās sarunas, bija objektīva, ņemot vērā progresu, ko kandidātvalstis guvušas, pildot savas saistības.

Runājot par Horvātiju, joprojām ir atvērta 21 no 35 sarunu sadaļām, savukārt trīs sadaļas ir provizoriski slēgtas. Francijas prezidentūras laikā ir paredzētas divas starpvaldību konferences. Jau esam atvēruši sarunu sadaļu par preču brīvu apriti.

Runājot par Turciju pagājušajā nedēļā ES ārlietu ministru sanāksmes laikā notika trijotnes tikšanās. Šobrīd ir atvērtas astoņas no 35 sarunu sadaļām, viena sarunu sadaļa ir provizoriski slēgta, un, ja tiks izpildīti nosacījumi, līdz gada beigām ceram atvērt vēl divas vai trīs sarunu sadaļas ar Turciju.

Jim Higgins (PPE-DE). - Ministra kungs! Vai nav skaidrs, ka līdz 31. decembrim visas 26 dalībvalstis, izņemot Īriju, būs pieņēmušas Lisabonas līgumu un ka nepastāv jautājums par atkārtotām sarunām? Jūs nedrīkstat atgriezties pie teksta.

Taču, neatkarīgi no Īrijas un Lisabonas līguma, palūkosimies uz Franciju un Nīderlandi saistībā ar Konstitūciju: mums ir nopietna problēma starp vienkāršo iedzīvotāju un Eiropas projektu pastāv milzīga distance.

Vai ministrs atbalstītu ideju atzīmēt Eiropas dienu, nevis vienkārši R. Šūmena dienu, kad brīvdiena ir tikai Briselē un Beļģijā, bet Eiropas brīvdienā, kurā visās 27 dalībvalstīs Eiropas pilsoņi kopīgi atzīmētu kopējo Eiropas pilsonību un identitāti?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Es saprotu, ka Padome ir saņēmusi Īrijas valdības veiktās aptaujas rezultātus. Varu tikai piebilst, ka, manuprāt, šādas „dekorāciju maiņas” dēļ šobrīd esam nonākuši tur, kur esam. Viņi neizjautāja tos 47 % cilvēku, kas teica „jā”. Iemesls, kādēļ Īrijā neizdevās referendums, bija vadības kļūda, bet otrs iemesls neskaitot sākotnējo balsojumu par Romas līgumu mēs ar referendumu palīdzību pie cilvēkiem vērsāmies sešas reizes: par Eiropas Vienoto aktu, Amsterdamas, Māstrihtas līgumu, divreiz par Nicas līgumu un pēc tam par Lisabonas līgumu. Tad mēs nododam cilvēkiem visu Līgumu un jautājam: „Ko jūs par to domājat?” Vai laikā, kad nebija vadības, tas nebija neveiksmes garants? Jautājums ir: vai vadība būs tagad?

Vēlos jautāt, vai priekšsēdētājs varētu norādīt, kādas būs sekas, ja Īrija neratificēs līgumu arī tagad un turpinās balsot noliedzot arī turpmāk. Parādiet mums virzienu, kurā iet Eiropa!

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) J. Higgins kungs un G. Mitchell kungs uzdeva svarīgus jautājumus. Ļaušu G. Mitchell uz viņa komentāriem atbildēt pašam. Es nevaru komentēt G. Mitchell kunga piezīmes, un, ņemot vērā manus pienākumus šajā asamblejā, viņš to sapratīs.

Cēloņu ir daudz. Domāju, ka vairākas problēmas ir uzsvērtas ziņojumā, kas tika sagatavots pēc Īrijas paustā noraidījuma referendumā: tajā uzdoti ar vadību saistīti jautājumi, tematiski jautājumi un uzvērts, ka trūkst izpratnes par to, kas īsti ir Lisabonas līgums. Francijas prezidentūra darīs visu iespējamo, lai rastu risinājumu šai nopietnajai institucionālajai problēmai. Lisabonas līgums mums ir vajadzīgs, un ar mūsu īru draugu piekrišanu mēs no šī brīža līdz Francijas prezidentūras beigām izskatīsim visas pieejamās iespējas.

Attiecībā uz J. Higgins kunga teikto, manuprāt, viņam ir taisnība. Referenduma rezultāti neapšaubāmi liecina, ka pastāv distance starp Eiropas projektu un sabiedrības viedokli. Tādēļ mums jānoskaidro, kādas ir būtiskās problēmas, kā arī jāpievēršas ar saziņu saistītajām problēmām. Šorīt kopā ar Komisiju un jūsu asamblejas pārstāvjiem priekšsēdētāja vietnieku A. Vidal-Quadras kungu un komitejas priekšsēdētāju J. Leinen kungu mēģinājam noteikt iestāžu uzbūvi, politisku deklarāciju ar mērķi uzlabot visu trīs iestāžu saziņu. Padomei, un es saku to objektīvi, tas ir prasījis pūles un nav bijis sevišķi viegli.

Attiecībā uz jūsu ieteikumu varu tikai paust savu viedokli, taču ideja par visā Eiropā atzīmētu „Eiropas dienu” varētu būt efektīvs simbols vienotākam pilsonībai un labāk saprastai Eiropai. Tomēr šī ideja ir jāpopularizē gan man, gan jums, gan dedzīgākajiem Eiropas atbalstītājiem. Es personīgi uzskatu, ka šī ir laba ideja.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). – (FR) Paldies, ka izskaidrojāt šos jautājumus. Es vēlos, lai precizējat arī kādu specifiskāku jautājumu. Mēs esam daudz runājuši par Īriju, taču, kā jūs zināt, Lisabonas līgumu nav ratificējušas arī četras citas dalībvalstis – Polija, Čehijas Republika, Vācija un Zviedrija. Mēs pat nezinām, līdz kuram ratifikācijas posmam ir nonākusi Zviedrija. Attiecībā uz Vāciju, vēlos atgādināt, ka viss ir atkarīgs no Karlsrūes Konstitucionālās tiesas sprieduma. Tiesas priekšsēdētāja ir izteikusies, ka nevēlas steigties un pieņems lēmumu ne ātrāk kā nākamā gada sākumā.

Tāpēc es būtu pateicīgs, ja jūs varētu mums paskaidrot arī nākamos soļus. Man šķita, ka šim līgumam, ko parakstījam pagājušā gada decembrī, bija jāstājas spēkā dažu mēnešu laikā. Cik tālu mēs esam tikuši?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Es vienmēr esmu piekritis P. M. Coûteaux kunga stingrajiem vērtējumiem. Mums ir dažādi uzskati, un tas nav pārsteidzoši, taču es atzīstu, ka viņa vērtējumi ir pamatoti.

Vēlos skaidri norādīt, ka Vācija ir jāuztver kā atsevišķs gadījums. Skatīsimies, kas notiks, taču, ļoti cienot Karlsrūes Konstitucionālo tiesu, es neļaujos uztraukumam. Man par šo jautājumu nav plašākas informācijas. Atbildot uz jautājumu par Poliju mēs sazināties ar Polijas iestādēm. Arī Polijā pastāv „politisko spēku kopdzīve”, taču uzskatu, ka Polijas valdība ir apņēmusies ratificēt Lisabonas līgumu. Attiecībā uz Zviedriju nekas neliecina, ka process tiks bloķēts. Es domāju, ka ratifikācija notiks novembrī. Runājot par Čehijas Republiku, kā jūs zināt, ir jāgaida tiesas lēmums. Šobrīd notiek senāta vēlēšanas un decembra sākumā notiks nozīmīga vairākuma partijas konference. Man šķiet, ka šāda ir visticamākā notikumu gaita.

Es nepiekrītu P. M. Coûteaux kunga apgalvojumiem; es nepievienojos viņa pesimismam. Nav šaubu, ka šim procesam ir vajadzīgs laiks un mums tas ir jādod, taču jāļauj izpausties politiskajai gribai, un Francijas prezidentūra ir nolēmusi neļaut šķēršļiem sevi apturēt.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 11, ko uzdeva **Gay Mitchell** (H-0638/08)

Temats: Irāna un kodolražošana

Vai Padome komentēs savu nostāju attiecībā uz Irānu un iespējamiem kodoldraudiem, kas izriet no Irānas lēmuma pārtraukt Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras 1997. gada Papildu protokolā noteiktos

ierobežošanas un uzraudzības pasākumus, ierobežojot inspektoru plašās pilnvaras un mēģinot pārtraukt pārbaudes?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Atbildot uz G. Mitchell kunga nopietno jautājumu, jāatzīst, ka Eiropas Savienību joprojām nopietni satrauc Irānas kodolprogramma un šis valsts nevēlēšanās atbilstīgi reaģēt uz šīs programmas militārās dimensijas raisītajām bažām. Eiropadome 2007. gada decembrī paziņoja, ka būtu nepieņemams Irānas kodolpotenciāls militāriem mērķiem.

Tāpēc Padome vairākkārt ir nosodījusi faktu, ka Irāna nav izpildījusi ANO Drošības padomes rezolūcijās Nr. 1696., 1737., 1747. un 1803. noteiktās starptautiskās saistības, jo īpaši pienākumu pārtraukt visas ar urāna bagātināšanu saistītās darbības; tas ir ļoti svarīgi, ja vēlamies izveidot nepieciešamo pamatu sarunu sākšanai un mēģināt panākt ilgtermiņa risinājumu.

Eiropas Savienība vienmēr ir atbalstījusi Irānas tiesības uz kodolenerģijas miermīlīgu izmantošanu, un, ja Irāna vēlas atgūt starptautiskās sabiedrības ticību savas kodolprogrammas miermīlīgajam nolūkam, tai jāpārtrauc satraucošas un ar kodoldegvielas ciklu saistītās darbības. Priekšlikumi, ko sešu visciešāk iesaistīto valstu vārdā izteica J. Solana kungs 2006. gada jūnijā un atkārtoja 2008. gada jūnijā, joprojām ir saistoši un jāizmanto, lai izklātu no pašreizējā strupceļa.

ES pauž dziļu nožēlu par to, ka 2006. gada februārī Irāna pārtrauca Papildu protokola pagaidu piemērošanu. Tā rezultātā, kā uzsvēra Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) ģenerāldirektors, SAEA ir mazāk informēta par atsevišķiem Irānas kodolprogrammas aspektiem.

Turklāt, kā savā 15. septembra ziņojumā mums nesen atkal atgādināja SAEA ģenerāldirektors, Irāna joprojām atsakās atbildēt uz konkrētiem SAEA uzdotiem jautājumiem par tās darbībām saistībā ar kodolieroču izstrādi un ražošanu. Kā teica SAEA ģenerāldirektors, un es nevaru viņam nepiekrīst, šī situācija rada iemeslu nopietnam Eiropas Savienības un starptautiskās sabiedrības satraukumam.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Paldies par atbildi, ministra kungs! Tā kā šis patiešām ir iemesls nopietnām starptautiskās sabiedrības un Eiropas Savienības bažām, vēlos uzdot ministra kungam šādu jautājumu. Līdz šim sankcijas nav devušas rezultātus. Mēs nevēlamies nonākt līdz brīdim, kad nepieciešama militāra iejaukšanās, tādēļ, vai ministra kungs var informēt šo Parlamentu par to, kādas citas sankcijas vai plānus Padome ir paredzējusi, lai mēģinātu vest pie prāta Irānas administrāciju? Vai citas sankcijas pastāv? Vai esat izveidojuši papildu sankciju sarakstu un kāda būs turpmākā rīcība? Reizēm šajā kaķa un peles spēlē ir ļoti grūti saprast, kurš ir kaķis, kurš pele.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Mēs neesam nonākuši līdz militārai darbībai. Es vēlreiz to skaidri atgādinu. Sešas valstis ir apstiprinājušas atbalstu divpusējai pieejai, kurā jāapvieno dialogs un sankcijas, lai sarunu ceļā rastu risinājumu, kas apmierina starptautiskās sabiedrības prasības. Savukārt sankcijas ir dažādas. Tām jābūt mērķtiecīgām un jāietver ekonomikas un finanšu sektors.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 12, ko iesniedza **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0640/08)

Temats: Eiropas Savienības vienošanās par noteikumiem migrācijas un patvēruma jomā

Formulējot Francijas prezidentūras ierosināto Eiropas Savienības vienošanos par noteikumiem migrācijas un patvēruma jomā, tiek mēģināts panākt aktīvu ES un dalībvalstu politisku apņemšanos attiecībā uz kopējiem principiem migrācijas politikas formulēšanā, saglabājot solidaritāti un atbildību.

Kādus saistošus nolīgumus ar ES robežvalstīm, jo īpaši kandidātvalstīm (Turciju, Horvātiju, FYROM), par imigrantiem no trešām valstīm Padome šajā sakarā paredzējusi ierosināt, lai padarītu Eiropu par vietu, kurā valda drošība, tiesiskums un brīvība?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Vēlos teikt, ka mums pieejamais efektīvākais līdzeklis cīņā pret nelikumīgo imigrāciju ir atpakaļuzņemšanas nolīgumi ar trešām valstīm, kam ir robežas ar Eiropas Savienību.

Kopiena ir parakstījusi nolīgumus ar 11 trešām valstīm. Ir noslēgts nolīgums ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, kurā tas stājās spēkā 2008. gada 1. janvārī. Visos nolīgumos ir noteikti par trešo valstu valstspiederīgajiem, kas šķērso teritoriju. Oficiālas sarunas ar Turciju sākās 2005. gadā. Attiecībā uz Horvātiju sarunām par atpakaļuzņemšanas nolīgumu nav mandāta un sarunās ar šo valsti Padome vēlējas panākt strauju progresu.

Nolīgums, ko Eiropadome apspriedīs un, cerams, ratificēs 15. oktobrī, piesaistīs uzmanību atpakaļuzņemšanas nolīgumu politiskajai nozīmei nelikumīgās imigrācijas apkarošanā.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Es tikai vēlos pateikties priekšsēdētājam par atbildi. *M. Panayotopoulos* kundze lūdza atvainot par to, ka viņai bija jāaiziet no sanāksmes iepriekš norunāta pasākuma dēļ. Viņa man lūdza pateikties jums par atbildi, priekšsēdētāja kungs.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 13, ko iesniedza **Alain Hutchinson** (H-0642/08)

Temats: Francijas valsts televīzijas reforma

Francijas prezidents *Nicolas Sarkozy* ir apņēmis īstenot ievērojamu Francijas valsts televīzijas reformu. Reformai, kuras rezultātā pārtrauktu jebkādu komerciālo reklāmu raidīšanu, būtiski pretojas nozares darbinieki un plašākā kontekstā arī sabiedrība, baidoties, ka valsts televīzija drīz vairs nepastāvēs, jo, zaudējot ieņēmumus no reklāmām, tā nevarēs konkurēt ar privātajiem televīzijas kanāliem. Ir atlicis pavisam maz līdz brīdim, kad radīsies pārliecība, un daudzi cilvēki jau tagad tā uzskata, ka Francija ir nolēmusi upurēt valsts televīziju privātajam sektoram, kas no šīs procedūras ļoti daudz iegūs.

Vai tas ir atsevišķs izņēmums vai arī iniciatīva, kas var izvērsties visās dalībvalstīs? Es arī vēlos uzzināt, kāda ir Padomes nostāja šajā jautājumā, un vai šāda veida reformas atbilst Eiropas tiesību aktiem?

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, man ir tas gods. Paldies par šo pēdējo jautājumu, kuru uzklaušīju ar prieku. Es, protams, atbildēšu kā Padomes prezidentūras pārstāvis, un *A. Hutchinson kungs* mēs viens otru labi pazīstam – nebūsim pārsteigti, kad teikšu, ka valsts televīzijas finansējuma apjoms nosaka dalībvalstis, ka Līgumam par Eiropas Savienību pievienotais protokols par valsts televīziju dalībvalstīs ir neapstrīdams, un tādēļ katra dalībvalsts nolemj, kā finansēt valsts televīzijas sabiedrības. Tāda ir mana atbilde *A. Hutchinson kungam*.

Alain Hutchinson (PSE). – (FR) Ministra kungs, pateicos jums par atbildi. Es jau domāju, ka atbildēsīt šādi. Vienkārši vēlos teikt, ka esmu viens no daudzajiem franču valodā runājošajiem cittautiešiem, kas ir aktīvi Francijas valsts televīzijas skatītāji un radio staciju klausītāji un kurus satrauc valsts televīzijas un radio staciju nākotne, par ko liek raizēties Francijas valdības pieņemtie lēmumi un paziņojumi, ko izteicis Francijas prezidents, kurš, kā ir sagādājis, ir arī pašreizējais Eiropadomes priekšsēdētājs.

Vēlos arī piebilst, ka nesen intervijā šo pašu jautājumu uzdevu Informācijas sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu komisārei *V. Reding* kundzei, un viņa atzina, ka Francijas prezidenta janvārī ierosinātās reformas viņu nav pārliecinājušas. Viņa arī pauda nožēlu par prezidenta lēmumu iekasēt nodokļus no interneta pakalpojumu sniedzējiem, lai finansētu valsts televīziju. Es vēlos zināt, kāda šajā situācijā ir jūsu loma.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Pirmkārt, cik man zināms, manā valstī dažādas politiskās partijas neatkarīgi no to uzskatiem lūdza pielikt punktu reitingu tirānijai un veidam, kādā tie apdraud kvalitāti un daudz kultūru programmu plānošanu. Tik daudz es zinu. Otrkārt, jūs norādījāt uz pašreizējo reklāmdošanas resursu un valsts finansējuma reformu. Finansējumam arī turpmāk jāatbilst sabiedrisko pakalpojumu vajadzībām, un mums ir vajadzīgs pietiekams budžets šo vajadzību apmierināšanai. Tas ir fakts, un tas netiek apstrīdēts. Treškārt, Francijai, tāpat kā parasti, nav nodoma uzspiest konkrētu rīcības modeli, kā jau teicu, tas paliek katras dalībvalsts ziņā. Vēl tikai jāpiebilst, ka ikviens klātesošais vēlas, lai tiktu saglabāta valsts audiovizuālo pakalpojumu augsta kvalitāte.

Priekšsēdētājs. – Jautājumu laiks ir beidzies.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

(Sēde tika pārtraukta plkst. 19.05 un atsākta plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: G. ONESTA

priekšsēdētāja vietnieks

14. Migrēšana uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) – Migrēšana uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (SIS II) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir kopējas debātes par:

– Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas pārstāvja *Carlos Coelho* ziņojumu (A6-0351/2008) par Padomes lēmuma projektu par migrēšanu uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (12059/1/2008 – C6-0188/2008 – 2008/0077(INI)) un

– Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas pārstāvja *Carlos Coelho* ziņojumu (A6-0352/2008) par projektu Padomes regulai par migrēšanu uz otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu (11925/2/2008 – C6-0189/2008 – 2008/0078(CNS)).

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, dāmas un kungi! Mēs apskatām divus dokumentus: regulu un lēmumu par migrēšanu no *SISone4ALL* uz *SIS II*, kas ietver visaptverošu pārbaudi, kurā novērtēs, vai *SIS II* veikspēja ir līdzvērtīga pašreizējās sistēmas sniegumam. Šie priekšlikumi ir migrēšanas stratēģijas maiņas rezultāts.

Četri aspekti: pirmkārt, sākotnējais plāns bija veikt migrēšanu 15 dalībvalstīs, un šis process ilgtu aptuveni astoņas stundas. Taču dalībvalstu skaits palielinājās līdz 25, padarot procesu daudz grūtāku un sarežģītāku. Otrkārt, būs jāizveido starpposma tehniskā arhitektūra, kas ierobežota pārejas perioda laikā ļaus *SIS I* + un *SIS II* darboties paralēli. Tas ir saprātīgs risinājums, kuru mums vajadzētu atbalstīt, turklāt tādējādi mums būs pieejama alternatīva, ja kaut kas neizdosies, kā iecerēts. Treškārt, starpposma perioda laikā būs pieejams tehnisks instruments pārveidotājs, kas savienos *SIS I* centrālo sistēmu ar *SIS II* centrālo sistēmu, ļaujot abām apstrādāt vienu informāciju un nodrošinot visu dalībvalstu atrašanos vienādā līmenī. Un pēdējais aspekts – šī gada beigās beigsies Komisijai 2001. gadā piešķirtās pilnvaras.

Mēs rosinājām četrus jautājumus. Pirmkārt, Eiropas Komisijai jā saglabā pilnvaras, lai varētu turpināt *SIS II* izstrādi, līdz sistēma būs darboties spējīga. Mēs iebilstam pret apsvērto ideju par to, ka Komisijas pilnvaru termiņam jābeidzas, kad tiek pabeigts darbs pie C-*SIS* centrālās sistēmas. Otrkārt, ir nepieciešams skaidri definēt Eiropas Komisijas un dalībvalstu pienākumus. Treškārt, pirms datu migrēšanas jāizpilda nosacījumi, kas paredzēti otrajā *SIS* juridisko pamatu veidojošajā instrumentā. Visbeidzot, migrēšanai jābūt vienreizējam procesam, ko īsteno visas dalībvalstis.

Priekšlikumos, ko saņēmām 3. septembrī – dienā, kad tos apstiprināja Pastāvīgo pārstāvju komitejā (*Coreper*) – ir iekļautas būtiskas sākotnējo priekšlikumu izmaiņas. Ja ierosinātajos dokumentos ir būtiskas izmaiņas, parasti ir vēlreiz jāapspriežas ar Parlamentu. Taču atgādinu, ka mums jāievēro saspringts grafiks. Komisijas pilnvaru termiņš beidzas 2008. gada beigās un ir būtiski oktobra beigās apstiprināt šos priekšlikumus Padomē. Parlaments vēlreiz parāda, ka pilda savus pienākumus un ka procesa aizkavēšanās nav mūsu vaina. Patiesībā, veiktās izmaiņas ir atbilde uz lielāko daļu manos ziņojuma projektos uzdoto jautājumu, īpaši attiecībā uz Komisijas un dalībvalstu pienākumu precizēšanu un Komisijas pilnvaru saglabāšanu, lai varētu izstrādāt *SIS II*, līdz tā būs darboties spējīga.

Noslēgumā vēlos apsveikt Francijas prezidentūru par ieguldīto lielisko darbu, lai panāktu Komisijas un dalībvalstu vienošanos, kas sākumā šķita grūti izdarāms. Eiropas Parlaments vēlas palīdzēt izvairīties no turpmākas kavēšanās un nodrošināt *SIS II* darboties spēju līdz jaunajam noteiktajam datumam – 2009. gada 30. septembrim. Taču mūs uztrauc tas, kā vairāki speciālisti neoficiāli izteikušies, ka visticamāk arī šis datums netiks ievērots.

Eiropas Parlaments par vissvarīgākajiem uzskata divus nozīmīgus jautājumus, kurus atbalsta visas politiskās grupas. Pirmkārt, Eiropas Parlaments ik pēc sešiem mēnešiem jāinformē par projekta gaitu. Otrkārt, jaunajai Komisijai piešķirtajām pilnvarām nevajadzētu būt beztermiņa; jāparedz arī noteikums, ka gadījumā, ja paredzama aizkavēšanās par ilgāk nekā gadu, vēlreiz jāapspriežas ar Eiropas Parlamentu. Mēs patiesi ceram, ka šoreiz projekts tiks pabeigts laikus un ka *SIS II* varēs sākt darbību paredzētajā datumā.

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs uz klausīsim Padomi. J. P. Jouyet kungs! Eiropas Parlamenta vārdā vēlos pateikties, ka esat šeit visu dienu. Uzskatu, ka uzmanība, ko veltāt šai sanāksmei, liecina par jūsu uzticīgumu Eiropai.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pateicos par labajiem vārdiem. Ar komplimentu par uzticīgumu Eiropai neapšaubāmi varu atbildēt gan jums, gan Komisijas priekšsēdētāja vietniekam *Jacques Barrot* kungam.

C. Coelho kungs, dāmas un kungi! Šengenas sistēmas pārveide ir nepieciešama, lai izstrādātu jaunas funkcijas, kas turpmāk būs vajadzīgas darbā pie noziedzības novēršanas un veicot robežkontroli. Ministra kungs! Pēc Portugāles prezidentūras iniciatīvas izstrādātā sistēma *SISone4ALL* ir labs kompromiss, kas ļāva iekļaut dalībvalstis, kuras pievienojās 2004. gadā, un, vēl svarīgāk, ļāva decembrī atcelt iekšējo zemes robežkontroli un pēc tam martā – gaisa robežkontroli.

Mēs visi jutām saviļņojumu, redzot, kā tiek pacelts pēdējais priekšskars, redzot, kā Vīnes austrumos Slovākijas un Austrijas ministri simboliski pārcirta koka barjeru pie robežšķērsošanas vietas *Berg-Petržalka*. Domāju, ka tajā brīdī ikviens patiesi Eiropas atbalstītājs jutās lepns, zinot, ka varam brīvi pārvietoties 3,6 miljonus km² lielā teritorijā. Tā ir lielākā teritorija pasaulē, taču, kā zināt, vajadzīgs šīs svarīgās brīvības papildinājums ir elektroniska sistēma, kurā iespējams identificēt aizdomās turētus noziedzniekus, izsekot viltotu dokumentu un zagtu pasu pēdām, vienlaikus piemērojot stingrus datu aizsardzības noteikumus, lai nodrošinātu personu brīvības. Es vēlos šo aspektu uzsvērt.

Taču, kā jūs gluži pareizi teicāt, pat tad, ja tiek ievēroti datu aizsardzības pamatprincipi un jo īpaši proporcionalitātes princips, pašreizējā sistēmā nav iespējams izmantot moderno tehnoloģiju. Kā policija var darboties efektīvi, ja centrālajā datu bāzē šobrīd nedrīkst aplūkot meklēto noziedznieku digitālos fotoattēlus, lai tos varētu droši identificēt? Tādēļ ir jāsaglabā otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas jeb informācijas sistēmas *SIS II* mērķis; kā jūs pareizi norādījāt, tas ir īstais mūsu debašu temats. Priekšsēdētāja kungs! Padomes vārdā vēlos pateikties priekšsēdētāja vietniekam J. Barrot kungam, kurš saskaņā ar jaunajām pilnvarām piekrita turpināt uzraudzīt gan jaunās *SIS* centrālās datu bāzes, gan savienojuma ar valstu datu bāzēm izstrādi. Vēlos viņam pateikties par personīgu iesaistīšanos šajā projektā.

Dokumentu projektos, par kuriem jums rīt lūgs balsot, ir skaidrāk sadalīti dalībvalstu un Komisijas pienākumi katrā laika posmā gan saistībā ar projekta izstrādi, galīgajām pārbaudēm, starpposma periodu un pārveidotāju, gan galīgo migrēšanu no vienas sistēmas uz otru, ar mērķi panākt vispārēju līdzsvaru starp dalībvalstu un Eiropas Komisijas pienākumiem.

Vēlos īpaši pateikties C. Coelho kungam, kurš kopā ar kolēģiem no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas strādāja pie šī svarīgā projekta ātri, efektīvi un ar izdomu. Vēlos arī viņam lūgt nodot manu pateicību komitejas priekšsēdētājam G. Deprez kungam. C. Coelho kungs mudināja atbalstīt šodienas plenārsēdē nepieciešamos dokumentus un tajos ir iekļauti jūsu ierosinātie priekšlikumi, C. Coelho kungs. Šodien saņemtais Parlamenta atbalsts mums sniedz iespēju sākt jaunu pārejas posmu uz *SIS II* laikā, kad beigām tuvojas Komisijas pašreizējo pilnvaru termiņš, jāpiebilst, ka tās ir *ad hoc* pilnvaras, kas beigsies 31. decembrī. Vēlos tikai atgādināt par šo aspektu Komisijas priekšsēdētāja vietniekam.

Protams, jaunās sistēmas darbības uzsākšana ietver ievērojamas ar tehnoloģiju saistītas grūtības, kā arī kādu iepriekš nenovērtētu problēmu. Patiesībā, kā noteikti varat iedomāties, 22 miljonu ierakstu pārsūtīšana, kurā piedalās vairāk nekā 24 dalībnieki ar dažādu formātu valsts datu bāzēm, nebūt nav viegla. Taču uzskatu, ka šajā projektā ieguldītās pūles atbilst uzdevuma būtībai. Ņemot vērā tehnisko un finansiālo atbalstu, Eiropas Parlamentam ir tiesības saņemt pilnīgu informāciju par to, kā noris pāreja uz jauno sistēmu un kādas grūtības tā ietver. Kā jau teicāt, C. Coelho kungs, ir jānosaka termiņš, lai pārbaudītu jauno sistēmu un pārliecinātos, ka tā, kā mēs visi ceram, būs pilnībā darboties spējīga līdz nākamā gada septembrim, par ko vienojās Tieslietu un iekšlietu padomes 6. jūnija sanāksmē.

Mēs saprotam, ka esam noteikuši īsu termiņu. To saprot arī tehniskie eksperti. Mēs varēsim šo termiņu ievērot tikai tad, ja ikviens ar pilnu atdevi iesaistīsies *SIS II* projektā un uzņemsies savus pienākumus. Šovakar, uzdodot pilnīgi pamatotus jautājumus, ar šo ziņojumu Eiropas Parlaments sūta pozitīvu signālu. Tādēļ Padome ierosina bez izņēmumiem apstiprināt iesniegtos grozījumus, kurus, jāpiebilst, ir atbalstījušas visas Eiropas Parlamenta politiskās grupas. Liels paldies jums visiem par pamatīgo darbu.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos pateikties prezidentūrai un J. P. Jouyet kungam par šobrīd izrādīto atbalstu C. Coelho ziņojumam, jo es patiesi uzskatu, ka nekavējoties jāpanāk progress šajā svarīgajā jomā. Vēlos arī pateikties C. Coelho kungam par ziņojumu un personīgo ieguldījumu *SIS II* veiksmīgā izstrādē. Ja *SIS II* kādreiz ieraudzīs dienasgaismu, tas lielā mērā būs jūsu nopelns, C. Coelho kungs.

Jūsu ziņojumā vēlreiz ir uzsvērtā Eiropas Parlamenta ieinteresētība un pašreizējais atbalsts otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas izstrādes plāniem. Ir skaidrs, ka *SIS II* būs galvenais instruments vienotā pilsoņu brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, tādēļ ir ļoti svarīgi pēc iespējas drīzāk nodrošināt šīs sistēmas darboties spēju.

Tādēļ es priecājos, ka ir panākta vienošanās par juridiskajiem instrumentiem migrēšanai no *SIS I* uz *SIS II*. Šī vienošanās ir pieņemama, jo tajā ir ievēroti šādi trīs galvenie principi:

- skaidri noteikti iesaistīto pušu (dalībvalstu, Komisijas un Padomes) uzdevumi un saistības,
- efektīvi un nepārprotami lēmumu pieņemšanas procesi un

– atskaites punktu noteikšana.

Pieņemot šo tiesisko regulējumu līdz oktobrim, mēs palīdzēsim panākt *SIS II* izstrādē nepieciešamā darba turpinājumu 2009. gadā. Kā teica J. P. Jouyet kungs, to sacījāt jūs, Padomes priekšsēdētāj, un tā ir taisnība, ka ierosinātajos juridiskajos instrumentos noteiktais datums 2009. gada 30. septembris ir pretenciozs termiņš. Pat šovasar, ņemot vērā neoficiālu ekspertu konsultāciju, mums faktiski nācās atcelt atsevišķas pārbaudes dalībvalstīs.

Tagad darbuzņēmējam 20 dienu laikā ir jānovērš pašreizējās problēmas. Taču nav šaubu, ka nedrīkstam no redzesloka izslēgt nevienu iespējamo problēmu, kas varētu traucēt *SIS II* noteiktā grafika ievērošanu. Pašlaik ar dalībvalstīm apspriežam labākos veidus, kā pabeigt darbu pie *SIS II*. Mums arī jāatrod pareizais līdzsvars starp politisko prioritāti, kas saistīta ar šo sistēmu, un tajā pašā laikā ar nevainojamas darbības garantēšanu tām valsts iestādēm, kas sistēmu izmantos.

Jebkurā gadījumā ierosinātie pielāgošanas mehānismi mums sniedz zināmu elastīgumu un attiecībā uz izstrādes plānu liek ievērot vajadzīgo pārredzamību. Tādēļ, C. Coehlo kungs, pats par sevi saprotams, ka mēs pilnīgi piekritam jūsu ierosinātajiem grozījumiem.

No vienas puses, nosakot 2010. gada jūnija beigas kā galīgo termiņu tiesību aktu par migrēšanu izstrādei, mums būs pietiekami daudz laika rīcībai, ja radīsies problēmas saistībā ar *SIS II* izstrādes pabeigšanu vai migrēšanu. Šāds datums mums arī ļaus līdz 2010. gada vidum nodrošināt pilnīgu *SIS II* darboties spēju.

No otras puses, ja Komisija divreiz gadā iesniegs ziņojumus par *SIS II* izstrādi un migrēšanu no *SIS I* uz *SIS II*, Eiropas Parlamentam būs pārredzams tas, kā norit darbs pie *SIS II*.

Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā J. P. Jouyet kungs, kurš uzstājās prezidentūras vārdā, vēlos uzsvērt, ka *SIS II* mums ir vajadzīga, lai Šengena, kura jau ir panākums, gūtu pilnīgus panākumus. *SIS II* ir īsts tehnoloģisks sasniegums, kas parāda, ko Eiropa var paveikt, nolemjot izmantot jaunu tehnoloģiju. Tas ir ļoti būtiski.

Tādēļ esmu ārkārtīgi pateicīgs Parlamentam, kas gandrīz bez iebildumiem piekrita visiem minētajiem aspektiem un apstiprināja C. Coehlo kunga ziņojumu.

Marian-Jean Marinescu, PPE-DE grupas vārdā. – (RO) Es atbalstu referenta priekšlikumu noteikt 2010. gada 30. jūniju par jaunās tiesību aktu paketes izstrādes termiņu; tas ir svarīgi, lai novērstu iespējamo aizkavēšanos, ieviešot otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmu jeb *SIS II*.

2007. gada 21. decembrī sākta zemes un jūras robežu, kā arī gaisa robežu (2008. gada martā) kontroles pārtraukšana ir svarīgs solis deviņās no desmit dalībvalstīm. Padome nolēma, ka robežkontroli atlikušajās trijās valstīs Kiprā, Rumānijā un Bulgārijā pārtrauks, kad pēc novērtēšanas tiks garantēta Šengenas sistēmas darboties spēja. Taču Šengenas sistēmas darbība šajās trīs valstīs ir atkarīga no *SIS II* darbības pašreizējās Šengenas valstīs. Kā zināms, sākotnēji bija plānots, ka *SIS II* sāks darboties 2007. gada maijā, tad termiņu mainīja uz 2008. gada decembri un tagad to vēlreiz pārceļ līdz 2009. gada septembrim. Šāda pārceļšana var izraisīt kavēšanos trijās minētajās dalībvalstīs. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka visas trīs dalībvalstis ir Eiropas Savienības robežvalstis un ka tām ir gan zemes, gan jūras robežas.

Pirmie divi Šengenas *acquis* noteiktie pasākumi ir robežkontroles punktu likvidēšana to pārvietošana uz ārējām robežām un vienotas procedūras, lai pārbaudītu personas, kuras šķērso ārējās robežas. *Acquis* paredzēto pasākumu īstenošanu aizkavē fakts, ka tādas valstis kā Rumānija, Bulgārija un Kipra ir atkarīgas no *SIS II* aizkavētās ieviešanas Šengenas zonas valstīs. Tādēļ es aicinu Komisiju un Francijas prezidentūru atrisināt problēmas, kas saistītas ar *SIS II* pārvaldību, un vienoties ar darbuzņēmēju, lai izvairītos no nepieciešamības *SIS II* ieviešanai noteikt jaunu grafiku.

Roselyne Lefrançois, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Vēlos teikt, ka šī ziņojuma ēnu referente ir M. Roure kundze. Viņa šodien nevarēja ierasties, tāpēc es uzstājos viņas un Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas vārdā.

Es pateicos referentam par paveikto darbu un piekritu viņa komentāriem. Patiesībā šī situācija ir pilnīgi nepieņemama. *SIS II* darbības uzsākšana ievērojami kavējas. Mums jau vienreiz bija jāpagarina Komisijas pilnvaru termiņš līdz 2008. gada decembra beigām, lai varētu veikt migrēšanu. Komisija atkal krietni atpaliek no grafika un tagad lūdz neierobežotu pilnvaru termiņa pagarinājumu, lai veiktu migrēšanu. Man tas šķiet nepieņemami, jo tādā gadījumā apspriešanās par šo jautājumu ar Eiropas Parlamentu turpmāk nebūs iespējama.

Taču mēs nevēlamies sasteigt migrēšanu no *SIS* uz *SIS II*, jo tādējādi tiktu ietekmēta datu un visas sistēmas kvalitāte un drošība. Tādēļ jāveic visi piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu datu aizsardzību un sistēmas drošumu. Tāpēc mēs varētu piekrist pāršķirt kalendāru atpakaļ un pagarināt Komisijas pilnvaru termiņu, lai migrēšanu varētu veikt pienācīgi.

Taču šis process nekādā gadījumā nedrīkst turpināties bez Eiropas Parlamenta demokrātiskas kontroles. Tādēļ PES grupa atbalsta referentu, lai nodrošinātu Eiropas Parlamenta pilnvaru ievērošanu.

Henrik Lax, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos paust atzinību referentam par ļoti labi padarīto darbu.

Šengenas Informācijas sistēma ir lielākā kopējā Eiropas Savienības datu bāze, kas darbojas kā vienota dalībvalstu informācijas sistēma. Šo informāciju var izmantot policija un tiesu iestādes, sadarbojoties krimināllietās, kā arī veicot personu pārbaudes pie ārējām robežām vai valsts teritorijā un izsniedzot vīzas un uzturēšanās atļaujas.

Pieņemot lēmumu izveidot otrās paaudzes *SIS* jeb *SIS II*, tika ņemts vērā, ka sistēmā jāiekļauj biometriski dati un jauni brīdinājumu veidi, piemēram, Eiropas apcietināšanas orderis. Kā jau esam dzirdējuši, *SIS II* ir vajadzīga arī tāpēc, lai varētu iesaistīt jaunās dalībvalstis.

Jaunajai sistēmai bija jāsāk darboties 2007. gada martā. Mēs zinām, ka ir bijuši vairāki aizkavējumi, un tika paziņots par jaunu grafiku, paredzot, ka sistēma varēs sākt darboties šī gada beigās. Pateicoties Portugāles valdības ierosinātajam un J. P. Jouyet pieminētajam pārejas perioda risinājumam, tā sauktajai *SIS One 4 All*, tā tagad pilnībā darbojas, un tas ļāvis *SIS* pievienot deviņas jaunās dalībvalstis. Taču, kā uzsvēra komisārs J. Barrot, paplašinātajā Šengenas zonā drošības prasību pastiprināšana kļuvusi vēl aktuālāka, un tās var pilnībā īstenot, tikai pilnīgi pārejot uz jaunās paaudzes sistēmu.

Lai pāreja notiktu, *SIS II* noteikti jāatbilst visām juridiskajos instrumentos noteiktajām tehniskajām un funkcionālajām prasībām, kā arī tādām prasībām kā izturība, reaģēšanas spēja un veikspēja. Eiropas Parlamentam ir lūgts sniegt atzinumu par diviem pašreizējiem priekšlikumiem, kuru mērķis ir izveidot tiesisku reglamentējumu pārejas pārvaldībai. Kā ALDE grupas ēnu referents, es pilnībā atbalstu referenta nostāju, īpaši to, ka Komisijai līdz 2009. gada jūnijai beigām un tad ik pēc sešiem mēnešiem jāiesniedz Padomei un Parlamentam progresa ziņojums par *SIS II* izveidi un migrēšanu no Šengenas Informācijas sistēmas (*SIS I+*) uz otrās paaudzes *SIS II*.

Fakts, ka *SIS II* vēl nevar izmantot, rada milzīgu vilšanos. Ceru, ka pēc jauno pilnvaru piešķiršanas un paredzētajām stingrajām pārbaudēm, *SIS II* beidzot būs ceļā uz veiksmīgu darbības sākumu līdz 2009. gada septembrim.

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms vēlos pateikties C. Coelho kungam par ierasti produktīvo darbu pie ziņojumiem par pāreju uz *SIS II*. Ziņojumos apskatīti galvenokārt tehniski jautājumi, taču es vēlos palūkoties uz *SIS II* plašākā kontekstā.

Pirmkārt, es atzinīgi vērtēju faktu, ka Portugāles prezidentūra sniedza desmit jaunajām dalībvalstīm iespēju pievienoties vecajai *SIS* versijai. Pretējā gadījumā jaunajām dalībvalstīm, tostarp manis pārstāvētajai valstij, būtu jāgaida vismaz līdz 2009. gada septembrim, t. i., gandrīz divus gadus.

Taču „vēlu” uzreiz nenozīmē „slikti”. *SIS II* darbosies saskaņā ar diviem pilāriem. Taču mums joprojām nav juridiski saistoša pamatlēmuma par datu aizsardzību, kas ietilpst trešajā pilārā. Tā kā *SIS II* tiek ieviesta biometrisko datu apstrāde, jautājums par datu aizsardzību joprojām ir lielā mērā neatrisināts.

Vēlos uzsvērt, ka mana politiskā grupa ir īpaši piesardzīga attiecībā uz biometriskajiem datiem. Iespējams, pirms sākt *SIS II* izmantošanu, mums tiešām jāsagaida stingrs datu aizsardzības tiesiskais regulējums.

Vēl viena joma, kurā var noderēt *SIS*, ir iecelšanas aizliegumi, ko trešo valstu valstspiederīgajiem noteikušas dalībvalstis. Saskaņā ar Šengenas Konvenciju valstu tiesību akti ir saistoši, kad persona mēģina panākt ar sevi saistīta brīdinājuma anulēšanu. Šajā sakarā Padomes regula par *SIS II* Eiropas Savienības līmenī nodrošina lielākas procesuālās garantijas.

Rezumējot, atsevišķās jomās *SIS II* padarīs Eiropas Savienību labāku. Taču mums būs jāturpina strādāt pie dažādu būtisku trūkumu novēršanas. Ja mums ir jāgaida, lai saņemtu vairāk garantiju, varbūt mums jāsaģatavojas gaidīt.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Dažādas organizācijas, kas novēro tādu valsts suverenitātei būtisku jomu kā tieslietas un iekšlietas „kopieniskošanu”, ir uzsvērušas, ka, veicot Šengenas Informācijas sistēmas migrēšanu uz tās otro versiju, tiek paplašinātas šīs informācijas sistēmas iezīmes un datu bāzes, ietverot jauna veida brīdinājumus, piemēram, Eiropas apcietināšanas orderi, jaunu datu kategoriju, piemēram, biometrisko datu, pievienošanu, kā arī piekļuves piešķiršanu iestādēm. Ir izstrādātas arī jaunas iespējas un funkcijas, kas savstarpēji savieno brīdinājumus un savieno sistēmu ar vīzu informācijas sistēmu. Vērts pieminēt arī tādu satraucošu iespēju kā datu ilgstoša uzglabāšana vajadzības gadījumos, tomēr mani interesē, kurš izlems, ka tas ir vajadzīgs. Ir nepieciešams arī precizēt visas pārlieku neskaidrās jomas saistībā ar iespējamo datu apmaiņu ar trešām valstīm.

Mēs uzskatām, ka, salīdzinot ar iepriekšējo sistēmu, šī paplašināšana ietver ar pilsoņu tiesību, brīvību un garantiju aizsardzību saistītu risku, jo datu bāzei tiks pievienoti jauni elementi, tā kļūs pieejamāka un tādējādi palielināsies informācijas koplietošana. Patiesībā daudz vairāk tiek mēģināts nevis reaģēt uz jauno dalībvalstu pievienošanu, bet gan pielāgot SIS bīstamajam jautājumam par drošību, kas ietilpst arvien pieaugošajā Eiropas Savienības iekšlietu „kopieniskošanā”, kuru mēs neatbalstām.

Hélène Goudin, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Šo debašu temats ir daudz svarīgāks par citiem šajā sēžu zālē regulāri apspriestajiem tematiem. Mēs debatējam par kaut ko tik būtisku kā cilvēku mobilitāte tā sauktajā Šengenas zonā. Nav šaubu, ka šī sistēma daudzām personām atvieglo ceļošanu, taču jāteic, ka šīs sistēmas trūkumi aizēno pozitīvos aspektus.

Es runāju par faktu, ka Šengena ir izraisījusi arī mobilitāti, kurā piedalās milzīgs skaits sociālajās sistēmās ierobežotu cilvēku. Šengena ir nākamais solis ceļā uz supervalsts Eiropas cietokšņa izveidi. Tā izveido kontrolējošu sabiedrību, kurai ir milzīga vara. Es nevēlos sniegt ieguldījumu šajā procesā.

Patiesi, nav nekādu šaubu, ka pārrobežu noziedzība ir viena no lielākajām problēmām, ar ko pašlaik saskaramies. Tāpēc ir vajadzīgi pārrobežu risinājumi. Taču es neuzskatu, ka Šengena vai pat Eiropas Savienība šim jautājumam ir pareizais forums. Jau pastāv Interpols izcila un efektīva starptautiska policijas struktūrvienība, kurā darbojas pasaules valstu pārstāvji. Tā vietā, lai veidotu paralēlas sistēmas, jāiegulda vairāk darba Interpola stiprināšanā. Mēs zinām, ka noziedzība neaprobežojas ar mūsu kontinentu, to veido vispasaules tīkli. Es minēju dažus vispārīgus aspektus, tagad pievērsīšos specifiskākiem jautājumiem.

Aspekts, ko saistībā ar Šengenas Informācijas sistēmu, manuprāt, uztver pārāk nenopietni, ir konfidencialitāte. Personu dati, ko apstrādās un uzglabās, ir ļoti konfidenciali. Viens no valsts svarīgākajiem uzdevumiem ir nodrošināt tās pilsoņiem pilnīgu aizsardzību pret neatļautu piekļuvi personas datiem. Tāpēc es uzskatu šo par valstisku jautājumu, jo esmu pārliecināta, ka Eiropas Savienība šajā sakarā nevar nodrošināt vajadzīgo aizsardzību. Turklāt es domāju, ka jaunu struktūru izveide ir nevajadzīga un dārga. Galu galā sistēma tiek finansēta par nodokļu maksātāju naudu.

Es ilgi esmu uzskatījusi, ka Eiropas Savienības attīstību jeb, kā dažiem labpatīk teikt, Eiropas integrāciju, var salīdzināt ar to, kā maziem solīšiem tiek veidota tirānija. Taču biedē tas, ka soli vairs nav īpaši mazi. To vietā mēs redzam lielus, apņēmīgus un straujus soļus ceļā uz ES valsts izveidi. Nevienš patiess eiropīlis nedrīkst to pieņemt.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi! Mēs vēlreiz apspriežam Šengenas Informācijas sistēmu (SIS), kas ir galvenais Šengenas principu piemērošanas instruments. Tā neapšaubāmi ir „bezrobežu” Eiropas, kā arī brīvības, drošības un tiesiskuma telpas „mugurkauls”, tādēļ ir svarīgi, lai SIS II sāk darboties.

Pašlaik sistēma SISone4ALL ir pilnībā darboties spējīgs tehnisks pārejas risinājums, kas ļāvis deviņām jaunajām dalībvalstīm pievienoties SIS un, protams, pievienojoties Šengenas zonai, kļūt par pilntiesīgām Savienības dalībvalstīm. 2007. gada 21. decembris bija nozīmīga diena manas valsts, Slovērijas, un visas Eiropas Savienības vēsturē. Tā iezīmēja dzelzs priekšvara pilnīgu krišanu.

Tādēļ es vēlos pateikties C. Coelho kungam par šī ziņojuma izveidi un milzīgo darbu, ko viņš ir paveicis. Esmu pārliecināta, ka tieši pateicoties viņam, Šengenas zonā šodien ir deviņas jaunas dalībvalstis. Es ticu, ka arī jaunās paaudzes SIS varēs darboties tikpat ātri un bez problēmām.

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Liels paldies visiem runātājiem par lieliskajām debatēm un paldies par daudzo runātāju plašo atbalstu jauno pilnvaru principam un referenta nostājai.

M. J. Marinescu kungs, es novērtēju Portugāles prezidentūras lielisko darbu, kas ļāva mums pievienot sistēmai jaunās dalībvalstis. Esmu atzīmējis, ka sistēmai pēc iespējas ātri Komisijas uzraudzībā vēlas pievienoties Rumānija, nepieciešamības gadījumā veicot tehniskas korekcijas.

Attiecībā uz *R. Lefrançois* kundzes un *H. Lax* kunga novērojumiem Padome var tikai atvainoties par kavēšanos, taču mēs visi novērtējam Komisijas centienus un priekšsēdētāja vietnieka *J. Barrot* kunga personīgo apņemšanos ieviezt procesu atpakaļ sliedēs, kā arī stingros pasākumus, kas noteikti darbuzņēmējam. Kopā ar Komisiju un visām dalībvalstīm, kas saglabās stingro apņemšanos pabeigt projektu, kā plānots, Padome nezaudēs modrību un nodrošinās tehniski iespējamu sistēmas darbību un efektivitāti un, protams, arī pilsoņu brīvību garantijas.

Atbildot *T. Ždanokas* kundzei un *P. Guerreiro* kungam es saprotu, ka daudzi no jums vēlas turpināt diskusiju par jaunu funkciju iekļaušanu sistēmā, to uzsvēra *R. Lefrançois* kundze, taču ir ļoti svarīgi vispirms pabeigt *SIS II*. Tāpēc domāju, ka būtu piemēroti organizēt politiskas debates par to, kādām šīm jaunajām funkcijām jābūt. Taču, kā daudzi no jums norādīja, tam nevajadzētu kavēt jaunās sistēmas darbības sākšanu. Patiesībā būtu nepieņemami atteikties no šīm funkcijām tikai tādēļ, ka novecojusī sistēma šajā gadījumā *SIS I* nevar nodrošināt to izmantošanu. Pirms sākt šādas debates, ir svarīgi, lai sistēma darbojas un ir pabeigta tās tehnoloģiskā izstrāde.

Saistībā ar pārējām runām, kas galvenokārt attiecas uz datu aizsardzību, es vēlos norādīt, tāpat kā priekšsēdētāja kungs, un mēs šorīt piedalījāmies debatēs par personas datu aizsardzību ar komisāru *J. Barrot* kungu, ka mēs vēlamies efektīvi turpināt Eiropas līmenī sāktu darbu un ticam, ka tiks nodrošinātas jūsu pieprasītās garantijas datu aizsardzībai un informācijas koplietošanai ar trešām valstīm. Neatgriežoties pie mūsu šī rīta vispārējām debatēm, vēlos tikai minēt, ka saistībā ar datu aizsardzību tika panākta vienošanās ievērot Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja ieteikumus, lai ņemtu vērā izteiktās bažas.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlos vēlreiz pateikties visiem runātājiem un referentam. Komentējot *J. P. Jouyet* kunga teikto, vēlos ikvienam arī atgādināt, ka mēs esam ļoti rūpīgi attiecībā uz noteikumu par datu aizsardzību ievērošanu. Kā jūs, Padomes priekšsēdētāja kungs, teicāt, dienestu darbinieki regulāri sazinās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, lai nodrošinātu šo noteikumu pareizu iekļaušanu *SIS II* izveidē un pārvaldībā. Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja vizīte uz Strasbūru ir paredzēta 2009. gada pirmajā pusgadā, lai pirms migrēšanas pārliecinātos, ka ir nodrošināta datu aizsardzība.

Datu drošu pārsūtīšanu no *SIS I* uz *SIS II* nodrošinās arī pārveidotājs, kas šobrīd tiek izstrādāts. *R. Lefrançois* kundze nekļūdījās, sakot, ka migrēšanu nedrīkst sasteigt. Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem.

Lai nu kā, juridiskajos instrumentos ir paredzēti konkrēti noteikumi ar mērķi panākt datu aizsardzības principu ievērošanu. Tas ir viss, ko varu pateikt par datu aizsardzību, paturot prātā, ka mums jāpievērš pastiprināta uzmanība, lai panāktu šīs sistēmas atbilstību tādām datu aizsardzības līmenim, ko cenšamies nodrošināt visur citur Eiropas Savienībā.

Atgriežoties pie jautājuma par kavēšanos es pilnībā saprotu *M. J. Marinescu* kungu, *H. Lax* kungu un *R. Lefrançois* kundzi, kuri pauda nepārprotamas bažas par virkni kavējumu, ar ko saskārāmies. Attiecībā uz *SIS II* sagatavošanas pasākumiem centrālā līmenī, mēs rūpīgi vērojam, kāds ir panāktais progress, esam ieviesuši pasākumus, kas palīdzēs rūpīgi uzraudzīt procesu, un Komisijas dienesti pievērsīs īpašu uzmanību tam, lai pietiek resursu darbuzņēmēju darba uzraudzībai.

Protams, nepieciešamības gadījumā mēs varam piemērot līgumos paredzētos līgumsodus, kā to darīja mans priekštecis, vienam no darbuzņēmējiem nosakot vairāk nekā *EUR 1* miljonu lielu sodu. Taču, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tā vietā, lai noteiktu līgumsodus, es gribētu redzēt darbuzņēmējus efektīvi strādājam un ievērojam mūsu grafiku.

Taču *SIS II* ieviešana neattiecas tikai uz centrālo *SIS II*. Ir skaidrs, ka ir vajadzīgs arī ievērojams dalībvalstu ieguldījums. Es priecājos, ka šodien šeit piedalās Francijas prezidentūra, jo zinu, cik šis jautājums tai ir svarīgs.

Sagatavošanās pasākumos valsts līmenī dalībvalstīm ļoti noderīgs palīgs ir Slovēnijas prezidentūras izveidotais un Francijas prezidentūras atzītais projekts „*SIS II* draugi”. Šīs augsta līmeņa darba grupas, kurā aktīvi iesaistījusies Komisija, uzdevums ir uzraudzīt *SIS II* ieviešanu dalībvalstīs. Mums izdosies veiksmīgi atrisināt problēmu tikai tad, ja cieši sadarbosimies.

Es tikai vēlos teikt, ka ar *SIS II* mēs nemēģinām pārvērst Eiropu par cietoksni; mēs vienkārši mēģinām panākt, lai iekšējo robežu nojaukšana Eiropas Savienībai un tās pilsoņiem nerada lielākus nedrošības, vardarbības un terorisma draudus. Tādēļ es nevaru piekrist uzskatam, ka, izveidojot *SIS II*, mēs aizveram durvis uz Eiropu. Tā nav. Mēs vienkārši vēlamies panākt, lai pēc iekšējo robežu nojaukšanas Eiropas Savienības pilsoņiem būtu telpa, kurā valda jā, es tā teikšu drošība un brīvība.

Tas ir viss, priekšsēdētāja kungs. Lai nu kā, vēlos personīgi pateikties Eiropas Parlamentam un *C. Coelho* kungam par lielo ieguldījumu *SIS II* izveidē, kas atkal ir Šengenas panākumu atslēga.

Carlos Coelho, *referents*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es riskēšu un, atbildot uz *J. P. Jouyet* kunga un priekšsēdētāja vietnieka *J. Barrot* kunga laipnajām piezīmēm, savus pēdējos komentārus sniegšu franču valodā. Tādēļ es jums pateikšos jūsu dzimtajā valodā. Nebija viegli panākt vienprātību ar Padomi, taču jums izdevās. Mums ļoti svarīgas ir divas lietas: skaidrs Komisijas un dalībvalstu pienākumu sadalījums un pilnvaru piešķiršana Komisijai.

Komisijas pilnvaras nedrīkst beigties, pirms *SIS II* nav sākusi pareizi darboties. Es arī vēlos pateikties Padomei, Komisijai un visām Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komisijas politiskajām grupām par darbu, kas ieguldīts, sagatavojot grozījumus, par kuriem rīt balsosim. Mums ļoti būtiska ir klauzula par pārredzamību: pilsoņiem ir tiesības saņemt informāciju par Šengenu un *SIS II*. Attiecībā uz jautājumu par Komisijas pilnvarām neierobežots pilnvaru termiņš nav pieņemams. Taču mums ir izdevies šo problēmu risināt.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, vēlos tiem, kas par sistēmu izteikušies diezgan negatīvi, paskaidrot, kāpēc mums patīk *SIS II*. Mums patīk *SIS II*, jo mums patīk pārvietošanās brīvība Eiropā. Taču, lai Eiropā pastāvētu pārvietošanās brīvība, mums jāzina, ka mūsu ārējās robežas ir drošas. Mūsu ārējo robežu drošība ir Eiropas Savienības pilsoņu brīvības priekšnoteikums, tādēļ mums ir steidzami vajadzīga *SIS II*.

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

15. 2006. gada starptautiskais nolīgums par tropiskajiem mežiem – 2006. gada Starptautiskais tropu kokmateriālu nolīgums (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopējas debates par:

– Starptautiskās tirdzniecības komitejas pārstāves *Caroline Lucas* ziņojumu (A6-0313/2008) par 2006. gada Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem (11964/2007 – C6-0326/2007 – 2006/0263(CNS)) un

– mutisku jautājumu (O-0074/2008 – B6-0458/2008) Komisijai par 2006. gada Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem, ko Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā uzdeva *Helmuth Markov*.

Caroline Lucas, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs! Sākumā vēlos pateikties visiem maniem kolēģiem no Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Juridiskās komitejas par lielisko sadarbību darbā pie mana ziņojuma par 2006. gada Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem (*ITTA*). Ņemot vērā to, cik liela nozīme ir jautājumam par mežiem, kokmateriāliem un tirdzniecību, rastā plašā politiskā vienprātība ir ļoti nomierinoša.

Iespējams, pamanījāt, ka no šī nolīguma iesniegšanas Parlamentā līdz šī vakara debatēm ir pagājis gandrīz gads. Tas noteikti nenozīmē, ka Starptautiskās tirdzniecības komiteja nenovērtē šī jautājuma nozīmi. Mēs drīzāk uzskatām, ka nolīgumam ir vajadzīga Parlamenta piekrišana, nevis vienkāršas apspriedes, kaut vai tādēļ, ka mums par nolīgumu ir stingri un konkrēti viedokļi, kurus, mūsaprāt, jāņem vērā.

Starptautiskās tirdzniecības komitejas priekšsēdētājs *H. Markov* kungs tālāk izskaidros mūsu detalizētos procesuālos centienus, mēģinot panākt lielāku Parlamenta nozīmi šajā jautājumā, un esmu pārliecināta, ka viņš arī īsi izklāstīs Padomes reakciju, kas kavēšanās un atteikuma dēļ mums sagādāja lielu vilšanos.

Es teicu, ka Parlamentam par nolīgumu ir vairāki stingri un konkrēti viedokļi. Tie neapšaubāmi ietver uzlabojumus pirms 20 gadiem noslēgtajā *ITTA* nolīgumā, kas, lai arī tika saukts par nolīgumu, kurš veicina gan tirdzniecību, gan ilgtspējību, patiesībā daudz vairāk skar tirdzniecību, nevis ilgtspējību. Varbūt ar to var izskaidrot, kādēļ viena no svarīgākajām nolīguma parakstītājām – Indonēzija – ir neatgriezeniski zaudējusi aptuveni trīs ceturtdaļas no saviem mežiem un kādēļ tādos reģionos kā Amazone, Kongo baseins, Dienvidaustrumu Āzija, puse no mežistrādes joprojām notiek nelikumīgi.

Tādēļ, lai arī jaunais nolīgums ir iepriekšējā uzlabojums un mēs tāpēc neiebilstam, ka Kopiena to ratificē, piekrišana jāuztver kā diezgan negribīgs apstiprinājums līgumam ar neapmierinošu saturu. 2006. gada Starptautiskajā nolīgumā par tropu kokmateriāliem ļoti īsi aplūkots, kā risināt ar tropisko mežu izzušanu saistītās problēmas. Piemēram, kā nolīguma mērķis tajā joprojām ir noteikta starptautiskās tirdzniecības paplašināšana, savukārt par ilgtspējību turpinājumā pateikti tikai daži vārdi. Turklāt, ja aplūkojam nolīguma

organizācijas balsošanas struktūru, redzam, ka vairāk balsu piešķirts ražotājvalstīm, kas eksportē vairāk kokmateriālu, un patērētājvalstīm, kas importē lielus apjomus. Citiem vārdiem sakot, par spīti daiļrunīgajiem izteicieniem par ilgtspējību, sistēma joprojām lielāko ietekmi piešķir tiem, kas vairāk tirgojas.

Tāpēc mūsu ziņojumā Komisija tiek aicināta jau tagad sākt gatavoties nākamajai *ITTA* sarunu kārtai, lai panāktu ievērojami uzlabota jaunā nolīguma izveidi. Parlamenta piekrišana jebkuram turpmākam nolīgumam būs atkarīga no tā, vai ievērojami mainīsies nolīguma pamatmērķi attiecībā uz tropisko mežu aizsardzību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu, iesaistot tropisko kokmateriālu tirdzniecību tikai tik lielā mērā, cik tā atbilst nolīguma mērķim. Tas nozīmē, ka Komisijai jāierosina atbilstīgi finansējuma mehānismi valstīm, kas vēlas ierobežot kokmateriālu eksporta apjomus, kā arī jāierosina ievērojama *ITTA* balsošanas sistēmas pārveidošana.

Taču mums Komisijai ir vēl viena prasība, kas saistīta ar ilgi gaidīto tiesību akta priekšlikumu par pasākumiem nelikumīgas mežizstrādes novēršanai. Mums tas noteikti jāizskata nekavējoties. To gatavoja gada sākumā, un bija paredzēts, ka maijā par šo dokumentu balsos Komisija, taču atkal ir notikusi aizkavēšanās, kā noprotam, nozares pārstāvju izdarītā spiediena dēļ. Tā noticis par spīti tam, ka Parlaments priekšlikumam puda plašu politisku atbalstu. Pēdējais, ko mēs zinām ir tas, ka 15. oktobrī par to balsos Komisāru kolēģija – es būtu pateicīga, ja kāds šo informāciju apstiprinātu –, un es ļoti stingri aicinu komisārus uztvert savus pienākumus ļoti nopietni, jo jautājums par mežizstrādi ir īpaši nozīmīgs un satrauc visu Parlamentu. Es ceru šodien no Komisijas saņemt ļoti stingru un optimismu raisošu atbildi.

Helmuth Markov, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Es ļoti priecājos, ka šodien mums ir iespēja diskutēt par Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem.

Palielinoties vajadzībai cīnīties pret klimata pārmaiņām, saglabāt bioloģisko daudzveidību un aizsargāt vietējo iedzīvotāju tiesības, aizvien nozīmīgāka kļūst tropu mežu aizsardzība un ilgtspējīga apsaimniekošana. Tādēļ Starptautiskās tirdzniecības komiteja pilnībā atbalsta starptautiskā nolīguma ideju. Tomēr, kā jau mūsu referente *C. Lucas* minēja – un man viņai sirsnīgi jāpateicas par brīnišķīgo ziņojumu – pastāv zināmas bažas par to, vai patiešām pietiks ar šo nolīgumu, lai nopietni risinātu atmežošanas problēmu. Katru gadu izcērt trīspadsmit miljonus hektāru tropu mežu, un šī rīcība rada apmēram 20 % no visa siltumnīcefekta gāzu emisiju daudzuma.

No brīža, kad šo nolīguma projektu iesniedza Parlamentā, līdz šodien notiekošajām debatēm faktiski ir pagājis gads; taču tas nav tāpēc, ka Starptautiskās tirdzniecības komiteja vēlējās aizkavēt šīs debates vai arī tāpēc, ka šai problēmai neveltīja pietiekami daudz uzmanības. Šī kavēšanās radās tāpēc, ka mēs, vai drīzāk jau īpaši Juridiskā komiteja, uzskatījām, ka šim nolīgumam nepietiek tikai ar apspriežu procedūru, bet tam ir vajadzīga Parlamenta piekrišana. Šajā saistībā es īpaši vēlētos pateikties referentei *M. Panayotopoulos-Cassiotou* kundzei un Juridiskās komitejas priekšsēdētājam *G. Gargani* kungam par izsmēlošo un operatīvo juridisko konsultāciju attiecībā uz juridisko pamatu.

Ņemot vērā Juridiskās komitejas viedokli, Parlamenta priekšsēdētājs *H. G. Pöttering* janvāra vēstulē Padomes ģenerālsekretāram paskaidroja, ka, mūsaprāt, šis nolīgums izveido īpašu iestāžu sistēmu un tāpēc saskaņā ar EK līguma 300. panta 3. punkta 2. apakšpunktu tam vajadzīga Parlamenta piekrišana. Diemžēl Padomes atbilde tika saņemta tikai 2008. gada 23. maijā. Atbilde – kas bija ietverta četrās rindkopās – nesniedza nekādu juridisku pamatojumu, ne arī kādu citu pamatojumu, lai noraidītu Parlamenta prasību. Šajā saistībā Starptautiskās tirdzniecības komiteja pieņēma *C. Lucas* ziņojumu, konkrēto mutisko jautājumu un attiecīgo rezolūciju, par kuru pašlaik diskutējam.

Tāpēc es gribētu akcentēt ne vien paša nolīguma un cīņas pret klimata pārmaiņām nozīmi, bet arī jautājumu par Parlamenta tiesībām un pilnvarām. Pašreizējie spēkā esošie līgumi, izņemot 300. panta 3. punkta 2. apakšpunktā noteiktos nolīgumus, piešķir Parlamentam nozīmīgas pilnvaras tikai starptautisko tirdzniecības nolīgumu jomā. Izveidojot šādu īpašu iestāžu sistēmu, ļoti bieži piemēro šo Līguma noteikumu, un tas arī pamato piekrišanas procedūras piemērošanu, noslēdzot Ekonomisko partnerattiecību nolīgumus starp ES un ĀKK valstīm un, iespējams, Koreju vai Indiju, kā arī ar Dienvidaustrumāzijas valstīm – kas savukārt ir īpaši svarīgi cīņā pret atmežošanu.

Kādēļ piekrišanas procedūras piemērošana mums ir tik svarīga? Tā mēs Eiropas pilsoņu vārdā vēlamies īstenot parlamentāras diskusijas un veikt rūpīgu pārbaudi, tādējādi piešķirot nolīgumiem lielāku leģitimitāti un sabiedrības atzinību. Faktiski tādā veidā arī Padomei un Komisijai ir izdevīgi kā palīgu likumdošanā šajā jautājumā iesaistīt Parlamentu.

Ņemot vērā sabiedrības intereses bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un cīņā pret klimata pārmaiņām, es ceru, ka Komisija tagad vismaz pildīs mūsu prasību iesniegt gada pārskatus par Starptautiskā nolīguma par tropu kokmateriāliem īstenošanu un savu iesaistīšanos divpusējos nolīgumos.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms ļaujiet man pateikties C. Lucas kundzei par ziņojumu, kas pievērš uzmanību tam, cik ārkārtīgi svarīgi ir risināt tropu mežu izpostīšanas problēmu.

Par spīti nepilnībām, 2006. gadā parakstītais nolīgums ir nozīmīgs solis šajā virzienā, un tā stāšanās spēkā var vienīgi veicināt šo procesu, ko jūs diezgan taisnīgi aizstāvat savā ziņojumā. Šim nolīgumam, salīdzinot ar iepriekšējo nolīgumu 1994. gadā, ir daudz lielāka ietekme uz vidi un sociālo jomu. Ir skaidrs, ka Starptautiskā Tropu kokmateriālu organizācija (ITTO) pati par sevi vien nevar apturēt mežu pārmērīgu izmantošanu un nelikumīgu izciršanu, jo bieži vien šo parādību galvenie cēloņi rodami ārpus mežsaimniecības nozares. Piemēram, tādi cēloņi varētu būt mežu ilgstoša vai pagaidu aizstāšana ar lauksaimniecības zemēm, mežu saglabāšanas relatīvi zemā rentabilitāte, salīdzinot ar zemes izmantošanu citiem nolūkiem un pavisam vienkārši nabadzība. Šajā sarežģītajā situācijā minētā organizācija ir kļuvusi par vienu no galvenajiem dalībniekiem, veicot praktiskus pasākumus ar mērķi uzlabot tropu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu. Tāpēc tā ir pelnījusi Kopienas uzmanību un atbalstu.

Attiecībā uz šā nolīguma juridisko pamatu Komisija ir veikusi šā jautājuma analīzi un nonākusi pie secinājuma, ko atbalsta arī Padome un dalībvalstis, ka priekšlikums ir jāsaglabā tā sākotnējā formā. Šodien mūsu galvenais uzdevums ir pabeigt procedūru, lai 2009. gadā stātos spēkā jaunais Starptautiskais nolīgums par tropu kokmateriāliem.

Manuprāt, tā vietā, lai atkārtotu juridiskos argumentus, kas ir šī lēmuma pamatā, daudz lietderīgāk būtu pievērsties citiem jūsu ziņojumā izvirzītajiem jautājumiem, kā arī atbildēt uz H. Markov mutisko jautājumu saistībā ar šo lietu.

Es tikai gribētu teikt, ka nav formālas saiknes starp Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem un citiem līgumiem, piemēram, ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām, Konvenciju par bioloģisko daudzveidību un divpusējiem nolīgumiem par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un tirdzniecību (FLEGT). Šiem nolīgumiem patiesībā ir ļoti atšķirīgas parakstītājas puses, tiem ir atšķirīgs saturs, darbības joma un struktūra. Šo atšķirīgo nolīgumu savstarpējā sakarība balstās uz to, kādā mērā šī procesa laikā panāktā attīstība rosina diskusijas un iniciatīvas citās vietās, kā arī dažādo procesu spēja panākt sinerģiju. Šajos nolīgumos Eiropas Savienība cenšas īstenot savu galveno mērķi – gūt labumu no tā milzīgā ieguldījuma, ko tirdzniecība var dot ilgtspējīgas attīstības jomā: piemēram, garantējot atbalstu daudzpusējiem nolīgumiem un valstu tiesību aktiem vides jomā.

Protams, Komisija ir gatava Padomei un Parlamentam sniegt pārskatu par Starptautiskās Tropu kokmateriālu organizācijas (ITTO) darbību, bet es joprojām gribētu norādīt uz to, ka šī organizācija publicē pati savus gada pārskatus. Tāpēc mēs varam izmantot tos, un, ja nepieciešams, Komisija ir gatava sniegt papildu informāciju. Padomes regulā jau noteikts, ka attiecībā uz meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un tirdzniecību (FLEGT) Komisijai jāsniedz gada pārskats par atļauju sistēmas darbību.

Tā ir visa informācija, ko varu sniegt. Tā kā komisārs L. Michel ir projām un šajā pēcpusdienā nevarēja piedalīties, tad, lai gan viņa darbinieki ir šeit, viņš mani personīgi ir pilnvarojis nodot viņam visus komentārus un novērojumus, kas radušies šīs interesantās diskusijas laikā, kad mēs spriežam par vairāku valstu – īpaši Āfrikas valstu – attīstību.

Tāpēc es vēlētos sirsnīgi pateikties Parlamentam, C. Lucas kundzei un H. Markov kungam par paveikto grūto darbu. Tagad es uzmanīgi uzklaušīšu runātāju komentārus.

Georgios Papastamkos, *Juridiskās komitejas atzinuma projekta sagatavotājs.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Starptautiskās tirdzniecības komitejas priekšsēdētājs, H. Markov, aizstājot M. Panayotopoulos-Cassiotou un runājot Juridiskās komitejas vārdā, ziņoja par mūsu diskusiju jautājuma juridiskajiem aspektiem. Kā jums zināms, komiteja 2007. gada 19. decembra sanāksmē attiecīgi puda savu viedokli par Padomes rezolūcijas priekšlikuma juridisko pamatu. Šo rezolūciju pieņēma Eiropas Kopienas vārdā, ņemot vērā 2006. gadā noslēgto Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem, ko Komisija iesniedza apspriešanai.

Ierosinātais juridiskais pamats ietver EK līguma 133. un 175. pantu savienojumā ar 300. panta 2. punkta pirmo apakšpunktu un 300. panta 3. punkta pirmo apakšpunktu.

Eiropas Parlamenta Juridiskā komiteja nolēma ierosināt grozīt juridisko pamatu tā, lai varētu atsaukties uz 300. panta 3. punkta otro apakšpunktu. Saskaņā ar to nepietiek vienkārši ar apspriešanu, ir nepieciešama Eiropas Parlamenta piekrišana.

Komisijas reakcija bija atšķirīga un Komisija paliek pie ierosinātā juridiskā pamata. Juridiskā komiteja pastāv uz savu lēmumu grozīt juridisko pamatu. Šajā gadījumā ir runa par starptautisku nolīgumu, kas, veidojot sadarbību, izveido īpašu iestāžu sistēmu.

Zbigniew Zaleski, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, kokmateriāli ir vērtīgi celtniecības materiāli; tie ir veselībai nekaitīgi, praktiski, varbūt mazliet ugunsnedroši, tomēr aizvien vairāk pieaug pieprasījums pēc tiem. Īsi sakot tie ir pieprasīta un pievilcīga prece, kas bieži vien ir valsts galvenā eksporta prece. Tropu mežu kokmateriāli kokmateriāli, kas sastopami šauri ierobežotā ģeogrāfiskā joslā ir vēl iekārojamāki, un tie bieži ir nelikumīgas tirdzniecības objekts, tādējādi iznīcinot ne vien mežus, bet arī visu ekosistēmu.

Šeit mēs esam dilemmas priekšā: no vienas puses, mums nepieciešami kokmateriāli, mums vajadzīgi celtniecības materiāli, no otras puses, mums jāaizsargā tropu meži. Ja šo mežu ļaunprātīgu izmantošanu beidzot nepakļaus pamatīgai un saprātīgai kontrolei, tas novedīs ne vien pie vides katastrofas, bet arī pie demogrāfiskas katastrofas. Ja nebūs mežu, nebūs arī citas veģetācijas, nebūs dzīvnieku un cilvēku. Ir vajadzīgi starptautiski nolīgumi, taču prioritāte šajā gadījumā, iespējams, ir izpratne par kokmateriālu saprātīgu pārvaldību. Ja mēs nerīkosimies saprātīgi, mēs iznīcināsim nozīmīgu, neaizstājamu dabas sastāvdaļu. Mēs kļūsim nevis par gudriem pārvaldītājiem, bet gan par postītājiem.

Rezumējot, tātad, es atbalstu nolīguma pagarināšanu (paturot prātā tā turpmāko uzlabošanas iespēju), kas, lai gan tikai daļēji, regulēs vienīgi brīvu vai „godīgu” tirdzniecību ar šāda veida kokmateriāliem un vienlaikus varēs kalpot par paraugu tam, kā izmantot citu reģionu kokmateriālus. Komisār, šie reģioni ir Sibīrija, par ko mēs šobrīd tik maz esam dzirdējuši, Amazones baseins, par ko mēs esam dzirdējuši mazliet vairāk, un citi apdraudēti reģioni.

David Martin, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Pašā šo debašu sākumā ļaujiet man pateikt, ka Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā atzinīgi vērtē *Caroline Lucas* ziņojumu, pilnībā to atbalsta un balsos par visiem šajā ziņojumā ierosinātajiem grozījumiem.

Es atzinīgi vērtēju apstākli, ka pārskatītajā Starptautiskajā nolīgumā par tropu kokmateriāliem lielāka uzmanība pievērsta ilgtspējīgai apsaimniekošanai piemēram, novēršot mežu nelikumīgu izciršanu un izpostīto mežu atjaunošanai un saglabāšanai. Kā jau teica citi runātāji, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un cīņā pret klimata pārmaiņām ļoti svarīgi ir saglabāt tropu mežus, jo, kā mēs labi zinām, tropu meži veic galveno darbu atmosfēras attīrīšanā no piesārņojuma ar oglekļa dioksīdu. Pašlaik šo mežu izciršana ir radījusi 20 % no visa oglekļa piesārņojuma daudzuma.

Es piekritu *Caroline Lucas*, ka pārskatītā nolīguma mērķis patiesībā ir piešķirt prioritāti sociālajiem un vides jautājumiem, nevis vienīgi palielināt tropu kokmateriālu tirdzniecības apjomus.

Protams, jaunattīstības valstīm vajag resursus mežu aizsargāšanai, atjaunošanai un ilgtspējīgai apsaimniekošanai. Šajā nolīgumā ir paredzēti finansējuma noteikumi, kas papildus projektu finansēšanai balstās uz tematiskajām programmām. Es ceru, ka tematiskās programmas galveno uzmanību varēs pievērst tādiem jautājumiem kā pārvaldība un nabadzības samazināšana, un ka dalībvalstu ieguldījums šajās programmās būs dāsns.

Es, tāpat kā *Caroline Markov* un *Helmuth Markov*, esmu vīlies, ka attiecībā uz šo nolīgumu Parlamentam neļāva veikt piekrišanas procedūru, un es uzskatu arī, ka mums vajadzēja ļaut izmantot šo procedūru.

Es ceru, ka mēs varam paļauties uz to, ka Komisija Parlamentam iesniegs gada pārskatu ar nolīguma īstenošanas analīzi un vārds „analīze” ir atslēgvārds. Es zinu, ka, kā jau Komisija mums šovakar atgādināja, Starptautiskā Tropu kokmateriālu organizācija publicē pati savu gada pārskatu, bet mēs gribam dzirdēt Komisijas atbildi attiecībā uz šo dokumentu.

Attiecībā uz jautājumu par divpusējiem nolīgumiem šā mēneša sākumā ES parakstīja nolīgumu ar Ganu, lai novērstu nelikumīgi iegūtu kokmateriālu ievešanu ES tirgos. Šis nolīgums principā nodrošinās mežu saglabāšanas pamatnoteikumu ievērošanu, piemēram, attiecībā uz kokmateriālu ieguves rūpīgu uzraudzību no valdības puses, un, jāpiezīmē, ka pašlaik Ganā gada laikā izcērt gandrīz 2 % mežu. Ja šis divpusējais nolīgums darbosies, tad labumu no tā gūs abas puses. Ganā, kur gandrīz 50 gadu laikā nelegālas izciršanas

dēļ mitro tropu mežu platība ir samazinājusies par 25 %, šis nolīgums palīdzēs nodrošināt valsts koksniecības tās ceturtās ienesīgākās rūpniecības nozares nākotni.

Mēs varam garantēt, ka kokmateriāli, ko no Ganas ievie Eiropas Savienībā, kur patērētāju attieksme pret vidi kļūst aizvien apzinīgāka, ir atzīti par likumīgi iegūtiem. Lai gan var paiet vairāki gadi, līdz šis nolīgums pilnībā darbosies, es uzskatu, ka tas ir daudzsoļošs iesākums un es atbalstu Komisijas plānus panākt līdzīgus nolīgumus ar citām Āfrikas valstīm tādām kā Gabona, Kamerūna un Libērija.

Noslēgumā es vēlos atkārtot *Caroline Lucas* teikto: šis nolīgums ir pieticīgs iesākums; tas ir labāk nekā nekas, taču tam nav pietiekami plašu iespēju, un mums vajadzīgi Komisijas un starptautiskās sabiedrības turpmāki priekšlikumi.

Magor Imre Csibi, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu izteikt atzinību referentei par viņas ziņojumā ietvertajiem secinājumiem, kuriem es pilnībā piekrītu. Liekas, ka 20 gadus, kas pagājuši kopš nolīgumu par tropu kokmateriāliem noslēgšanas, to ietekme uz tropu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu ir ierobežota. ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija paredz, ka, salīdzinot ar pagājušā gadsimta deviņdesmitajiem gadiem, laikā tikai no 2000. līdz 2005. gadam tropu mežu izciršanas apjoms ir pieaudzis par 8,5 %.

Žēl, ka parlamentārieši un pilsoniskā sabiedrība daudz vairāk neiesaistās šādu nolīgumu izstrādē, lai līdzsvarotu tirdzniecības intereses un mudinātu uz tropu mežu ilgtspējīgāku apsaimniekošanu. Taču, lai cik efektīvs šāds nolīgums būtu, tam jābūt daudz vispārīgākas pieejas sastāvdaļai, kur katrs reģions apzinās savu atbildību un veic noteiktas darbības, lai apturētu mežu postīšanu.

Eiropā mēs, iespējams, domājam, ka mums ir efektīvi bioloģiskās daudzveidības un patērētāju aizsardzības mehānismi, taču reālā situācija mūsu pieņemumus neapstiprina. Katru dienu Eiropas ostās ievie milzīgu daudzumu nelikumīgi iegūtu kokmateriālu un kokmateriālu izstrādājumu. Ja reiz nelikumīgi iegūtus kokmateriālus ir izdevies ievest kādā dalībvalstī, tad tos diezgan vienkārši, vairs nepārbaudot to ieguves likumību, var pārdot tālāk kādā no pārējām 26 dalībvalstīm. Šādā veidā Eiropas patērētāji, labticīgi iegādājoties mēbeles vai būvmateriālus no, domājams, likumīga pārdevēja, nevilšus kļūst par līdzdalībniekiem saistībā ar noziegumiem pret mežu.

ES kā kokmateriālu galvenā importētāja un patērētāja, kas savā programmā cīnās pret klimata pārmaiņām ir apņēmusies divkārt samazināt atmežošanu, ir atbildīga par nelikumīgas mežu izciršanas un tirdzniecības ar nelikumīgi iegūtiem kokmateriālu izstrādājumiem izskaušanu. Ja mēs patiešām nopietni vēlamies novērst atmežošanu un mežu nelikumīgu izciršanu, mums vispirms jāpastiprina rīcība šeit uz vietas, ieviešot Eiropas tiesību aktus, kas novērš nelikumīgi iegūtu kokmateriālu un kokmateriālu izstrādājumu tirdzniecību ES. Diemžēl, neraugoties uz 2006. gada ES rezolūciju un 2007. gada oktobrī Komisijas darba programmā iekļauto paziņojumu, tiesību aktu priekšlikumu šajā jomā pastāvīgi noraida.

Izmantojot izdevību, es šajās debatēs gribētu aicināt Komisiju noskaidrot iemeslus, kas rosināja atlikt iniciatīvu paketes attiecībā uz mežiem publicēšanu. Turklāt es mudīnu Komisiju nekavējoties iesniegt tiesību aktus, kas nosaka, ka Eiropas tirgū drīkst laist vienīgi likumīgi iegūtus kokmateriālus un kokmateriālu izstrādājumus.

Diemžēl mēs esam izšķieduši jau tik daudz laika. Šajā brīdī es aicinu Komisiju paātrināt procedūru un panākt šīs svarīgās tiesību aktu daļas izvirzīšanu, lai pirms šī parlamentāro pilnvaru termiņa beigām mēs to varētu izskatīt pirmajā lasījumā. Mums jāgarantē, lai mūsu vēstījumi ir pareizi un savlaicīgi.

Wiesław Stefan Kuc, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Starptautiskā nolīguma par tropu kokmateriāliem noslēgšana noteikti ir ļoti nozīmīgs solis tropu mežu aizsardzības virzienā, kas tirdzniecību ar attiecīgajiem kokmateriālu veidiem padarīs daudz civilizētāku. Tomēr procedūras jautājumiem nevajadzētu aizēnot mūsu galvenos mērķus. Noteikti svarīgi ir izveidot juridisko pamatu, ir svarīga procedūra vai tā būs apspriežu vai piekrišanas procedūra, taču, vai tas ļaus mums pasargāt tropu mežus un virzīties uz priekšu?

Katru dienu neatgriezeniski iet bojā tūkstošiem hektāru mežu un ne tikai tropu mežu. Atlikusī zeme pārvēršas purvos vai tuksnešos. Atmežošanu nevar vērst par labu, stādot jaunus mežus; vismaz ne īstermiņā. Āfrikas, Amerikas un Āzijas nabadzīgajām valstīm trūkst līdzekļu, lai kontrolētu un novērstu mežu pārmērīgu izmantošanu, vai arī, lai veiktu to saprātīgu apsaimniekošanu. Līdzīga situācija ir arī Sibīrijas mežos. Mēs nepasargājam kokus un necienām kokmateriālus. Jo nabadzīgāka valsts, jo vairāk tas ir redzams. Ķīnā Kultūras revolūcijas laikā izcirta vairākus kvadrātkilometrus mežu. Kokmateriālus izmanto kā primāro enerģijas avotu.

Šo iemeslu dēļ Starptautiskajai Tropu kokmateriālu organizācijai ir ļoti svarīga loma. Atcerēsimies, ka šo procesu paātrina tehnikas attīstība un modernās mežizstrādes un kokapstrādes mašīnas, un nelikumīgā veidā iegūti lētāki kokmateriāli tirgotājiem ir ļoti vilinoši. Ikvienu izlabota vājā vieta tirdzniecībā, ikviens šķērslis, izcelsmes sertifikāti un kontrole jau būs sasniegums. Es ceru, ka šis nolīgums iespējami drīzāk sāks pildīt savu lomu.

Margrete Auken, Verts/ALE grupas vārdā. –Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *C. Lucas* kundzei par izcilo ziņojumu. Mēs esam konstatējuši, ka ES tirdzniecība ar tropu kokmateriāliem ir apkaunojoša, un visi tam piekrīt. Kā jau šajā pēcpusdienā vairākkārt tika teikts, mums ir apnicis rīcības vietā dzirdēt svinīgus paziņojumus. Es ceru, ka Komisija dzird to, cik daudz cilvēku aicina to rīkoties, lai mazliet gaišākas nākotnes labā mēģinātu mainīt notiekošo.

ES ieplūst nelikumīgi iegūti kokmateriāli, un šis fakts pats par sevi jau ir pilnīgi absurds. Ja runa būtu par jebkuru citu izstrādājumu, mēs to sauktu par tirdzniecību ar zagtām precēm. Brīvprātīgās marķēšanas shēmas drīzāk ir neregulārs pasākums. Ir jāaizliedz pretlikumīgas darbības, arī ES; tās jāsamazina nevis ar marķēšanas, bet gan ar konkrētu aizliegumu palīdzību. Es domāju, ka lielākā daļa cilvēku būs pārsteigti, ka vispār ES ir likumīgi pirkst nelikumīgi iegūtus kokmateriālus. Protams, marķēšana ir labāka nekā nekas.

Dīvaina ir arī ES tiesību aktos noteiktās kontroles pakāpe jeb šādu tiesību aktu neesamība attiecībā uz lielajām mežizstrādes firmām –dažas no vissliktākajām atrodas manā valstī, Dānijā. Tāpēc es atbalstu referentes aicinājumu komisāram tūlīt uzsākt šī starptautiskā nolīguma pārskatīšanu, un mums jāķeras pie darba arī ES līmenī. Mums ļoti nepieciešama produktivitāte. Kaut gan kokmateriālus ražojošajās valstīs, kā jau vairākas reizes minēja, ļoti būtiska ietekme ir sliktai pārvaldībai un korupcijai, mēs nevaram neņemt vērā pieprasījumu, jo tas ir vissvarīgākais faktors.

ES, kā vienai no pasaulē lielākajām kokmateriālu importētājām, jāuzņemas atbildība. Mums vajag iedarbīgus tiesību aktus, kas nodrošina gan visu Kopienā pārdoto kokmateriālu izstrādājumu arī apstrādāto likumību, gan arī ilgtspējību. Mēs varam sākt tūlīt ar publisko iepirkumu. Jebkas cits būtu neiedomājams.

Jens Holm, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, tropu mežu postīšana nemazinās. Katru gadu pasaulē izzūd meži trīspadsmit miljonu hektāru platībā, sekundes laikā viens futbola laukums. Šis process notiek, neraugoties uz to, ka pirmais kokmateriālu nolīgums stājās spēkā jau pirms 20 gadiem. Starptautisko nolīgumu par tropu kokmateriāliem parakstīja 2006. gadā. Lai gan šī nolīguma darbības joma ir vispārīga un no tā varētu vēlēties vairāk, tas vismaz mums nodrošina līdzekli problēmas risināšanai.

Uz to norādīja *C. Lucas* kundze, un viņas ieteiktie ļoti vajadzīgie grozījumi sniegs mums daudz labākus līdzekļus tropu mežu aizsardzībai. Es vēlētos uzdot jautājumu tieši Komisijai. *C. Lucas* savas runas ievadā teica, ka Eiropas Parlaments no Komisijas gaida tiesību aktus, kas izskaustu mežu nelikumīgu izciršanu. Kad mums būs šie tiesību akti attiecībā uz nelikumīgu izciršanu? Vai tā ir taisnība, ka Komisija par šo jautājumu jau balsoja šā gada maijā? Kāpēc tad mums vēl neko nav nācies redzēt? Jūs savā runā to neminējāt, bet mēs Parlamentā gribam zināt. Kas notika ar tiesību aktu priekšlikumu? Lūdzu, paskaidrojiet!

Taču es pateicos *C. Lucas* kundzei par to, ka viņa pievērsa uzmanību visai kokmateriālu tirdzniecības problēmai. Vai patiesām ir prātīgi izcirst tik daudz mežu un šo produkciju eksportēt? Mana valsts, Zviedrija, ir mežiem visbagātākā valsts ES. Tajā pašā laikā mēs importējam vienu sesto daļu no patērējamā kokmateriālu daudzuma. Kāpēc? Acīmredzot tāpēc, ka pasaules tirgū kokmateriālus var iepirkt ļoti lēti. *C. Lucas* kundze vēlas risināt šo jautājumu un lūdz ES atbalstīt tās valstis, kuras pieņem stratēģijas savu tropu mežu aizsardzībai. Gluži pareizi –tas ir ļoti labs priekšlikums.

Cits *C. Lucas* minētais pasākums ir pievienot tirdzniecības līgumiem attiecīgus noteikumus, kas nodrošinātu, ka ne vien Eiropas uzņēmumi, bet arī ražotāji dienviņos pildītu savus pienākumus, kā arī nodrošinātu starptautisko konvenciju un nolīgumu ievērošanu. Šā pasākuma nolūks ir tāds, ka starptautiskajai tirdzniecībai jāklūst par līdzekli, kas nodrošinātu ilgtspēju un attīstību visā pasaulē.

Cits atmežošanas virziens, par kuru ļoti maz runāts, ir gaļas rūpniecība. Lielu daļu no pasaulē patērētā gaļas un lopbarības daudzuma ražo apgabalos, ko agrāk klāja meži. Gaļas ražošana ir viens no Amazones baseina mežu iznīcināšanas galvenajiem cēloņiem. Apvienoto Nāciju Organizācijas Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes priekšsēdētājs *Rajendra Pachauri* nesen aicināja samazināt gaļas patēriņu. Tā ir pareiza prasība. Tādā gadījumā man ir vēl viens jautājums Komisijai: kad būs stratēģija gaļas patēriņa samazināšanai? Kā jau iepriekš teicu, *C. Lucas* kundzei ir taisnība arī attiecībā uz lielāko daļu no tā, ko viņa minēja savā ziņojumā. Tāpēc Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa atbalsta šo izcilo ziņojumu.

Maciej Marian Giertych (NI). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, pastāvošie starptautiskie nolīgumi attiecībā uz tropu dendrofloru ir acīmredzami nepiemēroti. Cilvēku veiktās pārmērīgās izmantošanas dēļ satraucošā ātrumā sarūk tropu mežu ģenētiskie krājumi.

Tam ir divi iemesli. Turīgajās valstīs vēl aizvien ir pieprasījums pēc visinteresantākajiem tropu kokmateriālu veidiem. Tos meklē un izcērt aizvien vairāk. Tikmēr šo mežu kopšanas iespējas saskaņā ar mežu apsaimniekošanas noteikumiem ir ierobežotas, jo kokaudzētavām trūkst atbilstīgu paņēmieni to kopšanai. Parasti šīs sēklas nav uzglabājamās. Citiem vārdiem sakot, tās nav piemērotas glabāšanai un pārvadāšanai. Tās dīgst, tiklīdz tās ir nokritušas no koka. Tāpēc, lai ražotu sēklas, audzētu stādus un pārvaldītu kokaudzētavas, nepieciešams veikt īpašus pētījumus par šīm izmirstošajām sugām. Lai atbalstītu šos pētījumus, ar nodokļiem būtu jāapliek tie, kas tirgojas ar šādiem kokmateriāliem.

Otrs cēlonis ir mežu platību, arī krūmāju, pārmērīga izmantošana, ko veic vietējie iedzīvotāji, izmantojot tos kā kurināmo, kā arī, lai pagatavotu ēdienu. Šos postījumus nevar apturēt, nepiegādājot šiem cilvēkiem kādu citu kurināmo.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Starptautiskā nolīguma par tropu kokmateriāliem noslēgšana 2006. gadā ir ārkārtīgi pozitīva attīstība. Turklāt tas atspoguļo 180 ražotāju un patērētāju valstu valdību un starptautisko organizāciju vienprātību.

Tādā gadījumā nav šaubu par šajā nolīgumā izvirzīto mērķu nozīmību. Mums tikai jāatceras, kādas kaitīgas sekas ir nelikumīgai mežu izciršanai un atmežošanai, sevišķi, kā šīs darbības ietekmē siltumnīcefekta rašanos. Tāpēc ir būtiski atbalstīt ražotāju valstu politiku, lai veicinātu tropu mežu ilgtspējīgu izmantošanu un nostiprinātu šo valstu spēju īstenot mežu tiesību aktus, un efektīvi izskaustu to nelikumīgu izciršanu.

Protams, lai sasniegtu jaunā nolīguma mērķus, sevišķi būtisks ir jautājums par atbilstīgu finansējumu. Mēs ES esam aicināti nodrošināt, ka Eiropas tirgū ieved un izplata vienīgi likumīgi iegūtus tropu kokmateriālus. Mums jāatbalsta informācijas pasākumi un jāpaaugstina patērētāju apzinīguma līmenis.

Tomēr apsvērsim, vai pietiek ar brīvprātīgajām programmām, vai arī attiecībā uz likumīgu tirdzniecību ar tropu kokmateriāliem nepieciešams ieviest juridiski saistošus noteikumus. Virzībai uz šo mērķi jānotiek ne vien starptautiskajā līmenī, bet arī divpusēju nolīgumu līmenī, kas ietverti meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (FLEGT) programmā un tirdzniecības līgumos, par kuriem notiek pārrunas, t. i., brīvās tirdzniecības nolīgumos. ES un Ganas nolīgums ir piemērs tam, kā panākt divpusēju sadarbību.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, šis īpašais gadījums konkrēti parāda to, ka intereses attiecībā uz starptautiskās tirdzniecības liberalizāciju jāatstāj otrajā vietā, pirmajā vietā ir daudz svarīgāki mērķi, šajā gadījumā vides un sociālie mērķi. Tropu mežu saglabāšanai ir ļoti nozīmīga loma planētas ekoloģiskā līdzsvara saglabāšanā, un mēs nepārspīlējot varam apgalvot, ka paši par sevi tropu meži patiešām ir cilvēces mantojums, un mēs visi esam atbildīgi par tropu mežu saglabāšanu. Attīstītākajām un bagātākām valstīm ir īpaša atbildība, no kuras tās nevar izvairīties. Šie meži atrodas valstīs, kas vairākumā gadījumu ir nabadzīgas valstis; šīs valstis saskaras ar milzīgām grūtībām, un, lai cik daiļrunīgi mēs par šo jautājumu nespriestu, visas šīs runas būs pilnīgi nelietderīgas, ja mēs nespēsim atbalstīt šo valstu attīstības pasākumus.

Ir ļoti būtiski palīdzēt šīm valstīm, ir ārkārtīgi nepieciešams, lai pasaules galvenie patērētāji un attīstītākie reģioni kāda ir Eiropas Savienība apņemtos nodrošināt ne vien pamatīgus šo mežu izmantošanas kontroles mehānismus, bet vienlaikus arī ir būtiski, lai šīs valstis apņemtos nodrošināt atbalstu ražotāju valstīm.

Šīs valstis ir atkarīgas no tropu mežiem un to ekonomikas lielā mērā ir saistītas ar mežiem. Straujā atmežošana jebkurā gadījumā novedīs pie dramatiska iznākuma mūs tas skars vairāk globāli, attiecībā uz vidi, taču šīs valstis to sajūtīs daudz taustāmāk gan ekonomikas, gan sociālajā jomā, un būs pat apdraudētas to izdzīvošanas iespējas; un tāpēc jāuzsāk jebkāda rīcība, lai to novērstu. Mums jāsniedz atbalsts un mums jābūt pasākumiem, kas atbalsta šo valstu attīstību un ražošanas struktūras pārvietošanu tā, lai šajās valstīs būtu to interesēm atbilstošāka attieksme pret mežiem, kas vairāk saskanētu ar cilvēces globālajām interesēm. Eiropas Savienība par to ir atbildīga. Šis nolīgums ir solis pareizajā virzienā ar to vēl nepietiek, ziņojumā skaidri uzsvērtas tā nepilnības, tomēr šis nolīgums dod mums cerību nākotnei.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tropu meži šovakar, finanšu krīze šonedēļ, milzīgas pandēmijas, migrācija, pārtikas krīze... visi šie notikumi liek mums izdarīt dažus secinājumus: mūsdienu galvenie politiskie jautājumi ir globāli un tie prasa globālus politiskus risinājumus.

Protams, principā neviens neapstrīd Indonēzijas pastāvošo suverenitāti attiecībā uz tās tropu mežiem un šīs valsts tiesības stādīt palmas eļļas ieguvei, tāpat neviens neapstrīd Brazīlijas, kā arī Gabonas, tiesības nodarboties

ar lopkopību vietās, kur bijis mežs. Tomēr izrādās, ka teritorijas suverenitātes ievērošanai ir negatīva ietekme ārpus šīs suverēnās teritorijas. Atmežošana, nabadzība, draudīgā faunas un floras izzušana un lētie kokmateriāli izraisa postījumus globālā mērogā. Tāpēc jautājums nav par to, vai teikt, ka „cilvēkiem, kuri nodara ļaunumu citiem, jāatlīdzina par sevis radītajām problēmām”. Jautājums ir par to, ka šīs problēmas jārisina normatīvajā līmenī. Kā mēs risināsim šo problēmu? Ar ko mēs sāksim? Vai Eiropā mēs ar divpusējiem nolīgumiem, marķējot kokmateriālus, apliecināsim, ka tie atbilst godīgas tirdzniecības prasībām, tāpat kā mēs rīkojamies, apliecinot, ka kafija atbilst godīgas tirdzniecības prasībām? Neapšaubāmi tas ir ļoti nozīmīgs pirmais solis, taču šī problēma jārisina globāli. Mums ir vajadzīgs kas vairāk par daudzpusēju nolīgumu par kokmateriāliem, jo cilvēkiem kopienās, afrikāņiem, latīņamerikāņiem un aziātiem arī ir tiesības gūt atlīdzību par tām dažādajām darbībām, ko tie veic. Tāpēc, priekšsēdētāja kungs, mums uz šīm problēmām jāraugās politiski, globālā līmenī, un jāatrod, kādā veidā mēs varētu padarīt iespējamu dzīvības turpināšanu uz mūsu planētas.

Priekšsēdētājs. – J. C. Martinez kungs, paldies par jūsu starptautisko lūgumu.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos sirsnīgi pateikties C. Lucas kundzei un arī Z. Zaleski kungam par šīs rezolūcijas tapšanā ieguldīto darbu. Galu galā Eiropā diemžēl vēl aizvien notiek plaša mēroga tirdzniecība ar kokmateriāliem, kas iegūti nelikumīgi vai neatbilstīgi ilgtspējīgas ieguves principiem.

Eiropas Komisijas 2003. gada meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (FLEGT) rīcības plānam, kas bija īpaši iecerēts, lai Eiropā novērstu tirdzniecību ar nelikumīgi iegūtiem kokmateriāliem, bija tikai ļoti ierobežota ietekme. Šā iemesla dēļ ir nožēlojami, ka Eiropas Komisijai tomēr jāsniedz jauni priekšlikumi. Galu galā šķiet, ka importētājiem vēl aizvien ir izdevīgi pārkāpt noteikumus, jo ļoti reti pret nelikumīgu tirdzniecību ir vērstas kādas darbības, nav arī nekādas soda sankcijas. Tā kā vēl aizvien notiek plaša mēroga tirdzniecība ar nelikumīgi iegūtiem kokmateriāliem, kas ir daudz lētāki, tad atbildīgi noskaņoti kokmateriālu importētāji par atbilstību vides un drošības standartiem gan burtiski, gan tēlaini izsakoties maksā augstu cenu.

Pašā kokrūpniecības nozarē jau ir uzsāktas dažas saprātīgas darbības, piemēram, sertifikācija. Mums šī rīcība jāatbalsta ar saistošiem tiesību aktiem saskaņā ar PTO pamatnostādnēm. Tāpēc es atbalstu arī pastāvošo sertifikācijas sistēmu atzīšanu, ko daļēji izveidojusi pati nozare un daļēji NVO. Tas, ko vēlas C. Lucas kundze, proti, izveidot arī jaunu Eiropas līmeņa struktūru, būtu saistīts ar milzīgu birokrātiju, un, mūsūprāt, tas nav nepieciešams.

Lai izskaustu mežu nelikumīgu izciršanu, protams, jāveic vietēji pasākumi pašos reģionos, taču mēs no Eiropas Komisijas arī sagaidām priekšlikumu soda sankciju ieviešanai, kam preventīvi jāietekmē arī kokmateriālu importētāji. Galu galā, ja mēs nelegālajā tirdzniecībā iesaistītajiem uzņēmumiem nepiemērosim soda sankcijas, var draudēt briesmas, ka nelikumīgā rīcība turpinās būt izdevīga, un tas mums jānovērš.

Rovana Plumb (PSE). - (RO) Es vēlos izteikt atzinību referentei C. Lucas un visiem viņas kolēģiem par šī ziņojuma sagatavošanā paveikto darbu. Es uzskatu, ka Starptautiskais nolīgums par tropu kokmateriāliem dos ieguldījumu pasaules mežu ilgtspējīgā apsaimniekošanā, pat ja 80 % jau ir izpostīti vai zaudēti. Mēs visi zinām, ka meži ir patvērums, kur saglabāt bioloģisko daudzveidību, un tiem ir izšķiroša nozīme cīņā pret klimata pārmaiņām. Lētu kokmateriālu un mēbeļu imports, pamatojoties uz brīvprātīgiem nolīgumiem, rada līdzsvaru zudumu pasaules tirgū, kā arī izraisa bezdarbu gan eksportētājvalstīs, gan arī importētājvalstīs. Tāpēc es vēlreiz gribētu uzsvērt, ka tropu mežu, kā arī citu mežu, aizsardzībai un nelikumīgu kokmateriālu ieguves novēršanai nepieciešami likumdošanas pasākumi. Es atzinīgi vērtēju pārskatīto nolīgumu un palaujos uz to, ka Komisija iesniegs gada pārskatu ar šā nolīguma analīzi.

Béla Glattfelder (PPE-DE). - (HU) Klimata pārmaiņas mēs varam apturēt vienīgi tad, ja mēs apturam arī atmežošanu. Mūsu pūles pasargāt vidi Eiropā paliks bez rezultātiem, ja mēs pieļausim vides postīšanu citos pasaules reģionos.

Starptautiskās tirdzniecības liberalizācija un globalizācija veicina vides postīšanu visos kontinentos. PTO noteikumi jāpapildina ar stingriem noteikumiem attiecībā uz vides aizsardzību, pretējā gadījumā turpmāka liberalizācija nodarīs aizvien lielāku kaitējumu videi. Tagad nepietiek vienīgi aizliegt nelikumīgu tirdzniecību ar kokmateriāliem: ir jāizslēdz arī tādu izstrādājumu un mēbeļu imports, kas gatavotas no nelikumīgi iegūtiem kokmateriāliem.

Vai cilvēki patiešām domā, ka lētu Ķīnas mēbeļu importam nav nekādas kopīgas ar atmežošanu? Šis ziņojums ir solis pareizajā virzienā, taču ir vajadzīgi daudz radikālāki pasākumi, jo tos no mums pieprasa mūsu planētas stāvoklis. Kamēr nebūs radīti daudz stingrāki noteikumi, mums jāaicina lielākie mēbeļu importētāji, tādi kā

IKEA, izmantot pārredzamus ierobežojumus un netirgot mēbeles, kas gatavotas no nelikumīgi iegūtiem kokmateriāliem.

Visbeidzot, atmežošana veicina ne vien tirdzniecību ar kokmateriāliem un mēbelēm, bet arī lauksaimniecības produktu cenu pieaugumu un pieprasījumu pēc biodegvielām. Ja mēs pieļausim atmežošanas rezultātā saražotās biodegvielas tirdzniecību, tad mums jāapzinās, ka tad, kad mēs savās automašīnās iepildām šāda veida degvielu, mēs vienlaikus atbalstām arī dažu kvadrātmetru tropu mežu izciršanu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, jau dažus gadus tropisko lietus mežu stāvoklis ir satraucošs un nav iespējams izlikties neredzam, kā negodīgi izlaupa mūsu planētas biosfēras galveno sastāvdaļu. Skumji, ka tiesību aktu, kas izskaustu tropu kokmateriālu nelikumīgu ieguvu, izdošana Eiropā sastopas ar nopietniem šķēršļiem, kamēr zināms, ka katru gadu izzūd 13 miljonu hektāru pirmatnējo mežu, un tas, protams, ārkārtīgi veicina CO₂ emisiju daudzuma pieaugumu. Es pilnībā atbalstu aicinājumu Eiropas Savienības kopējā tirdzniecības politikā iekļaut prasības attiecībā uz vides aizsardzību. Es esmu ļoti gandarīta, ka C. Lucas kundzes ziņojumā uzsvērtā arī informācijas izplatīšana par atmežošanas katastrofālajām sekām. Šāda veida nolīgumi jāapstiprina Parlamentam un ir svarīgi, lai mēs katru gadu šeit Eiropas Parlamentā diskutētu par Komisijas ziņojumu sakarā ar šī starptautiskā nolīguma īstenošanu un atmežošanas stāvokli. Diemžēl mēs esam palaiduši garām to brīdi, kad varēja novērst vai apturēt klimata pārmaiņas, taču mēs esam atbildīgi par to, lai beidzot tās pārtrauktu. Šis nolīgums, kaut arī ar to vien nepietiek, ir solis pareizajā virzienā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Lai gan apvienotā Eiropa nepārtraukti skandina saukļus attiecībā uz vides aizsardzību, šķiet, ka tā ignorē primāro mežu izzušanas pieaugošo problēmu, kuras galvenais cēlonis ir alkatīga mežu apsaimniekošana, lai apmierinātu tirdzniecības pieprasījumu pēc tropu kokmateriāliem. Gandrīz 80 % šo mežu kopējās platības ir kļuvuši par atmežošanas upuri.

Lai novērstu nelikumīgu izciršanu un veicinātu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, ES jāpalielina finansiālais atbalsts, ko tā sniedz ražotājvalstīm. Vēl kāda laba ideja ir Eiropas tirgū ieviest kokmateriālu sertifikāciju. Saskaņā ar oficiālās statistikas datiem kokmateriālu imports procentos veido tikai nelielu daļu no kopējā ražošanas apjoma, taču neaizmirsīsim, ka tikmēr milzīgu daudzumu kokmateriālu Eiropā iaved pārstrādātā veidā. Cīņa par to, lai saglabātu mūsu pirmatnējo mežu atlikušo daļu, faktiski ir cīņa par turpmāko paaudžu nākotni.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es pateicos visiem deputātiem, kas ir runājuši. Vispirms es tikai vēlos visiem atgādināt, ka 2006. gadā noslēgtā nolīguma mērķis ir paplašināt starptautisko tirdzniecību ar tropu kokmateriāliem, kas iegūti no ilgtspējīgi apsaimniekotiem un legāli izmantotiem mežiem, kā arī atbalstīt to tropu mežu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, kuros iegūst kokmateriālus.

Es gribētu arī teikt, ka šis nolīgums ir vienīgais daudzpusējais starptautiskais instruments, kas tropu mežus iekļauj likumīgi apstiprinātās pamatnostādnes. Šis nolīgums netieši skar arī citus mežus, kaut arī ne tik skaidri izteikti un mazāk nozīmīgi.

Interesanti ir tas, ka šis nolīgums izveido sadarbības pamatnostādnes, kurās apvienotas visas mežsaimniecības nozares iniciatīvas. Protams, Komisija kopā ar Kopienas ar ieguldījumu administratīvajā budžetā paredz aktīvi piedalīties šajā nolīgumā, un mēs gribētu arī finansēt plaša mēroga pasākumus tematisko programmu ietvaros.

Tomēr tas nedrīkst aizstāt divpusējos nolīgumus meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (FLEGT) programmas ietvaros, drīzāk otrādi. To akcentējot, jums bija taisnība. Šajos divpusējos nolīgumos, kam būs aizvien globālāka pieeja, mēs ieviešam priekšstatu par cieņu pret tropu kokmateriāliem.

Ir taisnība, ka šis nolīgums, par ko mēs šovakar diskutējam, kā jau šeit tika minēts, ir pieticīgs sākums, taču tam jāievada daudz efektīvāka stratēģija nekā līdz šim. Principā dokumentu teksti attiecībā uz nelegālu izciršanu, kā arī meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (FLEGT) programmas īstenošanas regula ir paredzēta oktobrī. Es esmu pārliecināts, ka ar šo rīcību Komisija varbūt spēs gandarīt jūsu paustās cerības.

Tāpēc es vēlreiz vēlētos pateikties C. Lucas kundzei un, protams, es vēlētos pateikties arī jautājuma autoram H. Markov kungam. Es noteikti nodošu tālāk informāciju par visiem Parlamenta komentāriem un jutīgajiem jautājumiem saistībā ar šo problēmu, kas faktiski ir galvenais jautājums, kā jau katrs no jums minēja. Šis ir izšķirošs cilvēces mantojums nākotnei. Man patika izteiciens „bioloģiskās daudzveidības šūpulis”. Ir skaidrs, ka mūsu meži ir bioloģiskās daudzveidības šūpuļi.

Mūsu mežu aizsardzība ir patiesi nozīmīga iniciatīva, kas skar mūsu planētas nākotni. Tāpēc es vēlētos pateikties Eiropas Parlamentam par patiesu apņēmību tajā iesaistīties; un es ceru, ka kopā ar Komisiju mēs

pakāpeniski varēsīm piepildīt ikviena cerības, jo šodien mēs esam liecinieki tam, cik tās ir svarīgas un neatliekamas. Es vēlreiz vēlētos pateikties visiem deputātiem un īpaši jūsu referentei.

Caroline Lucas, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties maniem kolēģiem par komentāriem un atbalstu, taču es īpaši vēlos pārminēt dažus vārdus ar komisāru J. Barrot. Es ceru, ka jūs dzirdējāt šodien Parlamentā izskanējušo nepacietību un neapmierinātību attiecībā uz nebeidzamo kavēšanos saistībā ar šo ilgi gaidīto likumdošanas priekšlikumu par pasākumiem nelikumīgas mežu izciršanas izskaušanai. Lūdzu, atgādiniet saviem kolēģiem faktu, ka Parlaments uzskata, ka ir pilnīgi nepieņemami, ka šāds likumdošanas priekšlikums pastāvīgi tiek atlikts.

Man ļoti žēl, ka jūs nespējat atbildēt uz jautājumu, kuru jums šodien šeit uzdeva vismaz trīs reizes, par to, kad mēs varētu sagaidīt šo priekšlikumu. Manuprāt, tas arī rada sliktu iespaidu sabiedrībā. Es domāju, ka ļoti slikti izskatās tas, ka ES nespēj ieviest kārtību pati savās mājās. Mēs gribētu runāt par politisko vadību pasaulē, kas, kā mums patīk uzskatīt, mums ir. Ja šī politiskā vadība kaut ko nozīmē, tad tai jānozīmē tas, ka mums ES jāpārtrauc nelikumīgi iegūtu kokmateriālu pārdošana un imports; un šī mērķa sasniegšanai mēs vēlamies sagaidīt daudz neatlaidīgāku rīcību.

Savas uzstāšanās laikā es tikai gribētu izvirzīt vēl vienu jautājumu. Daudzi kolēģi minēja saikni starp atmežošanu un klimata pārmaiņām, un noslēgumā es gribētu pieminēt tiesību aktu paketi klimata jomā, par ko kolēģi balsos nākamajās nedēļās. Jūs uzzināsiet, ka atmežošana ir galvenais jautājums saistībā ar emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, un es vēlos mudināt kolēģus neļaut sevi pārliecināt ar argumentiem, kas aizstāv tā saukto „oglekļa sūkļu kredītu” iekļaušanu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā. Šodien pusdienu laikā mums bija debates, kurās mēs uzsvērām, kāpēc atmežošanas iekļaušana emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā nav laba doma vairāku iemeslu dēļ, nemaz nerunājot par to, ka tā nogremdēs visu emisiju tirdzniecības sistēmu. Ir milzīgas problēmas saistībā ar verifikāciju, uzraudzību, ziņošanu un atbildības statusu. Mums noteikti vajag iekļaut atmežošanas problēmas risināšanu tiesību aktu paketē klimata jomā, taču mēs cenšamies pierādīt, ka tas jādara, ieņēmus no izsolēm taisnīgi ieguldot tajās valstīs, kas saskaras ar šo problēmu.

Komisār, lūdzu, iepļānoji, ka rudenī ES patiešām iegūs uzticību mežsaimniecības jautājumos. Lūdzu, aplieciniet mums, ka jūs iespējami drīzāk izvirzīsiet šo priekšlikumu.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (FR) Iespējams, ka C. Lucas kundze nav mani dzirdējusi. Manuprāt, es sniedzu skaidru atbildi. Es šo dokumentu esmu paredzējis iesniegt oktobrī. Vai šis ir paskaidrojums? Vai tas nebija pietiekami skaidrs? Es gribētu to noskaidrot! Es esmu pieradis klausīties Parlamentu. Riskējot sadusmot Parlamentu es atkārtotu es tikai pirms dažām minūtēm minēju oktobri.

Priekšsēdētājs. – Tieši tā! Oktobris, tas ir nākamnedēļ, tāpat nākamās nedēļas sanāksmē. Paldies!

Saskaņā ar Reglamenta 108. panta 5. punktu šo debašu noslēgumam es esmu saņēmis rezolūcijas projektu, ko iesniegusi Starptautiskās tirdzniecības komiteja⁽¹⁾.

Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Péter Olajos (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Nevienš vairs nešaubās par to, ka mežu izciršana un izpostīšana ietekmē klimata pārmaiņas un bioloģisko daudzveidību. Runājot konkrēti, visā pasaulē atmežošana pašlaik skar 13 miljonu hektāru mežu, un tā ir trešais lielākais siltumnīcefekta gāzu emisiju avots. Nelikumīga kokmateriālu ieguve izraisa eroziju, samazina vietējo kopienu iztikas līdzekļus un kokmateriālu ražotājvalstīm rada EUR 10-15 miljardu lielus zaudējumus gadā.

Protams, es atzinīgi vērtēju starptautiskā nolīguma par tropu kokmateriāliem izveidošanu, tomēr pat ar to mēs vēl netuvojamies mērķim. Mēs to sasniegsim, ja pieņemsim visaptverošāku pieeju mēreno joslu mežiem, vismaz Eiropas Savienībā, tādu pieeju, kas nodrošina gan kokmateriālu izstrādājumu izgatavošanu godīgā veidā, gan arī pārdošanas ķēžu izsekojamību. Tikai tāds nolīgums varētu dot reālu ieguldījumu mežu aizsardzībā un kokmateriālu ilgtspējīgā izmantošanā.

Protams, man nav nekādu ilūziju, īpaši kopš tikai ceturrtā daļa no visiem EP deputātiem ir parakstījuši deklarāciju, ko mēs ar vairākiem kolēģiem uzrakstījām šā gada pavasarī un vasarā.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Es ceru, ka agrāk vai vēlāk mēs, Eiropa, pievērsīsim uzmanību jautājumam par tropu mežiem. Varbūt, pateicoties nolīgumam par tropu mežiem, Komisijā tiks sagatavoti tiesību akti, kas paredz, ka Eiropas Savienībā var ieviest tikai likumīgi iegūtus kokmateriālus un kokmateriālu izstrādājumus.

16. Prasības iesniegšana Eiropas Kopienų Tiesā (Reglamenta 121. panta grozīšana (debates))

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Costas Botopoulos* ziņojums (A6-0324/2008) Konstitucionālo jautājumu komitejas vārdā par Eiropas Parlamenta Reglamenta 121. panta grozīšanu (2007/2266(REG)).

Costas Botopoulos, referents. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ziņojuma projekts, par kuru mēs šodien diskutējam, skar Parlamenta Reglamenta 121. panta par prasības iesniegšanu Eiropas Kopienų Tiesā grozīšanu. Panta pašreizējā redakcijā šādu prasību iesniegšanu regulē vienīgi tajos gadījumos, kad prasību Tiesā iesniedz Eiropas Parlaments.

Tomēr šī panta tekstā nav minēts, kas notiek tad, ja Parlaments, iesniedzot apsvērumus vai iestājoties tiesu lietās, savu viedokli nolemj aizstāvēt ar pārstāvja priekšsēdētāja starpniecību. Šāda prasības iesniegšana apstrīd tiesību akta likumīgumu, ko Eiropas Parlaments apstiprinājis koplēmuma procedūrā.

Tāpēc Juridiskās komitejas priekšsēdētājs *G. Gargani* uzdeva jautājumu, un es vēlos izmantot šo izdevību, lai pateiktos viņam par palīdzību šā ziņojuma sagatavošanā. Viņš jautā, vai šī iestāšanās tiesu lietās un apsvērumu iesniegšanas procedūra ir ietverta 121. pantā un ja ne, tad kā mums jārikojas.

Mana pirmā atbilde, ko sniedzu savā ziņojumā, ir tāda, ka vienu procedūru nevar atzīt par iekļaujamu citā procedūrā; ka 121. pantā lietoto jēdzienu „prasības iesniegšana” nevar atzīt par attiecināmu uz cita veida apsvērumu iesniegšanu vai iestāšanos tiesu lietā Kopienų Tiesā. Pamatojoties uz iepriekš minēto, pirmā atbilde ir tāda, ka mēs nevaram iesniegt prasību, pamatojoties vienīgi uz interpretāciju.

Vai mēs turpmāk varam izmantot Parlamenta praksi, kad šādos gadījumos lēmumu pieņem Parlamenta priekšsēdētājs kā mūsu vadītājs un pārstāvis tieslietās? Manuprāt, atbilde atkal ir nē. Daudz drošāka rīcība ir detalizēti izstrādāt jaunu procedūru.

Tomēr, kāpēc tas tā ir? Tāpēc, ka ir bijuši reāli gadījumi, kad Parlamenta priekšsēdētājs ir nolēmis neņemt vērā Juridiskās komitejas ieteikumus. Tas attiecas uz jautājumu par Parlamenta iepriekšējā lēmuma likumīguma aizstāvību Tiesā.

Nesenā pagātnē Parlamentā tas ir noticis divreiz. Mums ir iemesls sacīt, ka mums jāizstrādā procedūra, sākot no pašiem pamatiem.

Kāds ir ierosinātais risinājums? Ja priekšsēdētājs piekritis, tad, ņemot vērā Juridiskās komitejas ieteikumus, viņš iesniegs savus apsvērumus. Ja viņš nepiekrīt, viņš risina šo jautājumu pēc debatēm Priekšsēdētāju konferencē. Kāpēc Priekšsēdētāju konferencē? Tāpēc, ka tā ir kolektīva organizācija, kas, pienācīgi apsverot katras lietas „par” un „pret”, var pieņemt lēmumus.

Vienīgi gadījumos, kad Priekšsēdētāju konference izlemj, ka izņēmuma gadījumos (piemēram, līgumu pārskatīšana) Parlamentam nav jāaizstāv sava iepriekšējā nostāja, tikai tādos gadījumos lietu nodod tālāk plenārsēdei, jo plenārsēde viena pati ir pilnvarota grozīt savu iepriekš pieņemto lēmumu.

Georgios Papastamkos, PPE-DE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas referents es vēlos teikt, ka šovakar mēs diskutējam par jautājumu, kas skar Eiropas Parlamenta organizatorisko autonomiju un suverenitāti.

Eiropas Parlamenta Reglaments veido regulējošu saikni, kas balstās uz katra atsevišķa noteikuma ilglaicīgu likumīgumu. Šeit es nedomāju noteikumus, ko piemēro, pakļaujoties grozījumiem, bet tos, kam piemīt regulējoša ilgmūžība un stabilitāte.

Man nav jāmin strīdu izšķiršanas procedūras īpašie aspekti, kas aprakstīti grozījuma tekstā *C. Botopoulos* kungs jebkurā gadījumā šo aspektu ir aplūkojis rūpīgi un pamatīgi. Referenta ierosinātais grozījuma teksts ir samierināšanās rezultāts starp Eiropas Tautas partijas un Eiropas Demokrātu grupu un Sociāldemokrātu grupu Eiropas Parlamentā.

Eiropas Parlamenta Reglamenta 121. panta esošajam tekstam pievienotajā punktā tiek skatīta Parlamenta priekšsēdētāja un Juridiskās komitejas iespējamā viedokļu atšķirība saistībā ar lēmumu attiecībā uz apsvērumu iesniegšanu un Parlamenta ieviešanu tiesu lietās, iesniedzot prasību Tiesā.

Līdz šim Reglamentā nav bijuši konkrēti, skaidri formulēti noteikumi par rīcību šādos gadījumos, un grozījums, par kuru mēs diskutējam, paredzēts, lai aizpildītu juridisko robu un plašu Parlamenta iekšējos darbības principus reglamentējošajos noteikumos.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Tiesā Eiropas Parlamentu pārstāv tā priekšsēdētājs, un pretrunīgos gadījumos priekšsēdētājs vispirms apspriežas ar plenārsēdi. Tā notiek prasību iesniegšana Tiesā. Jaunajā ziņojumā šī sistēma paplašināta ar citām procesuālām darbībām, kad priekšsēdētājs pārstāv Parlamentu un pretrunīgos gadījumos apspriežas ar plenārsēdi. Vēl ziņojumā ir ieviests jauninājums attiecībā uz to, kādā veidā ierosināt spriedumu Priekšsēdētāju konferencē, kas lēmuma pieņemšanā ir starpnieks starp priekšsēdētāju un plenārsēdi. Šis risinājums pats par sevi problēmas nerada, tomēr būt labi izmantot šo iespēju, lai uzsvērtu, ka Eiropas Parlaments nekādā gadījumā nedrīkst novērst uzmanību no tradicionālā parlamentārā principa, ka plenārsēde ir pilnvarota pieņemt visus galīgos lēmumus. Plenārsēde jebkurā gadījumā ir neatkarīga, jo tā iemieto leģitimitāti, kas izriet no pārstāvības ētikas.

Ir taisnība, ka tādas iestādes kā Eiropas Parlaments, kas pārvalda savstarpēji saistītas un plašas jomas, bieži vien nevar izvairīties no kārdinājuma savas demokrātiskās pilnvaras iežogot ar birokrātiju. Bieži nav iespējams izvairīties no šī kārdinājuma, tomēr patiesība paliek tāda, ka mums jāpasargā demokrātija no pārmērīgas birokrātijas, jo labas pārvaldības spēks nekad nedrīkst nozīmēt to, ka jāzaudē politiskā telpa, tikai nedaudz jāatsakās no politiskās telpas tādām šķietamām pārvaldes formām kā komitejas un reizēm konferences. Tāpēc ka, *Mirabeau* vārdiem sakot, tās nav īsts „populācijas šķērsgrīzums”.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Var likties, ka Reglamenta grozījums ir tikai tehnisks jautājums, taču patiesībā tas ietver tā demokrātiskās leģitimitātes nostiprināšanu vai vājināšanu. Šie divi gadījumi, kad priekšsēdētāji varēja neņemt vērā Parlamenta Juridiskās komitejas ieteikumus, atklāja plašu mūsu Reglamentā. Es atbalstīšu 121. panta grozīto versiju, kas nodrošinās to, ka līdzīgos gadījumos priekšsēdētājam attiecīgais jautājums jāiesniedz izskatīšanai Priekšsēdētāju konferencē un pēc tam plenārsēdē. Tomēr es uzskatu, ka priekšsēdētājam drīzāk jāiesniedz un jāaizstāv sava nostāja Juridiskajā komitejā, nevis citu komiteju priekšsēdētāju priekšā. Žēl, ka grozījumā nav minēta iespēja deputātu grupai ierosināt plenārsēdei trešo alternatīvu vai arī, ka vienīgi plenārsēdē var izlemt pieņemt vai noraidīt priekšsēdētāja vai Priekšsēdētāju konferences iesniegtos jautājumus. Mēs šeit runājam par jaunu precedentu, ko pārbaudīs tikai nākotne. Man nešķiet, ka tas ir birokrātijas jautājums, es domāju, ka tas ir demokrātijas jautājums.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Parasti, kad pretējā politiskā grupa sāk atbalstīt citas grupas referentu, referentam jāsāk raizēties. Šis ir Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupas vakars. Debatēs par *C. Botopoulos* ziņojumu uzstājās četri Eiropas Tautas partijas un Eiropas Demokrātu grupas locekļi. Priekšsēdētāja kungs, vispārsteidzošākais ir tas, ka mēs šeit esam, lai slavētu *C. Botopoulos* kunga priekšlikumu, jo mēs domājam, ka tas ir labs priekšlikums, vienprātīgs priekšlikums; tas ir priekšlikums, ko mana grupa, es varu to paziņot, apstiprinās un politiski atbalstīs.

Parlamenta dzīve ir dzīves izpausme kopumā, tā ir dzīve, kas mainās, dzīve, uz ko mums jāreaģē. Tāpēc, atbildot uz Reglamenta interpretāciju attiecībā uz to, vai konkrētajā pantā ir iekļauta iespēja Parlamentam iesniegt apsvērumus procesos, *C. Botopoulos* noskaidroja šo jautājumu, iesniedzot pozitīvu priekšlikumu, ko arī prasa dzīve.

Tāpēc priekšsēdētāja kungs, es apsveicu šo jauno Eiropas Parlamenta locekli, kuram es paredzu lielus panākumus Parlamentā; un, priekšsēdētāja kungs, izsaku savas grupas atbalstu šai reformai.

Costas Botopoulos, referents. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vai sākumā es drīkstu pateikties runātājiem? Lūdzu, ļaujiet man pateikties arī maniem kolēģiem deputātiem, kuri man ļoti daudz palīdzēja mana pirmā ziņojuma sagatavošanā, kas, kā *I. Méndez de Vigo* kungs teica, cerams, nebūs pēdējais.

Man ir daži ļoti īsi komentāri saistībā ar iepriekš runāto. *G. Papastamkos* kungam ir taisnība, sakot, ka šis ziņojums ir samierināšanās rezultāts, jo tā tas patiešām notika. Tomēr tas ir politisko grupu samierināšanās rezultāts tās labākajā nozīmē. Vārdu sakot, tas nav mazākais kopsaucējs, taču tas simbolizē vienotu nostāju, par ko mēs esam spējuši vienoties un kas, manuprāt, piedāvā daudz saprātīgākus un demokrātiskākus risinājumus. Es uzskatu, ka šī rezolūcija ir demokrātiska tieši tāpēc, ka tā prasību iesniegšanai ļauj attīstīties visatbilstīgākajā veidā.

M. A. Esteves kundzei bija taisnība, sakot, ka mums pārmērīgi nevajag izmantot plenārsēdes. Tā tas patiešām ir! Tāpēc loģiski ir, ka mums jāvērsas pie plenārsēdes tikai tajos gadījumos, kad tas patiešām ir nepieciešams; vārdu sakot, tikai tad, kad nepieciešams grozīt Parlamenta jau pieņemto lēmumu.

Z. Roithová kundzei arī ir taisnība, uzsverot, ka Juridiskajai komitejai ir svarīga loma; tā rīkojas saskaņā ar Reglamentu. Citiem vārdiem sakot, Juridisko komiteju uzklausa gan prasības iesniegšanas sākumā, gan vidū, gan arī beigās.

Ļaujiet man teikt, un es to nedaru pirmo reizi, ka, izņēmuma gadījumos, ja Juridiskajai komitejai nav laika iesniegt atzinumu, tad priekšsēdētājs viens pats drīkst pieņemt lēmumu. Tomēr arī šajā gadījumā, paskaidrojumā tas ir skaidri formulēts, Juridiskajai komitejai jāļauj iesniegt lēmumu tādā veidā, kā tā uzskata par pareizu. Liels paldies jums visiem!

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rītdien.

17. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem: (sk. protokolu)

18. Nākamās sēdes darba kārtība: (sk. protokolu)

19. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22.55)